

Dansk udgave

Retsforskrifter

Indhold

I	<i>Retsakter hvis offentliggørelse er obligatorisk</i>	
*	Europa-Parlamentets og Rådets beslutning nr. 2367/2002/EF af 16. december 2002 om Fællesskabets statistiske program 2003-2007 ⁽¹⁾	1
*	Rådets forordning (EF) nr. 2368/2002 af 20. december 2002 om gennemførelse af Kimberley-processens certificeringsordning for international handel med uslebne diamanter	28
*	Rådets forordning (EF) nr. 2369/2002 af 20. december 2002 om ændring af forordning (EF) nr. 2792/1999 om de nærmere regler og betingelser for Fællesskabets strukturforanstaltninger for fiskeriet	49
*	Rådets forordning (EF) nr. 2370/2002 af 20. december 2002 om en EF-hasteforanstaltning for ophugning af fiskerfartøjer	57
*	Rådets forordning (EF) nr. 2371/2002 af 20. december 2002 om bevarelse og bæredygtig udnyttelse af fiskeressourcerne som led i den fælles fiskeripolitik	59
*	Rådets forordning (EF) nr. 2372/2002 af 20. december 2002 om særforanstaltninger for at yde erstatning til den spanske fiskeri-, skaldyrs- og akvakultursektor for de tab, olieudslippet fra Prestige har forårsaget	81
	Kommissionens forordning (EF) nr. 2373/2002 af 30. december 2002 om faste importværdier med henblik på fastsættelsen af indgangsprisen for visse frugter og grøntsager	84
	Kommissionens forordning (EF) nr. 2374/2002 af 30. december 2002 om ændring af forordning (EF) nr. 668/2001 og om forhøjelse til 3 499 978 tons af den løbende licitation med henblik på eksport af byg, som er i det tyske interventionsorgans besiddelse	86

⁽¹⁾ EØS-relevant tekst

(Fortsættes på omslagets anden side)

Pris: 26 EUR

Med det foreliggende nummer er L-serien, årgang 2002, afsluttet.

DA

De akter, hvis titel er trykt med magre typer, er løbende retsakter inden for landbrugspolitikken og har normalt en begrænset gyldighedsperiode.

Titlen på alle øvrige akter er trykt med fede typer efter en asterisk.

* Kommissionens forordning (EF) nr. 2375/2002 af 27. december 2002 om åbning og forvaltning af EF-toldkontingenter for import af blød hvede af anden kvalitet end høj kvalitet fra tredjelande og om undtagelsesbestemmelser til Rådets forordning (EØF) nr. 1766/92	88
* Kommissionens forordning (EF) nr. 2376/2002 af 27. december 2002 om åbning og forvaltning af EF-toldkontingenter for import af byg fra tredjelande og om undtagelsesbestemmelser til Rådets forordning (EØF) nr. 1766/92	92
* Kommissionens forordning (EF) nr. 2377/2002 af 27. december 2002 om åbning og forvaltning af EF-toldkontingenter for import af maltbyg fra tredjelande og om fravigelse af Rådets forordning (EØF) nr. 1766/92	95
* Kommissionens forordning (EF) nr. 2378/2002 af 27. december 2002 om fravigelse af forordning (EF) nr. 1249/96 om gennemførelsesbestemmelser til Rådets forordning (EØF) nr. 1766/92 for så vidt angår importtold for korn	101
* Kommissionens forordning (EF) nr. 2379/2002 af 30. december 2002 om godkendelse af den kontrol af overensstemmelse med handelsnormerne for friske frugter og grøntsager, som Slovakiet foretager inden import til EF	108
* Kommissionens forordning (EF) nr. 2380/2002 af 30. december 2002 om ændring af forordning (EF) nr. 883/2001 om gennemførelsesbestemmelser til Rådets forordning (EF) nr. 1493/1999 for så vidt angår samhandelen med vin med tredjelande	117
* Kommissionens forordning (EF) nr. 2381/2002 af 30. december 2002 om ændring af forordning (EF) nr. 2342/1999 om gennemførelsesbestemmelser for Rådets forordning (EF) nr. 1254/1999 om den fælles markedsordning for oksekød, for så vidt angår præmieordningerne	119
* Kommissionens forordning (EF) nr. 2382/2002 af 30. december 2002 om ændring af forordning (EØF) nr. 94/92 om nærmere regler for indførsel fra tredjelande som omhandlet i Rådets forordning (EØF) nr. 2092/91 ⁽¹⁾	120
* Kommissionens forordning (EF) nr. 2383/2002 af 30. december 2002 om ændring af forordning (EF) nr. 2366/98 om gennemførelsesbestemmelser for ordningen for produktionsstøtte for olivenolie i produktionsårene 1998/1999 til 2003/04	122
* Kommissionens forordning (EF) nr. 2384/2002 af 30. december 2002 om ændring af forordning (EØF) nr. 2837/93 om gennemførelsesbestemmelser til Rådets forordning (EØF) nr. 2019/93 for så vidt angår opretholdelse af olivenlunde i områder, hvor der traditionelt dyrkes oliven	124
* Kommissionens forordning (EF) nr. 2385/2002 af 30. december 2002 om fortsættelse og ændring af det forudgående fællesskabstilsyn med importen af visse jern- og stålprodukter med oprindelse i visse tredjelande	125
Kommissionens forordning (EF) nr. 2386/2002 af 30. december 2002 om fastsættelse af restitutionerne for visse produkter fra sukkersektoren, der udføres i form af varer, som ikke omfattes af traktatens bilag I	128
Kommissionens forordning (EF) nr. 2387/2002 af 30. december 2002 om fastsættelse af de restitutionssatser, der skal anvendes for visse mejeriprodukter, der udføres i form af varer, som ikke omfattes af traktatens bilag I	130
Kommissionens forordning (EF) nr. 2388/2002 af 30. december 2002 om ændring af de korrektionsbeløb, der skal anvendes på eksportrestitutionerne for korn	132

Kommissionens forordning (EF) nr. 2389/2002 af 30. december 2002 om ændring af eksportrestitutionerne for hvidt sukker og råsukker i uforarbejdet stand	134
Kommissionens forordning (EF) nr. 2390/2002 af 30. december 2002 om fastsættelse af restitutioner ved udførsel i uforarbejdet stand af sirup og visse andre produkter inden for sukkersektoren	136
Kommissionens forordning (EF) nr. 2391/2002 af 30. december 2002 om fastsættelse af produktionsrestitutionen for hvidt sukker, der anvendes i den kemiske industri	138
Kommissionens forordning (EF) nr. 2392/2002 af 30. december 2002 om fastsættelse af importtold for korn	139

II *Retsakter hvis offentliggørelse ikke er obligatorisk*

Europa-Parlamentet og Rådet

2002/1010/EF:

- ★ **Europa-Parlamentets og Rådets afgørelse af 21. november 2002 om anvendelse af Den Europæiske Unions Solidaritetsfond i overensstemmelse med punkt 3 i den interinstitutionelle aftale af 7. november 2002 mellem Europa-Parlamentet, Rådet og Kommissionen om finansieringen af Den Europæiske Unions Solidaritetsfond, som supplerer den interinstitutionelle aftale af 6. maj 1999 om budgetdisciplin og forbedring af budgetproceduren** 142

Den Europæiske Centralbank

2002/1011/EF:

- ★ **Den Europæiske Centralbanks beslutning af 19. december 2002 om godkendelse af omfanget af møntudstedelse i 2003 (ECB/2002/12)** 144

I

(Retsakter hvis offentliggørelse er obligatorisk)

**EUROPA-PARLAMENTETS OG RÅDETS BESLUTNING Nr. 2367/2002/EF
af 16. december 2002
om Fællesskabets statistiske program 2003-2007
(EØS-relevant tekst)**

EUROPA-PARLAMENTET OG RÅDET FOR DEN EUROPÆISKE UNION HAR —

under henvisning til traktaten om oprettelse af Det Europæiske Fællesskab, særlig artikel 285,

under henvisning til forslag fra Kommissionen ⁽¹⁾,

under henvisning til udtalelse fra Det Økonomiske og Sociale Udvalg ⁽²⁾,

efter høring af Regionsudvalget,

efter proceduren i traktatens artikel 251 ⁽³⁾, og

ud fra følgende betragtninger:

- (1) I overensstemmelse med Rådets forordning (EF) nr. 322/97 af 17. februar 1997 om EF-statistikker ⁽⁴⁾ skal der udarbejdes et statistisk program for Fællesskabet.
- (2) Forordning (EF) nr. 322/97 fastlægger principperne for udarbejdelse af fællesskabsstatistikker og finder anvendelse på denne beslutning.
- (3) Den Økonomiske og Monetære Union stiller store krav til udarbejdelse af fællesskabsstatistikker over valuta-, betalingsbalance- og finansforhold.
- (4) I medfør af forordning (EF) nr. 322/97 skal Fællesskabet, for at det kan udforme, gennemføre, opfølge og evaluere sin politik, rettidigt have rådighed over statistiske oplysninger, der er sammenlignelige mellem medlemsstaterne, ajourførte, pålidelige, relevante og udarbejdet så effektivt som muligt.
- (5) Det er ofte en nødvendig betingelse for at gennemføre Fællesskabets politik, at der findes ajourførte, sammenlignelige statistikker af god kvalitet.
- (6) For at sikre sammenhængen i og sammenligneligheden af statistiske oplysninger i Fællesskabet bør der udarbejdes et femårigt statistisk program for Fællesskabet, hvori der fastlægges retningslinjer, hovedområder og målsætninger for de planlagte aktioner under hensyntagen til disse prioriteter.

- (7) Med henblik herpå bør fællesskabsmyndighederne sikre sammenlignelige statistikker af høj kvalitet.
- (8) Den specifikke metode til udarbejdelse af fællesskabsstatistikker kræver et særligt snævert samarbejde inden for et statistisk system, der udvikles i Fællesskabet gennem Udvalget for det Statistiske Program, der er nedsat ved Rådets afgørelse 89/382/EØF, Euratom ⁽⁵⁾, med hensyn til tilpasning af systemet, særlig gennem udstedelse af de retsakter, som er nødvendige for udarbejdelsen af de nævnte fællesskabsstatistikker. Der skal desuden tages hensyn til de byrder, der pålægges de oplysningspligtige, hvad enten der er tale om virksomheder, husholdninger eller enkeltpersoner.
- (9) Det påhviler de nationale myndigheder på nationalt niveau og EF-myndigheden (Eurostat) på fællesskabsniveau at udarbejde Fællesskabets statistikker inden for rammerne af det femårige program.
- (10) Dette forudsætter et snævert, koordineret og kohærent samarbejde mellem Eurostat og de nationale myndigheder.
- (11) Med henblik herpå varetager Eurostat koordineringen, under forskellige former for samarbejde, af de nationale myndigheder i et netværk, der danner det europæiske statistiske system (ESS), for at sikre rettidig tilvejebringelse af statistiske data til støtte for Den Europæiske Unions politikker.
- (12) Kommissionen kan overlade detaljerede gennemførelsesforanstaltninger i forbindelse med de enkelte statistiske aktioner til ESS, men den bør selv fastsætte målsætningerne og de pågældende foranstaltninger.
- (13) Endvidere kan Kommissionen ved gennemførelsen af dette program og i overensstemmelse med forordning (EF) nr. 322/97 udføre visse gennemførelses- eller administrationsopgaver som defineret i retsakter vedrørende de enkelte statistiske aktioner.

⁽¹⁾ EFT C 75 E af 26.3.2002, s. 274

⁽²⁾ EFT C 125 af 27.5.2002, s. 17.

⁽³⁾ Europa-Parlamentets udtalelse af 25.4.2002 (endnu ikke offentliggjort i EFT), Rådets fælles holdning af 30.9.2002 (EFT C 275 E af 12.11.2002, s. 1) og Europa-Parlamentets afgørelse af 20.11.2002 (endnu ikke offentliggjort i EFT).

⁽⁴⁾ EFT L 52 af 22.2.1997, s. 1.

⁽⁵⁾ EFT L 181 af 28.6.1989, s. 47.

- (14) Det kunne overvejes, om visse af disse opgaver, der i øjeblikket udføres af Kommissionen, ville kunne udføres af f.eks. et særligt organ oprettet til dette formål.
- (15) På visse områder, der er omfattet af forskellige fællesskabspolitikker, er det vigtigt at have en opdeling efter køn.
- (16) I denne beslutning fastlægges der for hele programmets varighed en finansieringsramme, der som omhandlet i punkt 33 i den interinstitutionelle aftale af 6. maj 1999 mellem Europa-Parlamentet, Rådet og Kommissionen om budgetdisciplin og forbedring af budgetproceduren ⁽¹⁾ udgør det primære referencegrundlag for budgetmyndigheden inden for rammerne af den årlige budgetprocedure.
- (17) Hovedlinjerne for udarbejdelsen af dette program er i overensstemmelse med artikel 3, stk. 1, i forordning (EF) nr. 322/97 blevet forelagt for Udvalget for det Statistiske Program, Det Europæiske Rådgivende Udvalg for Statistisk Information på det Økonomiske og Sociale Område, der er nedsat ved Rådets afgørelse 91/116/EØF ⁽²⁾, og Udvalget for Penge-, Kreditmarkeds- og Betalingsbalancestatistik, der er nedsat ved Rådets afgørelse 91/115/EØF ⁽³⁾ —

VEDTAGET FØLGENDE BESLUTNING:

Artikel 1

Udarbejdelse af det statistiske program

Fællesskabets statistiske program for perioden 2003-2007, i det følgende benævnt »programmet«, fastsættes hermed. Programmet er indeholdt i bilagene til denne beslutning.

Bilag I indeholder retningslinjer, hovedområder og målsætninger for de planlagte aktioner i denne periode og en oversigt over de fællesskabsstatistikker, der er nødvendige til gennemførelse af Den Europæiske Unions politikker. Oversigten over statistikker er opdelt efter afsnittene i traktaten.

Bilag II indeholder en oversigt over Eurostats arbejdsområder.

Artikel 2

Målsætninger og prioritering

Under hensyntagen til de midler, som de nationale myndigheder og Kommissionen har til rådighed, er programmet indrettet efter Fællesskabets vigtigste politiske prioriteringer inden for:

— Den Økonomiske og Monetære Union

— Den Europæiske Unions udvidelse

— konkurrenceevne, bæredygtig udvikling og den social- og arbejdsmarkedspolitiske dagsorden.

Programmet skal desuden fortsat sikre det statistiske grundlag for beslutninger inden for de nuværende politiske områder og opfylde yderligere krav, der opstår som følge af nye politiske initiativer inden for Fællesskabet. Det skal tilgodeses behovet for løbende at revidere de statistiske prioriteringer og revurdere behovet for de udarbejdede statistikker med henblik på at udnytte de ressourcer, der er til rådighed, bedst muligt og begrænse besvarelsesbyrden mest muligt.

Kommissionen sikrer endvidere sammenlignelige statistikker af høj kvalitet.

Artikel 3

Finansiering

Finansieringsrammen for gennemførelsen af dette program er for perioden 2003-2007 fastlagt til 192,5 mio. EUR.

Af dette beløb er 150,727 mio. EUR bestemt for perioden 2003-2006. 41,773 mio. EUR er bestemt for 2007. Beløbet på 41,773 mio. EUR vil blive anset for bekræftet, hvis det er i overensstemmelse med de finansielle overslag, der gælder for perioden fra 2007.

De årlige bevillinger godkendes af budgetmyndigheden inden for rammerne af det finansielle overslag.

Artikel 4

Rapporter

I løbet af det tredje år af programmets gennemførelse udarbejder Kommissionen en interimrapport om gennemførelsen og forelægger den for Udvalget for det Statistiske Program.

Ved afslutningen af den periode, der omfattes af programmet, forelægger Kommissionen efter høring af Udvalget for det Statistiske Program en fyldestgørende evalueringsrapport om programmets gennemførelse, der tager hensyn til uafhængige eksperter synspunkter. Rapporten færdiggøres ved udgangen af 2008 og forelægges derpå for Europa-Parlamentet og Rådet.

Artikel 5

Ikrafttræden

Denne beslutning træder i kraft dagen efter offentliggørelsen i *De Europæiske Fællesskabers Tidende*.

⁽¹⁾ EFT C 172 af 18.6.1999, s. 1.

⁽²⁾ EFT L 59 af 6.3.1991, s. 21. Ændret ved afgørelse 97/255/EF (EFT L 102 af 19.4.1997, s. 32).

⁽³⁾ EFT L 59 af 6.3.1991, s. 19. Ændret ved afgørelse 96/174/EF (EFT L 51 af 1.3.1996, s. 48).

*Artikel 6***Adressater**

Denne beslutning er rettet til medlemsstaterne.

Udfærdiget i Bruxelles, den 16. december 2002.

På Europa-Parlamentets vegne

P. COX

Formand

På Rådets vegne

M. FISCHER BOEL

Formand

BILAG I

DET FEMÅRIGE STATISTISKE PROGRAM: RETNINGSLINJER

INDLEDNING

1. Behovet for statistiske oplysninger til udformning af EU's politik

Det er nødvendigt for EU's institutioner og borgere at råde over faktuelle oplysninger for at kunne vurdere behovet for og udviklingen i EU's politikker. Statistiske data af høj kvalitet er af overordentlig stor betydning ved opfyldelsen af disse behov. Eurostat (De Europæiske Fællesskabers Statistiske Kontor) har som hovedopgave at udarbejde og formidle relevante og aktuelle data om en lang række sociale, økonomiske og miljømæssige emner til støtte for nuværende og kommende EU-politikker. I et eEuropa i hurtig udvikling skal der foreligge statistiske oplysninger i den form og på det tidspunkt, brugeren har brug for dem. I den periode, som dette statistiske program dækker, skal der således gøres en yderligere indsats for at sikre, at borgerne har adgang til et stigende antal basisoplysninger om den økonomiske, sociale, arbejdsmarkeds-mæssige og miljømæssige udvikling i EU. Det er vigtigt, at det europæiske statistiske system videreudvikler sin struktur og strategi på en sådan måde, at systemet som helhed bibeholder og udvikler den nødvendige kvalitet og effektivitet til at kunne opfylde alle brugerbehov.

Bilagets opbygning

Dette bilag omhandler de politikområder, som ligger til grund for programmet, og indeholder en oversigt over de fællesskabsstatistikker, der er nødvendige til gennemførelse af Den Europæiske Unions politikker. Disse statistikker er opdelt efter afsnittene i traktaten om oprettelse af Det Europæiske Fællesskab.

For hvert af disse afsnit indeholder bilaget følgende:

- de vigtigste retningslinjer for det statistiske arbejde, der skal udføres i denne femårsperiode inden for hvert område, samt de påtænkte retsakter
- de statistikområder, som skal anvendes til støtte for afsnittets politik, i overensstemmelse med de statistiske arbejdsområder, som er fastlagt i den aktivitetsbaserede forvaltningsramme.

2. Gennemførelsesstrategier*a) Målsætninger*

De målsætninger, der er opstillet i Eurostats strategiplan, vil støtte gennemførelsen af arbejdsprogrammet, der skal realiseres under hensyntagen til princippet om omkostningseffektivitet, jf. artikel 10 i forordning (EF) nr. 322/97. Der er tale om følgende målsætninger:

- at levere produkter og tjenesteydelser til Kommissionen
- at levere produkter og tjenesteydelser til de øvrige europæiske institutioner og til eksterne brugere
- at fremme udviklingen og vedligeholdelsen af det europæiske statistiske system
- at fremme personalets motivation og tilfredshed
- at forbedre kvaliteten af Eurostats produkter og tjenester
- at fremme Eurostats interne produktivitet.

b) Statistikproduktion

Sammen med sine partnere i ESS vil Eurostat etablere produktionsprocesser, der sikrer, at de europæiske statistikker når op på det kvalitetsniveau, der er nødvendigt for at kunne forvalte EU-politikkerne. Der vil især blive lagt vægt på udarbejdelse af de statistikker, der skal opfylde behovene i euroområdet.

Eurostat og deltagerne i ESS vil foretage en løbende revision af statistiske oplysninger fra EU og fra de nationale statistiske kontorer for at sikre, at de opfylder netop de behov, der opstår i forbindelse med gennemførelsen af EU-politikkerne og de nationale politikker, og at de to aspekter integreres fuldt ud.

c) Effektivitet i gennemførelsen

Kommissionen vil fortsætte med at vurdere sine arbejdsmetoder for at sikre, at ressourcerne udnyttes så effektivt som muligt. Visse opgaver inden for statistikområdet vil det være hensigtsmæssigt at overlade til et forvaltningsorgan at udføre og følge op. Oprettelse af et sådant forvaltningsorgan vil først kunne ske efter en grundig analyse i overensstemmelse med Rådets og Kommissionens bestemmelser vedrørende sådanne organer. Deltagerne i ESS vil af Udvalget for Det Statistiske Program blive bedt om at afgive udtalelse og vil blive holdt fuldt orienteret om denne proces.

d) *Budgetmæssig gennemførelse af programmet*

De budgetmidler, der stilles til rådighed for statistisk information i henhold til dette program, bevilges som led i den årlige budgetprocedure, uden at dette berører de budgetmidler, der stilles til rådighed i henhold til andre retsakter. Midlerne vil blive anvendt til:

- produktion af statistikker som fastsat i forordning (EF) nr. 322/97, herunder udvikling og vedligeholdelse af statistiske informationssystemer og den tilhørende nødvendige infrastruktur
- tilskud til partnerne i ESS (Eurostat påtænker at indgå rammeaftaler med sådanne partnere)
- teknisk og administrativ bistand samt andre støtteforanstaltninger.

3. Prioriteringer

Prioriteringen af det statistiske arbejde forvaltes inden for rammerne af fire forskellige kategorier af virksomhed.

a) *Statistikbehov i forbindelse med gennemførelsen af Fællesskabets politik*

De statistiske behov inden for de vigtigste områder af Fællesskabets politik fastlægges løbende af Kommissionen og kan sammenfattes således:

- Den Økonomiske og Monetære Union: alle de statistikker, der er behov for i forbindelse med ØMU's tredje fase og vækst- og stabilitetspagten
- EU-udvidelsen: omfattende de statistiske indikatorer, der er af størst betydning for tiltrædelsesforhandlingerne og for integreringen af ansøgerlandene i ESS
- konkurrenceevne, bæredygtig udvikling og den social- og arbejdsmarkedspolitiske dagsorden: bl.a. statistikker om arbejdsmarkedet, miljøet, servicesektoren, levevilkårene, migrationen og eEuropa.
- åben koordinering: udarbejdelse af indikatorer og relevante statistikker, der bygger på forbedrede metodologier og harmoniserede data i overensstemmelse med kommissorierne fra Det Europæiske Råd.

b) *De vigtigste projekter*

Herunder hører de vigtigste arbejdsområder, som er nødvendige for at sikre, at systemet fungerer tilfredsstillende. Disse områder vil være genstand for en formel projektstyring som følger:

— *Infrastrukturarbejde*

Styrkelse af det europæiske statistiske systems funktion i et udvidet og mere integreret Europa. Der vil blive truffet forskellige foranstaltninger til fremme af samarbejdet mellem de nationale statistiske kontorer og Eurostat. Der vil her især være tale om udveksling af data mellem de nationale statistiske myndigheder, medlemsstaternes specialisering inden for specifikke områder og fleksibilitet i gennemførelsen af statistiske undersøgelser med henblik på at dække såvel EU's som de enkelte medlemsstaters behov.

Udvikling af et system, som er i stand til at opfylde eksisterende og nye behov i forbindelse med de forskellige politikker og samtidig fremme dialogen mellem statistikerne og dem, der udarbejder politikkerne, med henblik på at sikre, at de statistiske produkter er fleksible og relevante.

Udviklingen af den teknologiske infrastruktur på kommissions- og medlemsstatsplan skal sikre større produktivitet, mindre arbejdsbyrde for respondenterne og lettere brugeradgang til de statistiske data.

Eurostats engagement i initiativerne »e-Kommissionen« og »eEuropa« samt det europæiske statistiske systems adgang til forsknings- og udviklingsprogrammerne og programmet for dataudveksling mellem administrationerne (Ida) vil styrke samarbejdet og synergien mellem Fællesskabets og medlemsstaternes indsats.

En sikring af kvaliteten og et videnskabeligt grundlag for EF-statistikkerne vil blive resultatet af det tætte samarbejde mellem de officielle og de teoretiske statistikere.

— *Specifikke projekter*

Statistikker om den nye økonomi, herunder områder som informationssamfundet og innovation.

Statistikker om forskning og udvikling, herunder benchmarking af de nationale FTU-politikker.

Konjunkturstatistikker.

Indikatorer til at støtte politikkerne til fremme af bæredygtig udvikling.

Indikatorer for social udstødelse og fattigdom.

c) *Statistik til brug for den nuværende politik*

Der er her tale om fortsættelsen af den statistiske virksomhed, der danner grundlag for Fællesskabets allerede eksisterende politikområder, som f.eks. landbrug, regionalpolitik og udenrigshandel.

d) *Andre områder*

Til gennemførelsen af Fællesskabets politik er der også behov for at indsamle statistiske data på andre områder end de allerede nævnte.

Med henblik på aktiviteterne inden for dette prioriteringsområde er rækken af data, der skal indsamles, og dataenes omfang som regel blevet fastlagt i et samarbejde mellem Eurostat og medlemsstaterne inden for Udvalget for det Statistiske Program og Udvalget for Penge-, Kreditmarkeds- og Betalingsbalancestatistik. Det følger således de regler, der er fastsat i Rådets forordning om EF-statistikker, og er i overensstemmelse med de principper, der er vedtaget for sådanne beslutninger vedrørende forvaltning af arbejdet.

4. **Nærhedsprincippet**

Retsgrundlaget herfor er:

- 1) afgørelse 89/382/EØF
- 2) forordning (EF) nr. 322/97
- 3) Kommissionens afgørelse 97/281/EF af 21. april 1997 om Eurostats rolle ved udarbejdelse af EF-statistikker (¹).

Eurostat har ansvaret for at sikre leveringen af fællesskabsstatistikker som grundlag for EU-politikkerne. Eurostat kan kun løse denne opgave i et samarbejde med de statistiske myndigheder i medlemsstaterne. Derfor er de statistiske aktiviteter altid baseret på det grundlæggende nærhedsprincip. Der samarbejdes med en lang række organer, men især med de nationale statistiske kontorer i EU-medlemsstaterne.

5. **Afvejning af behov og ressourcer**

Fællesskabets statistiske system skal nøje overvåge balancen mellem på den ene side behovet for oplysninger til brug for Fællesskabets politik og på den anden side de ressourcer, der er nødvendige både på EU-plan og på nationalt og regionalt plan for at kunne levere oplysningerne. Det er specielt vigtigt at få fremskaffet de nødvendige ressourcer på nationalt plan for at kunne opfylde de behov, der er for statistiske oplysninger, når der skal træffes beslutninger om EU-politikker. Det er imidlertid også vigtigt at bevare tilstrækkelig fleksibilitet med henblik på at gøre det muligt for de nationale myndigheder at opfylde Fællesskabets statistiske behov på den mest omkostningseffektive måde.

For at støtte en strategi, der bygger på en afbalanceret prioritering, bør den årlige behandling af programmerne omfatte en løbende revurdering af, om der fortsat er behov for eksisterende EU-statistikker, så det bliver klart, hvilke programmer der kan indskrænkes eller bringes til ophør. Dette skal ske i nært samarbejde med de vigtigste brugere af de statistiske oplysninger og er en vigtig betingelse for, at der kan tages nye initiativer med hensyn til statistik.

Bilaget indeholder en oversigt over, hvilke statistiske behov der skal opfyldes for at støtte Fællesskabets politikker. Som led i den overordnede ressourcestyring fastsættes prioriteringerne af de forskellige komponenter af det statistiske arbejde i overensstemmelse med den ovenfor beskrevne ramme.

DET FEMÅRIGE STATISTISKE PROGRAM: MÅLSÆTNINGER OG AKTIONER

UDVIDELSE AF DEN EUROPÆISKE UNION

Statistiske behov

For nogle ansøgerlandes vedkommende forventes tiltrædelsesforhandlingerne afsluttet med en tiltrædelsestraktat inden for 2003-2007-programmets løbetid. For at kunne følge disse forhandlinger op og fuldføre dem skal Kommissionen have et komplet sæt pålidelige statistikker til rådighed, som set ud fra et metodologisk synspunkt er sammenlignelige med EU-landenes statistikker. EU vil herefter stå over for to forskellige udfordringer:

- at integrere de potentielle nye medlemmer i alle fællesskabsmekanismerne, herunder f.eks. budgetterne for egne indtægter og strukturfondene og alle andre emneområder og programmer
- at fortsætte med at forberede resten af ansøgerlandene på og hjælpe dem med at nå frem til fuldstændig overholdelse af den gældende fællesskabsret.

(¹) EFT L 112 af 29.4.1997, s. 56.

I begge tilfælde bør de store krav, der stilles til ansøgerlandenes statistikproduktion, som skal kontrolleres og videreføres via Eurostat, ikke undervurderes. Det er klart, at grundlæggende økonomiske statistikker er uundværlige, herunder statistiske oplysninger om den sektormæssige og regionale fordeling af BNP, befolkning og beskæftigelse. Andre nøgleområder er statistiske oplysninger om gennemførelsen af lovgivningen om det indre marked, dvs. aktiviteter på tværs af grænserne, som f.eks. handel med varer, handel med tjenesteydelser og fri etableringsret, betalingsbalancen, kapitalstrømme, personmobilitet (vandrende arbejdstagere, migration, asylsøgere osv.), industriproduktionen og -strukturen med hensyn til kapacitet osv. Generelt skal statistikproduktionen tilgodeses den pågældende EU-politik, herunder de behov, der er affødt af den monetære union. Dertil kommer, at der er behov for statistikker inden for sektorer, som er følsomme i forbindelse med optagelsesforhandlingerne, navnlig områder som landbrug, transport, regionalpolitik og miljø.

Resumé

I løbet af den femårige periode vil arbejdet være koncentreret om at:

- styrke indsamlingen af harmoniserede data til brug ved forhandlinger og til interne EU-formål
- fortsætte bistanden til ansøgerlandene og nye medlemmer med henblik på at forbedre deres statistiske systemer, så at de opfylder Fællesskabets krav, herunder fremme en hurtig informering om eventuel ny fællesskabslovgivning.

Afsnit I

Frie varebevægelser

Statistiske behov

Da det indre marked trådte i kraft i 1993, indførtes der et system for statistisk registrering af varehandelen mellem medlemsstaterne (Intrastat), der skete en lempelse af dataleverandørernes indberetningsbyrde, og der opnåedes således en mere hensigtsmæssigt dækning af Den Økonomiske og Monetære Unions behov for data. Men formindskelsen af arbejdsbyrden begrænsedes dog som følge af de nationale myndigheders og en lang række faglige sammenslutningers ønske om at bevare et system med detaljerede statistikker over intra-EU-handelen, som er kompatibelt med statistikkerne over extra-EU-handelen.

Ifølge den strategiplan, Eurostat og medlemsstaterne godkendte i 1999, vil nye tilpasninger af systemet blive undersøgt og afprøvet, før der gennemføres en reform af lovgivningen. Det nye system skal derfor være fokuseret på levering af resultater, der opfylder Fællesskabets behov og indfrier en række strenge kvalitetskrav hvad angår de statistiske datas dækning, pålidelighed og disponibilitet. Indholdet af resultaterne skal defineres på en sådan måde, at de nuværende krav forenkles, idet der samtidig tages hensyn til, hvordan behovene udvikler sig i takt med, at den europæiske integration skrider frem. Der vil også blive truffet foranstaltninger til at forbedre pålideligheden af import- og eksportprisstatistikken, således at man kan opgøre den interne konkurrenceevne for Unionens produkter mere effektivt.

Sideløbende hermed skal de mulige konsekvenser af overgangen til et fælles momssystem analyseres ved en evaluering af de administrative eller statistiske datakilder, der kan bruges som reference. I den forbindelse prioriteres opretholdelsen af forbindelsen med momssystemet og anvendelsen af det generelle virksomhedsregister.

Resumé

Ved afslutningen af femårsprogrammet vil Kommissionen have tilpasset og forbedret systemerne til statistisk registrering af varehandelen mellem medlemsstaterne og med tredjelande, idet der tages hensyn til udviklingen i informationskravene og det økonomiske og administrative miljø.

Statistiske behov og Eurostats statistikproduktion

Traktatafsnit	Eurostats arbejdsområder
AFSNIT I FRIE VAREBEVÆGELSER	
Vigtigste arbejdsområder inden for dette politikområde	53 Varehandel
Andre relevante arbejdsområder i relation til dette politikområde	44 Statistik over virksomhedernes økonomiske aktiviteter
	45 Energi
	48 Transport
	64 Vegetabilsk produktion
	65 Animalsk produktion
	66 Statistik over landbrugsfødevarerindustrien

Afsnit II

Landbrug*Statistiske behov*

Landbrug

Den fælles landbrugspolitik sluger næsten halvdelen af fællesskabsbudgettet. Kommissionen har således en stor opgave at løse i forbindelse med den løbende opstilling, overvågning, evaluering og tilpasning af de forskellige politikker på landbrugsområdet. Kommissionen har en vidtrækkende uddelegeret kompetence med hensyn til den løbende forvaltning af landbrugspolitikkerne. Den vigtigste opgave i femårsperioden 2003-2007 vil ligesom i programmet for 1998-2002 være at administrere dette store sæt af statistikker og at foretage den nødvendige vedligeholdelse af statistikkerne. Der vil fortsat blive taget særligt hensyn til miljødimensionen, bl.a. ved at man udarbejder statistikker, som er nødvendige for analyserne af de indbyrdes forbindelser mellem landbrug og miljø, bl.a. forbedring af statistikken om anvendelse af kunstgødning og pesticider og om biologisk landbrug samt initiativer til bevarelse af biologisk mangfoldighed (biologisk diversitet) og levesteder på landet.

Forvaltningsrammen i forbindelse med den tekniske handlingsplan for landbrugsstatistik (Tapas) udgør en kollektiv og transparent metode til at opnå en stadig bedre anvendelse af de nationale og fælles ressourcer, der er til rådighed til produktion af landbrugsstatistikker. De statistikker, der produceres, vil blive anvendt i større omfang (de vil f.eks. blive anvendt som modeller, og medlemsstaterne og EU-institutionerne vil få direkte adgang til dem).

Man vil gå i gang med to opgaver, som er fokuseret på fremtiden. Der vil blive udarbejdet landbrugsstatistikker, som skal opfylde behovene i forbindelse med den fælles landbrugspolitik syv til ti år frem i tiden, idet der skal tages hensyn til de ændringer, der måtte blive foretaget i den fælles landbrugspolitik i forlængelse af de reformer, som er foreslået i »Agenda 2000«. Arbejdet med agrar-økologiske data vil blive yderligere udviklet. Bl.a. vil arbejdet med indikatorer vedrørende integreringen af miljøbetragtninger i den fælles landbrugspolitik og arbejdet med operationelle landskabsindikatorer fortsætte. Desuden vil opmærksomheden være henledt på det stigende behov for information om forbruger-/velfærdsaspekterne af landbruget og på statistisk støtte til den komponent af den fælles landbrugspolitik, der hedder »udvikling af landdistrikterne«. Konklusionerne af den omfattende uafhængige revision af det nuværende system vil blive brugt til at tilpasse sættet af EU-landbrugsstatistikker, så at det er i stand til at opfylde de konstaterede nye eller ændrede behov. Den anden opgave består i at sikre en regelmæssig strøm af sammenlignelige data fra officielle kilder til alle ansøgerlande.

Skovbrug

På dette område skal opmærksomheden især være rettet mod en fortsættelse og forbedring af samarbejdet med de internationale organisationer, især med henblik på udvikling af skovbrugsstatistik af en højere kvalitet, herunder opstilling af de specifikke kriterier og indikatorer, der er brug for i forbindelse med miljøforvaltning og bæredygtig skovforvaltning. Desuden skal der sideløbende hermed udarbejdes statistisk information om bæredygtig forvaltning af træforarbejdningsindustrien. Ved udførelsen af dette arbejde vil det være nødvendigt at tage hensyn til konsekvenserne af Bonn-arrangementerne i forbindelse med Kyoto-aftalen.

Fiskeri

Den fremtidige udvikling inden for den fælles fiskeripolitik vil være koncentreret om integrering af de forskellige komponenter, fra biologi til ressourcer, gennem forbedret overvågning af fiskerfartøjernes aktiviteter. Disse foranstaltninger vil efter al sandsynlighed ikke resultere i et yderligere behov for data, og hovedindsatsen vil i de kommende år være koncentreret om at konsolidere og forbedre de datastrømme, der er baseret på den eksisterende lovgivning, med hensyn til dataenes fuldstændighed, aktualitet, konsistens, sammenlignelighed og tilgængelighed.

De sociale og økonomiske konsekvenser af, at fiskerfartøjernes aktiviteter begrænses, og EU's fiskerflåde reduceres, vil betyde øget efterspørgsel efter data om parametre til at vurdere den sociale og økonomiske situation. Denne udvikling forventes at ville være vigtige elementer i genforhandlingen af den fælles fiskeripolitik i 2002. Eurostat vil følge disse forhandlinger nøje for at sikre, at dets fiskeristatistikprogram fortsat tilgodeser behovene i den fælles fiskeripolitik.

Resumé

I løbet af programperioden vil Kommissionen bestræbe sig for at:

- anvende Tapas-ordningen med henblik på gradvise forbedringer af det eksisterende sæt af landbrugsstatistikker, især hvad angår kvalitet, sammenlignelighed, effektivitet, forenkling og aktualitet
- planlægge udviklingen af landbrugsstatistikker, som skal opfylde de behov, den fælles landbrugspolitik stiller i fremtiden
- opstille indikatorer for bedre integrering af miljøbetragtninger i den fælles landbrugspolitik og information om forbruger-/velfærdsaspekterne af landbruget
- være behjælpelig ved udarbejdelsen af sammenlignelige data i de lande, der ansøger om EU-medlemskab
- konsolidere, forbedre og udvide skovbrugsstatistikken (indikatorer)
- konsolidere og forbedre kvaliteten af fiskeristatistikken.

Statistiske behov og Eurostats statistikproduktion

Traktat afsnit	Eurostats arbejdsområder
AFSNIT II LANDBRUGET	
Vigtigste arbejdsområder inden for dette politikområde	61 Arealanvendelse og landskaber 62 Landbrugsstrukturer 63 Agromonetær statistik 64 Vegetabilsk produktion 65 Animalsk produktion 66 Statistik over landbrugsfødevarerindustrien 67 Koordinering og reform af landbrugsstatistikken 68 Skovbrugsstatistik 69 Fiskeristatistik
Andre relevante arbejdsområder i relation til dette politikområde	53 Varehandel 70 Bæredygtig udvikling 72 Regionalstatistik 74 Geografisk og lokal information

Afsnit III

Den frie bevægelighed for personer, tjenesteydelser og kapital

Statistiske behov

EU's betalingsbalancestatistik leverer ret detaljerede oplysninger om handelen med tjenesteydelser og om direkte investeringer. Statistikken over udenlandske filialers handel er for øjeblikket under udarbejdelse. Selv om alle disse statistikker hovedsagelig udarbejdes for at tilgodese behovene i forbindelse med den almindelige overenskomst om handel med tjenesteydelser (GATS) og således for at levere oplysninger om handelstransaktioner med lande uden for Fællesskabet, finder medlemsstaterne det vigtigt, at der fortsat udarbejdes en national betalingsbalance (derfor er også intra-EU-strømme omfattet) selv inden for Den Økonomiske og Monetære Union. For øjeblikket dækker de producerede statistikker både extra-EU- og intra-EU-handel og opfylder således det indre markedes behov. Der er imidlertid en risiko for usikkerhed i forbindelse med disse oplysninger. Dertil kommer, at de systemer, der anvendes til indsamling af betalingsbalancedata, for øjeblikket er ved at blive omstruktureret (jf. afsnit VII). Det er derfor nødvendigt at foretage en revurdering og en nyfatsættelse af Kommissionens behov på dette område.

Der vil blive udarbejdet et globaliseringsindikatorsystem. Nye statistiske værktøjer, som er baseret på udveksling af data mellem de nationale statistiske kontorer og på indsamling af information på europæisk plan, vil blive anvendt som grundlag for udvikling af dette område.

Ved at identificere og overvåge udenlandsk kontrollerede virksomheder (FATS) vil det være muligt at måle europæiseringen og internationaliseringen af produktionssystemerne.

Statistikkerne vil i stigende grad analysere bæredygtig turisme i forbindelse med bæredygtig udvikling, hvilket sker gennem udarbejdelse af satellitregnskaber.

Rådets beslutning om statistik over den audiovisuelle sektor skal gennemføres. Eurostat vil således fortsætte med at konsolidere det allerede i 1999 påbegyndte arbejde med at få oprettet en fælles infrastruktur for statistisk information om industrien og markederne inden for den audiovisuelle sektor og beslægtede sektorer. Desuden skal der udarbejdes et retsgrundlag for telekommunikationsstatistikken.

Der vil i overensstemmelse med Rådets prioriteringer efterhånden blive indført et fleksibelt og justerbart system for indsamling af oplysninger om indikatorer vedrørende informationssamfundet på basis af eksisterende eller nye undersøgelser.

Resumé

I løbet af femårsperioden vil Kommissionen bestræbe sig for at:

- udarbejde et stabilt og fleksibelt sæt indikatorer om globalisering
- udarbejde et stabilt og fleksibelt sæt indikatorer om informationssamfundet, herunder om de audiovisuelle tjenester
- fortsætte med udarbejdelsen af satellitregnskaber inden for turismeområdet.

Statistiske behov og Eurostats statistikproduktion

Traktatafsnit	Eurostats arbejdsområder
AFSNIT III DEN FRIE BEVÆGELIGHED FOR PERSONER, TJENESTE- YDELSER OG KAPITAL	
Vigtigste arbejdsområder inden for dette politikområde	44 Statistik over virksomhedernes økonomiske aktiviteter 48 Transport 49 Informationssamfundet 50 Turisme 54 Handel med tjenesteydelser og handelsbalancen
Andre relevante arbejdsområder i relation til dette politikområde	57 Statistik til konjunkturanalyse 70 Bæredygtig udvikling 71 Miljøstatistik

Afsnit IV

Visum, asyl, indvandring og andre politikker i forbindelse med den frie bevægelighed for personer

Statistiske behov

Ved Amsterdam-traktatens ikrafttræden den 1. maj 1999 fik Fællesskabet tildelt kompetence inden for området indvandring og asyl. På anmodning af Det Europæiske Råd fremlagde Kommissionen i november 2000 to meddelelser med henblik på at starte en debat i Fællesskabet om de langsigtede aspekter af en fælles EU-politik. Begge meddelelser vedrører spørgsmålet om statistik i dette perspektiv. I meddelelsen om en indvandringspolitik i EU ⁽¹⁾ understreges det, at der er brug for flere oplysninger om ind- og udvandringsstrømme og -mønstre i EU. Af meddelelsen om en fælles asylprocedure ⁽²⁾ fremgår det, at for at kunne oprette og bruge et fælles europæisk asylsystem kræves der en grundig analyse af flygtningestrømmenes omfang og oprindelse, af ansøgningerne om beskyttelse og svarene på ansøgningerne. Udvidelsen af EU og udviklingen af samarbejdet med landene i Middelhavsområdet vil yderligere øge behovet for statistisk information på disse områder.

Resumé

I løbet af femårsperioden vil Kommissionen:

- udarbejde en mere standardiseret nomenklatur inden for områderne migration og asyl i samarbejde med de nationale myndigheder
- forøge omfanget og kvaliteten af statistikkerne på dette område med henblik på at opfylde de oprindelige krav i Kommissionens meddelelser om dette emne.

Statistiske behov og Eurostats statistikproduktion

Traktatafsnit	Eurostats arbejdsområder
AFSNIT IV VISUM, ASYL, INDVANDRING OG ANDRE POLITIKKER I FORBINDELSE MED DEN FRIE BEVÆGELIGHED FOR PERSONER	
Vigtigste arbejdsområder inden for dette politikområde	31 Befolkning

Afsnit V

Transport

Statistiske behov

En fællesskabstransportstatistik er nødvendig for at støtte den fælles transportpolitik (artikel 70-80) og transportkomponenten i det transeuropæiske net (artikel 154-156).

⁽¹⁾ Meddelelse fra Kommissionen til Rådet og Europa-Parlamentet om en indvandringspolitik i EU, 22.11.2000 (KOM(2000) 757 endelig).

⁽²⁾ Meddelelse fra Kommissionen til Rådet og Europa-Parlamentet: »På vej mod en fælles asylprocedure og en ensartet status, som gælder i hele EU, for dem, der indrømmes asyl«, 22.11.2000 (KOM(2000) 755 endelig).

Transport er også en vigtig del af Fællesskabets regional- og miljøpolitik (se afsnit XVII og XIX), og opmærksomheden skal især være rettet mod indikatorer for bæredygtig udvikling.

Fællesskabsstatistikkerne skal udgøre et omfattende transportinformationssystem bestående af data om gods- og passagerstrømme, infrastruktur, materiel, trafikstrømme, personmobilitet, sikkerhed, energiforbrug og miljøpåvirkning samt data om transportomkostninger og -priser og transportvirksomheder. Et af de vigtigste mål vil være at ændre balancen mellem transportformerne, således at jernbane- og skibstransport begunstiges frem for vejtransport, og herved fjerne den eksisterende forbindelse mellem økonomisk vækst og vejtrafik. Det vil være nødvendigt at levere bedre statistikker om opdelingen på de forskellige transportformer hvad angår såvel passagerer som gods. Desuden skal aktualiteten af dataene søges forbedret.

Åbningen af transportmarkederne for konkurrence vil kræve objektive statistiske data til at overvåge udviklingen på disse markeder og til at vurdere dens indvirkning på beskæftigelses- og arbejdsvilkårene i transportvirksomhederne og på disse virksomheders økonomiske levedygtighed. Den vil også skærpe efterspørgslen efter statistiske indikatorer vedrørende sikkerhed og servicekvalitet. Markedstrendene vil kræve indsamling af statistiske data om godstransport, som er mindre centreret om enkelte transportformer, men som leverer information om den komplette intermodale transportkæde og om transporten af gods set ud fra et markedsperspektiv.

At overvåge forholdet mellem transport og miljø vil være en af hoveddrivkræfterne i bestræbelserne for at forbedre transportdataenes kvalitet og dække alle områder. Det vil også afføde en række specifikke behov for yderligere data, f.eks. om personmobilitet og om transportudstyr. Det vil være nødvendigt at reagere på det voksende behov for trafikdata udtrykt i køretøjkilometer for alle transportformer i betragtning af den betydning, de har for overvågningen af færdselstætheden og udstødningsgasemissionerne.

De fortsat store investeringer i den europæiske transportinfrastruktur, og især i det transeuropæiske net (TEN), vil skabe specifikke behov for statistikker om infrastruktur og om markedstrender. Det transeuropæiske net vil sammen med Fællesskabets regionalpolitikker fortsat skabe behov for mere geografisk opdelt data om transportnet og -strømme, der bør betragtes som en integreret del af det overordnede transportinformationssystem.

Resumé

I løbet af femårsperioden vil Kommissionen bestræbe sig for:

- at komplettere EU-transportstatistikens dækning af alle transportformer og alle typer information
- i nødvendigt omfang at fortsætte tilpasningen og kompletteringen af retsgrundlaget for transportstatistikken
- at fremme indsamlingen af supplerende statistiske oplysninger om de intermodale transportkæder og de supplerende data, der er nødvendige for at kunne overvåge integreringen af miljøhensyn i transportpolitikkerne (TERM-ordningen).

Statistiske behov og Eurostats statistikproduktion

Traktatafsnit	Eurostats arbejdsområder
AFSNIT V TRANSPORT	
Vigtigste arbejdsområder inden for dette politikområde	48 Transport 72 Regionalstatistik
Andre relevante arbejdsområder i relation til dette politikområde	44 Statistik over virksomhedernes økonomiske aktiviteter 45 Energi 49 Informationssamfundet 50 Turisme 53 Varehandel 61 Arealanvendelse og landskaber 70 Bæredygtig udvikling 71 Miljøstatistik 74 Geografisk og lokal information

Afsnit VI

De fælles regler om konkurrence, fiskale spørgsmål og indbyrdes tilnærmelse af lovgivningerne

Der er ikke behov for et direkte statistisk program. Statistiske oplysninger vedrørende dette afsnit fås via de data og indikatorer, der udarbejdes i forbindelse med andre afsnit i dette program.

Statistiske behov og Eurostats statistikproduktion

Traktatafsnit	Eurostats arbejdsområder
AFSNIT VI DE FÆLLES REGLER OM KONKURRENCE, FISKALE SPØRGSMÅL OG INDBYRDES TILNÆRMELSE AF LOVGIVNINGERNE	
Vigtigste arbejdsområder inden for dette politikområde	32 Arbejdsmarked 53 Varehandel
Andre relevante arbejdsområder i relation til dette politikområde	44 Statistik over virksomhedernes økonomiske aktiviteter 45 Energi 48 Transport 49 Informationssamfundet 63 Agromonetær statistik 64 Vegetabilsk produktion 65 Animalsk produktion 66 Statistik over landbrugsfødevarerindustrien

Afsnit VII

Den økonomiske og monetære politik*Statistiske behov*

Gennemførelsen af Den Økonomiske og Monetære Union kræver en meget nøje statistisk overvågning for at kunne fremme koordineringen af den makroøkonomiske politik og støtte det europæiske centralbanksystems funktion i forbindelse med den monetære politik. Stabilitets- og vækstpagten stiller krav om nye statistiske data. Samtidig er det stadig vigtigt at kunne måle den grad af økonomisk konvergens, medlemsstaterne har opnået.

Med henblik på at kunne levere statistikker med den nødvendige bredde, sammenlignelighed, aktualitet og hyppighed til at koordinere den makroøkonomiske politik og støtte det europæiske centralbanksystems funktion i forbindelse med den monetære politik vil man fortsætte arbejdet med konjunkturindikatorer vedrørende efterspørgsel, produktion, arbejdsmarked, priser og omkostninger. Der vil blive anvendt nye metoder (f.eks. hurtig estimering, korttidsprognoser) til at forbedre servicen til dem, der analyserer konjunkturudviklingen. Dette arbejde skal supplere den yderligere udvikling af de monetære og finansielle indikatorer.

En løbende forbedring af dataenes aktualitet og dækning er nødvendig som led i handlingsplanen om statistikkrav i Den Økonomiske og Monetære Union. Beregning af aggregater for euroområdet inden for den kortest mulige tid vil kræve, at der rettidigt produceres kvartalsvise nationalregnskaber, og at der foretages hurtige estimeringer. Desuden skal der udføres et omfattende arbejde med at opstille kvartalsvise, ikke-finansielle og finansielle regnskaber for institutionelle sektorer, som er fuldt ud konsistente med de årlige regnskaber og de kortfristede offentlige finanser. Forespørgsler om oplysninger om partnersektorer inden for de finansielle regnskaber, som viser forholdet »fra hvem til hvem« mellem sektorerne, er et vigtigt værktøj i analysen af den monetære politik. I en trin for trin procedure skal denne information indsamles i løbet af dette femårsprogram.

I denne programperiode (2003-2007) forventes den vigtigste enkeltbegivenhed at blive udvidelsen af EU fra 15 til 20 medlemmer eller mere. Dette vil medføre et omfattende arbejde for de nye medlemmer med hensyn til levering af statistiske data og for Eurostat med hensyn til validering af dataene. Kommissionens udvidelsespolitik skal understøttes fuldt ud. Man vil derfor fortsætte og udvikle den bistand, der ydes til ansøgerlandene, for at sikre, at leveringen af statistiske data er tilfredsstillende både med hensyn til dataenes disponibilitet, kvalitet, aktualitet og sammenlignelighed.

For alle medlemsstaters vedkommende vil der være øget opmærksomhed på kvaliteten af dataene, både dataene i faste priser og i løbende priser. En administrativ anvendelse, nemlig egne indtægter baseret på bruttonationalindkomsten, vil repræsentere 60 % af EU-budgettet. En af de største opgaver bliver at fortsætte og udbygge arbejdet med at harmonisere statistikkerne vedrørende konvergenskriterierne. Målsætningen om fastholdelse af prisstabiliteten (artikel 105 i traktaten) og levering af oplysninger om ECB's monetære politik i euroområdet kræver, at kvaliteten af de harmoniserede forbrugerprisindeks (HICP) i henhold til Rådets forordning (EF) nr. 2494/95 af 23. oktober 1995 om harmoniserede forbrugerprisindeks⁽¹⁾ skal opretholdes og yderligere forbedres. HICP-metodologien skal færdiggøres og forbedres inden for rammerne af ovennævnte rådsforordning om harmoniserede forbrugerprisindeks.

(¹) EFT L 257 af 27.10.1995, s. 1.

Overvågningen af udviklingen i medlemsstaternes budgetsituation og i deres offentlige gæld (EF-traktatens artikel 104 og stabilitets- og vækstpakten, som blev vedtaget i Dublin) vil blive foretaget på basis af det offentlige regnskaber udarbejdet i overensstemmelse med ENS 95-metodologien, som blev godkendt af Rådet i forordning (EF) nr. 2223/96 af 25. juni 1996 om det europæiske national- og regionalregnskabsystem i Det Europæiske Fællesskab (ENS 95) (1). Harmoniseringen og sammenligneligheden vil blive overvåget for at sikre, at de institutionelle beslutningstagere råder over sammenlignelige statistiske instrumenter af høj kvalitet, så at man undgår skævheder i de bedømmelser, der foretages af budgetsituationen i hver medlemsstat.

Overvågningen af den økonomiske udvikling i medlemsstaterne, som fastsat i EF-traktatens artikel 99, øger behovet for at gennemføre det eksisterende dataindberetningsprogram for nationalregnskabsdata fuldt ud i overensstemmelse med ENS 95-forordningen, især hvad angår dataenes rettidige indberetning og dækning, og efterhånden at udvide det til at omfatte nye områder ved revision og udvidelse af den gældende lovgivning.

Arbejdet med at udregne de vigtigste regnskabsaggregater udtrykt i købekraftspariteter vil blive videreført. Revisionsarbejdet vedrørende metodologien for købekraftspariteter med henblik på at gøre resultaterne mere pålidelige til brug ved komparative analyser, som startede under det forrige femårsprogram, bør afsluttes med vedtagelse af en rådsforordning om købekraftspariteter.

Virkeliggørelsen af Den Økonomiske og Monetære Union har betydelige konsekvenser for betalingsbalancestatistikken. Af særlig betydning her er indberetningstærsklerne, som — hvis de ændres, sådan som det for øjeblikket er planen — vil kræve en betydeligt udviklingsarbejde for at sikre, at kvaliteten af disse statistiske oplysninger kan bevares. Mange medlemsstater (især dem, hvor bankernes dataindberetning er hovedkilden for indsamlerne af betalingsbalancedata) er for øjeblikket i gang med at revidere deres systemer for indsamling af betalingsbalancedata for at kunne klare de nye krav. Arbejdet vil blive fortsat i de kommende år for at sikre, at medlemsstaterne stadig kan levere relevante statistiske data af høj kvalitet til EU-institutionerne og ECB, især om handel med tjenesteydelser, udenlandske direkte investeringer og udenlandske virksomheders handel. Desuden vil indsamling (og analyse) af data fra ansøgerlandene være højt prioriteret. Disse data har mange af Kommissionens tjenestegrene brug for, især dem, der beskæftiger sig med økonomisk overvågning, handelspolitik og eksterne relationer.

Resumé

I løbet af femårsperioden vil Kommissionen bestræbe sig for:

- inden for rammerne af handlingsplanen om statistikkrav i Den Økonomiske og Monetære Union at fortsætte udviklingen og produktionen af de statistikker, som er nødvendige for at kunne foretage en koordinering af den makroøkonomiske politik, føre en monetær politik, gennemføre stabilitets- og vækstpakten og foretage en løbende vurdering af den økonomiske konvergens
- at intensivere gennemførelsen af ENS 95-forordningen
- at revidere systemet for indsamling af data til betalingsbalancestatistikken.

Statistiske behov og Eurostats statistikproduktion

Traktatafsnit	Eurostats arbejdsområder
AFSNIT VII DEN ØKONOMISKE OG MONETÆRE POLITIK	
Vigtigste arbejdsområder inden for dette politikområde	32 Arbejdsmarked 40 Nationalregnskab, årligt 41 Kvartalsregnskab 42 Finansielle regnskaber 44 Statistik over virksomhedernes økonomiske aktiviteter 52 Penge og finans 54 Handel med tjenesteydelser og handelsbalancen 55 Priser 57 Statistik til konjunkturanalyse
Andre relevante arbejdsområder i relation til dette politikområde	53 Varehandel

(1) EFT L 310 af 30.11.1996, s. 1. Senest ændret ved forordning (EF) nr. 359/2002 (EFT L 58 af 28.2.2002, s. 1).

Afsnit VIII

Beskæftigelse*Statistiske behov*

Udviklingen inden for EU's arbejdskraftstatistik vil være præget af følgende politiske processer: udvidelsen af EU, den europæiske beskæftigelsesstrategi, Den Økonomiske og Monetære Union og benchmarking-aktionen (i forbindelse med hvilken der hvert forår skal leveres strukturindikatorer til Det Europæiske Råd).

Arbejdskraftstatistikken bygger i det store og hele på EU-forordninger. Derfor er ansøgerlandene allerede nu nået langt med hensyn til at indfri EU-kravene inden 2003. I perioden 2003-2007 vil den største udfordring være at sikre, at alle krav indfries fuldt ud, at der sker en regelmæssig indberetning af data, og at man holder trit med udviklingen.

Ved at fastsætte nye mål for erhvervsfrekvensen for 2005 og 2010 har Det Europæiske Råd skærpet behovet for at overvåge gennemførelsen af den europæiske beskæftigelsesstrategi og især den årlige gennemførelse af retningslinjerne for beskæftigelsen. Denne overvågning vil bl.a. omfatte en kontrol af gennemførelsen af den kontinuerlige arbejdsstyrkeundersøgelse og af tilpasningen af den tilhørende liste over variabler. Overvågningen vil kræve hyppigere og mere komplette statistikker med henblik på at kunne måle kønskløften (især lønkløften inden for alle økonomiske aktiviteter) og kvalifikationskløften. Der vil således blive behov for statistikker over lønstrukturer og for studier med henblik på gennemførelse af en undersøgelse af ledige stillinger inden for Fællesskabet.

I et område, der er så stort som ØMU, er lønomkostningstrenden det vigtigste potentielle inflationspres, og det skal derfor overvåges ved hjælp af hurtigt udarbejdede korttidsstatistikker af høj kvalitet. Gennemførelsen af forordningen om lønomkostningsindekset og den løbende forbedring af korttidsstatistikkerne om lønomkostninger er af største vigtighed, hvilket også gælder en forbedret måling af arbejdsproduktiviteten (dette kræver en forbedret serie vedrørende arbejds-mængde).

Resumé

- gennemførelse af en kontinuerlig arbejdsstyrkeundersøgelse, som skal levere kvartalsresultater i alle medlemsstater
- harmonisering af en del af spørgeskemaerne
- indsamling/analyse af resultaterne af 2002-lønstrukturundersøgelsen
- gennemførelse af 2004-lønomkostningsundersøgelsen omfattende NACE-hovedafdeling M, N og O
- fuldstændig gennemførelse af Rådets forordning om lønomkostningsindekset
- gennemførelse af 2006-lønstrukturundersøgelsen
- udformning af et system for europæiske lønomkostningsstatistikker.

Statistiske behov og Eurostats statistikproduktion

<i>Traktatafsnit</i>	<i>Eurostats arbejdsområder</i>
AFSNIT VIII BESKÆFTIGELSE	
Vigtigste arbejdsområder inden for dette politikområde	32 Arbejdsmarked 33 Uddannelse 35 Sundhed og sikkerhed 36 Indkomstfordeling og levevilkår 37 Social beskyttelse
Andre relevante arbejdsområder i relation til dette politikområde	44 Statistik over virksomhedernes økonomiske aktiviteter 49 Informationssamfundet 50 Turisme 63 Agromonetær statistik

Afsnit IX

Den fælles handelspolitik*Statistiske behov*

Ifølge artikel 133 i traktaten har Kommissionen ansvaret for at føre forhandlinger om handelsaftaler med tredjelande, herunder handelsaftaler vedrørende tjenesteydelser (GATS). Det er derfor vigtigt at råde over statistiske data af god kvalitet.

Arbejdet vil fortsætte i de kommende år for at sikre, at de statistiske data om international handel med tjenesteydelser (både hvad angår geografisk fordeling og komponenter), udenlandske direkte investeringer og udenlandske virksomheders handel bevarer den kvalitetsmæssige standard, det detailniveau og den harmoniseringsgrad, som kræves af de tjenestegrene i Kommissionen, der er ansvarlige for gennemførelsen af handelspolitikken.

Doha-runden, som blev indledt i november 2001, vil gøre bæredygtig udvikling og den fælles handelspolitikts indvirkning på udviklingslandene til et centralt tema. Der vil være behov for koordinering i forbindelse med indsamlingen af globale data.

Indsamling og analyse af data fra ansøgerlandene vil også have første prioritet i de kommende år. Man vil desuden bestræbe sig for at koordinere diskussionen mellem medlemsstaterne om metoder, selv om der på dette område allerede er opnået en betydelig grad af harmonisering. For at kunne opstille en samlet betalingsbalance for EU er det absolut nødvendigt at få udarbejdet en fælles betalingsbalancestatistik.

Arbejdet med at harmonisere de statistiske regler vil fortsætte inden for en metodologisk ramme, som ligger mere på linje med de internationale anbefalinger, der for nylig blev vedtaget af FN. Den statistiske information vil blive forbedret ved en mere effektiv brug af tolddeklarationens indhold, og der vil blive taget hensyn til de behov, der opstår som følge af ændringer i EU-handelen og den internationale handel (udvidelsen, globaliseringen, liberaliseringen af handelen). Der vil også blive truffet foranstaltninger til at forbedre pålideligheden af import- og eksportprisstatistikken med henblik på at få et mere nøjagtigt billede af EU-produkternes konkurrenceevne i udlandet.

Resumé

Ved afslutningen af femårsprogrammet vil Kommissionen have nået følgende mål:

- Ansøgerlandenes data vil efterhånden være blevet integreret i systemet.
- Dataindsamlingen og -produktionen vil være tilpasset og forbedret.
- Den metodologiske ramme vil være forbedret og yderligere udviklet, samtidig med at der er taget hensyn til de internationale anbefalinger, de ny informationskrav og udviklingen inden for det økonomiske og toldmæssige område.
- Anvendelsen af allerede eksisterende data og analyserne af bæredygtig udvikling globalt set vil være forbedret.

Statistiske behov og Eurostats statistikproduktion

Traktatafsnit	Eurostats arbejdsområder
AFSNIT IX DEN FÆLLES HANDELSPOLITIK	
Vigtigste arbejdsområder inden for dette politikområde	53 Varehandel 54 Handel med tjenesteydelser og handelsbalancen
Andre relevante arbejdsområder i relation til dette politikområde	19 Statistisk samarbejde med ansøgerlandene 21 Statistisk samarbejde med andre tredjelande 42 Finansielle regnskaber 52 Penge og finans

Afsnit X

Toldsamarbejde

Der er ikke behov for et direkte statistisk program. Statistiske oplysninger vedrørende dette afsnit fås via de data og indikatorer, der udarbejdes i forbindelse med andre afsnit i dette program.

Afsnit XI

Social- og arbejdsmarkedspolitikken, uddannelse, erhvervsuddannelse og ungdom

Statistiske behov

I løbet af programperioden vil der blive fastlagt en samlet strategi med henblik på at sikre, at der er et komplet sæt indikatorer til rådighed, som dækker alle de social- og arbejdsmarkedspolitiske områder — i tæt samarbejde med aktioner under afsnit VIII. Kvaliteten af de eksisterende oplysninger vil forbedres, og der skal introduceres nye indikatorer til at dække de områder, der er prioriteret, som f.eks. social udstødelse og livslang uddannelse. I forbindelse med »rapporten om uddannelsessystemernes konkrete fremtidige mål«, som blev ratificeret af Det Europæiske Råd i Stockholm, vil det være nødvendigt med et tæt samarbejde mellem GD EAC og Eurostat. Ud over fortsættelsen af det statistiske arbejde vedrørende de tre prioriterede områder, der er fastlagt for 2002 (basiskvalifikationer, informations- og kommunikationsteknologi, matematik og teknologi), vil realiseringen af andre målsætninger kræve nyt arbejde. Der skal udarbejdes indikatorer, for hvilke der ikke eksisterer data, eller som ikke opfylder de nødvendige kvalitetskriterier, men som vil være afgørende for, om de opstillede mål kan nås.

Geografisk vil det være nødvendigt at udvide social- og arbejdsmarkedsstatistikken til at omfatte alle ansøgerlandene samt områder, som ligger uden for Europas grænser, som f.eks. Medstat-landene. Benchmarket for denne udvikling vil være demografiske data; efterhånden som resultaterne af 2001-folketællingsrunden bearbejdes og offentliggøres, vil denne proces blive integreret i programmet for regelmæssig opdatering og forberedelse af næste runde, og den vil fremme en harmoniseret fremgangsmåde over hele det udvidede geografiske område, der er beskrevet ovenfor. Der vil også på nationalt plan være brug for befolkningsprognoser for hele området.

I løbet af programperioden vil forbedringer i indsamling og bearbejdning af data om international mobilitet inden for videregående uddannelse og forskning spille en særlig vigtig rolle. Den første opgave bliver at harmonisere de grundlæggende definitioner og de vigtigste indikatorer.

Arbejdsområdet »Livslang uddannelse« vil være et vigtigt område i hele programperioden, eftersom de økonomiske forandringer vil kræve, at de jobmæssige og sociale kvalifikationer hele tiden opdateres. Der vil være brug for et omfattende system af »læringsstatistikker« til støtte for beskæftigelsespolitikken, den økonomiske politik og uddannelsespolitikken, idet der tages særligt hensyn til de offentlige og private investeringer i uddannelse. De nuværende oplysninger om teoretisk og praktisk uddannelse skal suppleres med yderligere data om voksenuddannelse.

Kommissionens meddelelse om Fællesskabets strategi for sundhed og sikkerhed på arbejdspladsen (2002) kræver en fuldstændig gennemførelse af sidste fase af de harmoniserede EU-statistikker om arbejdsulykker (ESAW) og første fase af de europæiske statistikker over erhvervsbetingede sygdomme (EODS). Indikatorerne vedrørende arbejdskvalitet, arbejdsrelaterede sundhedsproblemer og de socioøkonomiske omkostninger til sikring af sundhed og sikkerhed på arbejdspladsen vil også blive yderligere udviklet.

På grundlag af artikel 13 i traktaten og som led i aktionen til bekæmpelse af forskelsbehandling vil der blive udarbejdet en metodologi med henblik på levering af regelmæssige statistiske oplysninger om handicappedes integration i samfundet.

Det forventes, at der vil ske betydelige sociale ændringer (de fleste kan allerede iagttages nu) i hele programperioden (f.eks. i befolkningspyramiden, husstandsstrukturen, migrationstrenden, arbejdsmønstrene, uddannelsessystemerne osv.), og der vil være brug for en ny type instrument som supplement til dem, der er beskrevet ovenfor. EU-statistikken om indkomstforhold og levevilkår (EU-SILC) vil være baseret på et bredt udvalg af kilder og vil bygge på de erfaringer, der er høstet i løbet af 1990'erne i forbindelse med gennemførelsen af de successive runder af den europæiske husstandspanelundersøgelse (European Community Household Panel). Den vil blive udarbejdet på en sådan måde, at den kan levere en bred vifte af oplysninger om EU-borgernes levevilkår i løbet af femårsperioden og videre frem.

Resumé

I løbet af femårsperioden vil Kommissionen:

- udvikle en samlet strategi, som skal sikre, at der er et komplet sæt indikatorer til rådighed, som dækker alle de social- og arbejdsmarkedspolitiske områder
- levere regelmæssig information om borgernes levevilkår ved hjælp af de nyligt udarbejdede indikatorer
- levere information om omsorgs- og børnepasningsfaciliteter.

Statistiske behov og Eurostats statistikproduktion

Traktatafsnit	Eurostats arbejdsområder
AFSNIT XI SOCIAL- OG ARBEJDSMARKEDSPOLITIKKEN, UDDANNELSE, ERHVERVSUDDANNELSE OG UNGDOM	
Vigtigste arbejdsområder inden for dette politikområde	31 Befolkning 32 Arbejdsmarked 33 Uddannelse 35 Sundhed og sikkerhed 36 Indkomstfordeling og levevilkår 37 Social beskyttelse 38 Andet arbejde inden for befolkningsstatistik og social- og arbejdsmarkedsstatistik (boligstatistik) 72 Regionalstatistik
Andre relevante arbejdsområder i relation til dette politikområde	70 Bæredygtig udvikling

Afsnit XII

Kultur*Statistiske behov*

Fællesskabets foranstaltninger på det kulturelle område er baseret på EF-traktatens artikel 151. At forbedre europæernes kulturelle viden og formidlingen af oplysninger om de vigtigste kulturelle aspekter udgør et vigtigt element i Fællesskabets opgave på dette område. Desuden er det blevet klart tilkendegivet, at Fællesskabet skal tage kulturelle aspekter i betragtning ved fastlæggelsen og gennemførelsen af dens politikker som helhed.

Som led i Fællesskabets statistiske program for perioden 2003-2007 vil den vigtigste opgave inden for kulturstatistikken være en konsolidering af pilotarbejdet vedrørende beskæftigelse i kultursektoren, deltagelse i kulturelle aktiviteter og statistikker om udgifter til kulturelle projekter. Samtidig og i tæt samarbejde med medlemsstaterne og kompetente internationale organisationer vil det statistiske program støtte det metodologiske arbejde og udarbejdelsen af statistikker vedrørende afkastet af investeringerne på det kulturelle område. Der vil især blive satset på udarbejdelse af internationale metodologier, som skal gøre det muligt at foretage en statistisk måling og analyse af, hvilken effekt en deltagelse i kulturelle aktiviteter kan have med hensyn til at fremme virkeliggørelsen af en række social- og arbejdsmarkedspolitiske mål, såsom at forbedre uddannelsesniveaet, øge beskæftigelsestallene, reducere kriminaliteten og fjerne ulighederne inden for sundhedsområdet.

Resumé

I løbet af femårsperioden vil Kommissionen:

- yderligere forbedre den allerede eksisterende kulturstatistik
- udvikle og anvende metoder til at måle kulturens indvirkning på samfundet.

Statistiske behov og Eurostats statistikproduktion

<i>Traktatafsnit</i>	<i>Eurostats arbejdsområder</i>
AFSNIT XII KULTUR	
Vigtigste arbejdsområder inden for dette politikområde	34 Kultur
Andre relevante arbejdsområder i relation til dette politikområde	49 Informationssamfundet

Afsnit XIII

Folkesundhed*Statistiske behov*

I henhold til traktatens artikel 152 omfatter Fællesskabets indsats inden for folkesundhedsområdet fremme af sundhedsoplysningen. En grundlæggende ramme af statistikker om folkesundhed, der dækker sundhedsstatus, sundhedsdeterminanter og sundhedsressourcer, er blevet etableret inden for det europæiske statistiske system til støtte for Fællesskabets handlingsprogrammer for folkesundhed. Med vedtagelsen af det nye program for Fællesskabets indsats for folkesundheden ⁽¹⁾ vil det statistiske element i sundhedsoplysningen blive yderligere udviklet inden for rammerne af Fællesskabets statistiske program, bl.a. med indsamling af data fordelt efter køn, alder, geografisk placering og, så vidt det er muligt, indkomstniveau. I perioden 2003-2007 fortsættes arbejdet med at videreudvikle sundhedsstatistikkerne med henblik på at tilgodese de særlige behov, der opstår i forbindelse med det nye handlingsprogram for folkesundheden. Der skal tages fat på arbejdet med at få opfyldt det særlige behov for indikatorer for bæredygtig udvikling.

Der vil generelt blive lagt vægt på at styrke infrastrukturen i det grundlæggende system af folkesundhedsstatistikker (på medlemsstats- og EU-plan), harmonisere og forbedre sammenligneligheden af de eksisterende data i samarbejde med de kompetente internationale organisationer inden for folkesundhedsområdet (WHO og OECD).

⁽¹⁾ Meddelelse fra Kommissionen om Det Europæiske Fællesskabs strategi på sundhedsområdet og forslag til Europa-Parlamentets og Rådets afgørelse om vedtagelse af et program for Fællesskabets indsats for folkesundheden (2001-2006) — KOM(2000) 285 endelig af 16.5.2000.

Med henblik på at sikre konsistens og komplementaritet vil der som led i det nuværende program også blive ydet en målrettet indsats for at sikre, at de grundlæggende begreber, definitioner og klassifikationer vedrørende sundhedsstatistikken anvendes på hele sundhedsoplysningsområdet.

I overensstemmelse med de pågældende aftaler med de berørte lande vil anvendelsesområdet for folkesundhedsstatistikkerne efterhånden blive udvidet til også at omfatte ansøgerlandene.

Resumé

I løbet af femårsperioden vil Kommissionen:

- videreudvikle sættet af sundhedsstatistikker med henblik på at tilgodese de særlige behov, der eventuelt vil opstå i forbindelse med programmet for Fællesskabets indsats for folkesundheden
- styrke infrastrukturen i det grundlæggende system af folkesundhedsstatistikker.

Statistiske behov og Eurostats statistikproduktion

Traktatafsnit	Eurostats arbejdsområder
AFSNIT XIII FOLKESUNDHED	
Vigtigste arbejdsområder inden for dette politikområde	35 Sundhed og sikkerhed 37 Social beskyttelse
Andre relevante arbejdsområder i relation til dette politikområde	39 Forbrugerbeskyttelse 70 Bæredygtig udvikling

Afsnit XIV

Forbrugerbeskyttelse

Statistiske behov

Forbrugerpolitikken har opnået en langt højere profil inden for EF-institutionerne i de seneste år (traktatens artikel 153).

Kommissionen har opstillet en handlingsplan for forbrugerpolitikken for perioden 1999-2001, som vil blive fulgt af aktiviteter til fordel for forbrugerne. Den nuværende handlingsplan har ligesom sine forgængere været svækket af, at der kun i begrænset omfang har været data til rådighed, hvilket har betydet, at der ikke har kunnet drages velfunderede konklusioner. Handlingsplanen for forbrugerpolitikken 2002-2005 er for øjeblikket under udarbejdelse. Der vil her blive lagt vægt på behovet for at gøre en mere systematisk og omfattende indsats med henblik på at opbygge en passende »videnbase« som et væsentligt værktøj til at støtte udformningen af politikker.

Eurostats indsats på dette område har til formål at levere statistiske data, som generelt er interessante for offentligheden, og som kan kaste lys over forbrugs- og forbrugerspørgsmål på europæisk, nationalt og regionalt plan.

Resumé

I løbet af femårsperioden vil Kommissionen:

- stille mere brugervenlige statistikker til rådighed til beskyttelse af forbrugerne, især i form af publikationer
- videreføre den metodologiske støtte til indsamlingen af statistiske oplysninger om ulykker i hjemmet
- skærpe opmærksomheden omkring forbrugerbeskyttelsen inden for alle relevante statistiske arbejdsområder
- sikre, at der i forbindelse med nye statistiske politikker tages hensyn til forbrugerbeskyttelses aspekter
- fremme udviklingen af forbrugerbeskyttelsesstatistikken i de nationale statistiske kontorer.

Statistiske behov og Eurostats statistikproduktion

Traktatafsnit	Eurostats arbejdsområder
AFSNIT XIV FORBRUGERBESKYTTELSE	
Vigtigste arbejdsområder inden for dette politikområde	36 Indkomstfordeling og levevilkår 39 Forbrugerbeskyttelse
Andre relevante arbejdsområder i relation til dette politikområde	61 Arealanvendelse og landskaber 64 Vegetabilsk produktion 65 Animalsk produktion 66 Statistik over landbrugsfødevarerindustrien 69 Fiskeristatistik 70 Bæredygtig udvikling

Afsnit XV

Transeuropæiske net

Der er ikke behov for et direkte statistisk program. Statistiske oplysninger vedrørende dette afsnit fås via de data og indikatorer, der udarbejdes i forbindelse med andre afsnit i dette program.

Statistiske behov og Eurostats statistikproduktion

Traktatafsnit	Eurostats arbejdsområder
Afsnit XV TRANSEUROPEISKE NET	
Vigtigste arbejdsområder inden for dette politikområde	48 Transport 49 Informationssamfundet
Andre relevante arbejdsområder i relation til dette politikområde	45 Energi 53 Varehandel 61 Arealanvendelse og landskaber 71 Miljøstatistik 72 Regionalstatistik 73 Videnskab og teknologi 74 Geografisk og lokal information

Afsnit XVI

Industri*Statistiske behov*

Det statistiske arbejde inden for området industri i ordets bredeste betydning (herunder bl.a. bygge- og anlægsvirksomhed, service, energi og landbrugsfødevarer) vil være koncentreret om at støtte de politikker, der er vedtaget på grundlag af Amsterdam-traktaten og ved forskellige senere topmøder (bl.a. Lissabon-topmødet i marts 2000). Indsatsen vil især blive koncentreret omkring områderne globalisering, intern og ekstern organisation af virksomheder (og mere generelt produktionssystemet), samarbejde mellem virksomheder, iværksætterånd og god regeringsførelse, efterspørgsel og endelig beskæftigelse og menneskelige ressourcer.

Første prioritet vil være gennemførelsen af de forskellige forordninger om erhvervsstatistik. Der vil blive lagt særlig vægt på kvaliteten af resultaterne.

For at kunne følge de strukturelle ændringer inden for industrien vil der blive iværksat et program for udvikling af virksomhedsstatistik i tæt samarbejde med de nationale statistiske systemer. Dette arbejde vil omfatte tilpasning af de allerede eksisterende forordninger samt støtte til de vigtigste europæiske politikker, bl.a. vedrørende det indre marked, udvidelsen, den økonomiske og monetære politik, informationssamfundet og beskæftigelsen, samt støtte til de strukturindikatorer, der danner grundlaget for udarbejdelsen af den årlige beretning om Unionens virksomhed.

Eurostat vil sammen med medlemsstaterne undersøge mulighederne for at gennemføre den størst mulige rationalisering og koordinering af de nationale indsamlingsmetoder med henblik på så vidt muligt at mindske arbejdsbyrden for virksomhederne. Der vil blive gjort en særlig indsats for at forbedre analysen af det indre marked ved hjælp af det eksisterende statistiske værktøjer eller værktøjer, som først skal udvikles, og navnlig PRODCOM (samt lignende forbedringer inden for serviceområdet).

Energi

På området energistatistik vil arbejdet bestå i at forbedre kvaliteten af energiopgørelserne, især hvad angår energiforbrug, med henblik på bedre at kunne tilgodese de krav, som stilles i forbindelse med overvågningsmekanismen for drivhusgasemissioner. Det nuværende system vil blive udvidet for bedre at kunne tage hensyn til de krav, der skal opfyldes for at sikre en bæredygtig udvikling (energieffektivitet, kraftvarmeanlæg, vedvarende energiformer), og effektiviteten af konkurrencen på de liberaliserede markeder og dens indvirkning på forbrugerne og energiindustrien vil blive fulgt op.

Resumé

I den femårige programperiode vil arbejdet blive koncentreret om at:

- forbedre systemet for udvikling af erhvervsstrukturstatistikken, idet der tages hensyn til de politiske behov og sikres mulighed for en hurtig reaktion på de skiftende faktorer, som f.eks. miljø, politikker og brugere
- bevare den nødvendige infrastruktur, som f.eks. virksomhedsregistre og klassifikationer
- fokusere på kvalitetsvurdering og forbedring af de producerede data.

Statistiske behov og Eurostats statistikproduktion

<i>Traktatafsnit</i>	<i>Eurostats arbejdsområder</i>
AFSNIT XVI INDUSTRI	
Vigtigste arbejdsområder inden for dette politikområde	44 Statistik over virksomhedernes økonomiske aktiviteter 45 Energi 66 Statistik over landbrugsfødevarerindustrien
Andre relevante arbejdsområder i relation til dette politikområde	49 Informationssamfundet 51 Virksomhedsregistre 53 Varehandel 70 Bæredygtig udvikling 71 Miljøstatistik

Afsnit XVII

Økonomisk og social samhørighed*Statistiske behov*

Et af nøglepunkterne ved opbygningen af Den Europæiske Union er at få fjernet den sociale og regionale uligevægt. Dette er faktisk hovedsigtet med strukturfondene. Siden reformen af fondene i 1988 har Kommissionen ført en integreret politik for social og økonomisk samhørighed, hvori regionalstatistikken, navnlig data fra regionalregnskaberne, spiller en stor rolle i beslutningsprocessen. De områder, som i henhold til regionale mål kan få tildelt støtte, defineres ud fra socioøkonomiske kriterier ved hjælp af en række tærskler, og tildelingen af midler til medlemsstaterne sker på grundlag af statistiske indikatorer. Hertil kommer, at evalueringen af EU-politikkernes regionale indvirkning og en nærmere bestemmelse af de regionale skævheders omfang kræver et væld af regionalt baserede statistikker.

De evalueringsrapporter »Rapport om økonomisk og social samhørighed«⁽¹⁾, som Kommissionen regelmæssigt udarbejder om de socioøkonomiske udviklingstendenser i regionerne, kræver en betydelig mængde statistisk information. Byernes problemer er rigtigt ved at komme i fokus, i takt med at de politiske beslutningstagere i stigende grad kræver evalueringer af livskvaliteten i Europas byer. Som grundlag for deres indsats kræver de sammenlignelige data om alle små og store byer i EU. De meddelelser, Kommissionen udsendte i 1997 (»En dagsorden for byerne i Den Europæiske Union«) og 1998 (»Bæredygtig byudvikling i Den Europæiske Union: Indsatsprincipper«), satte særlig fokus på behovet for mere sammenlignelige oplysninger.

Det arbejde, der skal udføres som led i det statistiske program for perioden 2003-2007, vil derfor for en stor del blive bestemt af formen af Fællesskabets regionalpolitik inden for et udvidet EU og af indholdet af strukturfondenes nye programperiode. Den tredje samhørighedsrapport skal efter planene vedtages af Kommissionen i begyndelsen af 2004, mens dens konklusioner skal gennemføres (som udkast til forordninger) i løbet af resten af det år. Den statistiske information, der vil være behov for, vil omfatte befolkningsprognoser på regionalt plan og regionale demografiske data.

⁽¹⁾ Jf. anden rapport om den økonomiske og sociale samhørighed med titlen »Europas enhed, befolkningernes solidaritet, områdernes forskellighed«, Europa-Kommissionen, januar 2001.

Geografisk information

En lang række afdelinger inden for Kommissionen anvender geografiske informationssystemer til at udforme, gennemføre og evaluere de politikker, som de er ansvarlige for. Denne trend vil blive mere og mere almindelig i de kommende år, i takt med at teknologien udvikles, og dataene bliver lettere tilgængelige. Initiativerne til udvikling af en europæisk infrastruktur for rumlige data (geodata) vil føre til nye udfordringer inden for dette område. Eurostat skal som administrator af Kommissionens referencedatabase være i stand til at tage disse udfordringer op.

Resumé

I den femårige programperiode vil arbejdet blive koncentreret om at:

- implementere de statistiske indikatorer, der er nødvendige i forbindelse med den næste fase af strukturfondene
- levere de nødvendige data til samhörighedsrapporten og støtte Kommissionens forslag vedrørende strukturfondene efter 2006
- yderligere integrere anvendelsen af geografiske informationssystemer til forvaltning af politikker.

Statistiske behov og Eurostats statistikproduktion

<i>Traktatafsnit</i>	<i>Eurostats arbejdsområder</i>
AFSNIT XVII ØKONOMISK OG SOCIAL SAMHØRIGHED	
Vigtigste arbejdsområder inden for dette politikområde	55 Priser 72 Regionalstatistik 74 Geografisk og lokal information
Andre relevante arbejdsområder i relation til dette politikområde	31 Befolkning 32 Arbejdsmarked 40 Nationalregnskab, årligt 44 Statistik over virksomhedernes økonomiske aktiviteter 50 Turisme 63 Agromonetær statistik 71 Miljøstatistik

Afsnit XVIII

Forskning og teknologisk udvikling***Videnskabs-, teknologi- og innovationsstatistik****Statistiske behov*

Det overordnede formål med Fællesskabets FTU-politik er at styrke den videnskabelige og teknologiske basis for den europæiske økonomi og at forbedre dens konkurrenceevne på internationalt plan. På Lissabon-topmødet i 2000 opstillede Det Europæiske Råd et klart strategisk mål for Europa for det næste tiår. Målingen af harmoniserede input, output og de socioøkonomiske virkninger af den videnbaserede økonomi vil fortsat være højt prioriteret på den europæiske forskningsdagsorden, sådan som det klart fremgår af debatten om det europæiske forskningsområde.

Til gennemførelse af de seneste F&U- og innovationspolitikker har der været behov for aktuelle og harmoniserede data, og indsamlingen af disse data skal aftales med medlemsstaterne og koordineres af Eurostat. De årlige opdateringer af de indikatorer, der skal anvendes i forbindelse med begge disse initiativer, vil kræve, at der gennemføres hyppigere undersøgelser i medlemsstaterne, og at kvaliteten forbedres. Mulighederne for at producere statistikker over menneskelige ressourcer inden for videnskab og teknologi samt kønsspecifikke statistikker skal forbedres, så at beslutningstagerne kan få de nødvendige data til at bedømme effektiviteten af de pågældende fællesskabspolitikker.

Resumé

I de kommende fem år vil hovedvægten blive lagt på at:

- forbedre kvaliteten af de allerede eksisterende indikatorer og fortsætte det konceptuelle arbejde, som skal føre til udarbejdelse og yderligere udvikling af nye indikatorer til at benchmark nationale forsknings- og innovationspolitikker, og især at få et overblik over de menneskelige ressourcer og disses mobilitet inden for forskning og udvikling
- udvikle yderligere FTU- og innovationsstatistikker i forbindelse med det europæiske forskningsområde og især udvikle en teoretisk ramme for hyppigere FTU- og innovationsstatistikker

- udvikle en generel ramme for indsamling af statistiske data om videnssamfundet
- registrere de teknologiske trends ved hjælp af harmoniserede patentstatistikker
- integrere ansøgerlandene i den overordnede ramme for udarbejdelse af harmoniserede og sammenlignelige FTU- og innovationsstatistikker.

Forskning inden for statistik

Statistiske behov

Som led i sin F&U-politik fremmer Fællesskabet forskningsaktiviteter, som støtter dets egne politikker. I flere rammeprogrammer (og i de forberedende dokumenter til det sjette rammeprogram) er officiel statistik blevet peget på som et af de områder, hvor F&U-aktiviteter vil blive iværksat på fællesskabsplan.

Den stigende anvendelse af statistikker i forbindelse med politisk beslutningstagning i slutningen af 1990'erne har ført til efterspørgsel efter mere nøjagtige og sammenlignelige statistikker, især efter korttidsindikatorer til at overvåge udviklingen i det indre marked og Den Monetære Union. Den kommende udvidelse af Den Europæiske Union skærper dette behov for hurtig adgang til sådanne oplysninger.

Sideløbende hermed giver teknologien nye muligheder for at indsamle data og formidle statistiske oplysninger. Samtidig klager respondenterne (virksomheder og enkeltpersoner) over indberetningsbyrden og anmoder om at få den reduceret gennem mere automatisering og bedre anvendelse af den eksisterende information. Forskning og udvikling inden for statistik har en vigtig europæisk dimension, fordi produktion af statistikker i sagens natur er en international aktivitet, da det kun er de færreste medlemsstater, der selv har råd til det. Sammen med den stigende vægt, der lægges på cost-benefit-analyser af de producerede statistikker, er dette ensbetydende med nye krav om produktion af europæiske statistikker. De europæiske statistikere er derfor nødt til at genoverveje de procedurer, der anvendes i dag til indsamling og udarbejdelse af statistikker om en ekspanderende række af fænomener.

Disse krav understreger betydningen af at bruge de eksisterende datakilder til produktion af statistikker til mere dyberegående statistiske analyser. Dette betyder, at der bør udvikles metoder og værktøjer, som støtter en kombineret brug af data (fra f.eks. administrative datakilder og stikprøveundersøgelser, statistikker omfattende kortere perioder end et år samt strukturelle statistikker).

Resumé

I de kommende fem år vil hovedvægten blive lagt på:

- udvikling af nye værktøjer og metoder til udarbejdelse af officielle statistikker
- bedre konceptualisering og udvikling af statistikker, som giver et overblik over nye socioøkonomiske fænomener
- overførsel af teknologi og knowhow inden for det europæiske statistiske system
- forbedring af kvaliteten af statistikproduktionsprocessen og statistikproduktionen.

Statistiske behov og Eurostats statistikproduktion

<i>Traktatafsnit</i>	<i>Eurostats arbejdsområder</i>
Afsnit XVIII FORSKNING OG TEKNOLOGISK UDVIKLING	
Vigtigste arbejdsområder inden for dette politikområde	22 Statistisk forskning og metodologi 73 Videnskab og teknologi
Andre relevante arbejdsområder i relation til dette politikområde	44 Statistik over virksomhedernes økonomiske aktiviteter 49 Informationssamfundet

Afsnit XIX

Miljø

Statistiske behov

Miljøstatistikens hovedformål er at være et effektivt hjælpemiddel ved gennemførelsen og evalueringen af Den Europæiske Unions miljøpolitik. De vigtigste prioriteringer på miljøområdet indgår i det sjette miljøhandlingsprogram, strategien vedrørende bæredygtig udvikling og Cardiff-strategien om integrering af miljøet i andre sektorpolitikker.

Europa-Kommissionens forslag til sjette miljøhandlingsprogram («Miljø 2010: Vores fremtid, vores ansvar») opstiller de prioriterede områder for miljøstatistikken. I det nye program peges der på fire vigtige politikområder: klimaændringer, natur og biodiversitet, miljø og sundhed og livskvalitet, naturressourcer og affald. Det understreger behovet for at fortsætte processen med henblik på at integrere miljøhensyn i alle relevante politikområder og at sikre borgerne bedre og lettere tilgængelig information om miljøet. Der skal også udvikles en mere miljøbevidst holdning til arealanvendelsen.

Det Europæiske Råd i Göteborg i juni 2001 vedtog en EU-strategi vedrørende bæredygtig udvikling. Den vedrører fire emneområder (klimaændring, transport, sundhed og naturressourcer), og den vil blive overvåget på årsbasis. Strategien vil i vidt omfang influere på behovet for miljørelaterede statistikker, men bæredygtighedsaspektet vil også have indvirkning på social- og arbejdsmarkedsstatistikken samt de økonomiske statistikker. Med henblik på at kunne måle fremskridtene vil bæredygtig udvikling blive medtaget i listen over strukturindikatorer til den sammenfattende rapport og hvert år præsenteret på forårsmødet i Det Europæiske Råd, første gang i 2002.

Det Europæiske Råd i Göteborg efterlyste også en strategi vedrørende den eksterne dimension af bæredygtig udvikling, og der forventes vedtaget en samlet dagsorden med henblik på FN's verdensstopmøde om bæredygtig udvikling.

Hvad angår miljødelen af det statistiske program indebærer handlingsprogrammet og strategien for bæredygtig udvikling, at de nuværende arbejdsområder skal fortsætte, men også, at de skal udvides og tilpasses. Det statistiske program vil fortsat være fokuseret specielt på statistikker, som har en tæt tilknytning til socioøkonomiske statistikker, som f.eks. den miljøbelastning, som skyldes menneskelige aktiviteter, og reaktionen fra samfundets repræsentanter. Statistikkernes evne til at beskrive interaktionen mellem den sociale, økonomiske og miljømæssige udvikling vil kræve yderligere indsats. Programmet er udformet med henblik på at skulle opfylde behovene for statistikker sammen med informationen fra Det Europæiske Miljøagentur, og arbejdsområderne vil fortsat supplere hinanden.

En afgørende faktor i bestræbelserne for at sikre en bæredygtig udvikling er integreringen af miljøaspekter i andre politikker, men der er kun opnået store fremskridt i tre af de ni sektorer (transport, landbrug og energi). Arbejdet med at få miljøkomponenten i fællesskabsstatistikkerne fuldstændigt samordnet med de pågældende socioøkonomiske statistikker vil blive fortsat, så at de kan komme til at tjene som redskab for sådanne integrerede politikker. Der er opnået væsentlige fremskridt i de seneste år med hensyn til udarbejdelse af en række relevante statistikker. Tilsvarende foranstaltninger vil være af væsentlig betydning også for andre politikområder. Væsentlig betydning bør også tillægges biodiversitetsindikatorer, ressourceanvendelse-/intensitet samt giftige kemikalier og disses indvirkning på folkesundheden. Arealanvendelsesstatistikken forbedres via landskabsstatistikken. Fiskeristatistikker vil være vigtige med henblik på at vise udviklingen i denne sparsomme ressource (se afsnit II). Aggregerede indikatorer, hvor der anvendes produktions- og handelsstatistikker samt andre kilder, kan bidrage til beskrivelsen af samfundets afhængighed af kemikalier. Der skal også tilføjes en miljøkomponent til social- og arbejdsmarkedsstatistikken, så at det bliver muligt at få et billede af forbrugsmønstrene og de potentielle sundhedsskadelige virkninger af forureningen og brugen af kemikalier.

Gennemførelsen af forordningen om affaldsstatistik vil være en væsentlig opgave. Nye politikker, der knytter affaldsforvaltning sammen med ressourceforvaltning, vil også kræve en konsistent udarbejdelse af statistikker om materialestrømme, ressourceanvendelse, affald, genanvendelse og øko-effektivitet. Gennemførelse af rammedirektivet om vand vil kræve statistisk støtte og bedre harmonisering af vandstatistikkerne. Det er af væsentlig betydning at skabe et bedre retsgrundlag for sådanne statistikker. Statistisk støtte til gennemførelse af direktivet om integreret forebyggelse og bekæmpelse af forurening vil være vigtigt for at sikre sammenlignelighed med virksomhedsstatistikken. En gennemgang af indberetningsforpligtelser og koordinering mellem statistiske rapporter og rapporter om opfyldelse af kravene vil være en væsentlig opgave.

Der er også udarbejdet miljøregnskaber, som er sammenkædet med nationalregnskaberne. Disse regnskaber udgør en væsentlig basis for miljøanalysen og udviklingen af mere omfattende modeller for interaktionen mellem økonomien og miljøet. De vil blive yderligere tilpasset og udvidet med henblik på at kunne anvendes som et vigtigt statistisk værktøj til analyse af bæredygtig udvikling.

Resumé

Hovedvægten vil i de næste fem år blive lagt på at:

- forbedre de vigtigste miljøstatistikker, navnlig statistikkerne om affald, vand og miljøudgifter, med fokus på de statistikker, der er brug for til miljøindikatorerne, og at udarbejde den lovgivning, der er nødvendig for udarbejdelse af sådanne statistikker
- producere letforståelige miljø- og bæredygtighedsindikatorer i samarbejde med andre kommissionstjenestegrene og Det Europæiske Miljøagentur
- fortsætte arbejdet med at producere en miljøkomponent til de socioøkonomiske statistikker med det formål at opfylde behovene i forbindelse med udarbejdelsen af indikatorer til integrering af miljø- og bæredygtighedshensyn i andre politikker

- fortsætte arbejdet med at tilføje et miljø-domæne til nationalregnskaberne gennem regelmæssig produktion af et sæt miljøregnskaber og at tilpasse dem til de prioriterede bæredygtighedsproblemer
- deltage i revisionen af indberetningsforpligtelserne og at fortsætte det tætte samarbejde med Det Europæiske Miljø-agentur med koordinerede aktioner og ved at sikre, at de to institutioners dataindsamling supplerer hinanden.
- forbedre dataindsamlingen og analyserne af bæredygtig udvikling globalt set.

Statistiske behov og Eurostats statistikproduktion

Traktatafsnit	Eurostats arbejdsområder
AFSNIT XIX MILJØ	
Vigtigste arbejdsområder inden for dette politikområde	45 Energi 65 Animalsk produktion 70 Bæredygtig udvikling 71 Miljøstatistik 74 Geografisk og lokal information
Andre relevante arbejdsområder i relation til dette politikområde	35 Sundhed og sikkerhed 39 Forbrugerbeskyttelse 44 Statistik over virksomhedernes økonomiske aktiviteter 48 Transport 50 Turisme 61 Arealanvendelse og landskaber 62 Landbrugsstrukturer 64 Vegetabilsk produktion 67 Koordinering og reform af landbrugsstatistikken 68 Skovbrugsstatistik 69 Fiskeristatistik 72 Regionalstatistik

Afsnit XX

Udviklingssamarbejde (og andre eksterne aktioner)

Statistiske behov

Det overordnede formål er at støtte EU's udenrigspolitik ved at levere passende og målrettet statistisk/teknisk bistand med henblik på at styrke den statistiske kapacitet i lande, der modtager støtte fra EU. I den fremtidige strategi erkendes det imidlertid, at der er behov for at tilpasse sig i takt med den skiftende prioritering af EU-politikkerne.

EU-politikkens afspejling i de statistiske samarbejdsaktiviteter

Den mest signifikante politikændring er et øget og eksplicit fokus på fattigdomsbekæmpelsen i EU's udviklingspolitik, især hvad angår AVS-landene. Derfor vil det statistiske samarbejde i højere grad være fokuseret på en styrkelse af målingen og overvågningen af fattigdommen; dette vil medføre en forøgelse af aktiviteterne, især på socialstatistikområdet. På lignende måde vil der blive ydet teknisk rådgivning og støtte til GD for Udvikling, GD for Eksterne Forbindelser og EuropeAid i forbindelse med målingen af, hvilken indvirkning EF's udviklingsprogrammer har på fattigdommen.

Regional integration vil fortsat være et af de prioriterede områder i programmet, hvilket afspejler de voksende bestræbelser i de enkelte lande for at styrke deres regionale strukturer. Støtteområderne vil bl.a. omfatte multilateral overvågning, forbedring af nationalregnskaberne, prisstatistik, landbrugsstatistik, udenrigshandel, erhvervsstatistik, statistikrelateret uddannelse osv.

Det centrale mål for samarbejdet med de 12 Middelhavspartnerlande vil være en institutionel og interinstitutionel styrkelse af de nationale statistiske systemer. Statistisk harmonisering, dataproduktion og forbedret dataadgang for brugerne vil blive støttet med henblik på at give en solid basis for den politiske beslutningstagning og for god regeringsførelse. Ud over den socioøkonomiske statistik er de prioriterede områder migration, turisme og miljø.

Det statistiske samarbejde mellem EU og SNG-landene tager sigte på at fremme det økonomiske samarbejde, reformprocessen og markedsøkonomien. De vigtigste behov vedrører den økonomiske statistik og udenrigshandelsstatistikken.

Eurostat vil fortsætte og øge sine bestræbelser på at forbedre koordineringen blandt donorlandene (dvs. bilaterale og multilaterale donorer). I overensstemmelse hermed vil Eurostat støtte det arbejde, der skal udføres, især i OECD/DAC-, FN- og Verdensbank-regi, med henblik på at vurdere, hvilken indvirkning udviklingsamarbejde har på realiseringen af de udviklingsmål for det nye årtusinde, der blev vedtaget på FN's Millennium Summit i 2000. Som sådan vil Eurostat spille en aktiv rolle i Paris 21-initiativet og på Balkan. Bl.a. vil teknisk samarbejde understrege betydningen af, at der fokuseres på brugerne, og det vil fremme værdien af en flerårig programmering.

Der vil blive iværksat innovativt arbejde med det sigte at udvikle strategier og metoder for måling og overvågning af menneskerettighederne og god regeringsførelse.

Resumé

I løbet af den femårige periode vil arbejdet være koncentreret om at:

- levere statistisk/teknisk bistand med henblik på at styrke den statistiske kapacitet i lande, der modtager støtte fra EU
- fokusere mere på en forbedring af målingen og overvågningen af fattigdommen
- udvikle strategier og metoder for måling og overvågning af menneskerettighederne og god regeringsførelse.

Statistiske behov og Eurostats statistikproduktion

Traktatafsnit	Eurostats arbejdsområder
AFSNIT XX UDVIKLINGSSAMARBEJDE	
Vigtigste arbejdsområder inden for dette politikområde	21 Statistisk samarbejde med andre tredjelande

BILAG II

Kapitel (delaktivitet)	Område (aktion)
I. Støtte til statistikproduktion, teknisk infrastruktur	10 Kvalitetsstyring og -evaluering 11 Nomenklaturer 12 Statistikrelateret uddannelse 13 It-infrastrukturer og tjenester for Eurostat 14 It-standardisering og samarbejdsinfrastrukturer for det europæiske statistiske system 15 Referencedata og metadatavarehuse 16 Information 17 Formidling 18 Statistisk koordinering 19 Statistisk samarbejde med ansøgerlandene 21 Statistisk samarbejde med andre tredjelande 22 Statistisk forskning og metodologi 25 Datasikkerhed og statistisk fortrolighed
II. Befolknings- og social- og arbejdsmarkedsstatistik	31 Befolkning 32 Arbejdsmarked 33 Uddannelse 34 Kultur 35 Sundhed og sikkerhed 36 Indkomstfordeling og levevilkår 37 Social beskyttelse 38 Anden social- og arbejdsmarkedsstatistik 39 Forbrugerbeskyttelse
III. Økonomisk statistik	
III.A. Makroøkonomisk statistik	40 Nationalregnskab, årligt 41 Kvartalsregnskab 42 Finansielle regnskaber 43 Kontrol med egne indtægter 55 Priser 57 Statistik til konjunkturanalyse
III.B. Erhvervsstatistik	44 Statistik over virksomhedernes økonomiske aktiviteter 45 Energi 48 Transport 49 Informationssamfundet 50 Turisme 51 Virksomhedsregistre
III.C. Penge- og kapitalmarkedsstatistik, handelsstatistik og betalingsbalancestatistik	52 Penge og finans 53 Varehandel 54 Handel med tjenesteydelser og handelsbalancen
IV. Landbrug, skovbrug og fiskeri	61 Arealanvendelse og landskaber 62 Landbrugsstrukturer 63 Agromonetær statistik 64 Vegetabilsk produktion 65 Animalsk produktion 66 Statistik over landbrugsfødevarerindustrien 67 Koordinering og reform af landbrugsstatistikken 68 Skovbrugsstatistik 69 Fiskeristatistik

Kapitel (delaktivitet)	Område (aktion)
V. Tværgående statistik	70 Bæredygtig udvikling 71 Miljøstatistik 72 Regionalstatistik 73 Videnskab og teknologi 74 Geografisk og lokal information
VII. Ressourcer og forvaltning	91 Internationale og interinstitutionelle relationer 92 Forvaltning og statistiske programmer 93 Forvaltning af menneskelige ressourcer 94 Forvaltning af finansielle ressourcer 95 Retlige anliggender 96 Revision 97 Administration 99 Decentraliseret forvaltning

**RÅDETS FORORDNING (EF) Nr. 2368/2002
af 20. december 2002**

**om gennemførelse af Kimberley-processens certificeringsordning for international handel med
uslebne diamanter**

RÅDET FOR DEN EUROPÆISKE UNION HAR —

under henvisning til traktaten om oprettelse af Det Europæiske Fællesskab, særlig artikel 133,

under henvisning til forslag fra Kommissionen, og

ud fra følgende betragtninger:

- (1) De sanktioner, som De Forenede Nationers Sikkerhedsråd har vedtaget over for oprørsbevægelserne i Sierra Leone og Angola og over for den liberianske regering, hvor det under visse omstændigheder forbydes at importere uslebne diamanter fra Liberia, Angola og Sierra Leone, har ikke været i stand til at stoppe tilstrømningen af konfliktdiamanter til den legitime handel eller bringe konflikterne til ophør.
- (2) Det Europæiske Råd i Göteborg i juni 2001 gav sin tilslutning til et program om forebyggelse af voldelige konflikter, hvoraf det blandt andet fremgår, at medlemsstaterne og Kommissionen vil tage den ulovlige handel med værdifulde råvarer op, bl.a. ved at gøre en indsats for at finde en måde til at bryde sammenhængen mellem uslebne diamanter og konflikter, og gennem støtte til Kimberley-processen.
- (3) Rådets forordning (EF) nr. 303/2002 af 18. februar 2002 om import til Fællesskabet af uslebne diamanter fra Sierra Leone ⁽¹⁾ forbyder under visse omstændigheder import af uslebne diamanter til Fællesskabet.
- (4) Der er behov for at supplere de nuværende foranstaltninger med effektiv kontrol med den internationale handel med uslebne diamanter for at kunne forhindre, at handelen med konfliktdiamanter bruges til at finansiere forsøg fra oprørsbevægelser eller deres allierede på at undergrave legitime regeringer. En effektiv kontrol vil hjælpe til med at opretholde international fred og sikkerhed og vil også beskytte indtægterne fra eksport af uslebne diamanter, hvilket er af væsentlig betydning for udvikling af producentlandene i Afrika.
- (5) Forhandlingerne under Kimberley-processen, hvori deltog såvel Fællesskabet og producent- og handelslande repræsenterende stort set al international handel med uslebne diamanter som diamantindustrien og repræsentanter for civilsamfundet, blev sat i gang for at få udviklet et effektivt kontrolsystem. De førte til udvikling af en certificeringsordning.
- (6) Alle de deltagende parter accepterede resultatet af forhandlingerne som grundlag for gennemførelse af foranstaltninger inden for deres eget retsområde.
- (7) De Forenede Nationers Generalforsamling udtrykte i resolution 56/263 tilfredshed med certificeringsordningen, som den er udviklet inden for Kimberley-processen, og opfordrede alle interesserede parter til at deltage i ordningen.
- (8) For at gennemføre certificeringsordningen er det nødvendigt, at import og eksport af uslebne diamanter til og fra Fællesskabets område underkastes certificeringsordningen, hvilket omfatter udstedelse af de relevante certifikater af de deltagende parter i ordningen.
- (9) Hver enkelt medlemsstat kan udpege den eller de myndigheder, som skal være ansvarlig for gennemførelsen af de relevante bestemmelser i denne forordning inden for sit eget område, og kan begrænse antallet af myndigheder
- (10) Gyldigheden af certifikater for importerede uslebne diamanter kontrolleres på passende måde af de kompetente myndigheder i Fællesskabet.
- (11) Overholdelsen af denne forordning kan under ingen omstændigheder betragtes som svarende til eller som et alternativ til overholdelsen af andre krav i henhold til EF-retten.
- (12) For at gøre certificeringsordningen mere effektiv må enhver omgåelse eller forsøg på omgåelse af ordningen forhindres. Ligeledes har leverandører af supplerende eller direkte tilknyttede tjenesteydelser pligt til at vise passende omhu, således at det kan fastslås, om bestemmelserne i denne forordning bliver anvendt korrekt.
- (13) Eksportcertifikater for uslebne diamanter kan kun udstedes og valideres, hvis der er afgørende bevis for, at disse diamanter er blevet importeret på grundlag af et certifikat.
- (14) Der kan være omstændigheder, som gør det berettiget, at den kompetente myndighed hos den importerende deltagende part sender den kompetente myndighed hos den eksporterende deltagende part en bekræftelse på, at forsendelsen af uslebne diamanter er importeret.

⁽¹⁾ EFT L 47 af 19.2.2002, s. 8.

- (15) Et system af garantier og selvregulering af industrien, som det foreslås af repræsentanterne for diamantindustrien i Kimberley-processen, vil kunne gøre det lettere at tilvejebringe et sådant afgørende bevis.
- (16) Der bør indføres bestemmelser, der gør det muligt at eksportere uslebne diamanter, der er importeret inden den særlige importkontrol, der indføres ved denne forordning, bringes i anvendelse.
- (17) Hver medlemsstat fastsætter selv, hvilke sanktioner der skal pålægges i tilfælde af overtrædelse af denne forordning.
- (18) Bestemmelserne i denne forordning vedrørende import og eksport af uslebne diamanter finder ikke anvendelse på uslebne diamanter, der transiterer Fællesskabet i forbindelse med eksport til en anden deltagende part.
- (19) I forbindelse med gennemførelsen af certificeringsordningen bør Fællesskabet være deltagende part i Kimberley-processens certificeringsordning. Det bør repræsenteres af Kommissionen, når der afholdes møder for deltagende parter i Kimberley-processens certificeringsordning.
- (20) De nødvendige foranstaltninger til gennemførelse af denne forordning bør vedtages i overensstemmelse med Rådets afgørelse 1999/468/EF af 28. juni 1999 om fastsættelse af de nærmere vilkår for udøvelsen af de gennemførelsesbeføjelser, der tillægges Kommissionen ⁽¹⁾.
- (21) Der bør oprettes et forum, der sætter Kommissionen og medlemsstaterne i stand til at undersøge spørgsmål vedrørende anvendelsen af denne forordning.
- (22) Denne forordning bør træde i kraft på dagen for offentliggørelsen, men bestemmelserne om import- og eksportkontrol bør suspenderes indtil en dato, som vedtages inden for rammerne af Kimberley-processen for samtidig gennemførelse af import- og eksportkontrol af alle deltagende parter —

UDSTEDT FØLGENDE FORORDNING:

KAPITEL I

ANVENDELSESOMRÅDE OG DEFINITIONER

Artikel 1

Med denne forordning indføres et fællesskabssystem for certificering og import- og eksportkontrol for uslebne diamanter med henblik på gennemførelse af Kimberley-processens certificeringsordning.

⁽¹⁾ EFT L 184 af 17.7.1999, s. 23.

I forbindelse med certificeringsordningen anses Fællesskabet som én enhed uden indre grænser.

Denne forordning er ikke til hinder for og træder ikke i stedet for gældende bestemmelser vedrørende toldformaliteter og toldkontrol.

Artikel 2

Med henblik på denne forordning benyttes følgende definitioner:

- a) »Kimberley-processen«: det forum, hvor de deltagende parter har udarbejdet en international certificeringsordning for uslebne diamanter
- b) »Kimberley-processens certificeringsordning« (i det følgende benævnt »KP-certificeringsordning«): den internationale certificeringsordning, som blev forhandlet under Kimberley-processen, jf. bilag I
- c) »deltagende parter«: deltagende parter i KP-certificeringsordningen, jf. bilag II
- d) »certifikat«: et dokument, som er udstedt og valideret på behørig vis af en kompetent myndighed hos en deltagende part, og som identificerer en forsendelse af uslebne diamanter som værende i overensstemmelse med kravene i KP-certificeringsordningen
- e) »kompetent myndighed«: den myndighed, der er udpeget af en deltagende part til at udstede, validere eller verificere certifikater
- f) »fællesskabsmyndighed«: en kompetent myndighed, som er udpeget af en medlemsstat og opført på listen i bilag III
- g) »fællesskabscertifikat«: et certifikat, der svarer til modellen i bilag IV, og som er udstedt af en fællesskabsmyndighed
- h) »konfliktdiamanter«: uslebne diamanter som defineret under KP-certificeringsordningen
- i) »usleben diamant«: en diamant, som er ubearbejdet eller kun savet, kløvet eller groft slebet, og som henhører under position 7102 10, 7102 21 og 7102 31 i det harmoniserede varebeskrivelses- og varenomenklatursystem (i det følgende benævnt HS-kode)
- j) »import«: fysisk indførsel til enhver del af en deltagende parts geografiske område
- k) »eksport«: fysisk udførsel fra enhver del af en deltagende parts geografiske område
- l) »forsendelse«: en eller flere pakker
- m) »pakke«: en eller flere diamanter, som er pakket sammen
- n) »pakke af blandet oprindelse«: en pakke, der indeholder uslebne diamanter fra to eller flere oprindelseslande

- o) »Fællesskabets område«: de af medlemsstaternes områder, som traktaten finder anvendelse på, på de i traktaten fastsatte betingelser
- p) »certificeret lager«: et lager af uslebne diamanter, som denne forordning finder anvendelse på, og hvis placering, størrelse og værdi samt ændringer heraf er blevet underlagt en medlemsstats effektive overvågning
- q) »toldforsendelse«: en forsendelse i medfør af artikel 91-97 i Rådets forordning (EØF) nr. 2913/92 af 12. oktober 1992 om indførelse af en EF-toldkodeks⁽¹⁾.

KAPITEL II

IMPORTORDNING

Artikel 3

Import af uslebne diamanter til Fællesskabet er forbudt, hvis ikke alle følgende betingelser er opfyldt:

- a) de uslebne diamanter skal være ledsaget af et certifikat, der er valideret af en deltagende parts kompetente myndighed
- b) de uslebne diamanter skal være placeret i en beholder, der er sikret mod manipulation, og de segl, den deltagende part har påført med henblik på eksport, må ikke være brudt
- c) certifikatet skal klart angive, hvilken forsendelse de vedrører.

Artikel 4

1. Beholderne og de tilhørende certifikater overgives sammen og snarest muligt til en fællesskabsmyndighed for at blive verificeret, enten i den medlemsstat, de er importeret til, eller i den medlemsstat, de er bestemt til, som angivet i ledsagedokumenterne.

2. Når uslebne diamanter importeres til en medlemsstat, hvor der ikke findes nogen fællesskabsmyndighed, skal de overgives til den relevante fællesskabsmyndighed i den medlemsstat, de er bestemt til. Hvis der hverken findes en fællesskabsmyndighed i importmedlemsstaten eller i bestemmelsesmedlemsstaten, skal de overgives til en kompetent fællesskabsmyndighed i en anden medlemsstat.

3. Den medlemsstat, som de uslebne diamanter importeres til, skal sørge for, at de overgives til den i stk. 1 og 2 omhandlede relevante myndighed. Der kan med henblik herpå gives tilladelse til toldforsendelse. Hvis der gives tilladelse til toldforsendelse, skal verificeringen i henhold til denne artikel først finde sted, når den relevante fællesskabsmyndighed har modtaget forsendelsen.

4. Importøren er ansvarlig for selve forsendelsen af de uslebne diamanter og de hermed forbundne omkostninger.

⁽¹⁾ EFT L 302 af 19.10.1992, s. 1. Senest ændret ved forordning (EF) nr. 2700/2000 (EFT L 311 af 12.12.2000, s. 17).

5. En fællesskabsmyndighed skal vælge en af følgende metoder til verificering af, at indholdet af en beholder svarer til oplysningerne på det tilsvarende certifikat:

- a) den åbner hver beholder for at foretage denne verificering, eller
- b) den udpeger de beholdere, der skal åbnes for at foretage denne verificering på grundlag af en risikoanalyse eller en lignende metode, der tager behørigt hensyn til, at det drejer sig om forsendelse af uslebne diamanter

6. Fællesskabsmyndigheden skal afslutte verificeringen hurtigst muligt.

Artikel 5

1. Hvis en fællesskabsmyndighed fastslår, at betingelserne i artikel 3:

- a) er opfyldt, skal den bekræfte dette på det originale certifikat og give importøren en bekræftet og forfalskningssikkert kopi af det bekræftede certifikat. Bekræftelse skal finde sted senest ti arbejdsdage efter indleveringen af anmodningen om et certifikat

- b) ikke er opfyldt, skal den holde forsendelsen tilbage.

2. Hvis en fællesskabsmyndighed finder, at den manglende opfyldelse af kravene ikke er bevidst eller forsætlig eller er resultatet af en anden myndigheds handling i embeds medfør, kan den fortsætte bekræftelsesproceduren og frigive forsendelsen, efter at der er truffet de nødvendige korrigerende foranstaltninger for at sikre, at betingelserne er opfyldt.

3. En fællesskabsmyndighed skal inden en måned oplyse Kommissionen og den kompetente myndighed hos den deltagende part, der antages at have udstedt eller valideret certifikatet for forsendelsen, om enhver manglende opfyldelse af betingelserne

Artikel 6

1. Indtil datoen for anvendelsen af de artikler, der er nævnt i artikel 29, stk. 3, kan en medlemsstat certificere lagre af uslebne diamanter, der er importeret til eller befinder sig på Fællesskabets område inden denne dato. Efter denne dato skal uslebne diamanter fra certificerede lagre anses for at have opfyldt betingelserne i artikel 3.

2. I alle andre tilfælde kan fællesskabsmyndigheden udstede en bekræftelse af, at den betragter uslebne diamanter for at have opfyldt betingelserne i artikel 3, hvis den har fastslået, at de pågældende diamanter var lovligt til stede i Fællesskabet på og efter den pågældende dato.

Artikel 7

Uanset bestemmelserne i artikel 3, 4 og 5 kan en fællesskabsmyndighed tillade import af uslebne diamanter, hvis importøren kan fremlægge afgørende beviser for, at de pågældende diamanter var bestemt til import til Fællesskabet og blev eksporteret højst fem arbejdsdage inden datoen for anvendelsen af de artikler, der er nævnt i artikel 29, stk. 3.

I sådanne tilfælde skal den pågældende fællesskabsmyndighed udstede en bekræftelse til importøren om, at importen er lovlig, og at diamanterne anses for at have opfyldt betingelserne i artikel 3.

Artikel 8

1. Kommissionen hører de deltagende parter om, hvordan man rent praktisk kan give den kompetente myndighed hos den eksporterende deltagende part, der har valideret et certifikat, bekræftelse på importen til Fællesskabets område.

2. På grundlag heraf fastlægger Kommissionen i overensstemmelse med proceduren i artikel 22, stk. 2, retningslinjer for en sådan bekræftelse.

Artikel 9

Kommissionen giver alle fællesskabsmyndigheder bekræftede eksemplarer af de deltagende parters certifikater, navne og andre relevante oplysninger om de deltagende parters udstedende og/eller validerende myndigheder, bekræftede eksemplarer af stempler og underskrifter, som attesterer, at et certifikat er udstedt eller valideret legalt, og alle andre relevante oplysninger, der er indkommet vedrørende certifikater.

Artikel 10

1. Fællesskabsmyndighederne sender hver måned Kommissionen en rapport om alle de certifikater, som de har fået forelagt til verificering i medfør af artikel 4.

For hvert certifikat skal denne rapport mindst angive:

- a) det unikke certifikatnummer
- b) navnet på de udstedende og validerende myndigheder
- c) dato for udstedelse og validering
- d) dato for udløbet af gyldighedsperioden
- e) forsendelsesland
- f) oprindelsesland, hvis det kendes
- g) HS-kode(r)
- h) vægt i karat
- i) værdi
- j) verificerende fællesskabsmyndighed
- k) dato for verificering.

Kommissionen kan efter proceduren i artikel 22, stk. 2, bestemme, hvilket format denne rapport skal have for lettere at kunne kontrollere, hvordan certificeringsordningen fungerer.

2. Fællesskabsmyndigheden skal opbevare de originale certifikater, der er omhandlet i artikel 3, litra a), og som har den fået forelagt til verificering, i mindst tre år. Den giver Kommissionen eller personer eller organer, som er udpeget af Kommissionen, adgang til disse originale certifikater, navnlig med henblik på at besvare spørgsmål, der måtte dukke op i forbindelse med KP-certificeringsordningen.

KAPITEL III

EKSPORTORDNING

Artikel 11

Eksport fra Fællesskabet af uslebne diamanter er forbudt, hvis ikke følgende to betingelser er opfyldt:

- a) de uslebne diamanter skal være ledsaget af et tilsvarende fællesskabscertifikat, som er udstedt og valideret af en fællesskabsmyndighed
- b) de uslebne diamanter skal være placeret i en beholder, der er sikret mod manipulation og forseglet i overensstemmelse med artikel 12.

Artikel 12

1. Fællesskabsmyndigheden kan udstede et fællesskabscertifikat til en eksportør, når den har fastslået:

- a) at eksportøren har givet afgørende bevis for, at de uslebne diamanter, som der anmodes om et certifikat for, er blevet lovligt importeret i overensstemmelse med bestemmelserne i artikel 3
- b) at de øvrige oplysninger, der skal fremgå af certifikatet, er korrekte
- c) at diamanterne rent faktisk er bestemt til forsendelse til en af de deltagende parters område, og
- d) at de uslebne diamanter skal transporteres i en beholder, der er sikret mod manipulation.

2. Fællesskabsmyndigheden validerer først et fællesskabscertifikat, når den har verificeret, at beholderens indhold svarer til oplysningerne på det tilsvarende certifikat, og at den manipulationssikrede beholder med diamanter efterfølgende er blevet forseglet på den pågældende myndigheds ansvar.

3. Fællesskabsmyndigheden vælger en af de følgende metoder til at verificere, at indholdet af beholderen svarer til oplysningerne på certifikatet:

- a) den verificerer indholdet af hver beholder, eller
- b) den identificerer de beholdere, hvis indhold skal verificeres på baggrund af en risikoanalyse eller en tilsvarende ordning, der tager behørigt hensyn til, at det drejer sig om forsendelse af uslebne diamanter

4. Fællesskabsmyndigheden giver eksportøren en bekræftet, forfalskningssikret kopi af det fællesskabscertifikat, den har valideret. Eksportøren skal opbevare disse kopier i mindst tre år.

5. Fællesskabscertifikatet er kun gyldigt for eksport i to måneder efter datoen for udstedelsen. Hvis de uslebne diamanter ikke eksporteres inden for denne periode, skal fællesskabscertifikatet sendes tilbage til den fællesskabsmyndighed, der har udstedt det.

Artikel 13

Hvis en eksportør er medlem af en af de diamantorganisationer, der er anført i bilag V, kan fællesskabsmyndigheden som afgørende bevis for lovlig import til Fællesskabet godtage en underskrevet erklæring fra denne eksportør vedrørende denne import. En sådan erklæring skal mindst indeholde de oplysninger, der kræves på en faktura i henhold til artikel 17, stk. 2, litra a), ii).

Artikel 14

1. Hvis en fællesskabsmyndighed mener, at en forsendelse af uslebne diamanter, for hvilken der kræves et fællesskabscertifikat, ikke opfylder betingelserne i artikel 11, 12 eller 13, skal denne myndighed holde forsendelsen tilbage.

2. Hvis fællesskabsmyndigheden finder, at den manglende opfyldelse af kravene ikke er bevidst eller forsætlig eller er resultatet af en anden myndigheds handling i embeds medfør, kan den frigive forsendelsen og fortsætte udstedelsen og valideringen af et fællesskabscertifikat, når der er truffet de nødvendige korrigerende foranstaltninger for at sikre, at betingelserne er opfyldt.

3. Fællesskabsmyndigheden skal inden en måned oplyse Kommissionen og den kompetente myndighed hos den deltagende part, der antages at have udstedt eller valideret certifikatet for forsendelsen, om enhver manglende opfyldelse af betingelserne

Artikel 15

1. Fællesskabsmyndighederne sender hver måned Kommissionen en fortegnelse over alle de certifikater, som de har udstedt og valideret.

For hvert certifikat skal denne rapport mindst angive:

- a) det unikke certifikatnummer
- b) navnet på de udstedende og validerende myndigheder
- c) dato for udstedelse og validering
- d) dato for udløbet af gyldighedsperioden
- e) forsendelsesland
- f) oprindelsesland, hvis det kendes
- g) HS-kode(r)
- h) vægt i karat og værdi.

Kommissionen kan efter proceduren i artikel 22, stk. 2, bestemme, hvilket format denne rapport skal have for lettere at kunne kontrollere, hvordan certificeringsordningen fungerer.

2. Fællesskabsmyndighederne opbevarer i mindst tre år de bekræftede kopier, der er omhandlet i artikel 12, stk.4, samt alle de oplysninger, de har modtaget fra en eksportør som grundlag for udstedelse og validering af et fællesskabscertifikat.

De giver Kommissionen eller personer eller organer, som er udpeget af Kommissionen, adgang til disse bekræftede kopier og disse oplysninger, navnlig med henblik på at besvare spørgsmål, der måtte dukke op i forbindelse med KP-certificeringsordningen.

Artikel 16

1. Kommissionen hører de deltagende parter om, hvordan man rent praktisk kan få bekræftelse på import af uslebne diamanter, der er eksporteret fra Fællesskabet på grundlag af et certifikat, som er valideret af en fællesskabsmyndighed.

2. På grundlag heraf fastlægger Kommissionen i overensstemmelse med proceduren i artikel 22, stk. 2, retningslinjer for en sådan bekræftelse.

KAPITEL IV

SELVREGULERING AF INDUSTRIEN

Artikel 17

1. Organisationer, der repræsenterer virksomheder, der handler med uslebne diamanter, og som med henblik på gennemførelse af KP-certificeringsordningen har indført et system af garantier og selvregulering af industrien, kan anmode Kommissionen om at blive opført på listen i bilag V, enten direkte eller gennem den relevante fællesskabsmyndighed.

2. Når en organisation anmoder om at blive opført på listen, skal den:

a) indlevere afgørende bevis for, at den har vedtaget regler og bestemmelser, i henhold til hvilke dens medlemmer, der handler med uslebne diamanter, og som er fysiske eller juridiske personer, forpligter sig til senest fra den dato, hvor de artikler, der er nævnt i artikel 29, stk. 3, finder anvendelse:

i) kun at sælge diamanter, der er købt af legitime kilder, der er i overensstemmelse med FN's Sikkerhedsråds resolutioner og KP-certificeringsordningen, og skriftligt på den faktura, der ledsager ethvert salg af uslebne diamanter, at garantere, at de solgte uslebne diamanter ud fra et personligt kendskab og/eller skriftlige garantier fra leverandøren af disse uslebne diamanter ikke er konfliktdiamanter

ii) at lade hvert salg af uslebne diamanter ledsage af en faktura med den pågældende skriftlige garanti, der utvetydigt identificerer sælger og køber og deres registrerede selskaber, og i givet fald angiver sælgerens momsregistreringsnummer, mængde/vægt og beskrivelse af de solgte varer, transaktionens værdi og leveringsdato

- iii) ikke at købe uslebne diamanter fra mistænkelige eller ukendte leveringskilder og/eller uslebne diamanter med oprindelse hos parter, der ikke deltager i KP-certificeringsordningen
- iv) ikke at købe uslebne diamanter fra kilder, som efter en retligt bindende proces er fundet skyldige i at have overtrådt landets love og bestemmelser vedrørende handel med konfliktdiamanter
- v) ikke at købe uslebne diamanter i eller fra en region, som er genstand for en meddelelse fra en statslig myndighed eller en myndighed under KP-certificeringsordningen om, at konfliktdiamanter har sin oprindelse i eller er kan købes i denne region
- vi) ikke bevidst at købe, sælge eller hjælpe andre med at købe eller sælge konfliktdiamanter
- vii) at sikre, at alle ansatte, som køber eller sælger uslebne diamanter inden for diamanthandel, er fuldt ud informerede om handelsresolutioner og statslige bestemmelser, der begrænser handelen med konfliktdiamanter
- viii) at føre og i mindst tre år opbevare fortegnelser over fakturaer, der er modtaget fra leverandører og udstedt til kunder
- ix) at lade en uafhængig revisor påtegne, at disse fortegnelser bliver ført og opbevaret korrekt, og enten at der ikke er fundet transaktioner, som ikke er i overensstemmelse med de i nr. i) - viii) nævnte forpligtelser, eller at alle transaktioner, som ikke er i overensstemmelse med disse forpligtelser, er blevet behørigt meddelt den relevante fællesskabsmyndighed,
- og
- b) give afgørende bevis for, at den har vedtaget regler og bestemmelser, som forpligter organisationen til:
- i) at ekskludere ethvert medlem, som efter en grundig undersøgelse, som organisationen selv har gennemført, er blevet fundet skyldig i alvorlig overtrædelse af ovennævnte forpligtelser og
- ii) at offentliggøre eksklusionen af dette medlem og underrette Kommissionen herom
- iii) at gøre alle sine medlemmer bekendt med statslige love, bestemmelser og retningslinjer vedrørende konfliktdiamanter eller tilsvarende under KP-certificeringsordningen og oplyse dem om navnene på fysiske eller juridiske personer, der efter en retligt bindende proces er blevet fundet skyldige i at have overtrådt disse love og bestemmelser
- og
- c) at give Kommissionen og den relevante fællesskabsmyndighed en fuldstændig liste over alle sine medlemmer, der handler med uslebne diamanter, med fuldstændig navn og adresse, etableringssted og andre oplysninger, som kan være med til at undgå forveksling af identiteter.
3. De organisationer, der er omfattet af denne artikel, underretter straks Kommissionen og fællesskabsmyndigheden i en medlemsstat, hvor de er bosiddende eller etableret, om alle ændringer i deres medlemskab, som finder sted efter anmodningen om at blive opført på listen.
4. Kommissionen fører i overensstemmelse med proceduren i artikel 22, stk. 2, en liste, jf. bilag V, over de organisationer, der opfylder kravene i nærværende artikel. Den underretter alle fællesskabsmyndigheder om navnene på og andre relevante informationer om medlemmerne af de her anførte organisationer og de ændringer, der finder sted.
5. a) En på listen opført organisation eller et af dens medlemmer giver den pågældende fællesskabsmyndighed adgang til alle de oplysninger, der måtte være nødvendige for at kunne vurdere, om systemet af garantier og selvregulering af industrien fungerer. Hvis omstændighederne gør det berettiget, kan denne fællesskabsmyndighed kræve yderligere garantier for, at en organisation er i stand til at opretholde et troværdigt system.
- b) Den pågældende fællesskabsmyndighed skal hvert år forelægge sin vurdering for Kommissionen.
6. Hvis en fællesskabsmyndighed i en medlemsstat i forbindelse med kontrollen af, om systemet fungerer, får troværdige oplysninger om, at en på listen opført organisation, der er omfattet af denne artikel, og som er etableret eller bosiddende i den pågældende medlemsstat, eller et medlem heraf, der er etableret eller bosiddende i den pågældende medlemsstat, overtræder bestemmelserne i denne artikel, skal den undersøge sagen for at afgøre, om disse bestemmelser faktisk er blevet overtrådt.
7. a) Hvis Kommissionen får troværdige oplysninger om, at en på listen opført organisation eller et medlem heraf overtræder bestemmelserne i denne artikel, skal den anmode fællesskabsmyndigheden i en medlemsstat, i hvilken organisationen eller dens medlem er bosiddende eller etableret, om en vurdering af situationen. Den relevante fællesskabsmyndighed skal straks undersøge sagen, hvorefter den underretter Kommissionen behørigt om resultatet.
- b) Hvis Kommissionen på grundlag af rapporter, vurderinger eller andre relevante oplysninger når til den konklusion, at et system af garantier og selvregulering af industrien ikke fungerer korrekt, og at der ikke er taget de nødvendige forholdsregler, skal Kommissionen træffe de nødvendige foranstaltninger i overensstemmelse med proceduren i artikel 22, stk. 2.
8. Hvis en undersøgelse skulle føre til den konklusion, at en organisation overtræder bestemmelserne i denne artikel, meddeler fællesskabsmyndigheden i en medlemsstat, hvor den pågældende organisation er bosiddende eller etableret, straks dette til Kommissionen. Kommissionen skal derefter efter proceduren i artikel 22, stk. 2, træffe de nødvendige foranstaltninger med henblik på at fjerne denne organisation fra listen i bilag V.

9. Hvis en på listen opført organisation eller et eller flere af dens medlemmer er etableret eller bosiddende i en medlemsstat, der ikke har udpeget en fællesskabsmyndighed i henhold til denne artikel, skal Kommissionen fungere som fællesskabsmyndighed for den pågældende organisation eller de pågældende medlemmer.

10. Organisationer eller medlemmer heraf, som er omfattet af denne artikel, og som udøver deres aktivitet på en deltagende parts område uden for Fællesskabet, anses for at have opfyldt bestemmelserne i denne artikel, hvis de opfylder de regler og bestemmelser, som den pågældende deltagende part har fastsat med henblik på gennemførelsen af KP-certificeringsordningen.

KAPITEL V

TRANSIT

Artikel 18

Artikel 4, 11, 12 og 14 finder ikke anvendelse på uslebne diamanter, som forsendes til Fællesskabets område udelukkende med henblik på transit til en anden deltagende part end Fællesskabet, under forudsætning af at hverken den originale beholder, som de uslebne diamanter transporteres i, eller det originale ledsagende certifikat, der er udstedt af en kompetent myndighed hos en deltagende part, er blevet udsat for manipulation ved ankomsten til eller forsendelsen fra Fællesskabets område, og at det klart fremgår af det ledsagende certifikat, at der er tale om transit.

KAPITEL VI

GENERELLE BESTEMMELSER

Artikel 19

1. Medlemsstaterne kan på deres område udpege en eller flere myndigheder som fællesskabsmyndighed og kan give dem forskellige opgaver.

2. Medlemsstater, der udpeger en fællesskabsmyndighed, skal give Kommissionen oplysninger, der viser, at de udpegede fællesskabsmyndigheder med sikkerhed, rettidigt, effektivt og på passende måde kan udføre de opgaver, der kræves i henhold til denne forordning.

3. Medlemsstaterne kan begrænse antallet af steder, hvor formaliteterne i henhold til denne forordning kan udføres. De skal underrette Kommissionen herom. På grundlag af de i stk. 1 og 2 nævnte oplysninger og i overensstemmelse med proceduren i artikel 22, stk. 2, skal Kommissionen i bilag IIIa føre en liste over fællesskabsmyndigheder, deres placering og de opgaver, de har fået pålagt.

4. Fællesskabsmyndighederne kan afkræve et gebyr af en økonomisk operatør for fremstilling, udstedelse og/eller validering af et certifikat og for fysisk kontrol i henhold til artikel 4 og 14. Dette gebyrbeløb må under ingen omstændigheder være større end de omkostninger, denne kompetente myndighed har haft i den forbindelse. Der pålægges ingen afgifter eller lignende i den forbindelse.

5. Medlemsstaterne skal meddele Kommissionen, hvilke valg de træffer med hensyn til artikel 4, stk. 5 og artikel 12, stk. 3, eller senere ændringer.

6. Kommissionen kan ændre specifikationer i fællesskabs-certifikatet for at forbedre dets sikkerhed, behandling og funktionalitet med henblik på anvendelsen af KP-certificeringsordningen.

Artikel 20

Kommissionen kan på grundlag af relevante oplysninger fra formanden for Kimberley-processen og/eller de deltagende parter ændre listen i bilag II over deltagende parter og de kompetente myndigheder, de har udpeget til at udstede og validere deres certifikater.

Artikel 21

1. Fællesskabet er deltagende part i KP-certificeringsordningen.

2. Kommissionen, som repræsenterer Fællesskabet i forbindelse med KP-certificeringsordningen, tilstræber at sikre en optimal gennemførelse af KP-certificeringsordningen, bl.a. gennem et samarbejde med de deltagende parter. I den forbindelse udveksler Kommissionen og de deltagende parter især oplysninger om international handel med uslebne diamanter og samarbejder i givet fald om overvågningsaktiviteter og om bilæggelse af eventuelle tvister.

Artikel 22

1. Under udførelsen af sine opgaver under artikel 8, 10, 15, 16, 17 og 19 bistår Kommissionen af et udvalg, i det følgende benævnt »udvalget«.

2. Når der henvises til dette stykke, anvendes artikel 4 og 7 i afgørelse 1999/468/EF.

Perioden i artikel 4, stk. 3, i afgørelse 1999/468/EF, fastsættes til ti arbejdsdage.

3. Udvalget fastsætter selv sin forretningsorden.

Artikel 23

Det i artikel 22 nævnte udvalg kan undersøge ethvert spørgsmål vedrørende anvendelsen af denne forordning. Sådanne spørgsmål kan rejses enten af formanden eller af en repræsentant for en medlemsstat.

Artikel 24

1. Alle fysiske eller juridiske personer, som leverer direkte eller indirekte tilknyttede tjenesteydelser til de aktiviteter, der er omfattet af artikel 3, 4, 6, 7, 11, 12, 13, 17 eller 18, har pligt til at udvise passende omhu, således at det kan fastslås, at de aktiviteter, for hvilke de leverer tjenesteydelser, opfylder bestemmelserne i denne forordning.

2. Bevidst og forsætlig deltagelse i aktiviteter, der direkte eller indirekte har til formål eller som virkning at omgå bestemmelserne i denne forordning, er forbudt.

3. Enhver oplysning om, at bestemmelserne i denne forordning omgås eller er blevet omgået, skal indberettes til Kommissionen.

Artikel 25

Oplysninger, der meddeles i henhold til denne forordning, må kun anvendes til de formål, hvortil de er givet.

Oplysninger, som ifølge deres natur er fortrolige, eller som er meddelt fortroligt, er omfattet af tjenstlig tavshedspligt. Kommissionen må ikke videregive sådanne oplysninger uden udtrykkelig tilladelse hertil fra den person, der har givet dem.

Det er dog tilladt at videregive sådanne oplysninger, når Kommissionen er forpligtet eller bemyndiget hertil, navnlig i forbindelse med retssager. Ved en sådan videregivelse skal der tages hensyn til den pågældende persons retmæssige interesse i, at hans eller hendes forretningshemmeligheder ikke videregives.

Denne artikel udelukker ikke, at Kommissionen videregiver generelle oplysninger. En sådan videregivelse er ikke tilladt, hvis det er uforeneligt med det oprindelige formål med oplysningerne.

Hvis der sker brud på fortroligheden, har den, som oplysningerne kommer fra, ret til at kræve, at de bliver slettet, lades ude af betragtning eller berigtiges afhængigt af omstændighederne.

Artikel 26

Overholdelsen af denne forordning fritager ikke fysiske eller juridiske personer fra helt eller delvist at overholde andre forpligtelser i henhold til anden EF-lovgivning eller national lovgivning.

Denne forordning er bindende i alle enkeltheder og gælder umiddelbart i hver medlemsstat.

Udfærdiget i Bruxelles, den 20. december 2002.

Artikel 27

Hver enkelt medlemsstat fastsætter, hvilke sanktioner der skal pålægges i tilfælde af overtrædelse af bestemmelserne i denne forordning. Sådanne sanktioner skal være effektive, stå i rimeligt forhold til overtrædelsen og have afskrækkende virkning samt kunne forhindre, at de ansvarlige for overtrædelserne opnår økonomisk gevinst af deres handling.

Indtil den lovgivning, der eventuelt er nødvendig hertil, er vedtaget, er de sanktioner, der skal anvendes ved overtrædelse af bestemmelserne i denne forordning, i givet fald dem, som medlemsstaterne har fastsat til gennemførelse af artikel 5 i forordning (EF) nr. 303/2002.

Artikel 28

Denne forordning anvendes:

- a) på Fællesskabets område, herunder dets luftrum, eller om bord på fly og skibe under en medlemsstats jurisdiktion
- b) på enhver person, der er statsborger i en medlemsstat, og på alle juridiske personer, enheder eller organer, der er oprettet eller stiftet i henhold til en medlemsstats lovgivning.

Artikel 29

1. Denne forordning træder i kraft på dagen for offentliggørelsen i *De Europæiske Fællesskabers Tidende*.
2. Kommissionen forelægger hvert år, eller når det er nødvendigt, Rådet en rapport om gennemførelsen af denne forordning og om behovet for en revision eller ophævelse af forordningen.
3. Anvendelsen af artikel 3, 4, 5, 10, 11, 12, 13, 14, 15 og 18 suspenderes, indtil Rådet beslutter at anvende disse artikler på grundlag af et forslag fra Kommissionen.

På Rådets vegne

L. ESPERSEN

Formand

BILAG I

KIMBERLEY-PROCESSENS CERTIFICERINGSORDNING**PRÆAMBEL**

DE DELTAGENDE PARTER —

- SOM ERKENDER, at handelen med konfliktdiamanter giver anledning til alvorlig international bekymring og direkte ansporer væbnede konflikter, oprørsbevægelser aktiviteter med henblik på at undergrave eller vælte lovlige regeringer samt ulovlig handel med og spredning af våben, særlig håndvåben og lette våben,
- SOM YDERLIGERE ERKENDER de ødelæggende virkninger af konflikter, der næres af handelen med konfliktdiamanter, på freden, sikkerheden og befolkningens tryghed i berørte lande og de systematiske og grove overtrædelser af menneskerettighederne, der er blevet begået i sådanne konflikter,
- SOM BEMÆRKER SIG de negative virkninger af sådanne konflikter på den regionale stabilitet og de forpligtelser, som De Forenede Nationers Pagt pålægger stater med hensyn til bevarelse af international fred og sikkerhed,
- SOM TAGER I BETRAGTNING, at en hurtig international indsats er bydende nødvendig for at forhindre, at problemet med konfliktdiamanter får negative følger for den legitime diamanthandel, der yder et afgørende bidrag til økonomierne i mange af de lande, der fremstiller, forarbejder, eksporterer og importerer diamanter, særlig udviklingslandene,
- SOM MINDER OM alle de relevante resolutioner, som FN's Sikkerhedsråd har vedtaget i henhold til kapitel VII i De Forenede Nationers Pagt, herunder de relevante bestemmelser i resolution 1173 (1998), 1295 (2000), 1306 (2000) og 1343 (2001), og som er besluttet på at bidrage til og støtte gennemførelsen af de foranstaltninger, der er fastsat i disse resolutioner,
- SOM FREMHÆVER De Forenede Nationers Generalforsamlings resolution 55/56 (2000) om den rolle, som handelen med konfliktdiamanter spiller med hensyn til at nære væbnede konflikter, og hvori det internationale samfund blev opfordret til at gøre sig hurtige og grundige overvejelser om effektive og pragmatiske foranstaltninger til løsning af dette problem,
- SOM YDERLIGERE FREMHÆVER henstillingen i De Forenede Nationers Generalforsamlings resolution 55/56 om, at det internationale samfund udarbejder detaljerede forslag til en enkel og gennemførlig international certificeringsordning for uslebne diamanter, som hovedsagelig baseres på nationale certificeringsordninger og på internationalt aftalte minimumsstandarder,
- SOM ERINDRER OM, at Kimberley-processen, der blev iværksat for at finde en løsning på det internationale problem med konfliktdiamanter, omfattede de berørte interesserede parter, nemlig stater, som fremstiller, eksporterer og importerer diamanter, samt diamantindustrien og det civile samfund,
- SOM ER OVERBEVIST OM, at muligheden for, at konfliktdiamanter kan nære væbnede konflikter, kan begrænses betydeligt ved at indføre en certificeringsordning for uslebne diamanter, der udelukker konfliktdiamanter fra den legitime handel,
- SOM MINDER OM, at Kimberley-processen fandt, at en international certificeringsordning for uslebne diamanter, som er baseret på international lov og praksis og overholder internationale aftalte minimumsstandarder, vil være det mest effektive middel til at behandle problemet med konfliktdiamanter,
- SOM ANERKENDER de vigtige initiativer, der allerede er taget for at behandle dette problem, særlig af regeringerne i Angola, Den Demokratiske Republik Congo, Guinea og Sierra Leone, af andre vigtige producent-, eksport- og importlande, af diamantindustrien (især Verdensdiantrådet) og af det civile samfund,
- SOM GLÆDER SIG OVER frivillige selvreguleringsinitiativer, der er bebudet af diamantindustrien, og som erkender, at et system med en sådan frivillig selvregulering bidrager til at sikre et effektivt internt kontrolsystem for uslebne diamanter på grundlag af den internationale certificeringsordning for uslebne diamanter,
- SOM ERKENDER, at en international certificeringsordning for uslebne diamanter kun vil være troværdig, hvis alle deltagende parter har indført interne kontrolsystemer, der kan fjerne konfliktdiamanter fra produktionen, eksporten og importen af uslebne diamanter på deres eget område, og som samtidig tager hensyn til, at forskelle i produktionsmetoder og handelspraksis og forskelle i den institutionelle kontrol hermed kan gøre det nødvendigt at benytte forskellige fremgangsmåder for at opfylde minimumsstandarder,
- SOM YDERLIGERE ERKENDER, at den internationale certificeringsordning for uslebne diamanter skal være forenelig med den internationale lovgivning for international handel,
- SOM ANERKENDER, at stateres suverænitet skal respekteres fuldt ud, og at principperne om lighed, gensidige fordele og enighed skal overholdes —

ANBEFALER FØLGENDE BESTEMMELSER:

AFSNIT I

Definitioner

I forbindelse med den internationale certificeringsordning for uslebne diamanter (i det følgende benævnt »certificeringsordningen») anvendes følgende definitioner:

Ved KONFLIKTDIAMANTER forstås uslebne diamanter, der benyttes af oprørsbevægelser eller deres allierede til at finansiere konflikter, som har til sigte at undergrave lovlige regeringer, som beskrevet i relevante resolutioner vedtaget af De Forenede Nationers Sikkerhedsråd (FNS-resolutioner) i det omfang, de stadig er i kraft, eller i andre lignende FNS-resolutioner, der vedtages i fremtiden, og som forstået og anerkendt i De Forenede Nationers Generalforsamlings resolution (FNG-resolution) 55/56 eller i andre lignende FNG-resolutioner, der vedtages i fremtiden.

Ved OPRINDELSESLAND forstås det land, hvor en forsendelse uslebne diamanter er blevet udvundet eller brudt.

Ved FORSENDELSESLAND forstås den sidste deltagende part, hvorfra en forsendelse af uslebne diamanter er eksporteret, som anført i importdokumenterne.

Ved DIAMANT forstås et naturligt mineral, der hovedsagelig består af rent krystalliseret kulstof i det isometriske system, med en hårdhed på 10 på Mohs-skalaen, en densitet på ca. 3,52 og et brydningsindeks på 2,42.

Ved EKSPORT forstås fysisk udførsel fra enhver del af en deltagende parts geografiske område.

Ved EKSPORTMYNDIGHED forstås de myndigheder eller organer, der er udpeget af en deltagende part, fra hvis område en forsendelse af uslebne diamanter udsendes, og som er bemyndiget til at godkende et Kimberleyprocescertifikat.

Ved FRIHANDELSZONE forstås en del af en deltagende parts område, hvor alle indførte varer generelt anses for at befinde sig uden for den pågældende parts toldområde for så vidt angår importafgifter og skatter.

Ved IMPORT forstås fysisk indførsel til enhver del af en deltagende parts geografiske område.

Ved IMPORTMYNDIGHED forstås de myndigheder eller organer, der af en deltagende part, til hvis område en forsendelse af uslebne diamanter importeres, er udpeget til at forestå alle importformaliteter og særlig kontrollere ledsagende Kimberleyprocescertifikater.

Ved KIMBERLEYPROCESCERTIFIKAT forstås et uforfalskeligt dokument af et særligt format, der identificerer en forsendelse af uslebne diamanter som værende i overensstemmelse med certificeringsordningens krav.

Ved OBSERVATØR forstås en repræsentant for det civile samfund, diamanthandlernes, internationale organisationer og ikke-deltagende regeringer, der inviteres til at deltage i plenarmøder.

Ved PAKKE forstås en eller flere diamanter, som er pakket sammen, og som ikke er individualiseret.

Ved PAKKE AF BLANDET OPRINDELSE forstås en pakke, der indeholder uslebne diamanter fra to eller flere oprindelseslande, blandet med hinanden.

Ved DELTAGENDE PART forstås en stat eller en regional organisation for økonomisk integration, som deltager i certificeringsordningen.

Ved REGIONAL ORGANISATION FOR ØKONOMISK INTEGRATION forstås en organisation bestående af suveræne stater, som har overdraget kompetence til den pågældende organisation for så vidt angår anliggender, der reguleres af certificeringsordningen.

Ved USLEBNE DIAMANTER forstås diamanter, som er ubearbejdede eller kun savet, kløvet eller groft slebet, og som henhører under position 7102 10 00, 7102 21 00 og 7102 31 00 i det harmoniserede varebeskrivelses- og varenomenklatur-system.

Ved FORSENDELSE forstås en eller flere pakker, der fysisk importeres eller eksporteres.

Ved TRANSIT forstås den fysiske passage over en deltagende eller ikke-deltagende parts område, med eller uden omladning, oplagring eller ændring i transportform, når en sådan passage kun er en del af en komplet rejse, der begynder og slutter uden for grænserne for den deltagende eller ikke-deltagende part, over hvis område en forsendelse passerer.

AFSNIT II

Kimberleyprocescertifikatet

Hver deltagende part skal sikre, at:

- a) alle forsendelser af uslebne diamanter ved eksport ledsages af et Kimberleyprocescertifikat (i det følgende benævnt »certifikatet»)
- b) dens procedurer for udstedelse af certifikater opfylder Kimberley-processens minimumsstandarder som fastsat i afsnit IV

- c) certifikater opfylder de i bilag I fastsatte minimumskrav. Så længe disse krav er opfyldt, kan de deltagende parter efter eget skøn fastlægge yderligere kriterier for deres egne certifikater, f.eks. deres form, yderligere oplysninger eller elementer af sikkerhedsmæssig betydning
- d) den gennem formandskabet af kontrolhensyn underretter alle andre deltagende parter om de særlige træk ved dens certifikat, som fastsat i bilag I.

AFSNIT III

Forpligtelser i forbindelse med den internationale handel med uslebne diamanter

Hver deltagende part skal:

- a) for så vidt angår forsendelser af uslebne diamanter, der eksporteres til en deltagende part, kræve, at alle sådanne forsendelser ledsages af et behørigt godkendt certifikat
- b) for så vidt angår forsendelser af uslebne diamanter importeret fra en deltagende part:
 - kræve et behørigt godkendt certifikat
 - sikre, at en bekræftelse for modtagelsen straks sendes til den relevante eksportmyndighed. Bekræftelsen skal som minimum angive certifikatets nummer, antallet af pakker, vægten i karat og oplysninger om importøren og eksportøren
 - kræve, at der er adgang til originaleksemplaret af certifikatet i mindst tre år
- c) sikre, at ingen forsendelse af uslebne diamanter importeres fra eller eksporteres til en ikke-deltagende part
- d) anerkende, at deltagende parter, gennem hvis område forsendelser passerer i transit, ikke er forpligtede til at opfylde kravene i punkt a) og b) og i afsnit II, punkt a), forudsat at de udpegede myndigheder i den deltagende part, gennem hvis område en forsendelse passerer, sikrer, at forsendelsen forlader dens område i samme tilstand, som da den kom ind på den pågældende deltagende parts område (dvs. uåbnet og uden at være blevet udsat for manipulation).

AFSNIT IV

Intern kontrol

De deltagende parters forpligtelser

Hver deltagende part skal:

- a) etablere et system med interne kontrolforanstaltninger, der skal sikre, at der ikke forekommer konfliktdiamanter i forsendelser af uslebne diamanter, som importeres til og eksporteres fra dets område
- b) udpege en eller flere import- og eksportmyndigheder
- c) sikre, at uslebne diamanter importeres og eksporteres i beholdere, der ikke kan udsættes for manipulation
- d) efter behov ændre eller vedtage passende love eller regler med henblik på at gennemføre og håndhæve certificeringsordningen samt opretholde afskrækkende og forholdsmæssige sanktioner for overtrædelser
- e) indhente og opbevare relevante officielle produktions-, import- og eksportoplysninger og samordne og udveksle sådanne oplysninger i overensstemmelse med bestemmelserne i afsnit V
- f) hvor det er relevant, ved indførelse af et system med interne kontrolforanstaltninger tage hensyn til de yderligere muligheder for og anbefalinger vedrørende interne kontrolforanstaltninger, der er beskrevet i bilag II.

Principper for selvregulering af industrien

De deltagende parter er klar over, at en frivillig ordning med selvregulering af industrien som omhandlet i præambelen til dette dokument vil tilvejebringe et system af garantier, støttet af uafhængige revisionsfirmaers kontrol af individuelle selskaber og af interne sanktioner fastsat af industrien, som vil bidrage til at gøre det lettere for regeringsmyndighederne fuldt ud at følge transaktioner, der involverer uslebne diamanter.

AFSNIT V

Samarbejde og gennemsigtighed

De deltagende parter skal:

- a) gennem formandskabet gensidigt identificere de myndigheder eller organer, som de har udpeget til at gennemføre denne certificeringsordnings bestemmelser. Hver deltagende part giver gennem formandskabet de øvrige deltagende parter oplysninger om sine relevante love, forskrifter, regler, procedurer og sædvaner, helst i elektronisk form, og ajourfører disse oplysninger efter behov. Dette skal omfatte et sammendrag på engelsk af det centrale indhold af disse oplysninger
- b) indsamle statistiske oplysninger og gennem formandskabet stille disse til rådighed for alle andre deltagende parter i overensstemmelse med principperne i bilag III

- c) regelmæssigt udveksle erfaringer og andre relevante oplysninger, herunder om selvevaluering, med henblik på at nå frem til den bedst mulige praksis i de givne omstændigheder
- d) være imødekommende over for anmodninger fra andre deltagende parter om bistand til at forbedre den måde, hvorpå certificeringsordningen fungerer på deres område
- e) underrette en anden deltagende part gennem formandskabet, hvis de finder, at den pågældende deltagende parts love, forskrifter, regler, procedurer eller praksis ikke sikrer, at konfliktdiamanter ikke eksporteres fra den pågældende deltagende part
- f) samarbejde med andre deltagende parter om at forsøge at løse problemer, der måtte opstå som følge af utilsigtede omstændigheder, og som kunne føre til, at minimumskravene til udstedelse eller godkendelse af certifikaterne ikke opfyldes, samt underrette alle andre deltagende parter om substansen af de konstaterede problemer og løsningerne herpå
- g) gennem deres relevante myndigheder tilskynde til et nærmere samarbejde mellem de deltagende parters lovhåndhævelsesorganer og mellem deres toldmyndigheder.

AFSNIT VI

Administrative anliggender

MØDER

1. Deltagende parter og observatører mødes årligt i en plenarforsamling og ellers i det omfang, de deltagende parter finder det nødvendigt, for at drøfte certificeringsordningens effektivitet.
2. De deltagende parter vedtager en forretningsorden for sådanne møder på det første plenarmøde.
3. Møderne afholdes i det land, der har formandskabet, medmindre en deltagende part eller en international organisation tilbyder at være vært for et møde, og dette tilbud er blevet accepteret. Værtslandet letter indrejseformaliteterne for deltagerne i sådanne møder.
4. Ved afslutningen af hvert plenarmøde vælges en formand til at lede alle plenarmøder og alle eventuelle ad hoc-arbejdsgrupper og andre subsidiære organer, der måtte blive nedsat, indtil det næste årlige plenarmødes afslutning.
5. Deltagerne træffer beslutninger i enighed. Hvis det ikke er muligt at opnå enighed, afholder formandskabet konsultationer.

ADMINISTRATIV STØTTE

6. Hvis certificeringsordningen skal administreres effektivt, vil der være behov for administrativ støtte. Denne støttes form og funktion skal drøftes på det første plenarmøde efter godkendelse fra De Forenede Nationers Generalforsamling.
7. Administrativ støtte kan omfatte følgende funktioner:
 - a) at tjene som kanal for kommunikation, informationsudveksling og konsultationer mellem de deltagende parter med hensyn til de anliggender, der er omhandlet i dette dokument
 - b) at opbevare en samling af love, forskrifter, regler, procedurer, praksis og statistikker, hvorom der er givet underretning i henhold til afsnit V, og stille dem til rådighed for alle deltagende parter
 - c) at forberede dokumenter og yde administrativ støtte til plenar- og arbejdsgruppemøder
 - d) at stå for yderligere ansvarsområder, som fastlægges af plenarmøderne eller af arbejdsgrupper nedsat af plenarmøderne.

DELTAGELSE

8. Deltagelse i certificeringsordningen er åben på globalt og ikke-diskriminatorisk grundlag for alle ansøgere, der kan og vil opfylde ordningens krav.
9. Enhver ansøger, der ønsker at deltage i certificeringsordningen, tilkendegiver sin interesse heri ved at underrette formandskabet gennem diplomatiske kanaler. Denne underretning skal indeholde de oplysninger, der er anført i afsnit V, punkt a), og udsendes til alle deltagende parter inden for en måned.
10. De deltagende parter vil invitere repræsentanter for det civile samfund, diamantindustrien samt ikke-deltagende regeringer og internationale organisationer til at deltage i plenarmøderne som observatører.

DELTAGENDE PARTERS FORANSTALTNINGER

11. Før de årlige plenarmøder, der afholdes i forbindelse med Kimberley-processen, forbereder de deltagende parter oplysninger som fastsat i afsnit V, punkt a), om, hvorledes certificeringsordningens krav gennemføres inden for deres respektive retsområder, og stiller disse oplysninger til rådighed for andre deltagende parter.
12. Dagsordenen for de årlige plenarmøder skal omfatte et punkt, hvor de i afsnit V, punkt a), omhandlede oplysninger gennemgås, og hvor de deltagende parter efter opfordring fra plenarforsamlingen kan give nærmere oplysninger om deres respektive systemer.
13. Hvor der er behov for yderligere præcisering, kan deltagerne i plenarmøderne på formandskabets anbefaling identificere og træffe beslutning om yderligere verifikationsforanstaltninger, der skal gennemføres. Sådanne foranstaltninger gennemføres i overensstemmelse med gældende nationale og internationale love. De kan omfatte, men behøver ikke være begrænset til, foranstaltninger såsom:
 - a) anmodning om yderligere oplysninger og præciseringer fra de deltagende parter
 - b) kontrolbesøg af andre deltagende parter eller deres repræsentanter, hvis der foreligger troværdige tegn på, at certificeringsordningen i væsentligt omfang ikke overholdes.
14. Kontrolbesøg gennemføres på analytisk, sagkyndig og upartisk vis med samtykke fra den pågældende deltagende part. Disse missioners størrelse, sammensætning, mandat og frister baseres på omstændighederne og fastsættes af formandskabet med samtykke fra den pågældende deltagende part og efter konsultation med alle deltagende parter.
15. En rapport om resultaterne af kontrollen fremsendes til formandskabet og den pågældende deltagende part senest tre uger efter afslutningen af kontrolbesøget. Rapporten og eventuelle bemærkninger fra den pågældende deltagende part offentliggøres på en officiel webside om certificeringsordningen i et område med begrænset adgang senest tre uger efter fremsendelsen af rapporten til den pågældende deltagende part. Deltagende parter og observatører udviser streng fortrolighed om det pågældende spørgsmål og drøftelserne vedrørende alle anliggender i forbindelse med overholdelse af ordningen.

OVERHOLDELSE OG FOREBYGGELSE AF TVISTER

16. Hvis der opstår spørgsmål i forbindelse med en deltagende parts overholdelse af ordningen eller ethvert andet anliggende i forbindelse med gennemførelsen af certificeringsordningen, kan enhver berørt deltagende part underrette formandskabet herom; dette underretter straks alle deltagende parter om problemet og indleder en dialog om, hvordan det skal løses. Deltagende parter og observatører udviser streng fortrolighed om det pågældende spørgsmål og drøftelserne vedrørende alle anliggender i forbindelse med overholdelse af ordningen.

ÆNDRINGER

17. Dette dokument kan ændres af de deltagende parter i enighed.
18. Ændringer kan foreslås af enhver deltagende part. Sådanne forslag fremsendes skriftligt til formandskabet senest halvfems dage før det næstfølgende plenarmøde, medmindre andet er aftalt.
19. Formandskabet sender straks alle ændringsforslag til alle deltagende parter og observatører og sætter dem på dagsordenen for det næste årlige plenarmøde.

REVISIONSMEKANISME

20. De deltagende parter ønsker, at certificeringsordningen skal være genstand for regelmæssig revision, så de deltagende parter får mulighed for at foretage en grundig analyse af alle ordningens elementer. Revisionen skal også omfatte en overvejelse af det løbende behov for en sådan ordning på grundlag af de deltagende parters og internationale organisationers (især FN's) vurdering af den fortsatte trussel fra konfliktdiamanter på det pågældende tidspunkt. Den første sådanne revision finder sted senest tre år efter den dato, hvor certificeringsordningen træder i kraft. Revisionsmødet falder normalt sammen med det årlige plenarmøde, medmindre andet er aftalt.

INDLEDNING AF GENNEMFØRELSEN AF ORDNINGEN

21. Certificeringsordningen etableres ved ministermødet om Kimberleyprocescertifikater for uslebne diamanter i Interlaken den 5. november 2002.

*Bilag I til bilag I***CERTIFIKATER****A. Minimumskrav til certifikater**

Certifikater skal som minimum indeholde følgende oplysninger eller elementer:

- Hvert certifikat skal bære overskriften »Kimberleyprocescertifikat« og Kimberley-processens logo samt indeholde følgende erklæring: »De uslebne diamanter i denne forsendelse er blevet behandlet i overensstemmelse med bestemmelserne i Kimberley-processens certificeringsordning for uslebne diamanter«
- Oprindelsesland for forsendelser af pakker af ublandet (dvs. af samme) oprindelse
- Certifikater kan udstedes på alle sprog, forudsat at der indgår en engelsk oversættelse
- Der skal benyttes en unik nummerering med Alpha 2-landekoden i henhold til ISO 3166-1
- De skal være sikret mod manipulation og forfalskning
- Udstedelsesdato
- Udløbsdato
- Udstedende myndighed
- Angivelse af eksportør og importør
- Vægt/masse (karat)
- Værdi i USD
- Antal pakker i forsendelsen
- Den relevante position i det harmoniserede varebeskrivelses- og varenomenklatursystem
- Eksportmyndighedens godkendelse af certifikatet

B. Frivillige elementer

Certifikater kan indeholde følgende elementer af frivillig karakter:

- Særlige træk (f.eks. med hensyn til format, yderligere oplysninger eller elementer af sikkerhedsmæssig betydning)
- Kvalitetsmæssige oplysninger om de uslebne diamanter i forsendelsen
- Et anbefalet afsnit om bekræftelse af importen bør indeholde følgende elementer:
 - Bestemmelsesland
 - Importør
 - Karat/vægt og værdi i USD
 - Den relevante position i det harmoniserede varebeskrivelses- og varenomenklatursystem
 - Datoen for importmyndighedens modtagelse
 - Importmyndighedens bekræftelse

C. Frivillige procedurer

Uslebne diamanter kan forsendes i gennemsigtige sikkerhedsposer.

Det unikke certifikatsnummer kan gengives på beholderen.

*Bilag II til bilag I***ANBEFALINGER SOM OMHANDLET I AFSNIT IV, PUNKT (F)****Generelle anbefalinger**

1. De deltagende parter kan udpege officielle koordinatore til at behandle gennemførelsen af certificeringsordningen.
2. De deltagende parter kan overveje, om det vil være nyttigt at supplere og/eller forbedre indsamlingen og offentliggørelsen af de i bilag III omhandlede statistikker på grundlag af indholdet af Kimberleyprocescertifikaterne.
3. De deltagende parter opfordres til at registrere de oplysninger og data, der kræves i henhold til afsnit V, i en edb-database.
4. De deltagende parter opfordres til at sende og modtage elektroniske meddelelser for at støtte certificeringsordningen.
5. Deltagende parter, der producerer diamanter, og som på deres område har oprørsbevægelser, der mistænkes for at udvinde diamanter, tilskyndes til at identificere de områder, hvor oprørsbevægelserne udøver minedrift, og videregive disse oplysninger til alle andre deltagende parter. Disse oplysninger bør regelmæssigt ajourføres.
6. De deltagende parter opfordres til gennem formandskabet at give hinanden oplysninger om navnene på personer eller selskaber, der dømmes for aktiviteter af relevans for certificeringsordningen.
7. De deltagende parter opfordres til at sikre, at alle kontante indkøb af uslebne diamanter foregår gennem officielle bankkanaler og støttes af kontrollerbar dokumentation.
8. Deltagende parter, der producerer diamanter, bør analysere deres diamantproduktion med hensyn til følgende:
 - De fremstillede diamanterens egenskaber
 - Faktisk produktion

Anbefalinger vedrørende kontrol med diamantminer

9. De deltagende parter opfordres til at sikre, at alle diamantminer har licens og til kun at tillade miner, der har licens til at udvinde diamanter.
10. De deltagende parter opfordres til at sikre, at selskaber, der søger efter og udvinder diamanter, har effektive sikkerhedsstandarder for at sikre, at konfliktdiamanter ikke blandes med den legitime produktion.

Anbefalinger til deltagende parter med begrænset udvinding af diamanter

11. Alle personer, der håndværksmæssigt og uformelt udvinder diamanter, bør have licens, og kun personer med en sådan licens bør have lov til at udvinde diamanter.
12. Licensoptegnelserne bør som minimum indeholde følgende oplysninger: navn, adresse, nationalitet og/eller bopælsstatus samt området for den autoriserede aktivitet i forbindelse med diamantminedrift.

Anbefalinger vedrørende købere, sælgere og eksportører af uslebne diamanter

13. Alle købere, sælgere, eksportører, agenter og kurérfirmaer, der beskæftiger sig med at transportere uslebne diamanter, bør registreres af og have licens fra hver enkelt deltagende parts relevante myndigheder.
14. Licensoptegnelserne bør som minimum indeholde følgende oplysninger: navn, adresse, nationalitet og/eller bopælsstatus.
15. Det bør ved lov kræves af alle købere, sælgere og eksportører af uslebne diamanter, at de i fem år opbevarer daglige optegnelser om køb, salg og eksport, hvoraf navnene på købende eller sælgende klienter, deres licensnummer samt mængden og værdien af de solgte, eksporterede eller købte diamanter fremgår.
16. De i punkt 14 nævnte oplysninger bør indgå i en edb-database for at lette fremlæggelsen af detaljerede oplysninger om de aktiviteter, der udøves af individuelle købere og sælgere af uslebne diamanter.

Anbefalinger vedrørende eksportprocesser

17. Eksportører bør forelægge forsendelser af uslebne diamanter for den relevante eksportmyndighed.
18. Eksportmyndigheden opfordres til før godkendelsen af et certifikat at kræve, at eksportøren afgiver en erklæring om, at de uslebne diamanter, der eksporteres, ikke er konfliktdiamanter.

19. Uslebne diamanter bør forsegles i en beholder, der er sikret mod manipulation, sammen med certifikatet eller en behørigt bekræftet kopi. Eksportmyndigheden bør derefter sende en detaljeret e-postbesked til den relevante importmyndighed med oplysninger om vægten i karat, værdi, oprindelses- eller forsendelseslandet, importøren og certifikatets løbenummer.
20. Eksportmyndigheden bør registrere alle oplysninger om forsendelser af uslebne diamanter i en edb-database.

Anbefalinger vedrørende importprocesser

21. Importmyndigheden bør modtage en e-postbesked enten før eller ved ankomsten af en forsendelse uslebne diamanter. Beskeden bør indeholde oplysninger såsom vægten i karat, værdi, oprindelses- eller forsendelseslandet, eksportøren og certifikatets løbenummer.
22. Importmyndigheden skal inspicere forsendelsen af uslebne diamanter for at bekræfte, at seglene og beholderen ikke har været udsat for manipulation, og at eksporten har fundet sted i overensstemmelse med certificeringsordningen.
23. Importmyndigheden skal åbne og inspicere indholdet af forsendelsen for at bekræfte de oplysninger, der er angivet i certifikatet.
24. Når det er relevant, og der anmodes herom, sender importmyndigheden retursedlen eller importbekræftelses-kuponen tilbage til den relevante eksportmyndighed.
25. Importmyndigheden bør registrere alle oplysninger om forsendelser af uslebne diamanter i en edb-database.

Anbefalinger vedrørende forsendelser til og fra frihandelszoner

26. Forsendelser af uslebne diamanter til og fra frihandelszoner bør behandles af de udpegede myndigheder.

Bilag III til bilag I

STATISTIKKER

I erkendelse af, at pålidelige og sammenlignelige statistikker om produktionen af og den internationale handel med uslebne diamanter er af afgørende betydning for en effektiv gennemførelse af certificeringsordningen, og navnlig for at kunne identificere alle uregelmæssigheder, som kunne tyde på, at konfliktdiamanter tilføres den legitime handel, ønsker de deltagende parter stærkt at overholde følgende principper, idet de tager behovet for at beskytte kommercielt følsomme oplysninger i betragtning:

- a) at føre og senest to måneder efter referenceperioden i et standardiseret format offentliggøre kvartalsvise aggregerede statistikker om eksporten og importen af uslebne diamanter samt antallet af certifikater, der er godkendte med henblik på eksport, og af importerede forsendelser ledsaget af certifikater
- b) at føre og offentliggøre statistikker om eksport og import efter oprindelses- og forsendelsesland, når dette er muligt; efter vægt i karat og værdi; og under de relevante positioner i det harmoniserede varebeskrivelses- og varenomenklatur-system, nemlig 7102 10, 7102 21 og 7102 31
- c) at føre og halvårligt og senest to måneder efter referenceperioden offentliggøre statistikker om produktionen af uslebne diamanter efter vægten i karat og efter værdi. Hvis en deltagende part ikke er i stand til at offentliggøre disse statistikker, underretter den straks formandskabet
- d) at indsamle og offentliggøre disse statistikker ved i første omgang at benytte eksisterende nationale processer og metoder
- e) at stille disse statistikker til rådighed for et mellemstatsligt organ eller en anden passende mekanisme, der identificeres af de deltagende parter, med henblik på (1) samling og offentliggørelse på kvartalsvist grundlag for så vidt angår eksporten og importen og (2) på halvårligt grundlag for så vidt angår produktionen. Disse statistikker skal stilles til rådighed for analyse af interesserede parter og af de deltagende parter, individuelt eller kollektivt, i henhold til de betingelser, der fastsættes af de deltagende parter
- f) at tage statistiske oplysninger om den internationale handel med og produktion af uslebne diamanter i betragtning på årlige plenarmøder med henblik på at behandle dermed forbundne spørgsmål og støtte en effektiv gennemførelse af certificeringsordningen.

BILAG II

Liste over deltagende parter i Kimberley-processens certificeringsordning og deres behørigt udpegede kompetente myndigheder, jf. artikel 2, 3, 5, 8, 9, 12, 17, 18, 19 og 20

BILAG III

Liste over medlemsstaternes kompetente myndigheder og deres opgaver, jf. artikel 2 og 19

BILAG IV

Fællesskabscertifikat, jf. artikel 2

Det i artikel 2 omhandlede fællesskabscertifikat skal have følgende features: Medlemsstaterne sikrer, at de certifikater, de udsteder, er identiske. Med henblik herpå forelægger de Kommissionen standardudkast til de certifikater, der skal udstedes.

Medlemsstaterne er selv ansvarlige for at trykke EF-certifikaterne. EF-certifikaterne kan fremstilles af trykkerier, der er udpeget af den medlemsstat, hvor de er etableret. I så tilfælde skal det fremgå af hvert enkelt EF-certifikat, at trykkeriet er udpeget af medlemsstaten. På hvert EF-certifikat skal der være angivet navn og adresse på trykkeriet eller et mærke, hvorefter trykkeriet kan identificeres. Trykkeriet skal være et seddeltrykkeri med høj sikkerhed. Trykkeriet skal kunne forelægge passende referencer fra regerings- og handelskunder.

Europa-Kommissionen skal stille standardudkast til originale EF-certifikater til rådighed for EF-myndigheder.

Materiale

- Dimensioner: A4 (210 mm × 297 mm)
- Vandmærke med synlige (europablå) og usynlige (gul/grønne) UV fibre
- Sikkerhedspapir. De synlige fibre indfarves så de passer til europablå
- Optisk død (features i dokumentet fremtræder tydeligt, når de belyses med ultraviolet lys)
- 100 gsm papir

Trykning

- Regnbuefarvet baggrundsfolie (skal reagere med opløsningsmidler)(farvedefinition: Pantone blårosa
 - Regnbueeffekten har en sikkerhedsbaggrund, som ikke ses, hvis den fotokopieres.
 - De anvendte trykfarver skal reagere med opløsningsmidler for at beskytte dokumentet mod kemikalier, der anvendes for at ændre indsat tekst, f.eks. blegemidler.
- 1 farvet baggrundsfolie (permanent og lysægte)
 - Det må sikres, at der trykkes to »regnbuer« for at forebygge, at certifikaterne beskadiges, hvis de udsættes for sollys
- UV usynlige mønstre (stjerner eller EU-flaget)
 - Det sikkerhedsgodkendte trykkeri skal anvende den korrekte mængde trykfarve for at sikre, at UV-features er usynlige ved normalt lys
- EU-flaget: trykkes i guld og europablå
- Dybtrykkant
 - taktil dybtrykfarve er et af dokumentets vigtigste features
- Med ekstra små typer trykkes »Kimberley Process Certificate«
- Latent billede; KP;
- »MELT« feature »KPCS«
- Dokumentdesignet skal i det fintlinierede baggrundtryk indeholde features (»Medaillon«), som kan hindre kopitryk

Nummerering

- Hvert EF-certifikat skal efter koden »EF« have et unikt serienummer
- Kommissionen tildeler serienumre til de medlemsstater, der agter at udstede EF-certifikater
- Der skal være to slags overensstemmende nummerering — synlig og usynlig
- For det første = 6-cifret sekvens trykt med sort én gang på alle dokumentets dele (flourescerende til grøn under UV-lys)
 - Trykkeriet har hele ansvaret for nummerering af hvert enkelt certifikat
 - Trykkeriet skal endvidere lagre hele nummereringen i en database
 - Højre og venstre tal skal stå på samme horisontale linje.
- For det andet = 6-cifret sekvens af usynlige trykte numre (jf. ovenfor), flourescerende til rød under UV-lys (placeret i en lodret linje i forhold til tallene øverst på siden)

Sprog

Engelsk og i givet fald den pågældende medlemsstats sprog.

Layout og endelig udformning

Obligatoriske features

Rilleperforering i 1 retning, skåret til enkeltark af A4 format. 1 70 mm fra højre kant

a) Venstre side

EUROPEAN COMMUNITY
Unique Number: EC
KIMBERLY PROCESS CERTIFICATE

The rough diamonds in this shipment have been handled in accordance with the provisions of the Kimberly Process Certification Scheme for rough diamonds.

Country of Origin: Number of Parcels:

Country of Provenance

Name and address of exporter:

Name and address of importer:

	Carat	Value (USD)
7102.10		
7102.21		
7102.31		

THIS CERTIFICATE

Issued on Expires on

.....
Signature of Authorised Officer/Official Stamp

b) Højre side

Unique Number: EC
EUROPEAN COMMUNITY
KIMBERLY PROCESS CERTIFICATE
IMPORT CONFIRMATION

It is hereby certified that the rough diamonds in this shipment exported

From

Were accepted for import

Into

By

On

And that the import has been checked and verified in compliance with the provisions of the Kimberley Certification Scheme for rough diamonds.

	Carat	Value (USD)
7102.10		
7102.21		
7102.31		

.....
Signature of Authorised Officer

Stamp of Importing Authority

BILAG V

Liste over diamantorganisationer, der benytter systemet af garantier og selvregulering af industrien, jf. artikel 13 og 17

RÅDETS FORORDNING (EF) Nr. 2369/2002

af 20. december 2002

om ændring af forordning (EF) nr. 2792/1999 om de nærmere regler og betingelser for Fællesskabets strukturforanstaltninger for fiskeriet

RÅDET FOR DEN EUROPÆISKE UNION HAR —

under henvisning til traktaten om oprettelse af Det Europæiske Fællesskab, særlig artikel 36 og 37,

under henvisning til forslag fra Kommissionen ⁽¹⁾,

under henvisning til udtalelse fra Europa-Parlamentet ⁽²⁾, og

ud fra følgende betragtninger:

- (1) Rådets forordning (EF) nr. 2792/1999 ⁽³⁾ indeholder bestemmelser om omstrukturering af EF's fiskerisektor.
- (2) Anvendelsesperioden for Rådets beslutning 97/413/EF af 26. juni 1997 om mål og detaljerede regler for en omstrukturering af Fællesskabets fiskerisektor i perioden 1. januar 1997 til 31. december 2001 med henblik på at opnå en bæredygtig ligevægt mellem ressourcerne og udnyttelsen heraf ⁽⁴⁾ er blevet forlænget og udløber den 31. december 2002.
- (3) Der bør fastsættes passende bestemmelser for den periode, der begynder den 1. januar 2003.
- (4) Der bør sikres overensstemmelse mellem politikken for omstrukturering af fiskerisektoren og andre aspekter af den fælles fiskeripolitik, navnlig den tilstræbte opnåelse af en stabil og varig ligevægt mellem fiskerflådernes kapacitet og de foreliggende fiskerimuligheder i og uden for EF-farvande.
- (5) Da denne ligevægt kun kan opnås gennem en reduktion af kapaciteten, bør EF's støtte til fiskerisektoren via Det Finansielle Instrument til Udvikling af Fiskeriet (FIUF) hovedsagelig koncentreres om ophugning af fiskerfartøjer, og offentlig støtte til fornyelse af flåden bør kun være tilladt til 31. december 2004.
- (6) Af samme grund bør foranstaltninger for udrustning og modernisering af fiskerfartøjer enten begrænses til foranstaltninger til at forbedre sikkerheden, navigationen, hygiejnen, produktkvaliteten og arbejdsforholdene eller til at forøge fangstredskabernes selektivitet, også med henblik på at reducere bifangsterne og indvirkningen på habitaterne. Disse foranstaltninger bør være berettiget til FIUF-støtte på betingelse af, at de ikke medfører nogen forøgelse af fiskeriindsatsen.
- (7) Der bør ydes FIUF-støtte til foranstaltninger for kystfiskeri af mindre omfang på betingelse af, at disse foranstaltninger ikke bidrager til at forøge fiskeriindsatsen i skrøbelige marine kystøkosystemer, eller at de bidrager til at mindske slæberedskabers påvirkning af flora og fauna på havbunden.
- (8) Offentlig støtte til overførsel af EF-fiskerfartøjer til tredjelande, herunder overførsler inden for blandede selskaber bør kun tillades til 31. december 2004.
- (9) Socioøkonomiske foranstaltninger tager sigte på at støtte omskoling af fiskere som en hjælp til at opnå fuldtidsbeskæftigelse uden for havfiskeriet. Disse foranstaltninger kan også tage sigte på at støtte diversificeringen af fiskernes aktiviteter uden for havfiskeriet, så de fortsat kan drive fiskeri som deltidsbeskæftigelse, hvis dette bidrager til at reducere deres fiskeriindsats.
- (10) Der bør fastsættes nærmere regler for ydelse af godtgørelser og godtgørelsernes tidsbegrænsning i tilfælde af, at Rådet vedtager en genopretnings- eller forvaltningsplan, eller Kommissionen eller en eller flere medlemsstater vedtager hasteforanstaltninger.
- (11) Traktatens artikel 87, 88 og 89 bør gælde for støtte fra medlemsstaterne til fiskeri- og akvakultursektoren. For at accelerere Kommissionens tilbagebetaling af midler, som medlemsstaterne har lagt ud, bør der dog indføres en undtagelse fra ovennævnte princip for medlemsstaternes obligatoriske finansielle deltagelse i foranstaltninger, der medfinansieres af EF og er forudsat i de udviklingsplaner, som er defineret i Rådets forordning (EF) nr. 1260/1999 af 21. juni 1999 om vedtagelse af generelle bestemmelser for strukturfondene ⁽⁵⁾.
- (12) Af proceduremæssige grunde bør alle foranstaltninger, der indebærer offentlig finansiering, som er mere vidtgående end bestemmelserne om obligatoriske finansielle bidrag i Rådets forordning (EF) nr. 2792/1999 eller i forordning (EF) nr. 2370/2002 af 20. december 2002 om en EF-hasteforanstaltning for ophugning af fiskerfartøjer ⁽⁶⁾, behandles som en helhed i henhold til traktatens artikel 87, 88 og 89.

⁽¹⁾ EFT C 203 E af 27.8.2002, s. 304.

⁽²⁾ Udtalelse af 5.12.2002 (endnu ikke offentliggjort i EFT).

⁽³⁾ EFT L 337 af 30.12.1999, s. 10. Senest ændret ved forordning (EF) nr. 179/2002 (EFT L 31 af 1.2.2002, s. 25).

⁽⁴⁾ EFT L 175 af 3.7.1997, s. 27. Ændret ved beslutning 2002/70/EF (EFT L 31 af 1.2.2002, s. 77).

⁽⁵⁾ EFT L 161 af 26.6.1999, s. 1. Ændret ved forordning (EF) nr. 1447/2001 (EFT L 198 af 27.7.2001, s. 1).

⁽⁶⁾ Se side 57 i denne Tidende.

(13) Forordning (EF) nr. 2792/1999 bør derfor ændres i overensstemmelse hermed —

UDSTEDT FØLGENDE FORORDNING:

Artikel 1

I forordning (EF) nr. 2792/1999 foretages hermed følgende ændringer:

1) I artikel 1 tilføjes følgende stykke:

»3. Foranstaltninger, der vedtages i henhold til stk. 1 og 2, må ikke forøge fiskeriindsatsen.«

2) Artikel 2 affattes således:

»Artikel 2

Midler

Det Finansielle Instrument til Udvikling af Fiskeriet, i det følgende benævnt FIUF, kan på de i artikel 16 i Rådets forordning (EF) nr. 2371/2002 af 20. december 2002 om bevarelse og bæredygtig udnyttelse af fiskeressourcerne som led i den fælles fiskeripolitik (*) yde støtte til de foranstaltninger, der er fastlagt i denne forordnings afsnit II, III og IV, inden for de områder, der er omfattet af den fælles fiskeripolitik som defineret i artikel 1 i forordning (EF) nr. 2371/2002.

(*) EFT L 358 af 31.12.2002, s. 59.«

3) I artikel 3 foretages følgende ændringer:

a) Stk. 1 affattes således:

»1. Programmering som defineret i artikel 9, litra a), i forordning (EF) nr. 1260/1999 foretages i overensstemmelse med målene for den fælles fiskeripolitik, navnlig bestemmelserne i kapitel III i forordning (EF) nr. 2371/2002. Med henblik herpå tages programmeringen om nødvendigt op til revision, navnlig på baggrund af den fiskeriindsatsbegrænsning, der fastsættes efter artikel 5 i forordning (EF) nr. 2370/2002.

Programmering omfatter alle de områder, der er nævnt i afsnit II, III og IV.«

b) Stk. 3 affattes således:

»3. Udviklingsplanerne som defineret i artikel 9, litra b), i forordning (EF) nr. 1260/1999 skal godtgøre, at offentlig støtte er nødvendig for at nå de tilstræbte mål, herunder at det uden offentlig støtte ikke ville være muligt at modernisere de pågældende fiskerifartøjer, og at de påtænkte foranstaltninger ikke indebærer nogen fare for fiskeriets bæredygtighed.

Planernes indhold er fastlagt i bilag I.«

c) Stk. 4 udgår.

4) Artikel 4 og 5 udgår.

5) Overskriften på afsnit II affattes således:

»Afsnit II

FISKERIFLÅDEN«

6) Artikel 6 udgår.

7) I artikel 7 foretages følgende ændringer:

a) Stk. 1 affattes således:

»1. Medlemsstaterne træffer passende foranstaltninger til at overholde de relevante bestemmelser i forordning (EF) nr. 2371/2002.

Om nødvendigt skal dette enten ske ved, at fartøjernes fiskeriaktiviteter bringes til endeligt ophør i henhold til de relevante bestemmelser i bilag III, eller ved, at de begrænses, eller ved en kombination af de to foranstaltninger.«

b) Stk. 3 affattes således:

»3. Fiskeriaktiviteternes endelige ophør kan opnås

a) ved ophugning af fartøjet

b) indtil den 31. december 2004 ved endelig overførsel af fartøjet til et tredjeland, bl.a. i forbindelse med et blandet selskab, jf. artikel 8, efter aftale med det pågældende tredjelands myndigheder, for så vidt alle de følgende kriterier er opfyldt:

i) der er en fiskeriaftale mellem Det Europæiske Fællesskab og det tredjeland, fartøjet overføres til, samt passende garantier for, at internationale regler ikke krænkes, især med hensyn til bevarelsen og forvaltningen af fiskeressourcerne, eller strider mod andre målsætninger for den fælles fiskeripolitik og fiskeres arbejdsforhold

Kommissionen kan fra sag til sag indrømme undtagelser for endelige overførsler til tredjelande inden for rammerne af blandede selskaber, hvis Fællesskabets interesser ikke taler for indgåelse af en fiskeriaftale, og de andre betingelser for overførsel er opfyldt

ii) det tredjeland, som fartøjet overføres til, må ikke været et kandidatland

iii) overførslen medfører en reduktion i fiskeriindsatsen vedrørende de ressourcer, som det overførte fartøj tidligere fiskede efter; dette kriterium gælder dog ikke, når det overførte fartøj har mistet fiskerimuligheder i henhold til en fiskeriaftale med Fællesskabet eller en anden aftale

- iv) hvis det tredjeland, fartøjet skal overføres til, ikke er kontraherende part eller samarbejdspartner i de relevante regionale fiskeriorganisationer, må dette land ikke være blevet identificeret af disse organisationer som et land, der tillader fiskeri på en måde, der truer effektiviteten af de internationale bevarelsesforanstaltninger. Kommissionen offentliggør regelmæssigt listen over de pågældende lande i *De Europæiske Fællesskabers Tidende*, C-udgaven.
- c) fiskerfartøjers endelige overgang til anden anvendelse end fiskeri med henblik på ikke-kommercielle formål.«
- c) Stk. 4 udgår.
- d) Stk. 5, litra b), c) og d), affattes således:
- »b) Præmier for endelig overførsel i forbindelse med et blandet selskab: de beløb, der er nævnt i artikel 8, stk. 3; der må dog ikke ydes offentlig støtte hertil for fartøjer med en tonnage på under 20 BRT eller 22 GT eller af en alder på 30 år eller derover.
- c) Præmier for andre endelige overførsler til et tredjeland: de i litra a) fastsatte maksimumsbeløb for ophugningspræmier, nedsat med 70 %. Der må dog ikke ydes offentlig støtte hertil for fartøjer med en tonnage på under 20 BRT eller 22 GT eller af en alder på 30 år eller derover.
- d) Præmier for fiskerfartøjets endelige overgang til anden anvendelse end fiskeri med henblik på ikke-kommercielle formål: de i litra a) fastsatte beløb for ophugningspræmier.«
- e) Stk. 6 og 7 udgår.
- 8) Artikel 8, stk. 5, affattes således:
- »5. Ansøgeren indgiver hvert år i fem på hinanden følgende år fra datoen for oprettelsen af det blandede selskab eller for EF-partnerens indskud af egenkapital i selskabet en rapport om aktivitetsplanens gennemførelse til forvaltningsmyndigheden, bl.a. data om fangster og markerne for fiskevarer, især varer, der er landet i eller eksporteret til Fællesskabet, og vedlægger en statusopgørelse og en oversigt over selskabets værdier. Forvaltningsmyndigheden videregiver rapporten til Kommissionen til underretning.
- Den resterende del af præmien udbetales til ansøgeren efter fem års aktivitet og efter modtagelsen af den femte rapport.«
- 9) Artikel 9 affattes således:
- »Artikel 9
- Offentlig støtte til udrustning eller modernisering af fiskerfartøjer**
1. Der kan kun ydes offentlig støtte til fornyelse af flåden og til udrustning af fiskerfartøjer, herunder til anvendelse af mere selektive fangstmetoder og fartøjsovervågningssystemer, eller til modernisering af fiskerfartøjer, forudsat at følgende betingelser og de betingelser, der er omhandlet i artikel 3, stk. 3, andet afsnit og bilag III, er opfyldt:
- a) Offentlig støtte til fornyelse af fiskerfartøjer kan ydes indtil den 31. december 2004.
- b) Offentlig støtte til fornyelse af fiskerfartøjer må kun ydes til fiskerfartøjer på under 400 GT.
- c) Der kan ydes offentlig støtte til udrustning af fiskerfartøjer, herunder til anvendelse af mere selektive fangstmetoder og fartøjsovervågningssystemer, eller til modernisering af fiskerfartøjer, forudsat at følgende betingelser er opfyldt:
- i) kapaciteten målt i tonnage eller maskineffekt ændres ikke
- ii) fangstredskabernes effektivitet øges ikke.
- d) Som undtagelse fra litra c), nr. i), kan der ydes offentlig støtte til modernisering af fiskerfartøjer i henhold til bestemmelserne i artikel 11, stk. 5, i forordning (EF) nr. 2371/2002.
2. Der skal gøres rede for virkningen af den ydede offentlige støtte i den årlige gennemførelsesrapport, der er nævnt i artikel 21.
3. De indikatorer for ydelse af offentlig støtte til fornyelse af flåden og til modernisering af fiskerfartøjer, der er fastlagt i planerne i bilag I, punkt 2, litra d), skal udarbejdes i henhold til denne artikel.
4. Udgifterne til offentlig støtte, jf. stk. 1, må ikke overstige følgende beløb:
- a) bygning af fiskerfartøjer: to gange satserne i tabel 1 i bilag IV
- b) udrustning og modernisering af fiskerfartøjer, herunder i givet fald og indtil den 31. december 2003 fornyet tonnagemåling i overensstemmelse med bilag I til konventionen af 1969 om måling af skibe: skalaerne i tabel 1 i bilag IV.«
- 10) Artikel 10 affattes således:
- a) Stk. 1 affattes således:
- »1. Offentlig støtte til fornyelse af fiskerflåden og til udrustning og modernisering af fiskerfartøjer kan kun tillades, hvis medlemsstaten inden for de foreskrevne frister har efterkommet Rådets forordning (EØF) nr. 2930/86 af 22. september 1986 om definition af fiskerfartøjers karakteristika (*).
- (*) EFT L 274 af 25.9.1986, s. 1. Senest ændret ved forordning (EF) nr. 3259/94 (EFT L 339 af 29.12.1994, s. 11).«

b) Stk. 2 udgår.

c) Stk. 3 og 4 affattes således:

»3. Med hensyn til kumulering af offentlig støtte til fiskerflåden gælder følgende bestemmelser:

a) Der må ikke ydes udrustnings- og moderniseringsstøtte i de første fem år efter, at der er ydet offentlig støtte til bygning af det pågældende fartøj bortset fra udstyr i fartøjsovervågningssystemer.

b) Præmier for endeligt ophør som omhandlet i artikel 7, stk. 5, og præmier for oprettelse af blandede selskaber som omhandlet i artikel 8 må ikke kumuleres med anden EF-støtte, der ydes i henhold til denne forordning eller forordning (EØF) nr. 2908/83 (*), (EØF) nr. 4028/86 (**), og (EF) nr. 2468/98. Sådanne præmier nedsættes:

i) med en del af det beløb, der tidligere måtte være modtaget som udrustnings- og moderniseringsstøtte; den pågældende del beregnes pro rata temporis i forhold til den periode på fem år, der går forud for det endelige ophør eller oprettelsen af det blandede selskab

ii) med hele det beløb, der tidligere måtte være modtaget som støtte til midlertidigt aktivitetsophør som omhandlet i artikel 16, stk. 1, i denne forordning og i henhold til artikel 14 i forordning (EF) nr. 2468/98, og som er blevet udbetalt i den periode på et år, der går forud for det endelige ophør eller oprettelsen af det blandede selskab.

c) Støtte til udstyr i fartøjsovervågningssystemer må ikke kumuleres med støtte ydet i henhold til Rådets afgørelse 2001/431/EF.

4. Offentlig støtte til fornyelse eller modernisering og udrustning i henhold til denne forordning skal tilbagebetales pro rata temporis, når det pågældende fiskerfartøj slettes fra EF-fortegnelsen over fiskerfartøjer inden ti år fra fornyelsen eller inden fem år fra moderniseringen.

(*) Rådets forordning (EØF) nr. 2908/83 af 4. 10.1983 om en fælles foranstaltning til omstrukturering, modernisering og udvikling af fiskeriet og akvakulturen (EFT L 290 af 22.10.1983, s. 1). Senest ændret ved forordning (EØF) nr. 3733/85 (EFT L 361 af 31.12.1985, s. 78).

(**) Rådets forordning (EØF) nr. 4028/86 af 18.12.1986 om fællesskabsforanstaltninger til forbedring og tilpasning af fiskeri- og akvakultursektorerne (EFT L 376 af 31.12.1986, s. 7). Senest ændret ved forordning (EØF) nr. 3946/92 (EFT L 401 af 31.12.1992, s. 1).«

11) I artikel 11 foretages følgende ændringer:

a) Stk. 1 affattes således:

»1. I denne artikel forstås ved kystfiskeri af mindre omfang fiskeri, der udøves af fiskerfartøjer med en længde overalt på under 12 m, som ikke benytter

slæberedskaber som angivet i skema 2 i bilag I til Kommissionens forordning (EF) nr. 2090/98 af 30. september 1998 om Fællesskabets fortegnelse over fiskerfartøjer (*).

(*) EFT L 266 af 1.10.1998, s. 27. Ændret ved forordning (EF) nr. 839/2002 (EFT L 134 af 22.5.2002, s. 5).«

b) Stk. 4 affattes således:

»4. Ved anvendelsen af stk. 3 kan bl.a. følgende projekter betragtes som integrerede kollektive projekter:

— sikkerhedsudstyr om bord og forbedring af hygiejne- og arbejdsforholdene

— teknisk innovation (mere selektive fangstmetoder), der ikke øger fiskeriindsatsen

— tilrettelæggelse af produktions-, forarbejdnings- og afsætningskæden (fremme og forædling af produkterne)

— faglig omskoling og uddannelse.«

12) I artikel 12 foretages følgende ændringer:

a) Stk. 2 affattes således:

»2. Medlemsstaterne kan til fordel for fiskerne træffe foranstaltninger af socioøkonomisk art i tilslutning til justering af fiskerikapaciteten som omhandlet i artikel 11 i forordning (EF) nr. 2371/2002.«

b) Stk. 3, litra c), affattes således:

»c) Ydelse af individuelle engangspræmier til fiskere, der kan godtgøre, at de har arbejdet i mindst fem år i erhvervet, med henblik på

i) omskoling uden for havfiskeriet som led i en individuel eller kollektiv socialplan, idet de støtteberettigede omkostninger er begrænset til 50 000 EUR for den enkelte præmiemodtager; forvaltningsmyndigheden fastsætter de individuelle beløb ud fra omskolingsprojektets omfang og præmiemodtagerens finansielle indsats

ii) diversificering af deres aktiviteter uden for havfiskeriet som led i et individuelt eller kollektivt diversificeringsprojekt, idet de støtteberettigede omkostninger er begrænset til 20 000 EUR for den enkelte præmiemodtager; forvaltningsmyndigheden fastsætter de individuelle beløb ud fra diversificeringsprojektets omfang og præmiemodtagerens finansielle indsats.«

c) Stk. 4, litra d), affattes således:

»d) i) at den i stk. 3, litra c), nr. i), omhandlede omskolingspræmie tilbagebetales pro rata temporis, hvis præmiemodtageren genoptager erhvervet som fisker mindre end fem år efter, at han har fået udbetalt præmie

ii) og at den i stk. 3, litra c), nr. ii), omhandlede diversificeringspræmie bidrager til at reducere fiskeriindsatsen for de fiskerfartøjer, hvor præmiemodtageren udøver sin virksomhed.«

d) Stk. 6 affattes således:

»6. Medlemsstaterne kan indføre nationalt finansierede ledsageforanstaltninger for besætningsmedlemmer på berørte fiskerfartøjer for at lette et midlertidigt ophør med fiskeri som led i planer for beskyttelse af de akvatiske ressourcer.«

13) I artikel 16 foretages følgende ændringer:

a) I stk. 1 foretages følgende ændringer:

i) Litra a) affattes således:

»a) i tilfælde af uforudsigelige begivenheder, bl.a. som følge af biologiske årsager; der kan højst ydes godtgørelser for en periode på tre på hinanden følgende måneder eller seks måneder fordelt på hele perioden 2000-2006. Forvaltningsmyndigheden forelægger forud Kommissionen videnskabelig dokumentation for disse begivenheder.«

ii) Litra c) affattes således:

»c) i tilfælde af Rådets vedtagelse af en genopretnings- eller forvaltningsplan eller af Kommissionens eller en eller flere medlemsstaters vedtagelse af hasteforanstaltninger; en medlemsstat kan yde godtgørelser for en periode på et år, som kan forlænges med et år.«

b) Stk. 3 og 4 affattes således:

»3. Den finansielle støtte fra FIUF til de i stk. 1 og 2 omhandlede foranstaltninger må pr. medlemsstat for hele perioden 2000-2006 ikke overstige den højeste af følgende to tærskler: 1 mio. EUR eller 4 % af den EF-støtte, som ydes til sektoren i den pågældende medlemsstat.

I tilfælde af Rådets vedtagelse af en genopretnings- eller forvaltningsplan eller af Kommissionens vedtagelse af hasteforanstaltninger kan disse tærskler dog overskrides på betingelse af, at foranstaltningen omfatter en oplægningsordning med henblik på inden for 2 år efter foranstaltningens vedtagelse af udtage et antal fiskerfartøjer med en fiskeriindsats, som mindst svarer til indsatsen for de fiskerfartøjer, hvis fiskeriaktivitet er blevet suspenderet som følge af planen eller hasteforanstaltningen.

For at opnå Kommissionens godkendelse af finansiell støtte fra FIUF skal en medlemsstat underrette Kommissionen om foranstaltningen og forelægge den en detaljeret præmieberegning. Foranstaltningen træder først i kraft, efter at Kommissionen har givet medlemsstaten sin godkendelse.

Forvaltningsmyndigheden fastsætter de faktiske individuelle godtgørelser, der er omhandlet i stk. 1 og 2, under hensyntagen til relevante parametre som f.eks. det faktisk lidte tab, omstillingsbestræbelsernes omfang, genopretningsplanens omfang og indsatsen med henblik på teknisk tilpasning.

4. For regelmæssig sæsonpræget indstilling af fiskeriaktiviteten kan der ikke ydes godtgørelser i henhold til stk. 1, 2 og 3.«

14) Artikel 18 affattes således:

»Artikel 18

Overholdelse af interventionsbetingelserne

Forvaltningsmyndigheden sikrer sig, at de særlige interventionsbetingelser, som er anført i bilag III, overholdes.

Den skal desuden forvisse sig om støttemodtagernes tekniske kapacitet og om virksomhedernes økonomiske bæredygtighed og om, at de overholder alle den fælles fiskeripolitikens bestemmelser, inden der ydes støtte. Hvis det i støtteperioden konstateres, at støttemodtageren ikke overholder den fælles fiskeripolitikens bestemmelser, skal støtten tilbagebetales med et beløb, der står i forhold til, hvor alvorlig overtrædelsen er.

Der kan vedtages gennemførelsesbestemmelser til denne artikel efter artikel 23, stk. 2.«

15) Artikel 19 affattes således:

»Artikel 19

Obligatoriske finansielle bidrag og statsstøtte

1. Uden at dette berører stk. 2, gælder traktatens artikel 87, 88 og 89 for støtte, som medlemsstaterne yder til fiskeri- og akvakultursektoren.

2. Traktatens artikel 87, 88 og 89 gælder ikke for medlemsstaternes obligatoriske finansielle bidrag til foranstaltninger, der medfinansieres af EF og er forudset i de udviklingsplaner, som er nævnt i artikel 3, stk. 3, i denne forordning og defineret i artikel 9, litra b), i forordning (EF) nr. 1260/1999 eller i artikel 5 i forordning (EF) nr. 2370/2002 af 20. december 2002 om en EF-hasteforanstaltning for ophugning af fiskerfartøjer (*).

3. Foranstaltninger, der forudser offentlig finansiering, som er mere vidtgående end bestemmelserne i denne forordning eller i forordning (EF) nr. 2370/2002 om obligatoriske finansielle bidrag, jf. artikel 2 i denne artikel, behandles som en helhed på grundlag af stk. 1 i denne artikel.

(*) EFT L 358 af 31.12.2002, s. 57.«

16) Artikel 22 affattes således:

»Artikel 22

Komitéprocedure

De foranstaltninger, der er nødvendige for at gennemføre denne forordning, når det gælder spørgsmål som omhandlet i artikel 8, 15, 18 og 21, vedtages efter forvaltningsproceduren i artikel 23, stk. 2.«

17) I artikel 23, stk. 1, affattes litra a) og b) således:

Artikel 2

»a) ved gennemførelsen af artikel 8, 15, 18 og 21 ved den komité for fiskeri- og akvakulturstrukturer, der er nedsat ved artikel 51 i forordning (EF) nr. 1260/1999, og

Bilag I til IV ændres som angivet i bilaget til nærværende forordning.

b) ved gennemførelsen af artikel 9 og 10 ved den komité for fiskeri- og akvakultur, der er nedsat ved artikel 30, stk. 1, i forordning (EF) nr. 2371/2002.«

Artikel 3

Denne forordning træder i kraft den 1. januar 2003.

Denne forordning er bindende i alle enkeltheder og gælder umiddelbart i hver medlemsstat.

Udfærdiget i Bruxelles, den 20. december 2002.

På Rådets vegne

M. FISCHER BOEL

Formand

BILAG

- 1) I bilag I foretages følgende ændringer:
 - a) Punkt 1, litra c), affattes således:
»c) Behovene inden for sektoren.«
 - b) Punkt 2, litra d), nr. i), affattes således
»i) Indikatorer for flådens udvikling i forhold til målene for genopretnings- eller forvaltningsplanerne.«
- 2) Bilag II udgår.
- 3) I bilag III foretages følgende ændringer:
 - a) Overskriften til punkt 1 affattes således:
»1. Gennemførelse af foranstaltninger vedrørende fiskeriflåden (afsnit II)«
 - b) Punkt 1.0 affattes således:

»1.0. Fartøjers alder

I denne forordning defineres et fartøjs alder som det hele tal, der svarer til forskellen mellem året for forvaltningsmyndighedens beslutning om at yde præmie eller støtte og året for ibrugtagningen som defineret i forordning (EØF) nr. 2930/86.«
 - c) Punkt 1.3 og 1.4 affattes således:

»1.3. Fornyelse af flåden (artikel 9)
 - a) Fartøjerne skal være bygget under iagttagelse af forordningerne og direktiverne om hygiejne og sikkerhed, sundhed, produktkvalitet og arbejdsforhold samt EF-bestemmelserne om måling af fartøjer og om fiskerikontrol.
 - b) Fartøjerne indføres i Fællesskabets fortegnelse over fiskerfartøjer.
 - c) Overførsel af ejendomsretten til et fiskerfartøj giver ikke ret til EF-støtte, jf. dog artikel 12, stk. 3, litra d).
 - 1.4. Fiskerfartøjers udrustning og modernisering (artikel 9)**
 - a) Fartøjer skal have været registreret i Fællesskabets fortegnelse over fiskerfartøjer i mindst fem år bortset fra udrustning i fartøjsovervågningssystemer. Ændringer i fartøjernes karakteristika skal meddeles fortegnelsen, og fartøjerne skal måles efter EF-bestemmelserne i forbindelse med moderniseringsarbejderne;
 - b) investeringer skal vedrøre:
 - i) rationalisering af fiskeriet ved anvendelse af teknikker og metoder om bord, der er mere selektive eller har begrænset indvirkning, for at undgå uønskede bifangster ud over dem, der er fastsat i fællesskabslovgivningen,
og/eller
 - ii) forbedring af kvaliteten og sikkerheden af de produkter, der tages og opbevares om bord, anvendelse af mere selektive fangstmetoder og bedre opbevaringsmetoder og gennemførelse af love og andre retsforskrifter om sundhedsforhold,
og/eller
 - iii) forbedring af arbejdsvilkår og arbejdssikkerhed.Uden at dette berører artikel 16, stk. 2, betragtes udskiftning af fangstredskaber ikke som en støtteberettiget udgift.«
 - d) Som punkt 1.5 indsættes:

»1.5. Socioøkonomiske foranstaltninger (artikel 12)

Foranstaltninger for omskoling af fiskere eller diversificering af deres aktiviteter uden for havfiskeriet skal bidrage til at reducere støttemodtagernes fiskeriindsats, også selv om de fortsætter med at drive fiskeri som deltidsbeskæftigelse.«

4) I bilag IV affattes teksten i punkt 2 før tabel 3 således:

»2. **Satser for finansiel deltagelse**

a) For alle de i afsnit II, III og IV omhandlede aktioner gælder følgende grænser (i procent af de støtteberettigede omkostninger) for EF's finansielle deltagelse (A), al offentlig finansiel deltagelse (national, regional m.m.) i den pågældende medlemsstat (B) og eventuelt privat finansiel deltagelse (C).

Gruppe 1:

Præmier for endeligt ophør med fiskeriaktiviteter (artikel 7), kystfiskeri af mindre omfang (artikel 11), socio-økonomiske foranstaltninger (artikel 12), beskyttelse og udvikling af akvatiske ressourcer (artikel 13, stk. 1, litra a)), faciliteter i fiskerihavne uden finansiel deltagelse af private støttemodtagere (artikel 13, stk. 1, litra c)), afsætningsfremmende foranstaltninger og opsøgning af nye afsætningsmuligheder uden finansiel deltagelse af private støttemodtagere (artikel 14), aktioner iværksat af erhvervet uden finansiel deltagelse af private støttemodtagere (artikel 15), præmier for midlertidigt ophør med fiskeriaktiviteter og andre finansielle godtgørelser (artikel 16), nyskabende aktioner og teknisk bistand, herunder pilotprojekter, der gennemføres af offentlige organer (artikel 17)

Gruppe 2:

Fornyelse af flåden, udrustning og modernisering af fiskerfartøjer (artikel 9)

Gruppe 3:

Akvakultur (artikel 13, stk. 1, litra b)), faciliteter i fiskerihavne med finansiel deltagelse af private støttemodtagere (artikel 13, stk. 1, litra c)), forarbejdning og afsætning (artikel 13, stk. 1, litra d)), ferskvandsfiskeri (artikel 13, stk. 1, litra e)), afsætningsfremmende foranstaltninger og opsøgning af nye afsætningsmuligheder med finansiel deltagelse af private støttemodtagere (artikel 14), aktioner iværksat af erhvervet med finansiel deltagelse af private støttemodtagere (artikel 15, stk. 2)

Gruppe 4:

Andre pilotprojekter end dem, der gennemføres af offentlige organer (artikel 17)

b) For så vidt angår foranstaltninger for beskyttelse og udvikling af akvatiske ressourcer (artikel 13, stk. 1, litra a)), faciliteter i fiskerihavne (artikel 13, stk. 1, litra c)), afsætningsfremmende foranstaltninger og opsøgning af nye afsætningsmuligheder (artikel 14) og aktioner iværksat af erhvervet (artikel 15), bestemmer forvaltningsmyndigheden, om de falder ind under gruppe 1 eller gruppe 3, under hensyn til navnlig følgende:

- kollektive over for individuelle interesser
 - kollektive over for individuelle støttemodtagere (producentorganisationer, organisationer, der repræsenterer erhvervet)
 - offentlig adgang til resultaterne af foranstaltningen over for privat eje og rådighedsret
 - finansiel deltagelse af kollektive organer, forskningsinstitutter.«
-

RÅDETS FORORDNING (EF) Nr. 2370/2002**af 20. december 2002****om en EF-hasteforanstaltning for ophugning af fiskerfartøjer**

RÅDET FOR DEN EUROPÆISKE UNION HAR —

under henvisning til traktaten om oprettelse af Det Europæiske Fællesskab, særlig artikel 36 og 37,

under henvisning til forslag fra Kommissionen ⁽¹⁾,

under henvisning til udtalelse fra Europa-Parlamentet ⁽²⁾, og

ud fra følgende betragtninger:

- (1) Ved Rådets forordning (EF) nr. 2792/1999 af 17. december 1999 om de nærmere regler og betingelser for Fællesskabets strukturforanstaltninger for fiskeriet ⁽³⁾ blev der skabt incitament til oplægning for at opnå et mere afbalanceret forhold mellem flådekapaciteten og de disponible ressourcer på lang sigt.
- (2) Flere bestande af stor betydning for EF-fiskeriet er nu stærkt reduceret. Ejerne af fiskerfartøjer, hvis fiskerimuligheder er blevet kraftigt reduceret som følge af en genopretningsplan bør derfor have flere incitament til oplægning ud over dem, der allerede er skabt ved forordning (EF) nr. 2792/1999. Der bør stilles tilstrækkelige supplerende midler til rådighed for medlemsstaterne til dette formål.
- (3) Kun de fartøjsejere, der er alvorligt berørt af en genopretningsplan, bør have adgang til de supplerende incitament til oplægning af fiskerfartøjer i henhold til denne forordning. En reduktion af det pågældende fartøjs fiskerimuligheder på mindst 25 % bør betragtes som en objektiv indikator for alvorlig indvirkning.
- (4) Maksimumsbeløbene for ophugningspræmierne i henhold til artikel 7 i forordning (EF) nr. 2792/1999 er for lave til, at de højere præmier kan betales.
- (5) Af bevarelsesgrunde bør EF-foranstaltningen indføres snarest muligt og bør være tidsbegrænset, så det sikres, at der iværksættes en hensigtsmæssig omstrukturering af flåden så hurtigt som muligt.
- (6) Der bør sikres tilstrækkelig fleksibilitet i fordelingen af de supplerende midler til ophugning, så de kan blive til gavn for de medlemsstater, der har størst behov for dem.
- (7) Alle, der er involveret i gennemførelsen af den finansielle foranstaltning, bør have klart fastlagte roller, og der bør tages skridt til at sikre gennemsigtighed og retfærdighed i forvaltningen og overvågningen af foranstaltningen.

- (8) Bestemmelserne om de finansielle bidrag i henhold til denne forordning bør fastlægges under hensyntagen til dem, der er fastsat i Rådets forordning (EF) nr. 2792/1999.
- (9) De foranstaltninger, der er nødvendige for at gennemføre denne forordning, bør vedtages i henhold til Rådets afgørelse 1999/468/EF af 28. juni 1999 om fastsættelse af de nærmere vilkår for udøvelsen af de gennemførelsesbeføjelser, der tillægges Kommissionen ⁽⁴⁾.
- (10) For at virkeliggøre denne forordnings grundlæggende mål, nemlig bevarelse og bæredygtig udvikling af fiskeressourcerne, er det nødvendigt og hensigtsmæssigt at fastsætte bestemmelser om ophugning af fiskerfartøjer. I overensstemmelse med proportionalitetsprincippet, jf. traktatens artikel 5, går denne forordning ikke ud over, hvad der er nødvendigt for at nå disse mål —

UDSTEDT FØLGENDE FORORDNING:

AFSNIT I

ANVENDELSESOMRÅDE OG PRÆMIEBERETTIGELSE*Artikel 1***Anvendelsesområde**

Der indføres en EF-hasteforanstaltning for at bistå medlemsstaterne med at opnå de yderligere reduktioner af fiskeriindsatsen, der følger af genopretningsplaner, som Rådet har vedtaget for perioden 2003-2006. Foranstaltningen består af et særligt incitament, hvorved medlemsstaterne får stillet midler til rådighed til at medfinansiere de yderligere behov for ophugning af fiskerfartøjer, som er berørt af genopretningsplaner.

*Artikel 2***Præmieberettigelse**

Fiskerfartøjer, der er omfattet af en genopretningsplan, som Rådet har vedtaget, er berettiget til en forhøjet ophugningspræmie i henhold til artikel 3 på følgende betingelser:

- a) fiskerfartøjet er også berettiget til ophugningspræmier i henhold til forordning (EF) nr. 2792/1999
- og
- b) fartøjets fiskeriindsats har måttet reduceres med mindst 25 % som følge af en genopretningsplan.

⁽¹⁾ EFT C 227 E af 24.9.2002, s. 333.

⁽²⁾ Udtalelse af 5.12.2002 (endnu ikke offentliggjort i EFT).

⁽³⁾ EFT L 337 af 30.12.1999, s. 10. Senest ændret ved forordning (EF) nr. 179/2002 (EFT L 31 af 1.2.2002, s. 25).

⁽⁴⁾ EFT L 184 af 17.7.1999, s. 23.

*Artikel 3***Maksimumsbeløbet for den forhøjede ophugningspræmie**

Fiskerfartøjsere kan få offentlig støtte for berettigede fiskerfartøjer som omhandlet i artikel 2 på grundlag af de beløb, der omhandles i artikel 7, stk. 5, litra a), i forordning (EF) nr. 2792/1999, forhøjet med 20 %.

AFSNIT II

ÅRET 2003*Artikel 4***EF's finansielle bidrag**

EF kan for året 2003 yde medlemsstaterne et finansielt bidrag (i det følgende benævnt »finansielt bidrag«) til udgifter i henhold til artikel 3. Det finansielle bidrag beregnes efter satserne i tabel 3, gruppe 1, i bilag IV til forordning (EF) nr. 2792/1999.

*Artikel 5***Planlægning af de årlige udgifter**

Medlemsstater, der ønsker at modtage et finansielt bidrag, skal senest den 30. juni 2003 forelægge Kommissionen en plan over de forudsete udgifter til oplægning for året 2003 som led i denne EF-hasteforanstaltning. Kommissionen skal forpligte det samlede årlige beløb, der er til rådighed på budgettet til denne EF-hasteforanstaltning.

*Artikel 6***Procedure**

1. Medlemsstaterne forelægger deres ansøgning om betaling af udgifterne senest den 30. juni 2004. På grundlag af ansøgningerne og situationen i hver enkelt medlemsstat med hensyn til genopretningsplanernes indvirkning træffer Kommissionen beslutning om det finansielle bidrag til de enkelte medlemsstater. Kommissionen betale op til 50 % af støtten ved modtagelsen af ansøgningen og restbeløbet efter attestering fra myndighederne i henhold til stk. 2.

Denne forordning er bindende i alle enkeltheder og gælder umiddelbart i hver medlemsstat.

Udfærdiget i Bruxelles, den 20. december 2002.

På Rådets vegne
M. FISCHER BOEL
Formand

2. De myndigheder, der er ansvarlige for gennemførelsen af denne EF-hasteforanstaltning er forvaltnings- og betalingsmyndighederne, der medvirker ved strukturfondenes interventioner til fordel for fiskeriet i den pågældende medlemsstat. De varetager de opgaver, de er blevet pålagt ved Rådets forordning (EF) nr. 1260/1999 af 21. juni 1999 om vedtagelser af generelle bestemmelser for strukturfondene (⁽¹⁾).

3. Medmindre andet er fastsat i nærværende forordning, finder de relevante bestemmelser i forordning (EF) nr. 1260/1999, særlig artikel 33-39 samt den heraf afledte lovgivning anvendelse.

AFSNIT III

PERIODEN 2004-2006*Artikel 7*

For perioden 2004-2006 stilles de nødvendige midler til finansiering af denne EF-hasteforanstaltning for ophugning af fiskerfartøjer til rådighed ved omprogrammering af strukturfondene i henhold til artikel 41 og 44 i forordning (EF) nr. 1260/1999 og programmeres inden for de eksisterende programmer under Det Finansielle Instrument til Udvikling af Fiskeriet.

AFSNIT IV

GENNEMFØRELSE OG IKRAFTTRÆDELSE*Artikel 8***Gennemførelse**

Gennemførelsesbestemmelserne til denne forordning vedtages af Kommissionen efter proceduren i artikel 30, stk. 2, i Rådets forordning (EF) nr. 2371/2002 om bevarelse og bæredygtig udnyttelse af fiskeressourcerne som led i den fælles fiskeripolitik (⁽²⁾).

*Artikel 9***Ikrafttrædelse**

Denne forordning træder i kraft den 1. januar 2003.

(¹) EFT L 161 af 26.6.1999, s. 1. Ændret ved forordning (EF) nr. 1447/2001 (EFT L 198 af 21.7.2001, s. 1).

(²) Se side 59 i denne Tidende.

RÅDETS FORORDNING (EF) Nr. 2371/2002

af 20. december 2002

om bevarelse og bæredygtig udnyttelse af fiskeressourcerne som led i den fælles fiskeripolitik

RÅDET FOR DEN EUROPÆISKE UNION HAR —

under henvisning til traktaten om oprettelse af Det Europæiske Fællesskab, særlig artikel 37,

under henvisning til forslag fra Kommissionen ⁽¹⁾,

under henvisning til udtalelse fra Europa-Parlamentet ⁽²⁾, og

ud fra følgende betragtninger:

- (1) Ved Rådets forordning (EØF) nr. 3760/92 ⁽³⁾ blev der oprettet en EF-ordning for fiskeri og akvakultur. Ifølge nævnte forordning skal Rådet senest den 31. december 2002 træffe beslutning om eventuelle nødvendige justeringer.
- (2) Anvendelsesområdet for den fælles fiskeripolitik omfatter bevarelse, forvaltning og udnyttelse af levende akvatiske ressourcer og akvakultur samt forarbejdning og afsætning af fiskevarer og akvakulturprodukter, for så vidt disse aktiviteter udøves på medlemsstaternes område eller i EF-farvande eller af EF-fiskerifartøjer eller borgere i medlemsstaterne, under hensyntagen til artikel 117 i De Forenede Nationers havretskonvention og med forbehold af flagstatens primære ansvar.
- (3) Mange fiskebestande er i fortsat tilbagegang, og derfor bør den fælles fiskeripolitik styrkes, så det sikres, at fiskeriet kan overleve på lang sigt gennem bæredygtig udnyttelse af de levende akvatiske ressourcer baseret på sund videnskabelig rådgivning og på en forsigtighedstilgang, der bygger på samme overvejelser som det i traktatens artikel 174 omhandlede forsigtighedsprincip.
- (4) Den fælles fiskeripolitiks mål bør derfor være at sikre en bæredygtig udnyttelse af de levende akvatiske ressourcer og akvakulturen som led i en bæredygtig udvikling, idet der på en afbalanceret måde tages hensyn til de miljømæssige, økonomiske og sociale aspekter.
- (5) Det er vigtigt, at den fælles fiskeripolitik forvaltes efter princippet om god forvaltningspraksis, og at de foranstaltninger, der træffes, er forenelige med hinanden og i overensstemmelse med andre EF-politikker.
- (6) Det bliver lettere at opnå den tilstræbte bæredygtige udnyttelse, hvis fiskeriet forvaltes for flere år ad gangen ved hjælp af flerårige forvaltningsplaner for bestandene ved eller inden for sikre biologiske grænser. For bestande uden for sikre biologiske grænser, er det en absolut prioritet, at der vedtages flerårige genopretningsplaner. I tråd

med den videnskabelige rådgivning kan det blive nødvendigt med væsentlige fiskeriindsatsbegrænsninger for disse bestande.

- (7) I disse flerårige planer bør der opstilles mål for en bæredygtig udnyttelse af de pågældende bestande og fastsættes fangstregler, der regulerer, hvordan den årlige fangstmængde og/eller fiskeriindsatsbegrænsning skal beregnes, ligesom der bør fastsættes andre specifikke forvaltningsforanstaltninger under hensyntagen også til indvirkningen på andre arter.
- (8) Indholdet af flerårige planer bør stå i passende forhold til bestandenes bevarelsesstatus, uopsætteligheden af deres genopretning samt de særlige kendetegn ved disse bestande og de fiskerier, hvorved de fanges.
- (9) For at sikre, at bestande, som der ikke er opstillet flerårige planer for, udnyttes på en bæredygtig måde, bør der for sådanne bestande fastsættes fangst- og/eller indsatsbegrænsninger.
- (10) Medlemsstaterne og Kommissionen bør have mulighed for at træffe hasteforanstaltninger, hvis der som følge af fiskeriaktiviteter opstår alvorlig fare for ressourcernes bevarelse eller for det marine økosystem, der kræver, at der straks gribes ind.
- (11) Medlemsstaterne bør bemyndiges til inden for deres 12-sømilezone at kunne træffe bevarelses- og forvaltningsforanstaltninger gældende for alle fartøjer, forudsat at sådanne foranstaltninger, når de gælder for fiskerifartøjer fra andre medlemsstater, er ikke-diskriminatoriske, og der har fundet forudgående samråd sted, og forudsat, at EF ikke har truffet foranstaltninger, der specifikt vedrører bevarelse og forvaltning inden for dette område.
- (12) EF-flåden bør reduceres, så den bringes i tråd med de disponible ressourcer, og der bør træffes specifikke foranstaltninger for at nå dette mål, herunder fastsættelse af referenceniveauer for fiskerikapacitet, der ikke må overskrides, en særlig EF-foranstaltning til fremme af ophugning af fiskerifartøjer samt nationale tilgangs-/afgangsordninger.
- (13) Hver medlemsstat skal føre et nationalt register over fiskerifartøjer, som bør stilles til rådighed for Kommissionen med henblik på overvågning af medlemsstaternes flådestørrelse.

⁽¹⁾ EFT C 203 E af 27.8.2002, s. 284.

⁽²⁾ Udtalelse af 5.12.2002 (endnu ikke offentliggjort i EFT).

⁽³⁾ EFT L 389 af 31.12.1992, s. 1. Senest ændret ved forordning (EF) nr. 1181/98 (EFT L 164 af 9.6.1998, s. 1).

- (14) De eksisterende regler, der begrænser adgangen til fiskeressourcer inden for medlemsstaternes 12-sømilezone, har fungeret tilfredsstillende og er kommet bevarelsen til gode ved at begrænse fiskeriindsatsen i de mest følsomme dele af EF-farvandene og ved at bevare de traditionelle fiskeriaktiviteter, som den sociale og økonomiske udvikling i visse kystsamfund er stærkt afhængig af. De bør derfor fortsat anvendes indtil den 31. december 2012.
- (15) Selv om andre adgangsbegrænsninger som fastsat i EF-bestemmelserne bør opretholdes indtil videre, bør de tages op til revision, så det kan vurderes, om de er nødvendige for at sikre bæredygtige fiskerier.
- (16) På grund af fiskeriets alvorlige økonomiske situation og visse kystsamfunds afhængighed af fiskeriet må der skabes et relativt stabilt fiskeri ved at fordele fiskerimulighederne blandt medlemsstaterne på basis af en forudsigelig andel af bestandene til hver medlemsstat.
- (17) Under hensyntagen til den givne biologiske situation for bestandene skal der med denne stabilitet tages hensyn til de særlige behov i områder, hvor lokalbefolkningen er særlig afhængig af fiskeriet og den hertil knyttede virksomhed, således som Rådet besluttede i sin resolution af 3. november 1976 ⁽¹⁾ og navnlig i bilag VII hertil om visse aspekter udadtil ved oprettelsen af en fiskerizone på 200 sømil inden for Fællesskabet fra den 1. januar 1977 at regne.
- (18) Udtrykket »tilsigtet relativ stabilitet« bør forstås på denne baggrund.
- (19) For at sikre, at den fælles fiskeripolitik gennemføres effektivt, bør EF's kontrol- og håndhævelsesordning for fiskeri skærpes, og ansvarsfordelingen mellem medlemsstaternes myndigheder og Kommissionen bør gøres endnu klarere. Med henblik herpå bør de vigtigste bestemmelser for kontrol, inspektion og håndhævelse af reglerne i den fælles fiskeripolitik, hvoraf visse allerede findes i Rådets forordning (EF) nr. 2847/93 af 12. oktober 1993 om indførelse af en kontrolordning under den fælles fiskeripolitik, indsættes i nærværende forordning ⁽²⁾. Nævnte forordning skal forblive i kraft, indtil alle fornødne gennemførelsesbestemmelser er vedtaget.
- (20) Kontrol-, inspektions- og håndhævelsesbestemmelserne regulerer dels forpligtelserne for fiskerfartøjsførerne og de erhvervsdrivende i afsætningskæden, dels ansvarsfordelingen mellem medlemsstaterne og Kommissionen.
- (21) EF bør kunne foretage fradrag i fiskerimuligheder. Hvis det fastslås, at en anden medlemsstat, på grund af at en medlemsstat har overskredet sine fiskerimuligheder, har lidt skade, bør fradraget tildeles den pågældende medlemsstat.
- (22) Medlemsstaterne bør være forpligtet til straks at træffe foranstaltninger til at forhindre fortsættelse af alvorlige overtrædelser som defineret i Rådets forordning (EF) nr. 1447/1999 af 24. juni 1999 om fastsættelse af en liste over de former for adfærd, der er en alvorlig overtrædelse af reglerne i den fælles fiskeripolitik ⁽³⁾.
- (23) Kommissionen bør kunne træffe øjeblikkelige forebyggende foranstaltninger, hvis det konstateres, at der er risiko for, at fiskeri kan føre til en alvorlig trussel for levende akvatiske ressourcer.
- (24) Kommissionen bør gives de fornødne beføjelser til at kunne opfylde sin forpligtelse til at kontrollere og evaluere medlemsstaternes gennemførelse af den fælles fiskeripolitik.
- (25) Samarbejdet og samordningen mellem alle relevante myndigheder bør styrkes, hvis det skal sikres, at alle regler i den fælles fiskeripolitik overholdes, navnlig ved at udveksle nationale fiskeriinspektører og ved at kræve, at medlemsstaterne behandler inspektionsrapporter fra EF-inspektører, inspektører fra en anden medlemsstat eller inspektører fra Kommissionen på samme måde som deres egne rapporter, når det gælder konstatering af fakta.
- (26) De nødvendige foranstaltninger til gennemførelse af denne forordning bør vedtages i overensstemmelse med Rådets afgørelse 1999/468/EF af 28. juni 1999 om fastsættelse af de nærmere vilkår for udøvelsen af de gennemførelsesbeføjelser, der tillægges Kommissionen ⁽⁴⁾.
- (27) For at bidrage til at nå den fælles fiskeripolitiks mål bør der oprettes regionale rådgivende råd, så fiskernes og andre berørte parters viden og erfaringer kan komme den fælles fiskeripolitik til gode, og der kan tages hensyn til de forskelligartede forhold i EF-farvandene.
- (28) For at sikre, at der i den fælles fiskeripolitik gøres brug af den bedste videnskabelige, tekniske og økonomiske rådgivning, bør Kommissionen bistås af en egnet komité.

⁽¹⁾ EFT C 105 af 7.5.1981, s. 1.

⁽²⁾ EFT L 261 af 20.10.1993, s. 1. Senest ændret ved Kommissionens forordning (EF) nr. 1965/2001 (EFT L 268 af 9.10.2001, s. 23).

⁽³⁾ EFT L 167 af 2.7.1999, s. 5.

⁽⁴⁾ EFT L 184 af 17.7.1999, s. 23.

- (29) For at nå det egentlige mål, som er en bæredygtig udnyttelse af de levende akvatiske ressourcer, er det nødvendigt og hensigtsmæssigt at fastsætte regler for bevarelse og udnyttelse af de pågældende ressourcer. I overensstemmelse med proportionalitetsprincippet, jf. traktatens artikel 5, går denne forordning ikke ud over, hvad der er nødvendigt for at nå disse mål.
- (30) På grund af de mange og omfattende ændringer bør Rådets forordning (EØF) nr. 3760/92 ophæves. Eftersom alle væsentlige bestemmelser i Rådets forordning (EØF) nr. 101/76 af 19. januar 1976 om etablering af en fælles strukturpolitik for fiskerisektoren⁽¹⁾ udgår, bør også denne forordning ophæves —

UDSTEDT FØLGENDE FORORDNING:

KAPITEL I

ANVENDELSESOMRÅDE OG MÅL

Artikel 1

Anvendelsesområde

1. Den fælles fiskeripolitik omfatter bevarelse, forvaltning og udnyttelse af levende akvatiske ressourcer, akvakultur og forarbejdning og afsætning af fiskevarer og akvakulturprodukter, for så vidt disse aktiviteter udøves på medlemsstaternes område eller i EF-farvande eller af EF-fiskerfartøjer eller, med forbehold af flagstatens primære ansvar, af borgere i medlemsstaterne.
2. Den fælles fiskeripolitik fastsætter sammenhængende foranstaltninger vedrørende:
 - a) bevarelse, forvaltning og udnyttelse af levende akvatiske ressourcer
 - b) begrænsning af fiskeriets indvirkning på miljøet
 - c) betingelser for adgang til farvande og ressourcer
 - d) strukturpolitik og forvaltning af flådekapacitet
 - e) kontrol og håndhævelse
 - f) akvakultur
 - g) den fælles markedsordning, og
 - h) internationale forbindelser.

Artikel 2

Mål

1. Den fælles fiskeripolitik skal sikre, at de levende akvatiske ressourcer udnyttes på en økonomisk, miljømæssigt og socialt bæredygtig måde.

Med henblik herpå anvender EF en forsigtighedstilgang ved at træffe foranstaltninger til at beskytte og bevare de levende akvatiske ressourcer, sikre en bæredygtig udnyttelse af disse ressourcer og begrænse fiskeriets indvirkning på de marine

økosystemer mest muligt. EF skal tilstræbe, at fiskeriet efterhånden forvaltes efter økosystembaserede principper. EF skal tilstræbe at bidrage til at skabe et effektivt fiskeri i en økonomisk levedygtig og konkurrencedygtig fiskeri- og akvakultursektor, hvor de, der er afhængige af fiskeriet, sikres en rimelig levestandard, samtidig med at der tages hensyn til forbrugerinteresserne.

2. Den fælles fiskeripolitik skal følge nedenstående principper om god forvaltningspraksis:

- a) klar afgrænsning af ansvaret på EF-plan, nationalt plan og lokalt plan
- b) en beslutningsproces, der er baseret på sund videnskabelig rådgivning, som giver rettidige resultater
- c) udstrakt inddragelse af de berørte parter i alle stadier af politikken lige fra udarbejdelse til gennemførelse
- d) overensstemmelse med andre EF-politikker, navnlig miljø-, social-, regional-, udviklings-, sundheds- og forbrugerbeskyttelsespolitikken.

Artikel 3

Definitioner

I denne forordning forstås ved:

- a) EF-farvande: de farvande, der henhører under medlemsstaternes højhedsområde eller jurisdiktion med undtagelse af farvandene omkring de territorier, der er nævnt i bilag II til traktaten.
- b) Levende akvatiske ressourcer: tilstedeværende og tilgængelige levende marine akvatiske arter, herunder anadrome og katadrome arter i deres marine levetid.
- c) Fiskerifartøj: et fartøj, der er udstyret til at udnytte levende akvatiske ressourcer erhvervmæssigt.
- d) EF-fiskerifartøj: et fiskerifartøj, der fører en medlemsstats flag og er registreret i EF.
- e) Bæredygtig udnyttelse: udnyttelse af en bestand på en sådan måde, at den fremtidige udnyttelse af bestanden ikke bringes i fare, og således, at den ikke har negativ indvirkning på de marine økosystemer.
- f) Fiskeridødelighed: fangsten af en bestand i en given periode beregnet i forhold til den gennemsnitlige bestand, der er til rådighed for fiskeriet i den pågældende periode.
- g) Bestand: en levende akvatisk ressource, der forekommer i et givet forvaltningsområde.
- h) Fiskeriindsats: produktet af et fiskerifartøjs kapacitet og aktivitet; for en gruppe fartøjer er det summen af fiskeriindsatsen for alle fartøjerne i gruppen.
- i) Fiskeriforvaltning efter en forsigtighedstilgang: manglende pålidelige videnskabelige data bør ikke anvendes som begrundelse for at udskyde eller undlade at træffe forvaltningsforanstaltninger til bevarelse af målarter, tilknyttede eller afhængige arter og ikke-målarter samt deres miljø.

⁽¹⁾ EFT L 20 af 28.1.1976, s. 19.

- j) Grænsereferencepunkter: parameterværdier for bestande (bl.a. biomasse eller fiskeridødelighed), som skal undgås, fordi de er forbundet med en ukendt bestandsudvikling, bestandssammenbrud eller nedsat rekruttering.
- k) Bevarelsesreferencepunkter: parameterværdier for bestande (bl.a. biomasse eller fiskeridødelighed), som anvendes i fiskeriforvaltning, f.eks. med hensyn til et acceptabelt niveau for biologisk risiko eller et ønsket udbytt niveau.
- l) Sikre biologiske grænser: indikatorer for en bestands tilstand eller udnyttelse, inden for hvilke der kun er ringe risiko for overskridelse af visse grænsereferencepunkter.
- m) Fangstbegrænsning: en kvantitativ begrænsning af landinger af en bestand eller gruppe af bestande i en given periode, medmindre andet er bestemt i EF-lovgivningen.
- n) Fiskerikapacitet: et fartøjs tonnage i BT og dets effekt i kW som defineret i Rådets forordning (EØF) nr. 2930/86 (¹), artikel 4 og 5. For visse typer fiskeri kan kapaciteten defineres af Rådet, der f.eks. benytter antallet og/eller størrelsen af et fartøjs fiskeredskaber.
- o) Flådeafgang: sletning af et fiskerfartøj i en medlemsstats fiskerfartøjsregister under forudsætning af, at det er i overensstemmelse med artikel 15, stk. 1.
- p) Flådetilgang: registrering af et fiskerfartøj i en medlemsstats fiskerfartøjsregister.
- q) Fiskerimuligheder: en fastsat ret til at fiske, udtrykt i fangster og/eller fiskeriindsats.
- r) EF-fiskerimuligheder: EF's fiskerimuligheder i EF-farvande plus de samlede EF-fiskerimuligheder uden for EF-farvande minus de EF-fiskerimuligheder, der tildeles tredjelande.
- b) at der vedtages forvaltningsplaner efter artikel 6
- c) at der opstilles mål for en bæredygtig udnyttelse af bestande
- d) at fangsterne begrænses
- e) at det fastsættes, hvor mange og hvilke typer fiskerfartøjer der må fiske
- f) at fiskeriindsatsen begrænses
- g) at der vedtages tekniske foranstaltninger, herunder:
- i) foranstaltninger vedrørende fiskeredskabers konstruktion, antal og størrelse af fiskeredskaber om bord, deres anvendelsesmåde samt sammensætningen af de fangster, der må beholdes om bord ved fiskeri med sådanne redskaber
 - ii) etablering af områder og/eller perioder, hvor fiskeri er forbudt eller begrænset, herunder beskyttelse af gyde- og vækstområder
 - iii) fastsættelse af mindstemål for de individer, der må beholdes om bord og/eller landes
 - iv) specifikke foranstaltninger til begrænsning af fiskeriets indvirkning på marine økosystemer og ikke-målarter
- h) at skabe incitamenter, herunder også økonomiske, til fremme af mere selektivt fiskeri eller fiskeri med begrænset indvirkning
- i) at gennemføre pilotprojekter vedrørende alternative typer af fiskeriforvaltningsteknikker.

Artikel 5

KAPITEL II

BEVARELSE OG BÆREDYGTIGHED

Artikel 4

Foranstaltningstyper

1. For at nå målene i artikel 2, stk. 1, træffer Rådet EF-foranstaltninger for adgang til farvande og ressourcer og for bæredygtigt fiskeri.

2. Foranstaltningerne i stk. 1 træffes under hensyn til foreliggende videnskabelig, teknisk og økonomisk rådgivning, og især de rapporter, der udarbejdes af Den Videnskabelige, Tekniske og Økonomiske Komité for Fiskeri (STECF) nedsat ved artikel 33, stk. 1, samt på baggrund af rådgivning fra de regionale rådgivende råd i henhold til artikel 31. De kan navnlig omfatte foranstaltninger for de enkelte bestande eller grupper af bestande til begrænsning af fiskeridødeligheden og fiskeriets indvirkning på miljøet ved:

- a) at der vedtages genopretningsplaner efter artikel 5

Genopretningsplaner

1. Rådet vedtager som en prioritet genopretningsplaner for fiskeri efter bestande, der er uden for sikre biologiske grænser.

2. Målet for genopretningsplanerne er at sikre genopretning af bestande, til de er inden for sikre biologiske grænser.

De skal omfatte bevarelsesreferencepunkter, bl.a. mål, ud fra hvilke det vurderes, om en bestand igen er kommet inden for sikre biologiske grænser.

Målene udtrykkes i:

- a) populationsstørrelse og/eller
- b) udbytte på lang sigt og/eller
- c) fiskeridødelighed og/eller
- d) fangststabilitet.

Genopretningsplanerne kan omfatte mål vedrørende andre levende akvatiske ressourcer og opretholdelse eller forbedring af marine økosystemers bevarelsesstatus.

⁽¹⁾ EFT L 274 af 25.9.1986, s. 1. Senest ændret ved forordning (EF) nr. 3259/94 (EFT L 339 af 29.12.1994, s. 11).

Hvis der er opstillet mere end et mål, skal genoprettelsesplanerne fastlægge en prioritering af disse mål.

3. Genopretningsplanerne skal opstilles på grundlag af en forsigtighedstilgang til fiskeriforvaltning og tage hensyn til de grænsereferencepunkter, som de relevante videnskabelige organer anbefaler. De skal sikre en bæredygtig udnyttelse af bestandene, og at indvirkningen af fiskeriet på marine økosystemer holdes på et bæredygtigt niveau.

De kan omfatte enten fiskerier efter enkeltbestande eller fiskerier efter blandede bestande og skal tage behørigt hensyn til samspillet mellem bestande og fiskerier.

Genopretningsplanerne skal være flerårige og angive den forventede tidsramme for opfyldelsen af de opstillede mål.

4. Genopretningsplanerne kan omfatte enhver foranstaltning som omhandlet i artikel 4, stk. 2, litra c) til h), samt fangstregler, der består af et på forhånd fastlagt sæt af biologiske parametre til styring af fangstgrænserne.

Genopretningsplanerne skal omfatte begrænsninger af fiskeriindsatsen medmindre dette ikke er nødvendigt for at opfylde formålet med planen. De foranstaltninger, der medtages i genopretningsplanerne, skal stå i passende forhold til formålet, målene og den forventede tidsramme, og de vedtages af Rådet under hensyntagen til:

- a) bestandens eller bestandenes bevarelsesstatus
- b) bestandens eller bestandenes biologiske kendetegn
- c) kendetegnene ved de fiskerier, hvorved bestandene fanges
- d) foranstaltningernes økonomiske indvirkning på de berørte fiskerier.

5. Kommissionen udarbejder en rapport om genopretningsplanernes effektivitet med hensyn til at nå målene.

Artikel 6

Forvaltningsplaner

1. Rådet vedtager, for så vidt det er nødvendigt, forvaltningsplaner med henblik på at holde bestandene inden for sikre biologiske grænser for fiskerier efter bestande ved eller inden for sikre biologiske grænser.

2. Forvaltningsplaner skal omfatte bevaringsreferencepunkter som f.eks. mål, ud fra hvilke det vurderes, om en bestand kan holde sig inden for sikre biologiske grænser. Artikel 5, stk. 2, litra a)-d), finder anvendelse.

Forvaltningsplanerne kan omfatte mål vedrørende andre levende akvatiske ressourcer og opretholdelse eller forbedring af marine økosystemers bevarelsesstatus.

Hvis der er opstillet mere end et mål, skal forvaltningsplanerne fastlægge en prioritering af disse mål.

3. Forvaltningsplanerne skal opstilles på grundlag af en forsigtighedstilgang til fiskeriforvaltning og tage hensyn til de grænsereferencepunkter, som de relevante videnskabelige organer anbefaler. De skal sikre en bæredygtig udnyttelse af bestandene, og at indvirkningen af fiskeriet på marine økosystemer holdes på et bæredygtigt niveau.

De kan omfatte enten fiskerier efter enkeltbestande eller fiskerier efter blandede bestande og skal tage behørigt hensyn til samspillet mellem bestande og fiskerier.

Forvaltningsplanerne skal være flerårige og angive den forventede tidsramme for opfyldelsen af de opstillede mål.

4. Forvaltningsplanerne kan omfatte enhver foranstaltning som omhandlet i artikel 4, stk. 2, litra d)-i), samt fangstregler, der består af et på forhånd fastlagt sæt af biologiske parametre til styring af fangstgrænserne.

De foranstaltninger, der medtages i forvaltningsplanerne, skal stå i passende forhold til formålet, målene og den forventede tidsramme, og de vedtages af Rådet under hensyntagen til:

- a) bestandens eller bestandenes bevarelsesstatus
- b) bestandens eller bestandenes biologiske kendetegn
- c) kendetegnene ved de fiskerier, hvorved bestandene fanges
- d) foranstaltningernes økonomiske indvirkning på de berørte fiskerier.

5. Kommissionen udarbejder en rapport om forvaltningsplanernes effektivitet med hensyn til at nå målene.

Artikel 7

Hasteforanstaltninger truffet af Kommissionen

1. Hvis det konstateres, at der som følge af fiskeriaktiviteter er en alvorlig trussel mod bevarelsen af de levende akvatiske ressourcer eller det marine økosystem, der kræver, at der straks gribes ind, kan Kommissionen efter begrundet anmodning fra en medlemsstat eller på eget initiativ træffe hasteforanstaltninger, der højst må vare i 6 måneder. Kommissionen kan træffe en ny afgørelse om at videreføre hasteforanstaltningerne i højst 6 måneder.

2. Medlemsstaten sender anmodningen samtidigt til Kommissionen, de øvrige medlemsstater og de relevante regionale rådgivende råd. De kan sende deres eventuelle skriftlige bemærkninger til Kommissionen senest fem arbejdsdage efter modtagelse af anmodningen.

Kommissionen træffer afgørelse senest femten arbejdsdage efter modtagelse af den i stk. 1 nævnte anmodning.

3. Hasteforanstaltningerne har øjeblikkelig virkning. De meddeles til de berørte medlemsstater og offentliggøres i *De Europæiske Fællesskabers Tidende*.

4. Medlemsstaterne kan indbringe Kommissionens afgørelse for Rådet senest ti arbejdsdage efter modtagelse af meddelelsen.

5. Rådet kan med kvalificeret flertal træffe en anden afgørelse senest en måned efter modtagelse af indbringelsen.

Artikel 8

Hasteforanstaltninger truffet af medlemsstaterne

1. Hvis det konstateres, at der som følge af fiskeriaktiviteter i farvande under en medlemsstats højhedsområde eller jurisdiktion er en alvorlig og uforudset trussel mod bevarelsen af de levende akvatiske ressourcer eller det marine økosystem, og hvor enhver unødigt forsinkelse ville medføre vanskeligt genoprettelige skader, kan medlemsstaten træffe hasteforanstaltninger, der højst må vare i tre måneder.

2. Medlemsstater, der agter at træffe hasteforanstaltninger, underretter Kommissionen, de øvrige medlemsstater og de relevante regionale rådgivende råd ved at sende dem et udkast til de pågældende foranstaltninger sammen med en begrundelse, inden de vedtager dem.

3. Medlemsstaterne og de relevante regionale rådgivende råd kan sende deres eventuelle skriftlige bemærkninger til Kommissionen senest fem arbejdsdage efter modtagelse af meddelelsen. Kommissionen godkender, annullerer eller ændrer foranstaltningen senest femten arbejdsdage efter modtagelse af meddelelsen.

4. De berørte medlemsstater underrettes om Kommissionens afgørelse. Den offentliggøres i *De Europæiske Fællesskabers Tidende*.

5. De berørte medlemsstater kan indbringe Kommissionens afgørelse for Rådet senest ti arbejdsdage efter modtagelse af underretning om afgørelsen.

6. Rådet kan med kvalificeret flertal træffe en anden afgørelse senest en måned efter modtagelse af indbringelsen.

Artikel 9

Foranstaltninger truffet af medlemsstaterne inden for 12-sømilezonen

1. En medlemsstat kan træffe ikke-diskriminerende foranstaltninger til bevarelse og forvaltning af fiskeressourcerne og til at begrænse fiskeriets indvirkning på bevarelsen af de marine økosystemer mest muligt inden for 12 sømil fra sine basislinjer, forudsat at EF ikke har truffet foranstaltninger, der vedrører bevarelse og forvaltning specifikt for dette område. Medlemsstaternes foranstaltninger skal være forenelige med målene i artikel 2 og må ikke være lempeligere end eksisterende EF-bestemmelser.

Hvis de foranstaltninger, som en medlemsstat vedtager, kan tænkes at berøre en anden medlemsstats fartøjer, må de først træffes, efter at Kommissionen, den pågældende medlemsstat og de relevante regionale rådgivende råd er blevet hørt om et udkast til foranstaltningerne, som skal være ledsaget af en begrundelse.

2. For foranstaltninger, der vedrører andre medlemsstaters fiskerifartøjer, anvendes procedurerne i artikel 8, stk. 3-6.

Artikel 10

En medlemsstats foranstaltninger, der kun vedrører fiskerifartøjer, som fører medlemsstatens flag

Medlemsstaterne kan træffe foranstaltninger til bevarelse og forvaltning af bestande i farvande under deres højhedsområde eller jurisdiktion, forudsat

a) at foranstaltningerne udelukkende gælder for fiskerifartøjer, der fører den pågældende medlemsstats flag og er registreret i EF, eller, såfremt der er tale om fiskeriaktiviteter, som ikke udføres af et fiskerifartøj, for personer, som er etableret i den pågældende medlemsstat, og

b) at de er forenelige med målene i artikel 2, stk. 1, og ikke er lempeligere end eksisterende EF-bestemmelser.

KAPITEL III

JUSTERING AF FISKERIKAPACITET

Artikel 11

Justering af fiskerikapacitet

1. Medlemsstaterne skal træffe foranstaltninger til at justere deres flåders fiskerikapacitet, så der skabes en stabil og varig balance mellem fiskerikapaciteten og deres fiskerimuligheder.

2. Medlemsstaterne skal sørge for, at referenceniveauerne for fiskerikapacitet, udtrykt i BT og kW, som omhandlet i artikel 12 og i nærværende artikels stk. 4 ikke overskrides.

3. Der må ikke ydes offentlig støtte til flådeafgang, medmindre fiskerilicensen som fastsat i Rådets forordning (EF) nr. 3690/93⁽¹⁾ og eventuelle fiskeritilladelser som fastsat i de relevante forordninger først er inddraget. Kapaciteten som fastsat i licensen og eventuelle fiskeritilladelser for de pågældende fiskerier må ikke udskiftes.

4. Hvis der ydes offentlig støtte til udtagning af fiskerikapacitet ud over den kapacitet, der skal udtages for at overholde referenceniveauerne i artikel 12, stk. 1, trækkes sådan udtaget kapacitet automatisk fra referenceniveauerne. De således fremkomne referenceniveauer er de nye referenceniveauer.

⁽¹⁾ EFT L 341 af 31.12.1993, s. 93.

5. På fiskerfartøjer på 5 år eller derover kan modernisering over hoveddækket for at forbedre sikkerhed om bord, arbejdsforhold, hygiejne og produktkvalitet øge fartøjets tonnage, forudsat at en sådan modernisering ikke øger fartøjets fiskerikapacitet. Referenceniveauerne i artikel 11 og 12 tilpasses i overensstemmelse hermed. Det er ikke nødvendigt at tage hensyn til den tilsvarende kapacitet i forbindelse med fastlæggelsen af balancen mellem tilgang og afgang i henhold til artikel 13.

De nærmere regler og betingelser for sådanne foranstaltninger kan vedtages efter proceduren i artikel 30, stk. 2.

Artikel 12

Referenceniveauer for fiskerflåder

1. Kommissionen fastsætter for hver medlemsstat referenceniveauer udtrykt i BT og kW for den samlede fiskerikapacitet for EF-fiskerfartøjer, der fører den pågældende medlemsstats flag, efter proceduren i artikel 30, stk. 2.

Referenceniveauerne er summen af målene i det flerårige udviklingsprogram for 1997-2002 for hver fartøjskategori som fastsat for 31. december 2002 i henhold til Rådets beslutning 97/413/EF⁽¹⁾.

2. Gennemførelsesbestemmelser for anvendelsen af denne artikel kan vedtages efter proceduren i artikel 30, stk. 2.

Artikel 13

Tilgangs-/afgangsordning og begrænsning af den samlede kapacitet

1. Medlemsstaterne forvalter flådetilgang og -afgang således, at fra den 1. januar 2003:

- a) udlignes tilgang af ny kapacitet til flåden uden offentlig støtte med forudgående udtagning uden offentlig støtte af mindst samme kapacitet
- b) udlignes tilgang af ny kapacitet til flåden med offentlig støtte, der er ydet efter den 1. januar 2003, med forudgående udtagning uden offentlig støtte af
 - i) mindst den samme kapacitet for så vidt angår tilgang af nye fartøjer på 100 GT eller derunder eller
 - ii) mindst 1,35 gange denne kapacitet for så vidt angår tilgang af nye fartøjer på 100 GT eller derover.

2. Hver medlemsstat, som vælger at stille offentlig støtte til rådighed for fornyelse af flåder efter 31. december 2002, skal i perioden fra 1. januar 2003 til 31. december 2004 opnå en reduktion på mindst 3 % for hele perioden af sin fiskerflådes samlede kapacitet i forhold til de i artikel 12 omhandlede referenceniveauer.

3. Gennemførelsesbestemmelser for anvendelsen af denne artikel kan vedtages efter proceduren i artikel 30, stk. 2.

⁽¹⁾ EFT L 175 af 3.7.1997, s. 27. Senest ændret ved beslutning 2002/70/EF (EFT L 31 af 1.2.2002, s. 77).

Artikel 14

Udveksling af oplysninger

1. Kommissionen forelægger hvert år en oversigt over resultaterne af medlemsstaternes indsats for at opnå en bæredygtig balance mellem fiskerikapacitet og fangstmuligheder. Denne oversigt udarbejdes på grundlag af en årsrapport fra de enkelte medlemsstater, der fremsendes til Kommissionen senest den 30. april det efterfølgende år.

Kommissionens oversigt fremsendes inden årets udgang til Europa-Parlamentet og Rådet sammen med medlemsstaternes rapporter ledsaget af udtalelserne fra STECF og Det Rådgivende Udvalg for Fiskevarer og Akvakulturprodukter nedsat ved artikel 30, stk. 1.

2. Gennemførelsesbestemmelserne for denne udveksling kan vedtages efter proceduren i artikel 30, stk. 2.

Artikel 15

Fiskerfartøjsregistre

1. Hver medlemsstat fører et register over de EF-fiskerfartøjer, der fører dets flag, og registret skal indeholde de minimumsoplysninger om fartøjers data og aktivitet, der er nødvendige for at forvalte EF-foranstaltninger.

2. Hver medlemsstat stiller de oplysninger, der er omhandlet i stk. 1, til rådighed for Kommissionen.

3. Kommissionen opretter et EF-fiskerfartøjsregister, der indeholder de oplysninger, den modtager efter stk. 2, og stiller det til rådighed for medlemsstaterne. Det skal være i overensstemmelse med EF-bestemmelserne om beskyttelse af personoplysninger.

4. Oplysningerne som omhandlet i stk. 1 og procedurerne for overførsel heraf som omhandlet i stk. 2 og 3 kan fastsættes efter proceduren i artikel 30, stk. 2.

Artikel 16

EF-finansieringens konditionalitet og nedskæring af fiskeriindsatsen

1. Finansiell bistand i henhold til Rådets forordning (EF) nr. 2792/1999 af 17. december 1999 om de nærmere regler og betingelser for Fællesskabets strukturforanstaltninger for fiskeriet⁽²⁾ med undtagelse af midler til ophugning af fiskerfartøjer kan kun bevilges, hvis en medlemsstat overholder artikel 11, 13 og 15 i denne forordning og har forelagt de oplysninger, der kræves i medfør af Rådets forordning (EF) nr. 2792/99 og Kommissionens forordning (EF) nr. 366/2001⁽³⁾.

⁽²⁾ EFT L 337 af 30.12.1999, s. 10. Senest ændret ved forordning (EF) nr. 179/2002 (EFT L 31 af 1.2.2002, s. 25).

⁽³⁾ EFT L 55 af 24.2.2001, s. 3.

I den forbindelse suspenderer Kommissionen, efter at have givet den pågældende medlemsstat mulighed for at udtale sig og i rimeligt forhold til den manglende overholdelse, finansiel støtte i henhold til Rådets forordning (EF) nr. 2792/1999 for den pågældende medlemsstat.

2. Hvis Kommissionen på grundlag af de foreliggende oplysninger skønner, at en medlemsstats flådekapacitet overstiger den kapacitet, den skal overholde i henhold til artikel 11, 13 og 15, giver den den pågældende medlemsstat meddelelse herom. Denne medlemsstat nedskærer øjeblikkeligt sin fiskeriindsats til det niveau, der ville have været gældende, hvis artikel 11, 13 og 15 var blevet overholdt, uden at dette berører forpligtelserne i henhold til disse artikler. Den pågældende medlemsstat skal forelægge Kommissionen sin nedskæringsplan til kontrol i overensstemmelse med proceduren i artikel 30, stk. 2, uanset om nedskæringen svarer til den overskredne kapacitet.

KAPITEL IV

REGLER FOR ADGANG TIL FARVANDE OG RESSOURCER

Artikel 17

Generelle regler

1. EF-fiskerifartøjer har lige adgang til alle EF-farvande og -ressourcer, bortset fra de i stk. 2 omhandlede farvande, jf. dog de foranstaltninger, der træffes i henhold til kapitel II.

2. I farvandene under deres højhedsområde eller jurisdiktion indtil 12 sømil fra basislinjerne har medlemsstaterne ret til fra den 1. januar 2003 til den 31. december 2012 at begrænse fiskeriet således, at det er forbeholdt fartøjer, der traditionelt fisker i sådanne farvande fra havne på den tilstødende kyst, jf. dog ordninger for EF-fiskerifartøjer, der fører en anden medlemsstats flag, som led i et bestående naboforhold mellem medlemsstater og ordningerne i bilag I, der for hver medlemsstat afgrænser de geografiske områder i andre medlemsstaters kystfarvande, hvor der må fiskes, og hvilke arter der må fanges.

Inden den 31. december 2011 forelægger Kommissionen Europa-Parlamentet og Rådet en rapport om ordningerne i dette stykke. Rådet træffer inden den 31. december 2012 afgørelse om de bestemmelser, der afløser ovennævnte ordninger.

Artikel 18

Shetlandskassen

1. I det område, der er afgrænset i bilag II, og for arter af særlig betydning i dette område, der er biologisk følsomme på grund af den udnyttelse, der har fundet sted, reguleres det fiskeri, som EF-fiskerifartøjer med en længde mellem perpendikulerne på mindst 26 m udøver efter demersale arter,

bortset fra sperling og blåhvilling, ved hjælp af en forhåndstilladelsesordning, jf. betingelserne i denne forordning, navnlig i bilag II.

2. Gennemførelsesbestemmelser og procedurer for gennemførelse af stk. 1 kan fastsættes efter proceduren i artikel 30, stk. 2.

Artikel 19

Revision af adgangsregler

1. Kommissionen forelægger senest den 31. december 2003 Europa-Parlamentet og Rådet en rapport om EF-reglerne for adgang til farvande og ressourcer, bortset fra reglerne omhandlet i artikel 17, stk. 2, hvori den ud fra målene for bevarelse og bæredygtig udnyttelse vurderer, om det er berettiget med sådanne regler.

2. På basis af den i stk. 1 omhandlede rapport og under hensyntagen til princippet i artikel 17, stk. 1, beslutter Rådet senest den 31. december 2004, om disse regler skal justeres.

Artikel 20

Tildeling af fiskerimuligheder

1. Rådet træffer på forslag af Kommissionen med kvalificeret flertal afgørelse om fangst- og/eller fiskeriindsatsbegrænsninger og om tildelingen af fiskerimuligheder mellem medlemsstaterne samt om de betingelser, der skal gælde i forbindelse med sådanne begrænsninger. Fiskerimulighederne fordeles mellem medlemsstaterne på en sådan måde, at hver medlemsstat sikres en relativ stabilitet i fiskeriet efter hver bestand eller for hvert fiskeri.

2. Når Fællesskabet fastlægger nye fiskerimuligheder, beslutter Rådet, hvilken tildeling der skal anvendes i forbindelse med disse muligheder under hensyntagen til hver enkelt medlemsstats interesser.

3. Hver enkelt medlemsstat afgør, hvilken metode den vil anvende ved fordeling af de fiskeri muligheder, den har fået tildelt, mellem de fartøjer, der fører dens flag i overensstemmelse med EF-lovgivningen. Den underretter Kommissionen om fordelingsmetoden.

4. Rådet fastsætter, hvilke fiskerimuligheder der er til rådighed for tredjelande i EF-farvandene, og tildeler disse muligheder til de enkelte tredjelande.

5. Medlemsstaterne kan, efter først at have underrettet Kommissionen, helt eller delvis udveksle tildelte fiskerimuligheder.

KAPITEL V

EF's KONTROL- OG HÅNDHÆVELSESORDNING

Artikel 21

Mål

EF's kontrol- og håndhævelsesordning skal sikre, at adgangen til farvande og ressourcer og udøvelsen af aktiviteter som omhandlet i artikel 1 kontrolleres, og at reglerne i den fælles fiskeripolitik håndhæves.

Artikel 22

Betingelser for adgang til farvande og ressourcer og for afsætning af fiskevarer

1. Aktiviteter omfattet af den fælles fiskeripolitik er forbudt, medmindre følgende krav er opfyldt:

- a) Et fiskerfartøj skal medføre sin fiskerilicens og eventuelle fiskeritilladelser.
- b) Et fiskerfartøj skal være udstyret med et operationsdygtigt system, der gør det muligt at spore og identificere det pågældende fartøj ved hjælp af fjernovervågningssystemer. Dette krav gælder for fartøjer på over 18 meters længde overalt fra den 1. januar 2004 og for fartøjer over 15 meters længde overalt fra den 1. januar 2005.
- c) Fartøjsføreren registrerer og meddeler uden unødigt forsinkelse oplysninger om fiskeriet, herunder oplysninger om landinger og omladninger. Myndighederne får stillet kopier af disse oplysninger til rådighed. I 2004 træffer Rådet afgørelse om pligten til at fremsende sådanne oplysninger elektronisk. For at vurdere, hvilken teknologi der skal anvendes, gennemfører medlemsstaterne i samarbejde med Kommissionen pilotprojekter inden den 1. juni 2004.
- d) Fartøjsføreren skal acceptere, at der kommer inspektører om bord, og skal samarbejde med dem. Hvis der er vedtaget en observatørordning, skal fartøjsføreren også acceptere observatører om bord og samarbejde med dem.
- e) Fartøjsføreren skal overholde alle betingelser og restriktioner med hensyn til landing, omladning, fælles fiskeri, fiskeredskaber, net og mærkning og identifikation af fartøjer.

2. Ved afsætning af fiskevarer skal følgende krav være opfyldt:

- a) Fiskevarer må kun sælges fra et fiskerfartøj til registrerede købere eller på registrerede auktioner.
- b) Købere af fiskevarer fra et fiskerfartøj ved første salg skal være registreret hos myndighederne.

c) Købere af fiskevarer ved første salg skal sende fakturaer eller salgsnotaer til myndighederne, medmindre varerne sælges på en registreret auktion, som selv er forpligtet til at sende fakturaer eller salgsnotaer til myndighederne.

d) Alle fiskevarer landet i eller importeret til EF, for hvilke der hverken er indgivet fakturaer eller salgsnotaer til myndighederne, og som transporteres til et andet sted end landingsstedet eller importstedet, skal ledsages af et dokument udfærdiget af transportøren, indtil varerne afsættes første gang.

e) De ansvarlige for lokaler eller transportmidler skal acceptere inspektørbesøg og samarbejde med inspektørerne.

f) Hvis der er fastsat mindstemål for en given art, skal de erhvervsdrivende, der er ansvarlige for afsætning, oplagring eller transport af en sådan art, kunne godtgøre, hvor varerne stammer fra geografisk.

En køber af varer, der ikke efterfølgende markedsføres, men kun anvendes til privat forbrug, er undtaget fra kravene i dette stykke.

3. Gennemførelsesbestemmelser til stk. 1 og 2 kan vedtages efter proceduren i artikel 30, stk. 2.

Disse bestemmelser kan navnlig vedrøre de forpligtelser med hensyn til dokumentation, registrering, rapportering og oplysninger, som medlemsstater, fartøjsførere og alle andre juridiske og fysiske personer, der udøver aktiviteter omfattet af artikel 1, skal opfylde.

I bestemmelserne kan der også fastsættes fritagelser for forpligtelserne i stk. 1 og stk. 2, hvis det er godtgjort, at det kun har ubetydelig indvirkning på de levende akvatiske ressourcer, eller at forpligtelserne ville medføre en uforholdsmæssig stor byrde sammenlignet med den økonomiske betydning af aktiviteten.

Artikel 23

Medlemsstaternes ansvar

1. Medmindre andet er fastsat i EF-bestemmelserne, skal medlemsstaterne sørge for, at der foretages effektiv kontrol og inspektion, og at reglerne i den fælles fiskeripolitik håndhæves effektivt.

2. Medlemsstaterne kontrollerer de aktiviteter, der er omfattet af den fælles fiskeripolitik, og som udøves på deres område eller i farvande under deres højhedsområde eller jurisdiktion. Medlemsstaterne skal også kontrollere adgangen til farvande og ressourcer og fiskeri uden for EF-farvande for EF-fartøjer, der fører deres flag, og, med forbehold af flagstatens primære ansvar for deres borgere. De er ansvarlige for at placere observatører om bord på fiskerfartøjerne og for at træffe de fornødne afgørelser, herunder forbud mod fiskeriaktiviteter.

3. Medlemsstaterne træffer de nødvendige foranstaltninger, tildeler de finansielle og menneskelige ressourcer og opretter den administrative og tekniske struktur, der er en forudsætning for effektiv kontrol, inspektion og håndhævelse, herunder satellitbaserede fartøjsovervågningssystemer. Rådet træffer i 2004 afgørelse om pligten til at etablere en form for telemåling. For at vurdere, hvilken teknologi der skal anvendes, gennemfører medlemsstaterne i samarbejde med Kommissionen pilotprojekter inden den 1. juni 2004. I hver medlemsstat varetager en enkelt myndighed koordineringen af indsamling af og kontrol med oplysninger om fiskeriaktiviteter og indberetninger til og samarbejde med Kommissionen.

4. Konstaterer Kommissionen, at en medlemsstat har overskredet de fiskerimuligheder, den har fået tildelt, foretager Kommissionen fradrag i denne medlemsstats fremtidige fiskerimuligheder.

Hvis en medlemsstat, som direkte resultat af, at en anden medlemsstat har overskredet de fiskerimuligheder, den havde fået tildelt, ikke har kunnet udtømme sine egne fiskerimuligheder, kan fiskerimuligheder, der svarer til dem, der er foretaget fradrag for i henhold til første afsnit, helt eller delvist tildeles denne medlemsstat. En sådan omfordeling skal besluttet under hensyntagen til interessen i at bevare ressourcerne samt begge de berørte staters interesse i kompensation.

Kommissionen træffer beslutninger efter proceduren i artikel 30, stk. 2.

5. Gennemførelsesbestemmelser til denne artikel, herunder medlemsstaternes udnævnelse af den myndighed, der er omhandlet i denne artikels stk. 3, og bestemmelserne om udstationering af observatører, disses ansvarsområder og opgaver samt omkostninger kan vedtages efter proceduren i artikel 30, stk. 2.

Artikel 24

Inspektion og håndhævelse

Medlemsstaterne træffer de fornødne inspektions- og håndhævelsesforanstaltninger til at sikre, at reglerne i den fælles fiskeripolitik overholdes på deres område eller i farvande under deres højhedsområde eller jurisdiktion. De træffer også håndhævelsesforanstaltninger for fiskeri, der udøves uden for EF-farvande af EF-fartøjer, der fører deres flag, og af deres borgere.

Sådanne foranstaltninger omfatter:

- a) stikprøvekontrol og inspektion om bord på fiskerfartøjer og hos virksomheder og andre organer med aktiviteter i tilknytning til den fælles fiskeripolitik
- b) observation af fiskerfartøjer
- c) undersøgelser, retsforfølgning af overtrædelser og sanktioner i overensstemmelse med artikel 25
- d) forebyggende foranstaltninger i overensstemmelse med artikel 25, stk. 5
- e) foranstaltninger til at forebygge, at deres statsborgere inddrages i fiskeriaktiviteter, der ikke er i overensstemmelse med gældende bevarings- og forvaltningsforanstaltninger, med forbehold af flagstatens primære ansvar.

De trufne foranstaltninger skal være veldokumenterede. De skal være effektive, afskrækkende og stå i et rimeligt forhold til overtrædelserne.

Gennemførelsesbestemmelser, herunder benchmarking, til denne artikel kan vedtages efter proceduren i artikel 30, stk. 3.

Artikel 25

Opfølgning af overtrædelser

1. Medlemsstaterne sørger for, at der træffes passende foranstaltninger, herunder indledning af administrativ procedure eller straffesag efter deres nationale lovgivning, over for de ansvarlige fysiske eller juridiske personer i de tilfælde, hvor reglerne i den fælles fiskeripolitik ikke er blevet overholdt.

2. En sag indledt i henhold til stk. 1 skal være sådan, at den efter de relevante bestemmelser i den nationale lovgivning i praksis effektivt berører de ansvarlige for overtrædelserne det økonomiske udbytte heraf, og give resultater, der står i et rimeligt forhold til overtrædelsens omfang, og som effektivt modvirker yderligere overtrædelser af samme art.

3. Alt efter hvor alvorlig en overtrædelse, der er tale om, kan sanktioner, der følger af en sag som omhandlet i stk. 2, omfatte:

- a) bøder
- b) beslaglæggelse af forbudte fiskeredskaber og fangster
- c) beslaglæggelse af fartøj
- d) midlertidig arrest af fartøj
- e) suspension af licens
- f) fratagelse af licens.

4. Uanset de forpligtelser, der er omhandlet i stk. 1, 2 og 3, udarbejder Rådet på grundlag af listen i stk. 3 et katalog over foranstaltninger, som medlemsstaterne skal anvende i forbindelse med alvorlige overtrædelser som defineret i Rådets forordning (EF) nr. 1447/1999. Kataloget må ikke berøre medlemsstaternes valg med hensyn til at gennemføre disse foranstaltninger ved hjælp af administrativ procedure eller straffesag efter deres nationale lovgivning, som anført i stk. 1.

5. Medlemsstaterne træffer straks foranstaltninger til at forhindre, at fartøjer eller fysiske eller juridiske personer, der er taget på fersk gerning i at begå alvorlige overtrædelser som defineret i forordning (EF) nr. 1447/1999, fortsætter med at begå sådanne alvorlige overtrædelser.

Artikel 26

Kommissionens ansvar

1. Kommissionen skal evaluere og kontrollere medlemsstaternes anvendelse af reglerne i den fælles fiskeripolitik og lette samordningen og samarbejdet mellem medlemsstaterne, jf. dog Kommissionens forpligtelser i henhold til traktaten.

2. Hvis det konstateres, at reglerne for bevarelse, kontrol, inspektion eller håndhævelse i den fælles fiskeripolitik ikke bliver overholdt, og at dette kan føre til en alvorlig trussel mod bevarelsen af levende akvatiske ressourcer eller effektiviteten af EF's kontrol- og håndhævelsesordning og derfor kræver, at der straks gribes ind, underretter Kommissionen skriftligt den pågældende medlemsstat om sine resultater, idet den giver den en frist på mindst femten arbejdsdage til at bevise, at den overholder reglerne, og til at fremsætte sine bemærkninger. Kommissionen tager hensyn til medlemsstaternes bemærkninger med hensyn til alle foranstaltninger, den måtte træffe i henhold til stk. 3.

3. Hvis der konstateres en risiko for, at fiskeri i et givet geografisk område kan føre til en alvorlig trussel mod bevarelsen af levende akvatiske ressourcer, kan Kommissionen træffe forebyggende foranstaltninger.

Disse foranstaltninger skal stå i et rimeligt forhold til risikoen for en alvorlig trussel mod bevarelsen af levende akvatiske ressourcer.

De må ikke vare mere end tre uger i træk. De kan forlænges i indtil 6 måneder, for så vidt det er nødvendigt for bevarelsen af levende akvatiske ressourcer ved afgørelse truffet efter proceduren i artikel 30, stk. 2.

Foranstaltningerne hæves omgående, når Kommissionen finder, at der ikke længere er nogen risiko.

4. Hvis en medlemsstat antages at have opbrugt sin kvote, tildeling eller andel kan Kommissionen straks standse fiskeriaktiviteterne på grundlag af de oplysninger, der er til rådighed.

5. Uanset artikel 23, stk. 2, kontrollerer Kommissionen det fiskeri, som fiskerfartøjer, der fører et tredjelands flag, udøver i EF-farvande, hvis dette er fastsat i EF-bestemmelserne. I den forbindelse samarbejder Kommissionen og den pågældende medlemsstat og samordner deres aktioner.

6. Gennemførelsesbestemmelser til denne artikel kan vedtages efter proceduren i artikel 30, stk. 2.

Artikel 27

Kommissionens evaluering og kontrol

1. Med henblik på evaluering af og kontrol med medlemsstaternes anvendelse af reglerne i den fælles fiskeripolitik kan Kommissionen på eget initiativ og med egne midler foranstalte og foretage revision, undersøgelse, kontrol og inspektion med hensyn til medlemsstaternes anvendelse af reglerne i den fælles fiskeripolitik. Kommissionen kan navnlig undersøge:

- a) hvordan medlemsstaterne og deres myndigheder gennemfører og anvender reglerne
- b) om national administrativ praksis, inspektion og overvågning er i overensstemmelse med reglerne

c) om de fornødne dokumenter foreligger, og om de er i overensstemmelse med gældende regler

d) hvordan medlemsstaterne løser deres kontrol- og håndhævelsesopgaver.

Kommissionen kan i den forbindelse foretage inspektion om bord på fiskerfartøjer og hos virksomheder og andre organer med aktiviteter i tilknytning til den fælles fiskeripolitik og skal have adgang til alle oplysninger og dokumenter, der er nødvendige for at kunne påtage sig sit ansvar. Kommissionen foretager kun inspektion på eget initiativ og uden bistand fra inspektører fra den pågældende medlemsstat på fiskerfartøjer og steder, hvor der først landes eller først sælges, og kun for områder eller bestande, der er omfattet af et særligt overvågningsprogram, der er vedtaget i henhold til artikel 34c i forordning (EØF) nr. 2847/93.

Kommissionens inspektører skal fremlægge skriftlig legitimation og bevis for deres stilling. Kommissionens inspektører har ikke beføjelser, der går ud over nationale inspektørers beføjelser, og de har ikke politi- eller håndhævelsesbeføjelser. Kommissionen kan navnlig ikke foretage inspektion uden bistand fra inspektører fra den pågældende medlemsstat, hvis den inspicerede part gør indsigelse.

Medlemsstaterne bistår Kommissionen i det omfang, det er nødvendigt, for at den kan udføre disse opgaver.

2. Den pågældende medlemsstat skal have adgang til inspektionsrapporterne.

Kommissionen skal give den pågældende medlemsstat mulighed for at fremsætte bemærkninger til resultaterne i rapporten. Kommissionen skal overholde EF-bestemmelserne om beskyttelse af personoplysninger.

Når Kommissionen foretager en inspektion på eget initiativ og ikke ledsages af nationale inspektører fra den pågældende medlemsstat, underretter den medlemsstaten herom senest en dag før inspektionens afslutning og aflægger inden en måned rapport om resultaterne.

Medlemsstaterne er ikke forpligtede til at træffe foranstaltninger over for enkeltpersoner på grundlag af resultaterne i ovennævnte rapport.

3. Gennemførelsesbestemmelser til denne artikel kan vedtages efter proceduren i artikel 30, stk. 2.

4. Hvert tredje år udarbejder Kommissionen en evalueringsrapport, som forelægges for Europa-Parlamentet og Rådet om de foranstaltninger, den har truffet i henhold til stk. 1, og om medlemsstaternes anvendelse af reglerne i den fælles fiskeripolitik. Hvert år orienteres medlemsstaterne om antallet af inspektioner efter stk. 1, som Kommissionen har gennemført i hver medlemsstat opdelt efter inspektionstype.

Artikel 28

Samarbejde og samordning

1. Medlemsstaterne samarbejder med hinanden og med tredjelande for at sikre, at reglerne i den fælles fiskeripolitik overholdes. I den forbindelse bistår medlemsstaterne hinanden og tredje lande i det omfang, det er nødvendigt for at sikre, at reglerne overholdes.

2. Ved kontrol og inspektion i forbindelse med grænseoverskridende fiskeri sørger medlemsstaterne for, at deres foranstaltninger i henhold til dette kapitel samordnes. Med henblik herpå udveksler medlemsstaterne fiskeriinspektører.

3. Med forbehold af kystmedlemsstatens primære ansvar er medlemsstaterne bemyndiget til at inspicere EF-fiskerfartøjer, der fører deres flag, i alle EF-farvande uden for farvande, som henhører under en anden medlemsstats højhedsområde.

Medlemsstaterne er også bemyndiget til at foretage inspektion efter reglerne i den fælles fiskeripolitik for fiskeri i alle EF-farvande uden for farvande, som henhører under deres højhedsområde, om bord på fiskerfartøjer, men kun såfremt:

- a) den pågældende kystmedlemsstat har givet sin bemyndigelse, eller
- b) et særligt overvågningsprogram er vedtaget i henhold til artikel 34c i forordning (EØF) nr. 2847/93.

Medlemsstaterne er bemyndiget til at inspicere EF-fiskerfartøjer, der fører en anden medlemsstats flag, i internationale farvande.

I andre tilfælde end de i dette stykke nævnte kan medlemsstaterne bemyndige hinanden til at foretage inspektion efter reglerne i den fælles fiskeripolitik.

4. På basis af medlemsstaternes udnævnelser som meddelt Kommissionen opstiller Kommissionen efter proceduren i artikel 30, stk. 2, en fortegnelse over EF's inspektører, inspektionsfartøjer og inspektionsfly og andet inspektionsudstyr, der er bemyndiget til at foretage inspektion som omhandlet i dette kapitel i EF-farvande og om bord på EF-fiskerfartøjer.

5. Kontrol- og overvågningsrapporter udarbejdet af EF-inspektører, en anden medlemsstats inspektører eller Kommissionens inspektører betragtes som anerkendte bevismidler i administrative sager eller retssager indledt af en medlemsstat. Med hensyn til dokumentationsværdi skal de sidestilles med medlemsstaternes kontrol- og overvågningsrapporter.

6. Gennemførelsesbestemmelser til denne artikel kan vedtages efter proceduren i artikel 30, stk. 2.

Denne artikels stk. 3 og 4 finder først anvendelse, når der er fastsat gennemførelsesbestemmelser.

KAPITEL VI

BESLUTNINGSTAGNING OG SAMRÅD

Artikel 29

Beslutningsprocedure

Medmindre andet er fastsat i denne forordning anvender Rådet proceduren i traktatens artikel 37.

Artikel 30

Komitéen for Fiskeri og Akvakultur

1. Kommissionen bistås af en komité for fiskeri og akvakultur.

2. Når der henvises til dette stykke, anvendes artikel 4 og 7 i afgørelse 1999/468/EF.

Perioden i artikel 4, stk. 3, i afgørelse 1999/468/EF, fastsættes til 20 arbejdsdage.

3. Når der henvises til dette stykke, anvendes artikel 5 og 7 i afgørelse 1999/468/EF.

Perioden i artikel 5, stk. 6, i afgørelse 1999/468/EF, fastsættes til 60 arbejdsdage.

4. Komitéen vedtager selv sin forretningsorden.

Artikel 31

Regionale rådgivende råd

1. Der skal oprettes regionale rådgivende råd, som skal bidrage til at nå målene i artikel 2, stk. 1, og navnlig rådgive Kommissionen i spørgsmål om fiskeriforvaltning i visse havområder eller fiskerizoner.

2. De regionale rådgivende råd skal hovedsagelig bestå af fiskere og repræsentanter for interesser, der berøres af den fælles fiskeripolitik, såsom repræsentanter for fiskeri og akvakultur, miljø og forbrugerinteresser samt videnskabelige eksperter fra alle medlemsstater, der har fiskeriinteresser i det pågældende havområde eller den pågældende fiskerizone.

3. Repræsentanter for nationale og regionale administrationer, der har fiskeriinteresser i det på gældende havområde eller den pågældende fiskerizone, skal have ret til at deltage i de regionale rådgivende råd som observatører. Kommissionen kan være til stede på møderne.

4. Kommissionen kan holde samråd med de regionale rådgivende råd om de forslag til foranstaltninger, f.eks. flerårige genopretnings- eller forvaltningsplaner, der skal vedtages med hjemmel i traktatens artikel 37, og som den agter at fremlægge, og som specifikt vedrører fiskeri i det pågældende område. Kommissionen og medlemsstaterne kan også holde samråd med rådene om andre foranstaltninger. Disse samråd berører ikke høringen af STECF og af Komitéen for Fiskeri og Akvakultur.

5. De regionale rådgivende råd kan:
- på eget initiativ eller på anmodning af Kommissionen eller en medlemsstat fremsætte henstillinger og forslag til Kommissionen eller den berørte medlemsstat i spørgsmål om fiskeriforvaltning
 - underrette Kommissionen eller den berørte medlemsstat om problemer med gennemførelsen af EF-reglerne og fremsætte henstillinger og forslag til løsning af sådanne problemer til Kommissionen eller den berørte medlemsstat
 - udøve enhver anden form for virksomhed, der er nødvendig, for at de kan udføre deres opgaver.

De regionale rådgivende råd underretter Komitéen for Fiskeri og Akvakultur om deres aktiviteter.

Artikel 32

Procedure for oprettelse af regionale rådgivende råd

Beslutninger om oprettelse af regionale rådgivende råd træffes af Rådet. Regionale rådgivende råd skal dække havområder, der hører ind under mindst to medlemsstaters jurisdiktion. Et regionalt rådgivende råd vedtager selv sin forretningsorden.

Artikel 33

Den Videnskabelige, Tekniske og Økonomiske Komité for Fiskeri

- Der skal oprettes en videnskabelig, teknisk og økonomisk komité for fiskeri (STECF). STECF skal konsulteres med jævn mellemrum i spørgsmål om bevarelse og forvaltning af de levende akvatiske ressourcer, herunder biologiske, økonomiske, miljømæssige, sociale og tekniske aspekter.

Denne forordning er bindende i alle enkeltheder og gælder umiddelbart i hver medlemsstat.

Udfærdiget i Bruxelles, den 20. december 2002.

2. Kommissionen skal tage hensyn til rådgivningen fra STECF, når den fremsætter forslag om fiskeriforvaltning i henhold til denne forordning.

KAPITEL VII

AFSLUTTENDE BESTEMMELSER

Artikel 34

Ophævelse

1. Forordning (EØF) nr. 3760/92 og (EØF) nr. 101/76 ophæves.

2. Henvisninger til bestemmelser i de i stk. 1 ophævede forordning skal betragtes som henvisninger til de tilsvarende bestemmelser i nærværende forordning.

Artikel 35

Revision

Kommissionen aflægger rapport til Europa-Parlamentet og Rådet om gennemførelsen af den fælles fiskeripolitik for så vidt angår kapitel II og III inden udgangen af 2012.

Artikel 36

Ikrafttræden

Denne forordning træder i kraft den 1. januar 2003.

På Rådets vegne
M. FISCHER BOEL
Formand

BILAG I

ADGANG TIL KYSTFARVANDE SOM FASTSAT I ARTIKEL 17, STK. 2

1. DET FORENEDE KONGERIGES KYSTFARVANDE

A. FRANKRIG

Geografisk område	Art	Mængde eller særlige karakteristika
Det Forenede Kongeriges kyst (6-12 sømil)		
1. Berwick-upon-Tweed øst Coquet Island øst	Sild	Ubegrænset
2. Flamborough Head øst Spurn Head øst	Sild	Ubegrænset
3. Lowestoft øst Lymle Regis syd	Alle arter	Ubegrænset
4. Lymle Regis syd Eddystone syd	Demersale arter	Ubegrænset
5. Eddystone syd Longships sydvest	Demersale arter	Ubegrænset
	Kammusling	Ubegrænset
	Hummer	Ubegrænset
	Languster	Ubegrænset
6. Longships sydvest Hartland Point nordvest	Demersale arter	Ubegrænset
	Languster	Ubegrænset
	Hummer	Ubegrænset
7. Hartland Point til en linje trukket fra nordspidsen af Lundy Island	Demersale arter	Ubegrænset
8. Fra en linje stik vest fra Lundy Island til Cardigan Harbour	Alle arter	Ubegrænset
9. Point Lynas nord Morecambe fyrskib øst	Alle arter	Ubegrænset
10. County Down	Demersale arter	Ubegrænset
11. New Island nordøst Sanda Island sydvest	Alle arter	Ubegrænset
12. Port Stewart nord Barra Head vest	Alle arter	Ubegrænset
13. 57°40' N Butt of Lewis vest	Alle arter Undtagen skaldyr	Ubegrænset
14. St. Kilda, Flannan Islands	Alle arter	Ubegrænset
15. Vest for linjen, der forbinder Butt of Lewis fyr med punktet 59°30' N, 5° 45' V	Alle arter	Ubegrænset

B. IRLAND

Geografisk område	Art	Mængde eller særlige karakteristika
Det Forenede Kongeriges kyst (6-12 sømil)		
1. Point Lynas nord Mull of Galloway syd	Demersale arter	Ubegrænset
	Jomfruhemmer	Ubegrænset
2. Mull of Oa vest Barra Head vest	Demersale arter	Ubegrænset
	Jomfruhummer	Ubegrænset

C. TYSKLAND

Geografisk område	Art	Mængde eller særlige karakteristika
Det Forenede Kongeriges kyst (6-12 sømil)		
1. Øst for Shetlandsøerne og Fair Isle mellem linjer trukket stik sydøst fra Sumburgh Head fyr, stik nordøst fra Skroo fyr og stik sydvest fra Skadan fyr	Sild	Ubegrænset
2. Berwick-upon-Tweed øst Whitby High fyr øst	Sild	Ubegrænset
3. North Foreland fyr øst Dungeness nye fyr syd	Sild	Ubegrænset
4. Området omkring St. Kilda	Sild	Ubegrænset
	Makrel	Ubegrænset
5. Butt of Lewis fyr vest til den linje, der forbinder Butt of Lewis fyr med punktet 59°30' N, 5°45' V	Sild	Ubegrænset
6. Området omkring North Rona og Sulisker (Sulasgeir)	Sild	Ubegrænset

D. NEDERLANDENE

Geografisk område	Art	Mængde eller særlige karakteristika
Det Forenede Kongeriges kyst (6-12 sømil)		
1. Øst for Shetlandsøerne og Fair Isle mellem linjer trukket stik sydøst fra Sumburgh Head fyr, stik nordøst fra Skroo fyr og stik sydvest fra Skadan fyr	Sild	Ubegrænset
2. Berwick-upon-Tweed øst Flamborough Head øst	Sild	Ubegrænset
3. North Foreland øst Dungeness nye fyr syd	Sild	Ubegrænset

E. BELGIEN

Geografisk område	Art	Mængde eller særlige karakteristika
Det Forenede Kongeriges kyst (6-12 sømil)		
1. Berwick-upon-Tweed øst Coquet Island øst	Sild	Ubegrænset
2. Cromer nord North Foreland øst	Demersale arter	Ubegrænset
3. North Foreland øst Dungeness nye fyr syd	Demersale arter	Ubegrænset
	Sild	Ubegrænset
4. Dungeness nye fyr syd Selsey Bill syd	Demersale arter	Ubegrænset
5. Straight Point sydøst South Bishop nordvest	Demersale arter	Ubegrænset

2. IRLANDS KYSTFARVANDE

A. FRANKRIG

Geografisk område	Art	Mængde eller særlige karakteristika
Irlands kyst (6-12 sømil)		
1. Erris Head nordvest Sybil Point vest	Demersale arter	Ubegrænset
	Jomfruhummer	Ubegrænset
2. Mizen Head syd Stags syd	Demersale arter	Ubegrænset
	Jomfruhummer	Ubegrænset
	Makrel	Ubegrænset
3. Stags syd Cork syd	Demersale arter	Ubegrænset
	Jomfruhummer	Ubegrænset
	Makrel	Ubegrænset
	Sild	Ubegrænset
4. Cork syd Carnsore Point syd	Alle arter	Ubegrænset
5. Carnsore Point syd Haulbowlne sydøst	Alle arter Undtagen skaldyr	Ubegrænset

B. DET FORENEDE KONGERIGE

Geografisk område	Art	Mængde eller særlige karakteristika
Irlands kyst (6-12 sømil)		
1. Mizen Head syd Hook Point	Demersale arter	Ubegrænset
	Sild	Ubegrænset
	Makrel	Ubegrænset
2. Hook Point Carlingford Lough	Demersale arter	Ubegrænset
	Sild	Ubegrænset
	Makrel	Ubegrænset
	Jomfruhummer	Ubegrænset
	Kammusling	Ubegrænset

C. NEDERLANDENE

Geografisk område	Art	Mængde eller særlige karakteristika
Irlands kyst (6-12 sømil)		
1. Stags syd Carnsore Point syd	Sild	Ubegrænset
	Makrel	Ubegrænset

D. TYSKLAND

Geografisk område	Art	Mængde eller særlige karakteristika
Irlands kyst (6-12 sømil)		
1. Old Head of Kinsale syd Carnsore Point syd	Sild	Ubegrænset
2. Cork syd Carnsore Point syd	Makrel	Ubegrænset

E. BELGIEN

Geografisk område	Art	Mængde eller særlige karakteristika
Irlands kyst (6-12 sømil)		
1. Cork syd Carnsore Point syd	Demersale arter	Ubegrænset
2. Wicklow Head øst Carlingford Lough sydøst	Demersale arter	Ubegrænset

3. BELGIENS KYSTFARVANDE

Geografisk område	Medlemsstat	Art	Mængde eller særlige karakteristika
3-12 sømil	Nederlandene	Alle arter	Ubegrænset
	Frankrig	Sild	Ubegrænset

4. DANMARKS KYSTFARVANDE

Geografisk område	Medlemsstat	Art	Mængde eller særlige karakteristika
Nordsøkysten Fra den dansk-tyske grænse til Hanstholm (6-12 sømil)	Tyskland	Fladfisk	Ubegrænset
		Rejer	Ubegrænset
Fra den dansk-tyske grænse til Blåvands Huk	Nederlandene	Fladfisk	Ubegrænset
		Rundfisk	Ubegrænset
Blåvands Huk til Bovbjerg	Belgien	Torsk	Ubegrænset kun i juni og juli
		Kuller	Ubegrænset kun i juni og juli
	Tyskland	Fladfisk	Ubegrænset
	Nederlandene	Rødspætte	Ubegrænset
		Tunge	Ubegrænset

Geografisk område	Medlemsstat	Art	Mængde eller særlige karakteristika
Thyborøn til Hanstholm	Belgien	Hvilling	Ubegrænset kun i juni og juli
		Rødspætte	Ubegrænset kun i juni og juli
	Tyskland	Fladfisk	Ubegrænset
		Brisling	Ubegrænset
		Torsk	Ubegrænset
		Sej	Ubegrænset
		Kuller	Ubegrænset
		Makrel	Ubegrænset
		Sild	Ubegrænset
		Hvilling	Ubegrænset
	Nederlandene	Torsk	Ubegrænset
		Rødspætte	Ubegrænset
		Tunge	Ubegrænset
Skagerrak Fra Hanstholm til Skagen (4-12 sømil)	Belgien	Rødspætte	Ubegrænset kun i juni og juli
	Tyskland	Fladfisk	Ubegrænset
		Brisling	Ubegrænset
		Torsk	Ubegrænset
		Sej	Ubegrænset
		Kuller	Ubegrænset
		Makrel	Ubegrænset
		Sild	Ubegrænset
		Hvilling	Ubegrænset
	Nederlanderne	Torsk	Ubegrænset
		Rødspætte	Ubegrænset
		Tunge	Ubegrænset
		Torsk	Ubegrænset
Fladfisk		Ubegrænset	
Kattegat (3-12 sømil)	Tyskland	Jomfruhummer	Ubegrænset
		Sild	Ubegrænset
		Sild	Ubegrænset
		Sild	Ubegrænset
Nord for Sjælland til breddegraden, der går gennem Forsnæs fyr	Tyskland	Brisling	Ubegrænset
	Tyskland	Fladfisk	Ubegrænset
Torsk		Ubegrænset	
Sild		Ubegrænset	
Brisling		Ubegrænset	
Ål		Ubegrænset	
Laks		Ubegrænset	
Hvilling		Ubegrænset	
Makrel		Ubegrænset	
Østersøen (inkl. Bælterne, Sundet og Bornholm) (3-12 sømil)	Tyskland	Fladfisk	Ubegrænset
Torsk		Ubegrænset	
Sild		Ubegrænset	
Brisling		Ubegrænset	
Ål		Ubegrænset	
Laks		Ubegrænset	
Hvilling		Ubegrænset	
Makrel		Ubegrænset	

Geografisk område	Medlemsstat	Art	Mængde eller særlige karakteristika
Skagerrak (4-12 sømil)	Sverige	Alle arter	Ubegrænset
Kattegat (3 ⁽¹⁾)-12 sømil)	Sverige	Alle arter	Ubegrænset
Østersøen (3-12 sømil)	Sverige	Alle arter	Ubegrænset

(¹) Målt fra kystlinien.

5. TYSKLANDS KYSTFARVANDE

Geografisk område	Medlemsstat	Art	Mængde eller særlige karakteristika
Nordsødkysten (3-12 sømil) Alle kyster	Danmark	Demersale arter	Ubegrænset
		Brisling	Ubegrænset
		Tobis	Ubegrænset
Fra den dansk-tyske grænse til den nordlige spids af Amrum ved 54°43' N	Nederlandene	Demersale arter	Ubegrænset
		Rejer	Ubegrænset
		Rejer	Ubegrænset
Området omkring Helgoland	Det Forenede Kongerige	Torsk	Ubegrænset
		Rødspætte	Ubegrænset
		Torsk	Ubegrænset
Østersødkysten (3-12 sømil)	Danmark	Rødspætte	Ubegrænset
		Sild	Ubegrænset
		Brisling	Ubegrænset
		Ål	Ubegrænset
		Hvilling	Ubegrænset
		Makrel	Ubegrænset

6. FRANKRIGS OG DE FRANSKE OVERSØISKE DEPARTEMENTERS KYSTFARVANDE

Geografisk område	Medlemsstat	Art	Mængde eller særlige karakteristika
Den nordøstatlantiske kyst (6-12 sømil)			
Fra den belgisk-franske grænse til øst for departementet Manche (Vire-Grandcamples-Bains flodmunding ved 49°23'30" N, 1°2' V)	Belgien	Demersale arter	Ubegrænset
		Kammusling	Ubegrænset
Fra Dunkerque (2°20' Ø) til Cap d'Antifer (0°10' Ø)	Nederlandene	Alle arter	Ubegrænset
		Sild	Ubegrænset kun i oktober-december
Fra den belgisk-franske grænse til Cap d'Alprech vest (50°42'30" N, 1°33'30" Ø)	Det Forenede Kongerige	Alle arter	Ubegrænset

Geografisk område	Medlemsstat	Art	Mængde eller særlige karakteristika
Atlantehavskysten (6-12 sømil) Fra den spansk-franske grænse til 46°08' N	Spanien	Ansjos	Direkte fiskeri, ubegrænset kun 1. marts — 30. juni Fiskeri efter levende agn kun 1. juli — 31. oktober
		Sardin	Ubegrænset kun 1. januar — 28. februar og 1. juli — 31. december Desuden skal aktiviteter vedrørende ovennævnte arter udøves i overensstemmelse med og inden for grænserne af de aktiviteter, der blev udøvet i 1984
Middelhavskysten (6-12 sømil) Fra den spanske grænse til Cap Leucate	Spanien	Alle arter	Ubegrænset

7. SPANIENS KYSTFARVANDE

Geografisk område	Medlemsstat	Art	Mængde eller særlige karakteristika
Atlantehavskysten (6-12 sømil) Fra den fransk-spanske grænse til Cap Mayor fyr (3°47' V)	Frankrig	Pelagiske arter	Ubegrænset i overensstemmelse med og inden for grænserne af de aktiviteter, der blev udøvet i 1984
Middelhavskysten (6-12 sømil) Fra den fransk-spanske grænse til Cap Creus		Alle arter	Ubegrænset

8. NEDERLANDENES KYSTFARVANDE

Geografisk område	Medlemsstat	Art	Mængde eller særlige karakteristika
Hele kysten (3-12 sømil)	Belgien	Alle arter	Ubegrænset
		Danmark	Demersale arter
	Tyskland	Brisling	Ubegrænset
		Tobis	Ubegrænset
		Hestemakrel	Ubegrænset
		Torsk	Ubegrænset
Hele kysten (6-12 sømil)	Frankrig	Alle arter	Ubegrænset
	Det Forenede Kongerige	Demersale arter	Ubegrænset

9. FINLANDS KYSTFARVANDE

Geografisk område	Medlemsstat	Art	Mængde eller særlige karakteristika
Østersøen (4-12 sømil) (*)	Sverige	Alle arter	Ubegrænset

(*) 3-12 sømil rundt om Bogskär.

10. SVERIGES KYSTFARVANDE

Geografisk område	Medlemsstat	Art	Mængde eller særlige karakteristika
Skagerrak (4-12 sømil)	Danmark	Alle arter	Ubegrænset
Kattegat (3 (**)-12 sømil)	Danmark	Alle arter	Ubegrænset
Østersøen	Danmark	Alle arter	Ubegrænset
	Finland	Alle arter	Ubegrænset

(*) Målt fra kystlinjen.

BILAG II

SHETLANDSKASSEN

A. Geografisk afgrænsning

Fra punktet på Skotlands vestkyst ved 58°30' N til punktet 59°30' N, 6°15' V

Fra punktet 58°30' N, 6°15' V til punktet 59°30' N, 5°45' V

Fra punktet 59°30' N, 5°45' V til punktet 59°30' N, 3°45' V

langs 12-sømilegrænsen nord for Orkneyøerne

Fra punktet 59°30' N, 3°00' V til 61°00' N, 3°00' V

Fra punktet 61°00' N, 3°00' V til punktet 61°00' N, 0°00' V

langs 12-sømilegrænsen nord for Shetlandsøerne

Fra punktet 61°00' N, 0°00' V til punktet 59°30' N, 0°00' V

Fra punktet 59°30' N, 0°00' V til punktet 59°30' N, 1°00' V

Fra punktet 59°30' N, 1°00' V til punktet 59°00' N, 1°00' V

Fra punktet 59°00' N, 1°00' V til punktet 59°00' N, 2°00' V

Fra punktet 59°00' N, 2°00' V til punktet 58°30' N, 2°00' V

Fra punktet 58°30' N, 2°00' V til punktet 58°30' N, 3°00' V

Fra punktet 58°30' N, 3°00' V til punktet på Skotlands østkyst ved 58°30' N.

B. Tilladt fiskeriindsats

Maksimalt antal fartøjer med en længde mellem perpendikulererne på mindst 26 m, der har tilladelse til at fiske efter demersale arter, bortset fra sperling og blåhvilling.

Medlemsstat	Antal tilladte fartøjer
Frankrig	52
Det Forenede Kongerige	62
Tyskland	12
Belgien	2

RÅDETS FORORDNING (EF) Nr. 2372/2002

af 20. december 2002

om særforanstaltninger for at yde erstatning til den spanske fiskeri-, skaldyrs- og akvakultursektor for de tab, olieudslippet fra Prestige har forårsaget

RÅDET FOR DEN EUROPÆISKE UNION HAR —

under henvisning til traktaten om oprettelse af Det Europæiske Fællesskab, særlig artikel 36 og 37,

under henvisning til forslag fra Kommissionen ⁽¹⁾,

under henvisning til udtalelse fra Europa-Parlamentet ⁽²⁾,

efter at have hørt Det Europæiske Økonomiske og Sociale Udvalg, og

ud fra følgende betragtninger:

- (1) I november 2002 havarerede tankskibet Prestige, der var lastet med 77 000 t svær brændselolie, ud for Galiciens kyst, og de første olieudslip nåede frem til den spanske kyst den 16. november 2002.
- (2) På grund af olieforureningens indflydelse på miljøet er der ikke blot blevet nedlagt fiskeriforbud, men også forbud mod alt skaldyrsfiskeri og visse akvakulturaktiviteter langs store dele af den spanske Atlanterhavskyst. Endvidere har olieudslippene også forvoldt skader på akvakulturanlæg i de pågældende spanske kystområder.
- (3) Ved Rådets forordning (EF) nr. 2792/1999 ⁽³⁾ fastsættes der nærmere regler og betingelser for Fællesskabets strukturforanstaltninger for fiskeriet. I artikel 13, stk. 1, og de mere specifikke regler i forordningens bilag III fastsættes de støtteberettigede omkostninger inden for områderne akvakultur og beskyttelse og udvikling af vandressourcer, som kan medfinansieres af Det Finansielle Instrument til Udvikling af Fiskeriet (FIUF). Forordningens artikel 16 indeholder desuden regler for, hvornår medlemsstaterne kan modtage støtte fra FIUF til at yde erstatning til fiskere og fartøjsejere for midlertidigt ophør med fiskeriaktiviteter i tilfælde af uforudsigelige begivenheder.
- (4) Kriterierne for at anerkende udgifter, der skal medfinansieres af FIUF, som støtteberettigede inden for de pågældende områder kan dog ikke uden videre anvendes på den type foranstaltninger, som er nødvendige for at klare følgerne af olieforureningen.
- (5) Desuden er det for øjeblikket tilladt at yde erstatning for midlertidigt ophør med fiskeriaktiviteter til fiskere og fartøjsejere, men ikke til andre personer eller virksom-

heder inden for skaldyrs- eller akvakultursektoren. Ifølge artikel 16 er der også lagt loft over den samlede støtte fra FIUF til disse formål.

- (6) Under disse omstændigheder bør det gøres lettere at yde erstatning for midlertidigt ophør med fiskeri-, skaldyrs- og akvakulturaktiviteter på grund af ovennævnte olieforurening. Derudover bør der ydes støtte til at rengøre, reparere og genopbygge skaldyrs- og akvakulturanlæg og genindsætte skaldyrsbestande for at genskabe produktionskapaciteten og udskifte fiskeredskaber, der er blevet beskadiget af olieudslippene.
- (7) Det er derfor nødvendigt at fravige ovennævnte bestemmelser i forordning (EF) nr. 2792/1999.
- (8) Da de øvrige dele skal gennemføres ved hjælp af FIUF-bevillinger, bør de supplerende bevillinger, der kræves til disse formål, stilles til rådighed af de midler, som er afsat inden for rammerne af Rådets forordning (EF) nr. 2561/2001 af 17. december 2001 om fremme af omstillingen af de fartøjer og fiskere, der indtil 1999 var afhængige af fiskeriaftalen med Marokko ⁽⁴⁾, særlig artikel 5, stk. 1.
- (9) Disse supplerende bevillinger bør anvendes til de særforanstaltninger, der træffes dels for at yde erstatning til personer og virksomheder inden for den spanske fiskeri-, skaldyrs- og akvakultursektor, fordi de midlertidigt har måttet ophøre med deres aktiviteter, dels for at yde bistand til at genoprette de aktiviteter, som er blevet ramt af olieforureningen.
- (10) Særforanstaltningerne skal være i overensstemmelse med de generelle principper for strukturpolitikken i fiskerisektoren.
- (11) De nødvendige foranstaltninger til gennemførelse af denne forordning bør vedtages i henhold til Rådets afgørelse 1999/468/EF af 28. juni 1999 om fastsættelse af de nærmere vilkår for udøvelsen af de gennemførelsesbeføjelser, der tillægges Kommissionen ⁽⁵⁾.
- (12) Da det er nødvendigt at træffe øjeblikkelige foranstaltninger for at afhjælpe situationen efter udslippet fra Prestige, må fristen i punkt 1, nr. 3, i protokollen om de nationale parlamenters rolle fraviges —

⁽¹⁾ Endnu ikke offentliggjort i EFT.

⁽²⁾ Udtalelse af 19.12.2002 (endnu ikke offentliggjort i EFT).

⁽³⁾ EFT L 337 af 30.12.1999, s. 10.

⁽⁴⁾ EFT L 344 af 28.12.2001, s. 17.

⁽⁵⁾ EFT L 184 af 17.7.1999, s. 23.

UDSTEDT FØLGENDE FORORDNING:

Artikel 1

Anvendelsesområde

Denne forordning fastsætter ekstraordinære støtteforanstaltninger for personer og virksomheder inden for den spanske fiskeri-, skaldyrs- og akvakultursektor i de spanske kystområder, der er blevet ramt af olieforureningen fra Prestiges forlis, samt betingelser og grænser for at yde støtte.

Artikel 2

Særforanstaltninger

1. Spanien kan træffe følgende særforanstaltninger over for de personer og virksomheder, der er nævnt i artikel 1:

- yde erstatning til personer og virksomhedsejere, som midlertidigt har måttet ophøre med deres aktiviteter
- støtte udskiftning af fiskeredskaber, af andet hjælpeudstyr og reparation af de berørte fartøjer og erstatning af de beskadigede dele på disse
- støtte rengøring, reparation og genopbygning af skaldyrs- og akvakulturanlæg
- yde erstatning med henblik på genindsættelse af skaldyrsbestande.

2. De udgifter, der afholdes til særforanstaltningerne, er støtteberettigede på den betingelse, at det midlertidige ophør med aktiviteter, som er nævnt i litra a), og skaderne på redskaber og anlæg, der er nævnt i litra b), c) og d), skyldes olieudslippene fra Prestiges forlis.

3. Støttesatserne for særforanstaltningerne er fastsat i bilaget.

Artikel 3

Undtagelser fra forordning (EF) nr. 2792/1999

1. Uanset bestemmelserne i forordning (EF) nr. 2792/1999 gælder stk. 2 til 6 i denne artikel for særforanstaltningerne i artikel 2.

2. De erstatninger for midlertidigt ophør med aktiviteter, der er nævnt i artikel 16, stk. 1, litra a), i forordning (EF) nr. 2792/1999, kan også ydes til personer og virksomhedsejere inden for den spanske skaldyrs- og akvakultursektor.

3. Den maksimale periode på to og seks måneder, der er fastsat i artikel 16, stk. 1, litra a), i forordning (EF) nr. 2792/1999, gælder ikke.

4. Støtten fra FIUF til de erstatninger, der er nævnt i stk. 1 og 2, tages ikke i betragtning, når der tages stilling til, om de lofter, som er nævnt i artikel 16, stk. 3, første afsnit, i forordning (EF) nr. 2792/1999, er overholdt.

5. De restriktioner, der er fastsat i punkt 1.4, sidste afsnit, i bilag III til forordning (EF) nr. 2792/1999, gælder ikke, når der er tale om udskiftning af fiskeredskaber, som er blevet beskadiget som følge af olieforureningen fra Prestiges forlis.

6. Følgende omkostninger er støtteberettigede efter artikel 13, stk. 1, i forordning (EF) nr. 2792/1999:

- omkostninger i forbindelse med rengøring, reparation og genopbygning med henblik på at genskabe produktionskapaciteten i skaldyrs- og akvakulturanlæg, der er blevet ramt af olieforureningen
- omkostninger i forbindelse med indsættelse af nye bestande i skaldyrs- og akvakulturanlæg, der er blevet ramt af olieforureningen.

Artikel 4

Anvendelse af de generelle bestemmelser

Bestemmelserne i forordning (EF) nr. 1260/1999⁽¹⁾ og (EF) nr. 2792/1999⁽²⁾ anvendes ved gennemførelsen af særforanstaltningerne i artikel 2 i henhold til de bestemmelser og undtagelser, der er fastsat i nærværende forordning.

Artikel 5

Yderligere EF-støtte

1. Ud over FIUF-bevillingerne ydes der en supplerende EF-støtte på 30 mio. EUR til de formål, der er beskrevet i denne forordning.

2. Den supplerende støtte stilles til rådighed af de midler, der tidligere var afsat til de formål, som er beskrevet i forordning (EF) nr. 2561/2001.

Artikel 6

Ændring af forordning (EF) nr. 2561/2001

I artikel 5, stk. 1, i forordning (EF) nr. 2561/2001 indsættes følgende som nyt afsnit:

»Inden for det beløb, der er tildelt Spanien, afsættes højst 30 mio. EUR til foranstaltningerne i Rådets forordning (EF) nr. 2372/2002.«

Artikel 7

Gennemførelsesrapporter

Spanien forelægger Kommissionen en konsolideret rapport om gennemførelsen af særforanstaltningerne i artikel 2 for hvert år, de gennemføres, senest den 31. marts det følgende år. Den første rapport skal forelægges senest den 31. marts 2004.

⁽¹⁾ Rådets forordning (EF) nr. 1260/1999 af 21. juni 1999 om vedtagelse af generelle bestemmelser for strukturfondene (EFT L 161 af 26.6.1999, s. 1).

⁽²⁾ Rådets forordning (EF) nr. 2792/1999 af 17. december 1999 om de nærmere regler og betingelser for Fællesskabets strukturforanstaltninger for fiskeriet (EFT L 337 af 30.12.1999, s. 10).

*Artikel 8***Gennemførelsesbestemmelser**

Foranstaltningerne til gennemførelse af denne forordning vedtages efter forvaltningsproceduren i artikel 9, stk. 2.

Artikel 9

1. Kommissionen bistås af Komitéen for Fiskeri og Akvakultur, der er nedsat ved artikel 51 i forordning (EF) nr. 1260/1999.

2. Når der henvises til dette stykke, anvendes artikel 4 og 7 i afgørelse 1999/468/EF.

Perioden i artikel 4, stk. 3, i afgørelse 1999/468/EF, fastsættes til én måned.

*Artikel 10***Afsluttende bestemmelser**

Denne forordning træder i kraft på tredjedagen efter offentliggørelsen i *De Europæiske Fællesskabers Tidende*.

Denne forordning er bindende i alle enkeltheder og gælder umiddelbart i hver medlemsstat.

Udfærdiget i Bruxelles, den 20. december 2002.

På Rådets vegne
M. FISCHER BOEL
Formand

BILAG**STØTTESATSER**

Støttesatserne for særforanstaltningerne i artikel 2 fastsættes for de grupper, der er nævnt i punkt 2 i bilag IV til forordning (EF) nr. 2792/1999, og i overensstemmelse med de satser, der er fastsat i tabel 3 i samme bilag, ændret ved Rådets forordning (EF) nr. 1451/2001, på følgende måde:

1. Midlertidigt ophør med skaldyrs- og akvakulturaktiviteter	Gruppe 1
2. Udskiftning af fiskeredskaber	Gruppe 2
3. Rengøring, reparation og genopbygning af skaldyrs- og akvakulturanlæg	
— foretaget af offentlige myndigheder	Gruppe 1
— foretaget af private virksomheder	Gruppe 3
4. Genindsættelse af skaldyrsbestande	Gruppe 1
-

KOMMISSIONENS FORORDNING (EF) Nr. 2373/2002**af 30. december 2002****om faste importværdier med henblik på fastsættelsen af indgangsprisen for visse frugter og grøntsager**

KOMMISSIONEN FOR DE EUROPÆISKE FÆLLESSKABER HAR —
under henvisning til traktaten om oprettelse af Det Europæiske Fællesskab,

under henvisning til Kommissionens forordning (EF) nr. 3223/94 af 21. december 1994 om gennemførelsesbestemmelser til importordningen for frugt og grøntsager ⁽¹⁾, senest ændret ved forordning (EF) nr. 1498/98 ⁽²⁾, særlig artikel 4, stk. 1, og

ud fra følgende betragtninger:

- (1) I forordning (EF) nr. 3223/94 fastsættes som følge af gennemførelsen af resultaterne af de multilaterale handelsforhandlinger under Uruguay-runden kriterierne for Kommissionens fastsættelse af de faste værdier ved import fra tredjelande for de produkter og perioder, der er anført i nævnte forordnings bilag.

- (2) Ved anvendelse af ovennævnte kriterier skal de faste importværdier fastsættes på de niveauer, der findes i bilaget til nærværende forordning —

UDSTEDT FØLGENDE FORORDNING:

Artikel 1

De faste importværdier, der er omhandlet i artikel 4 i forordning (EF) nr. 3223/94, fastsættes som anført i tabellen i bilaget.

Artikel 2

Denne forordning træder i kraft den 31. december 2002.

Denne forordning er bindende i alle enkeltheder og gælder umiddelbart i hver medlemsstat.

Udfærdiget i Bruxelles, den 30. december 2002.

På Kommissionens vegne
J. M. SILVA RODRÍGUEZ
Generaldirektør for landbrug

⁽¹⁾ EFT L 337 af 24.12.1994, s. 66.

⁽²⁾ EFT L 299 af 1.11.2002, s. 17.

BILAG

til Kommissionens forordning af 30. december 2002 om faste importværdier med henblik på fastsættelsen af indgangsprisen for visse frugter og grøntsager

(EUR/100 kg)

KN-kode	Tredjelandskode ⁽¹⁾	Fast importværdi
0702 00 00	052	60,2
	204	40,0
	608	29,7
	999	43,3
0707 00 05	052	121,7
	999	121,7
0709 90 70	052	119,7
	204	64,0
	999	91,8
0805 10 10, 0805 10 30, 0805 10 50	052	61,9
	204	59,1
	999	60,5
0805 20 10	204	72,4
	999	72,4
0805 20 30, 0805 20 50, 0805 20 70, 0805 20 90	052	50,4
	999	50,4
0805 50 10	052	52,7
	600	72,2
	999	62,5
0808 10 20, 0808 10 50, 0808 10 90	060	36,1
	400	92,0
	404	101,2
	720	68,3
	999	74,4
0808 20 50	400	114,5
	999	114,5

⁽¹⁾ Den statistiske landefortegnelse, der er fastsat i Kommissionens forordning (EF) nr. 2020/2001 (EFT L 273 af 16.10.2001, s. 6). Koden »999« repræsenterer »anden oprindelse«.

KOMMISSIONENS FORORDNING (EF) Nr. 2374/2002
af 30. december 2002

om ændring af forordning (EF) nr. 668/2001 og om forhøjelse til 3 499 978 tons af den løbende licitation med henblik på eksport af byg, som er i det tyske interventionsorgans besiddelse

KOMMISSIONEN FOR DE EUROPÆISKE FÆLLESSKABER HAR —
under henvisning til traktaten om oprettelse af Det Europæiske Fællesskab,

under henvisning til Rådets forordning (EØF) nr. 1766/92 af 30. juni 1992 om den fælles markedsordning for korn ⁽¹⁾, senest ændret ved forordning (EF) nr. 1666/2000 ⁽²⁾, særlig artikel 5, og

ud fra følgende betragtninger:

- (1) Ved Kommissionens forordning (EØF) nr. 2131/93 ⁽³⁾, senest ændret ved forordning (EF) nr. 1630/2000 ⁽⁴⁾, er der fastsat procedurer og betingelser for salg af korn fra interventionsorganerne.
- (2) Ved Kommissionens forordning (EF) nr. 668/2001 ⁽⁵⁾, senest ændret ved forordning (EF) nr. 1095/2002 ⁽⁶⁾, blev der åbnet en løbende licitation med henblik på eksport af 3 000 055 tons byg, som er i det tyske interventionsorgans besiddelse. Tyskland har meddelt Kommissionen, at dets interventionsorgan har til hensigt at forhøje den i licitationen udbudte mængde med henblik på eksport med 499 923 tons. Den samlede mængde byg, der af dets interventionsorgan udbydes i licitation, bør derfor forhøjes til 3 499 978 tons.
- (3) Som følge af den forhøjede licitationsmængde er det nødvendigt at ændre fortegnelsen over områder og lagermængder. Bilag I til forordning (EF) nr. 668/2001 bør derfor ændres.

- (4) De i denne forordning fastsatte foranstaltninger er i overensstemmelse med udtalelse fra Forvaltningskomitéen for Korn —

UDSTEDT FØLGENDE FORORDNING:

Artikel 1

I forordning (EF) nr. 668/2001 foretages følgende ændringer:

- 1) Artikel 2 affattes således:

»Artikel 2

1. Licitationen omfatter maksimalt 3 499 978 tons byg med henblik på eksport til alle tredjelande, undtagen USA, Canada og Mexico.
 2. Oplagringsområderne for de 3 499 978 tons byg er anført i bilag I.«
- 2) Bilag I erstattes af bilaget til denne forordning.

Artikel 2

Denne forordning træder i kraft på dagen for offentliggørelsen i *De Europæiske Fællesskabers Tidende*.

Denne forordning er bindende i alle enkeltheder og gælder umiddelbart i hver medlemsstat.

Udfærdiget i Bruxelles, den 30. december 2002.

På Kommissionens vegne

Franz FISCHLER

Medlem af Kommissionen

⁽¹⁾ EFT L 181 af 1.7.1992, s. 21.

⁽²⁾ EFT L 193 af 29.7.2000, s. 1.

⁽³⁾ EFT L 191 af 31.7.1993, s. 76.

⁽⁴⁾ EFT L 187 af 26.7.2000, s. 24.

⁽⁵⁾ EFT L 93 af 3.4.2001, s. 20.

⁽⁶⁾ EFT L 166 af 25.6.2002, s. 4.

BILAG

»BILAG I

(tons)

Oplagringssted	Mængde
Schleswig-Holstein/Hamburg/Niedersachsen/ Bremen/Mecklenburg-Vorpommern	1 222 009
Nordrhein-Westfalen/Hessen/Rheinland-Pfalz/ Saarland/Baden-Württemberg/Bayern	321 864
Berlin/Brandenburg/Sachsen-Anhalt/Sachsen/ Thüringen	1 956 105«

KOMMISSIONENS FORORDNING (EF) Nr. 2375/2002

af 27. december 2002

om åbning og forvaltning af EF-toldkontingenter for import af blød hvede af anden kvalitet end høj kvalitet fra tredjelande og om undtagelsesbestemmelser til Rådets forordning (EØF) nr. 1766/92

KOMMISSIONEN FOR DE EUROPÆISKE FÆLLESSKABER HAR —

under henvisning til traktaten om oprettelse af Det Europæiske Fællesskab,

under henvisning til Rådets forordning (EØF) nr. 1766/92 af 30. juni 1992 om den fælles markedsordning for korn⁽¹⁾, senest ændret ved forordning (EF) nr. 1666/2000⁽²⁾, særlig artikel 12, stk. 1,

under henvisning til Rådets afgørelse af 19. december 2002 om indgåelse af en aftale i form af brevveksling mellem Det Europæiske Fællesskab og Amerikas Forenede Stater om ændring af indrømmelserne for korn i liste CXL, der er knyttet som bilag til GATT af 1994⁽³⁾, særlig artikel 2,

under henvisning til Rådets afgørelse af 19. december 2002 om indgåelse af en aftale i form af brevveksling mellem Det Europæiske Fællesskab og Canada i henhold til artikel XXVIII i GATT af 1994 om ændring af indrømmelserne for korn i liste CXL, der er knyttet som bilag til GATT af 1994⁽⁴⁾, særlig artikel 2, og

ud fra følgende betragtninger:

- (1) Efter handelsforhandlinger har EF ændret betingelserne for import af blød hvede af lav og middel kvalitet, dvs. blød hvede af anden kvalitet end høj kvalitet, som defineret i bilag I til Kommissionens forordning (EF) nr. 1249/96 af 28. juni 1996 om gennemførelsesbestemmelser til Rådets forordning (EØF) nr. 1766/92 for så vidt angår importtold for korn⁽⁵⁾, senest ændret ved forordning (EF) nr. 1900/2002⁽⁶⁾, gennem oprettelse af et importkontingent pr. 1. januar 2003.
- (2) Toldkontingentet omfatter en årlig mængde på højst 2 981 600 tons, hvoraf 572 000 tons skal have oprindelse i USA og 38 000 tons i Canada.
- (3) Som følge af åbningen af kontingentet er det nødvendigt at tilpasse forordning (EØF) nr. 1766/92. Da kontingentet åbnes pr. 1. januar 2003, skal der anvendes undtagelsesbestemmelser til forordning (EØF) nr. 1766/92 i en overgangsperiode, der udløber på datoen for ikrafttrædelsen af ændringen af forordningen, dog senest den 30. juni 2003.

- (4) For at de produkter, der er omfattet af toldkontingenterne, kan importeres under ordnede forhold og uden spekulationshandel, bør det fastsættes, at import sker mod udstedelse af importlicenser. Licenserne udstedes for bestemte mængder og efter ansøgning herom, idet der i givet fald anvendes en koefficient for nedsættelse af de mængder, der ansøges om.
- (5) Med henblik på en korrekt forvaltning af kontingenterne bør der fastsættes frister for indgivelse af licensansøgninger og bestemmelser om de oplysninger, der skal anføres i licensansøgninger og licenser.
- (6) For at tage hensyn til leveringsbetingelserne bør der fastsættes undtagelsesbestemmelser om licensernes gyldighedsperiode.
- (7) Med henblik på en korrekt forvaltning af kontingenterne bør der fastsættes undtagelsesbestemmelser til Kommissionens forordning (EF) nr. 1291/2000 af 9. juni 2000 om fælles gennemførelsesbestemmelser for ordningen med import- og eksportlicenser og forudfastsættelsesattester for landbrugsprodukter⁽⁷⁾, senest ændret ved forordning (EF) nr. 2299/2001⁽⁸⁾, for så vidt angår overdragelse af licenser og tolerancer for de mængder, der overgår til fri omsætning.
- (8) Med henblik på korrekt forvaltning af kontingenterne bør det fastsættes, at sikkerheden fastsættes til et ret højt beløb som undtagelse fra artikel 10 i Kommissionens forordning (EF) nr. 1162/95 af 23. maj 1995 om særlige gennemførelsesbestemmelser for ordningen med import- og eksportlicenser for korn og ris⁽⁹⁾, senest ændret ved forordning (EF) nr. 1322/2002⁽¹⁰⁾.
- (9) Der bør fastsættes bestemmelser om hurtig og gensidig udveksling af oplysninger mellem Kommissionen og medlemsstaterne om de mængder, der ansøges om og importeres.
- (10) De i denne forordning fastsatte foranstaltninger er i overensstemmelse med udtalelse fra Forvaltningskomitéen for Korn —

⁽¹⁾ EFT L 181 af 1.7.1992, s. 21.

⁽²⁾ EFT L 193 af 29.7.2000, s. 1.

⁽³⁾ Endnu ikke offentliggjort i EFT.

⁽⁴⁾ Endnu ikke offentliggjort i EFT.

⁽⁵⁾ EFT L 161 af 29.6.1996, s. 125.

⁽⁶⁾ EFT L 287 af 25.10.2002, s. 15.

⁽⁷⁾ EFT L 152 af 24.6.2000, s. 1.

⁽⁸⁾ EFT L 308 af 27.11.2001, s. 19.

⁽⁹⁾ EFT L 117 af 24.5.1995, s. 2.

⁽¹⁰⁾ EFT L 194 af 23.7.2002, s. 22.

UDSTEDT FØLGENDE FORORDNING:

Artikel 5

Artikel 1

Som undtagelse fra artikel 10, stk. 1 og 2, i forordning (EØF) nr. 1766/92 fastsættes importtolden for blød hvede henhørende under KN-kode 1001 90 99 af anden kvalitet end høj kvalitet, som defineret i bilag I til forordning (EF) nr. 1249/96, i forbindelse med det kontingent, der åbnes ved denne forordning.

For de af denne forordning omfattede produkter, der importeres ud over den mængde, som er fastsat i artikel 3, anvendes artikel 10, stk. 1, i forordning (EØF) nr. 1766/92.

Artikel 2

1. Toldkontingentet for import af 2 981 000 tons blød hvede henhørende under KN-kode 1001 90 99, af anden kvalitet end høj kvalitet, åbnes pr. 1. januar 2003.

2. Toldkontingentet åbnes hvert år den 1. januar. Importtolden for kontingentmængden er på 12 EUR/ton.

Artikel 3

1. Det årlige toldkontingent opdeles i tre delkontingenter:

- a) delkontingent I: 572 000 tons for USA
- b) delkontingent II: 38 000 tons for Canada
- c) delkontingent III: 2 371 600 tons for andre tredjelande.

2. Hvis der i årets løb konstateres en større underudnyttelse af delkontingent I eller II, kan Kommissionen efter aftale med de pågældende tredjelande vedtage bestemmelser om at overføre ikke-udnyttede mængder til de øvrige delkontingenter efter proceduren i artikel 23 i forordning (EØF) nr. 1766/92.

3. Delkontingent III opdeles i fire kvartalstrancher på hver 592 900 tons for følgende perioder:

- a) 1. tranche: 1. januar til 31. marts
- b) 2. tranche: 1. april til 30. juni
- c) 3. tranche: 1. juli til 30. september
- d) 4. tranche: 1. oktober til 31. december.

4. Bortset fra den i stk. 3, litra d), nævnte 4. tranche overføres ikke-udnyttede mængder i en tranche automatisk til den følgende tranche. Hvis en tranche opbruges, kan Kommissionen efter proceduren i artikel 23 i forordning (EØF) nr. 1766/92 beslutte at fremrykke åbningen af den følgende tranche.

Artikel 4

Ved import i forbindelse med det kontingent, der er nævnt i artikel 2, stk. 1, forelægges der en importlicens, som er udstedt i henhold til forordning (EF) nr. 1291/2000, medmindre andet følger af nærværende forordning.

1. Importlicensansøgninger indgives hver mandag senest kl. 13, Bruxelles-tid, til medlemsstaternes myndigheder.

I hver licensansøgning angives en mængde, der ikke overstiger den mængde, som er til rådighed for import af det pågældende produkt i den pågældende periode.

2. På dagen for indgivelse af licensansøgninger sender medlemsstaternes myndigheder senest kl. 18.00, Bruxelles-tid, pr. telefax Kommissionen en meddelelse efter den model, der er vist i bilaget, og med angivelse af de samlede mængder af importlicensansøgningerne. Hvis dagen for indgivelse af ansøgninger er en national helligdag, fremsender medlemsstaten den pågældende meddelelse senest kl. 18.00, Bruxelles-tid, arbejdsdagen forud for den nationale helligdag.

Oplysningerne meddeles adskilt fra de øvrige oplysninger om importlicensansøgninger for korn.

3. Hvis de mængder, der er tildelt siden periodens begyndelse, og den i artikel 2 nævnte mængde tilsammen overstiger kontingentmængden for den pågældende periode, fastsætter Kommissionen en koefficient for nedsættelse af de mængder, der er ansøgt om, senest den tredje arbejdsdag efter den dag, hvor licensansøgningerne indgives.

4. Licenserne udstedes den fjerde arbejdsdag efter den dag, hvor ansøgningerne indgives, jf. dog stk. 3. Den dag, hvor licenserne udstedes, sender medlemsstaternes myndigheder senest kl. 18.00, Bruxelles-tid, Kommissionen en meddelelse på det i bilaget nævnte telefax-nummer om de samlede mængder, der samme dag blev udstedt importlicenser for.

Artikel 6

Importlicenserne er gyldige i 60 dage fra den dag, hvor de udstedes. Gyldighedsperioden beregnes fra den dag, hvor licensen faktisk udstedes, jf. artikel 23, stk. 2, i forordning (EF) nr. 1291/2000.

Artikel 7

Uanset artikel 9 i forordning (EF) nr. 1291/2000 kan rettighederne i forbindelse med importlicensen ikke overdrages.

Artikel 8

Uanset artikel 8, stk. 4, i forordning (EF) nr. 1291/2000 må den mængde, der overgår til fri omsætning, ikke være større end den mængde, som er anført i importlicensens rubrik 17 og 18. I den forbindelse anføres et »0« i licensens rubrik 19.

Artikel 9

I importlicensansøgningen og importlicensen anføres følgende:

- a) i rubrik 8 oprindelseslandet
- b) i rubrik 20 en af følgende angivelser:
- Reglamento (CE) n° 2375/2002
 - Forordning (EF) nr. 2375/2002
 - Verordnung (EG) Nr. 2375/2002
 - Κανονισμός (ΕΚ) αριθ. 2375/2002
 - Regulation (EC) No 2375/2002
 - Règlement (CE) n° 2375/2002
 - Regolamento (CE) n. 2375/2002
 - Verordening (EG) nr. 2375/2002
 - Regulamento (CE) n.º 2375/2002
 - Asetus (EY) N:o 2375/2002
 - Förordning (EG) nr 2375/2002
- c) i rubrik 24 beløbet »12 EUR/ton«.

Artikel 10

Uanset artikel 10, litra a) og b), i forordning (EF) nr. 1162/95 fastsættes sikkerheden for de af denne forordning omfattede importlicenser til 30 EUR/ton.

Artikel 11

Når blød hvede af anden kvalitet end høj kvalitet med oprindelse i tredjelande overgår til fri omsætning inden for rammerne for toldkontingenter, skal der forelægges et oprindelsescertifikat, der er udfærdiget af landenes nationale myndigheder, jf. bestemmelserne i artikel 55 til 65 i Kommissionens forordning (EØF) nr. 2454/93 ⁽¹⁾.

Artikel 12

Denne forordning træder i kraft på tredjedagen efter offentliggørelsen i *De Europæiske Fællesskabers Tidende*.

Den anvendes fra den 1. januar 2003.

Den anvendes til den dato, hvor forordningen om ændring af artikel 10 i forordning (EØF) nr. 1766/92 træder i kraft, dog senest til den 30. juni 2003.

Denne forordning er bindende i alle enkeltheder og gælder umiddelbart i hver medlemsstat.

Udfærdiget i Bruxelles, den 27. december 2002.

På Kommissionens vegne
Franz FISCHLER
Medlem af Kommissionen

⁽¹⁾ EFT L 253 af 11.10.1993, s. 1.

BILAG

MODEL FOR MEDDELELSE, JF. ARTIKEL 5, STK. 2 (*)

Importkontingenter for blød hvede som åbnet ved forordning (EF) nr. 2375/2002

Ugen fra ... til ...

Kontingent/produkt	Importør nr.	Mængde, der er ansøgt om (tons)	Oprindelse

(*) Meddelelsen fremsendes pr. telefax til nr. (32-2) 295 25 15.

KOMMISSIONENS FORORDNING (EF) Nr. 2376/2002

af 27. december 2002

om åbning og forvaltning af EF-toldkontingentet for import af byg fra tredjelande og om undtagelsesbestemmelser til Rådets forordning (EØF) nr. 1766/92

KOMMISSIONEN FOR DE EUROPÆISKE FÆLLESSKABER HAR —

under henvisning til traktaten om oprettelse af Det Europæiske Fællesskab,

under henvisning til Rådets forordning (EØF) nr. 1766/92 af 30. juni 1992 om den fælles markedsordning for korn⁽¹⁾, senest ændret ved forordning (EF) nr. 1666/2000⁽²⁾, særlig artikel 12, stk. 1,

under henvisning til Rådets afgørelse af 19. december 2002 om indgåelse af en aftale i form af brevveksling mellem Det Europæiske Fællesskab og Amerikas Forenede Stater om ændring af indrømmelserne for korn i liste CXL, der er knyttet som bilag til GATT af 1994⁽³⁾, særlig artikel 2,

under henvisning til Rådets afgørelse af 19. december 2002 om indgåelse af en aftale i form af brevveksling mellem Det Europæiske Fællesskab og Canada i henhold til artikel XXVIII i GATT af 1994 om ændring af indrømmelserne for korn i liste CXL, der er knyttet som bilag til GATT af 1994⁽⁴⁾, særlig artikel 2, og

ud fra følgende betragtninger:

- (1) Efter handelsforhandlinger har EF ændret betingelserne for import af blød hvede af middel og lav kvalitet og byg gennem oprettelse af importkontingenter pr. 1. januar 2003. For bygs vedkommende har EF besluttet at udskifte præferencemargenordningen med to toldkontingenter, nemlig et toldkontingent for 50 000 tons maltbyg og et toldkontingent for 300 000 tons byg, som er formålet med denne forordning.
- (2) Som følge af åbningen af kontingentet er det nødvendigt at tilpasse forordning (EØF) nr. 1766/92. Da kontingentet åbnes pr. 1. januar 2003, skal der anvendes undtagelsesbestemmelser til forordning (EØF) nr. 1766/92 i en overgangsperiode, der udløber på datoen for ikrafttrædelsen af ændringen af forordningen, dog senest den 30. juni 2003.
- (3) For at de produkter, der er omfattet af toldkontingentet, kan importeres under ordnede forhold og uden spekulationshandel, bør det fastsættes, at import sker mod udstedelse af importlicenser. Licenserne udstedes for bestemte mængder og efter ansøgning herom, idet der i givet fald anvendes en koeficient for nedsættelse af de mængder, der ansøges om.

- (4) Med henblik på en korrekt forvaltning af kontingentet bør der fastsættes frister for indgivelse af licensansøgninger og bestemmelser om de oplysninger, der skal anføres i licensansøgninger og licenser.
- (5) For at tage hensyn til leveringsbetingelserne bør der fastsættes undtagelsesbestemmelser om licensernes gyldighedsperiode.
- (6) Med henblik på en korrekt forvaltning af kontingentet bør der fastsættes undtagelsesbestemmelser til Kommissionens forordning (EF) nr. 1291/2000 af 9. juni 2000 om fælles gennemførelsesbestemmelser for ordningen med import- og eksportlicenser og forudfastsættelsesattester for landbrugsprodukter⁽⁵⁾, senest ændret ved forordning (EF) nr. 2299/2001⁽⁶⁾, for så vidt angår overdragelse af licenser og tolerancer for de mængder, der overgår til fri omsætning.
- (7) Med henblik på korrekt forvaltning af kontingentet bør det fastsættes, at sikkerheden fastsættes til et ret højt beløb som undtagelse fra artikel 10 i Kommissionens forordning (EF) nr. 1162/95 af 23. maj 1995 om særlige gennemførelsesbestemmelser for ordningen med import- og eksportlicenser for korn og ris⁽⁷⁾, senest ændret ved forordning (EF) nr. 1322/2002⁽⁸⁾.
- (8) Der bør fastsættes bestemmelser om hurtig og gensidig udveksling af oplysninger mellem Kommissionen og medlemsstaterne om de mængder, der ansøges om og importeres.
- (9) De i denne forordning fastsatte foranstaltninger er i overensstemmelse med udtalelse fra Forvaltningskomitéen for Korn —

UDSTEDT FØLGENDE FORORDNING:

Artikel 1

Som undtagelse fra artikel 10, stk. 1 og 2, i forordning (EØF) nr. 1766/92 fastsættes importtolden for byg henhørende under KN-kode 1003 00 i forbindelse med det kontingent, der åbnes ved denne forordning.

⁽¹⁾ EFT L 181 af 1.7.1992, s. 21.⁽²⁾ EFT L 193 af 29.7.2000, s. 1.⁽³⁾ Endnu ikke offentliggjort i EFT.⁽⁴⁾ Endnu ikke offentliggjort i EFT.⁽⁵⁾ EFT L 152 af 24.6.2000, s. 1.⁽⁶⁾ EFT L 308 af 27.11.2001, s. 19.⁽⁷⁾ EFT L 117 af 24.5.1995, s. 2.⁽⁸⁾ EFT L 194 af 23.7.2002, s. 22.

For de af denne forordning omfattede produkter, der importeres ud over den mængde, som er fastsat i artikel 2, anvendes artikel 10, stk. 1, i forordning (EØF) nr. 1766/92.

Artikel 2

1. Toldkontingentet for import af 300 000 tons byg henhørende under KN-kode 1003 00 åbnes.

2. Toldkontingentet åbnes hvert år den 1. januar. Importtolden for kontingentmængden er på 16 EUR/ton.

Artikel 3

Ved import i forbindelse med det kontingent, der er nævnt i artikel 2, stk. 1, forelægges der en importlicens, som er udstedt i henhold til forordning (EF) nr. 1291/2000, medmindre andet følger af nærværende forordning.

Artikel 4

1. Importlicensansøgninger indgives hver mandag senest kl. 13.00, Bruxelles-tid, til medlemsstaternes myndigheder.

I hver licensansøgning angives en mængde, der ikke overstiger den mængde, som er til rådighed for import af det pågældende produkt i det pågældende år.

2. På dagen for indgivelse af licensansøgninger sender medlemsstaternes myndigheder senest kl. 18.00, Bruxelles-tid, pr. telefax Kommissionen en meddelelse efter den model, der er vist i bilaget, og med angivelse af de samlede mængder af importlicensansøgningerne. Hvis dagen for indgivelse af ansøgninger er en national helligdag, fremsender medlemsstaten den pågældende meddelelse senest kl. 18.00, Bruxelles-tid arbejdsdagen forud for den nationale helligdag.

Oplysningerne meddeles adskilt fra de øvrige oplysninger om importlicensansøgninger for korn.

3. Hvis de mængder, der er tildelt siden årets begyndelse, og den i artikel 2 nævnte mængde tilsammen overstiger kontingentmængden for det pågældende år, fastsætter Kommissionen en koefficient for nedsættelse af de mængder, der er ansøgt om, senest den tredje arbejdsdag efter den dag, hvor licensansøgningerne indgives.

4. Licenserne udstedes den fjerde arbejdsdag efter den dag, hvor ansøgningerne indgives, jf. dog stk. 3. Den dag, hvor licenserne udstedes, sender medlemsstaternes myndigheder senest kl. 18.00, Bruxelles-tid, Kommissionen en meddelelse på det i bilaget nævnte telefax-nummer om de samlede mængder, der samme dag blev udstedt importlicenser for.

Artikel 5

Importlicenserne er gyldige i 60 dage fra den dag, hvor de udstedes. Gyldighedsperioden beregnes fra den dag, hvor licensen faktisk udstedes, jf. artikel 23, stk. 2, i forordning (EF) nr. 1291/2000.

Artikel 6

Uanset artikel 9 i forordning (EF) nr. 1291/2000 kan rettighederne i forbindelse med importlicensen ikke overdrages.

Artikel 7

Uanset artikel 8, stk. 4, i forordning (EF) nr. 1291/2000 må den mængde, der overgår til fri omsætning, ikke være større end den mængde, som er anført i importlicensens rubrik 17 og 18. I den forbindelse anføres et »0« i licensens rubrik 19.

Artikel 8

I importlicensansøgningen og importlicensen anføres følgende:

a) i rubrik 20 en af følgende angivelser:

- Reglamento (CE) n° 2376/2002
- Forordning (EF) nr. 2376/2002
- Verordnung (EG) Nr. 2376/2002
- Κανονισμός (ΕΚ) αριθ. 2376/2002
- Regulation (EC) No 2376/2002
- Règlement (CE) n° 2376/2002
- Regolamento (CE) n. 2376/2002
- Verordening (EG) nr. 2376/2002
- Regulamento (CE) n.º 2376/2002
- Asetus (EY) N:o 2376/2002
- Förordning (EG) nr 2376/2002

b) i rubrik 24 beløbet »16 EUR/ton«.

Artikel 9

Uanset artikel 10, litra a) og b), i forordning (EF) nr. 1162/95 fastsættes sikkerheden for de af denne forordning omfattede importlicenser til 30 EUR/ton.

Artikel 10

Denne forordning træder i kraft på tredjedagen efter offentliggørelsen i *De Europæiske Fællesskabers Tidende*.

Den anvendes fra den 1. januar 2003.

Den anvendes til den dato, hvor forordningen om ændring af artikel 10 i forordning (EØF) nr. 1766/92 træder i kraft, dog senest til den 30. juni 2003.

Denne forordning er bindende i alle enkeltheder og gælder umiddelbart i hver medlemsstat.

Udfærdiget i Bruxelles, den 27. december 2002.

På Kommissionens vegne

Franz FISCHLER

Medlem af Kommissionen

BILAG

MODEL FOR MEDDELELSE, JF. ARTIKEL 4, STK. 2 (*)

Importkontingent for byg som åbnet ved forordning (EF) nr. 2376/2002

Ugen fra ... til ...

Kontingent/produkt	Importør nr.	Mængde, der er ansøgt om (tons)	Oprindelse

(*) Meddelelsen fremsendes pr. telefax til nr. (32-2) 295 25 15.

KOMMISSIONENS FORORDNING (EF) Nr. 2377/2002

af 27. december 2002

om åbning og forvaltning af EF-toldkontingenter for import af maltbyg fra tredjelande og om fravigelse af Rådets forordning (EØF) nr. 1766/92

KOMMISSIONEN FOR DE EUROPÆISKE FÆLLESSKABER HAR —

under henvisning til traktaten om oprettelse af Det Europæiske Fællesskab,

under henvisning til Rådets forordning (EØF) nr. 1766/92 af 30. juni 1992 om den fælles markedsordning for korn⁽¹⁾, senest ændret ved forordning (EF) nr. 1666/2000⁽²⁾, særlig artikel 12, stk. 1,

under henvisning til Rådets afgørelse af 19. december 2002 om indgåelse af en aftale i form af brevveksling mellem Det Europæiske Fællesskab og Amerikas Forenede Stater om ændring af indrømmelser for korn i liste CXL, der er knyttet som bilag til GATT 1994⁽³⁾, særlig artikel 2,

under henvisning til Rådets afgørelse af 19. december 2002 om indgåelse af en aftale i form af brevveksling mellem Det Europæiske Fællesskab og Canada i henhold til artikel XXVIII i GATT 1994 om ændring af indrømmelser for korn i liste CXL, der er knyttet som bilag til GATT 1994⁽⁴⁾, særlig artikel 2, og

ud fra følgende betragtninger:

(1) Efter handelsforhandlinger har EF ændret betingelserne for import af blød hvede af middel og lav kvalitet og byg gennem oprettelse af importkontingenter pr. 1. januar 2003. For bygs vedkommende har EF besluttet at udskifte præferencemargenordningen med to toldkontingenter, nemlig et toldkontingent for 50 000 t maltbyg og et for 300 000 t byg. Denne forordning vedrører toldkontingenter på 50 000 t maltbyg.

(2) Som følge af EF's internationale forpligtelser skal den maltbyg, der importeres, være bestemt til fremstilling af øl, der lagres i fade indeholdende bøgetræ. I den forbindelse bør der vedtages bestemmelser vedrørende kvalitetskriterier for byg og forarbejdningsforpligtelser svarende til bestemmelserne i Kommissionens forordning (EF) nr. 1234/2001 af 22. juni 2001 om gennemførelsesbestemmelser til Rådets forordning (EF) nr. 822/2001 og om delvis refusion af den importtold, der opkræves i forbindelse med et toldkontingent for maltbyg⁽⁵⁾.

(3) Åbningen af dette kontingent indebærer, at forordning (EØF) nr. 1766/92 må tilpasses. For at kontingenter kan åbnes pr. 1. januar 2003, bør det fastsættes, at forordning (EØF) nr. 1766/92 kan fraviges i en overgangsperiode, der udløber på datoen for ikrafttrædelsen af ændringen af forordningen, dog senest den 30. juni 2003.

(4) For at den byg, der er omfattet af toldkontingenter, kan importeres under ordnede forhold og uden spekulation for øje, bør det fastsættes, at byggen kun kan importeres mod udstedelse af importlicenser. Licenserne udstedes inden for de fastsatte mængder efter anmodning, idet der i givet fald fastsættes en koefficient for nedsættelse af de mængder, der ansøges om.

(5) Med henblik på en korrekt forvaltning af kontingenter bør der fastsættes frister for, hvornår licensansøgninger skal indgives, og bestemmelser for, hvilke oplysninger der skal anføres i licensansøgninger og licenser.

(6) For at leveringsbetingelserne kan opfyldes bør der gælde en undtagelse, for så vidt angår licensernes gyldighedsperiode.

(7) Under hensyn til forpligtelsen til at anvendes et højt sikkerhedsniveau, så kontingenter gennemføres korrekt, og eftersom denne sikkerhed skal opretholdes i hele forarbejdningsperioden, bør der gælde en undtagelse for importører, hvis sendinger af maltbyg ledsages af et overensstemmelsescertifikat aftalt med USA's regering efter proceduren for administrativt samarbejde som fastsat i artikel 63-65 i Kommissionens forordning (EØF) nr. 2454/93⁽⁶⁾, ændret ved Kommissionens forordning (EF) nr. 444/2002⁽⁷⁾.

(8) Med henblik på en korrekt forvaltning af kontingenter bør Kommissionens forordning (EF) nr. 1291/2000 af 9. juni 2000 om fælles gennemførelsesbestemmelser for ordningen med import- og eksportlicenser og forudfastsættelsesattester for landbrugsprodukter⁽⁸⁾, senest ændret ved forordning (EF) nr. 2299/2001⁽⁹⁾, fraviges, for så vidt angår overdragelse af licenser og tolerancer for de mængder, der overgår til fri omsætning.

⁽¹⁾ EFT L 181 af 1.7.1992, s. 21.

⁽²⁾ EFT L 193 af 29.7.2000, s. 1.

⁽³⁾ Endnu ikke offentliggjort i EFT.

⁽⁴⁾ Endnu ikke offentliggjort i EFT.

⁽⁵⁾ EFT L 168 af 23.6.2001, s. 12.

⁽⁶⁾ EFT L 253 af 11.10.1993, s. 1.

⁽⁷⁾ EFT L 68 af 12.3.2002, s. 11.

⁽⁸⁾ EFT L 152 af 24.6.2000, s. 1.

⁽⁹⁾ EFT L 308 af 27.11.2001, s. 19.

- (9) Med henblik på korrekt forvaltning af kontingentet bør sikkerheden fastsættes ret højt, uanset artikel 10 i Kommissionens forordning (EF) nr. 1162/95 af 23. maj 1995 om særlige gennemførelsesbestemmelser for ordningen med import- og eksportlicenser for korn og ris ⁽¹⁾, senest ændret ved forordning (EF) nr. 1322/2002 ⁽²⁾.
- (10) Der bør indføres hurtig tovejskommunikation mellem Kommissionen og medlemsstaterne om de mængder, der ansøges om og importeres.
- (11) De i denne forordning fastsatte foranstaltninger er i overensstemmelse med udtalelse fra Forvaltningskomitéen for Korn —

UDSTEDT FØLGENDE FORORDNING:

Artikel 1

Uanset artikel 10, stk. 1 og 2, i forordning (EØF) nr. 1766/92 fastsættes der importtold for maltbyg henhørende under KN-kode 1003 00 i forbindelse med det kontingent, der åbnes ved denne forordning.

Artikel 10, stk. 1, i forordning (EØF) nr. 1766/92 anvendes for import af de produkter, der er omhandlet i denne forordning, ud over den mængde, som er fastsat i artikel 2.

Artikel 2

1. Der åbnes hermed et toldkontingentet for import af 50 000 t maltbyg henhørende under KN-kode 1003 00 50 bestemt til fremstilling af øl, der lagres i fade indeholdende bøgetræ.

2. Toldkontingentet åbnes hvert år den 1. januar. Importtolden for kontingentet er på 8 EUR/t.

Artikel 3

Ved import i forbindelse med det kontingent, der er nævnt i artikel 2, stk. 1, skal der forelægges en importlicens udstedt i henhold til forordning (EF) nr. 1291/2000, medmindre andet er fastsat i nærværende forordning.

⁽¹⁾ EFT L 117 af 24.5.1995, s. 2.
⁽²⁾ EFT L 194 af 23.7.2002, s. 22.

Artikel 4

I denne forordning forstås ved:

- a) »beskadigede kerner« kerner af byg, andre kornarter og flyvehavre, der viser tegn på beskadigelse, herunder forringelse, som skyldes sygdomme, frost, varme, insekter eller svamp, dårlige vejrforhold og anden fysisk beskadigelse
- b) »bygkerner af sund og sædvanlig handelskvalitet« bygkerner eller dele af bygkerner, som ikke er beskadiget, jf. definitionen i litra a), bortset fra bygkerner, som er beskadiget af frost eller svamp.

Artikel 5

1. Byg, der opfylder følgende kriterier, kan importeres under dette toldkontingent:

- a) rumvægt: mindst 60,5 kg/hl
- b) beskadigede kerner: højst 1 %
- c) vandindhold: højst 13,5 %
- d) bygkerner af sund og sædvanlig handelskvalitet: mindst 96 %.

2. Kvalitetskriterierne i stk. 1 attesteres ved hjælp af et af følgende dokumenter:

- a) en analyseattest for den analyse, som toldmyndighederne på det sted, hvor forsendelsen overgår til fri omsætning, har foretaget på importørens anmodning, eller
- b) et overensstemmelsescertifikat for den importerede byg, der er udstedt af en offentlig myndighed i oprindelseslandet, og som er anerkendt af Kommissionen.

Artikel 6

1. Adgang til kontingentet er betinget af følgende:

- a) den importerede byg skal forarbejdes til malt senest seks måneder efter datoen for overgang til fri omsætning
- b) den således fremstillede malt skal anvendes til fremstilling af øl, der lagres i fade indeholdende bøgetræ, senest 150 dage efter den dato, hvor byggen blev forarbejdet til malt.

2. Importlicensansøgninger i forbindelse med dette toldkontingent tages kun i betragtning, hvis de ledsages af følgende:

- a) bevis for, at ansøgeren er en fysisk eller juridisk person, der har drevet kornhandel i mindst 12 måneder, og som er registreret i den medlemsstat, hvor ansøgningen indgives
- b) bevis for, at ansøgeren hos myndighederne i den medlemsstat, hvor forsendelsen overgår til fri omsætning, har stillet en sikkerhed på 85 EUR/t. Hvis maltbygsendinger ledsages af et overensstemmelsescertifikat udstedt af Federal Grain Inspection Service (FGIS), jf. artikel 8, nedsættes sikkerheden til 10 EUR/t

c) ansøgerens skriftlige tilsagn om, at hele den importerede mængde senest seks måneder efter datoen for antagelse af angivelsen om overgang til fri omsætning vil blive forarbejdet til malt, der skal anvendes til fremstilling af øl, som skal lagres i fade indeholdende bøgtræ, senest 150 dage efter den dato, hvor byggen blev forarbejdet til malt. Ansøgeren skal angive forarbejdningsstedet enten ved at give oplysning om forarbejdningsvirksomhed og medlemsstat eller maksimalt fem forarbejdningsanlæg. Inden produkterne forsendes til forarbejdning skal toldbehandlingskontoret udstede et T5-kontrolseksemplar i overensstemmelse med Kommissionens forordning (EØF) nr. 2454/93. De oplysninger, der kræves i henhold til første punktum i dette litra, og forarbejdningsanlæggets navn og adresse anføres i rubrik 104 i T5-kontrolseksemplaret.

3. Den importerede byg anses for at være forarbejdet til malt, når maltbyggen er blevet mæsket. Myndighederne skal endvidere kontrollere, at malten senest 150 dage efter, at byggen blev forarbejdet til malt, er blevet anvendt til fremstilling af øl, der lagres i fade indeholdende bøgtræ.

Artikel 7

1. Den sikkerhed, der er fastsat i artikel 6, stk. 2, litra b), frigives, hvis følgende betingelser er opfyldt:

- a) Byggens kvalitet, som fastslået ud fra overensstemmelsecertifikatet eller analyseattesten, opfylder kriterierne i artikel 5, stk. 1.
- b) Licensansøgeren fører bevis for den i artikel 5, stk. 1, omhandlede særlige endelige anvendelse, som godtgør, at anvendelse har fundet sted inden for den frist, der er fastsat i det skriftlige tilsagn, som er omhandlet i artikel 6, stk. 2, litra c). Dette bevis, eventuelt i form af T5-kontrolseksemplaret, skal på en for importmedlemsstatens myndigheder tilfredsstillende måde godtgøre, at hele den importerede mængde her blevet forarbejdet til det produkt, der er omhandlet i artikel 6, stk. 2, litra c).

2. Hvis de kvalitetskriterier og/eller de forarbejdningsbetingelser, der er omhandlet i denne forordnings artikel 5 og 6, ikke overholdes, fortabes den sikkerhed for importlicensen, som er omhandlet i artikel 10, litra a), i forordning (EF) nr. 1162/95, og den supplerende sikkerhed, der er omhandlet i artikel 6, stk. 2, litra b), i nærværende forordning, medmindre importøren kan fremlægge en ny importlicens udstedt for det kontingent, som forvaltes i henhold til Kommissionens forordning (EF) nr. 2376/2002⁽¹⁾. I så fald frigives kun 22 EUR af sikkerheden på 30 EUR for denne licens.

Artikel 8

Forlægget til det certifikat, som Federal Grain Inspection Service (FGIS) udsteder er vist i bilag I. De certifikater, som Federal Grain Inspection Service (FGIS) udsteder for maltbyg til frem-

⁽¹⁾ Se side 92 i denne Tidende.

stilling af øl, der skal lagres på fade indeholdende bøgtræ, skal officielt godkendes af Kommissionen efter proceduren for administrativt samarbejde som fastsat i artikel 63-65 i forordning (EØF) nr. 2454/93. Når analyseparametrene anført i det overensstemmelsecertifikat, som Federal Grain Inspection Service (FGIS) har udstedt, er i overensstemmelse med de kvalitetsnormer for maltbyg, der er fastsat i artikel 5, skal der udtages prøver af mindst 3 % af de ladninger, der i hvert produktionsår ankommer til hver importhavn. De stempler og underskrifter, der er godkendt af USA's regering, offentliggøres i C-udgaven af *De Europæiske Fællesskabers Tidende*.

Artikel 9

1. Importlicensansøgninger indgives anden mandag i hver måned senest kl. 13 (belgisk tid) til medlemsstaternes myndigheder.

I hver licensansøgning angives en mængde, der ikke overstiger den mængde, som er til rådighed for import af det pågældende produkt i det pågældende år.

2. På dagen for indgivelse af licensansøgninger sender medlemsstaternes myndigheder senest kl. 18 belgisk tid pr. telefax Kommissionen en meddelelse som vist i bilag II og med angivelse af de samlede mængder for importlicensansøgningerne. Hvis dagen for indgivelse af ansøgninger er en national helligdag, fremsender medlemsstaten den pågældende meddelelse senest kl. 18 belgisk tid arbejdsdagen før for den nationale helligdag.

Oplysningerne meddeles adskilt fra oplysningerne om andre importlicensansøgninger for korn.

3. Hvis de mængder, der er tildelt siden årets begyndelse, og den i artikel 2 nævnte mængde tilsammen overstiger kontingentet for det pågældende år, fastsætter Kommissionen en koeficient for nedsættelse af de mængder, der er ansøgt om, senest den tredje arbejdsdag efter den dag, hvor licensansøgningerne er indgivet.

4. Licenserne udstedes den fjerde arbejdsdag efter den dag, hvor ansøgningerne indgives, jf. dog stk. 3. Den dag, hvor licenserne udstedes, sender medlemsstaternes myndigheder senest kl. 18 belgisk tid Kommissionen en meddelelse på det i bilag II nævnte telefaxnummer om de samlede mængder, der samme dag blev udstedt importlicenser for.

Artikel 10

Importlicenserne er gyldige i 60 dage fra udstedelsesdatoen. Gyldighedsperioden beregnes fra den dag, hvor licensen faktisk udstedes, jf. artikel 23, stk. 2, i forordning (EF) nr. 1291/2000.

Artikel 11

Uanset artikel 9 i forordning (EF) nr. 1291/2000 kan rettighederne i forbindelse med importlicensen ikke overdrages.

Artikel 12

Uanset artikel 8, stk. 4, i forordning (EF) nr. 1291/2000 må den mængde, der overgår til fri omsætning, ikke være større end den mængde, som er anført i importlicensens rubrik 17 og 18. I den forbindelse anføres et »0« i licensens rubrik 19.

Artikel 13

I importlicensansøgningen og importlicensen anføres følgende:

a) i rubrik 20 hvilket produkt der skal fremstilles af kornet og en af følgende angivelser:

- Reglamento (CE) n° 2377/2002
- Forordning (EF) nr. 2377/2002
- Verordnung (EG) Nr. 2377/2002
- Κανονισμός (ΕΚ) αριθ. 2377/2002

- Regulation (EC) No 2377/2002
- Règlement (CE) n° 2377/2002
- Regolamento (CE) n. 2377/2002
- Verordening (EG) nr. 2377/2002
- Regulamento (CE) n.º 2377/2002
- Asetus (EY) N:o 2377/2002
- Förordning (EG) nr 2377/2002

b) i rubrik 24 »8 EUR/t«.

Artikel 14

Denne forordning træder i kraft på tredjedagen efter offentliggørelsen i *De Europæiske Fællesskabers Tidende*.

Den anvendes fra den 1. januar 2003.

Den anvendes til den dato, hvor forordningen om ændring af artikel 10 i forordning (EØF) nr. 1766/92 træder i kraft, dog højst til den 30. juni 2003.

Denne forordning er bindende i alle enkeltheder og gælder umiddelbart i hver medlemsstat.

Udfærdiget i Bruxelles, den 27. december 2002.

På Kommissionens vegne

Franz FISCHLER

Medlem af Kommissionen

BILAG I

Forlæg til overensstemmelsecertifikat udstedt af USA's regering for maltbyg til fremstilling af øl, der skal lagres i fade indeholdende bøgetræ

FGIS FORM 909-L FEB 90		UNITED STATES DEPARTMENT OF AGRICULTURE FEDERAL GRAIN INSPECTION SERVICE		APPROVED OMB NO. 0580-0013 ORIGINAL NOT NEGOTIABLE	
		U.S. GRAIN STANDARDS ACT OFFICIAL EXPORT GRAIN INSPECTION CERTIFICATE			
ISSUED AT _____			DATE OF SERVICE _____		
I certify that I am licensed or authorized under the United States Grain Standards Act (7 U.S.C. 71 et seq.) to inspect the kind of grain covered by this certificate and that on the above date the following identified grain was inspected under the Act, with the following results:					
☐ Original Inspection		☐ Reinspection		☐ Appeal Inspection	
☐ Board Appeal Inspection					
QUANTITY (This is NOT a Weight Certificate) _____					
LOCATION _____			IDENTIFICATION OF CARRIER _____		
GRADE AND KIND (in accordance with the Official Grain Standards of the United States) _____					
STOWAGE _____					
REMARKS Damaged Grains: Sound and fair merchantable barley: Test weight (kg/hl): Moisture:					
APPEAL NO. (if applicable) _____		APPLICANT _____		NAME AND SIGNATURE _____	
<p><small>This certificate is issued under the authority of the United States Grain Standards Act, as amended (7 U.S.C. 71 et seq.), and the regulations thereunder (7 CFR 800.0 et seq.). It is issued to show the kind, class, grade, quality, condition, or quantity of grain, or the condition of a carrier or container for the storage or transportation of grain, or other facts relating to grain as ascertained by official personnel. The statements on the certificate are considered true at the time and place the inspection or weighing service was performed. The certificate is not considered representative of the lot if the grain is transhipped or is otherwise transferred from the identified carrier or container or if grain or other material is added to or removed from the total lot. If this certificate is not canceled by a superseding certificate, it is receivable by all officers and all courts of the United States as prima facie evidence of the truth of the facts stated therein. This certificate does not excuse failure to comply with the provisions of the Federal Food, Drug, and Cosmetic Act, or other Federal law.</small></p> <p>WARNING: Any person who shall knowingly falsify, make, issue, alter, forge, or counterfeit this certificate, or participate in any such actions, or otherwise violate provisions in the U.S. Grain Standards Act, the U.S. Warehouse Act, or related Federal laws is subject to criminal, civil, and administrative penalties.</p> <p><small>The conduct of all services and the licensing of personnel under the regulations governing such services shall be accomplished without discrimination on the basis of race, color, religion, sex, national origin, age, or handicap.</small></p>					
EXPORT					

BILAG II

FORLÆG TIL MEDDELELSE, JF. ARTIKEL 9, STK. 2 (*)

Importkontingenter for maltbyg, som åbnet ved forordning (EF) nr. 2377/2002

Måned: ...

Kontingent/produkt	Importør nr.	Mængde, der er ansøgt om (t)

(*) Meddelelsen fremsendes pr. telefax til nr. (32-2) 295 25 15.

KOMMISSIONENS FORORDNING (EF) Nr. 2378/2002
af 27. december 2002

om fravigelse af forordning (EF) nr. 1249/96 om gennemførelsesbestemmelser til Rådets forordning (EØF) nr. 1766/92 for så vidt angår importtold for korn

KOMMISSIONEN FOR DE EUROPÆISKE FÆLLESSKABER HAR —

under henvisning til traktaten om oprettelse af Det Europæiske Fællesskab,

under henvisning til Rådets forordning (EØF) nr. 1766/92 af 30. juni 1992 om den fælles markedsordning for korn⁽¹⁾, senest ændret ved forordning (EF) nr. 1666/2000⁽²⁾, særlig artikel 10, stk. 4, og

ud fra følgende betragtninger:

- (1) Rådet har ved afgørelse af 19. december 2002⁽³⁾ og af 19. december 2002⁽⁴⁾ godkendt indgåelsen af aftaler i form af brevsvekslinger mellem Det Europæiske Fællesskab og henholdsvis Amerikas Forenede Stater og Canada om ændring af indrømmelser for korn i liste CXL, der er knyttet som bilag til GATT. Disse aftaler ændrer importbetingelserne for blød hvede af middel og lav kvalitet og for byg ved at indføre importkontingenter for disse produkter fra 1. januar 2003.
- (2) Rådet har ved ovennævnte afgørelser bemyndiget Kommissionen til midlertidigt for disse produkters vedkommende at fravige den importtoldordning, der er fastsat i artikel 10, stk. 2, i forordning (EØF) nr. 1766/92, indtil denne forordning er blevet formelt ændret. For at de af Rådet godkendte aftaler kan anvendes fuldt ud, bør der ligeledes foretages en midlertidig tilpasning af gennemførelsesbestemmelserne for så vidt angår den importtold for korn, der er fastsat i Kommissionens forordning (EF) nr. 1249/96⁽⁵⁾, senest ændret ved forordning (EF) nr. 1900/2002⁽⁶⁾.
- (3) De i denne forordning fastsatte foranstaltninger er i overensstemmelse med udtalelse fra Forvaltningskomitéen for Korn —

UDSTEDT FØLGENDE FORORDNING:

Artikel 1

1. Artikel 2, artikel 4, stk. 1, og artikel 5 i forordning (EF) nr. 1249/96 gælder ikke for følgende produkter:

- a) blød hvede henhørende under KN-kode ex 1001 90 99 af en anden kvalitet end høj standardkvalitet som defineret i bilag I i nævnte forordning

⁽¹⁾ EFT L 181 af 1.7.1992, s. 21.

⁽²⁾ EFT L 193 af 29.7.2000, s. 1.

⁽³⁾ Endnu ikke offentliggjort i EFT.

⁽⁴⁾ Endnu ikke offentliggjort i EFT.

⁽⁵⁾ EFT L 161 af 29.6.1996, s. 125.

⁽⁶⁾ EFT L 287 af 25.10.2002, s. 15.

b) byg henhørende under KN-kode 1003 00 10 og 1003 00 90.

2. Artikel 4, stk. 2 og 3, artikel 6, stk. 1, og bilag I og II i forordning (EF) nr. 1249/96 gælder ikke for det produkt, der er nævnt i stk. 1, litra a), i denne artikel.

Artikel 2

Betingelserne i artikel 2, stk. 5, andet afsnit, i forordning (EF) nr. 1249/96 gælder ikke for muligheden for at nyde godt af den faste nedsættelse af importtolden på 14 EUR/t for hvede af høj standardkvalitet, jf. artikel 2, stk. 5, første afsnit, første led, i samme forordning.

Artikel 3

Ud over de elementer, der omhandles i artikel 4, stk. 1, andet afsnit, andet led, i forordning (EF) nr. 1249/96, bibeholdes der en negativ præmie (»reduktion«) på 30 EUR/t for hård hvede af lav kvalitet inden for rammerne af de handelspræmier, der omhandles i artikel 4, stk. 1, litra b), i samme forordning.

Artikel 4

Det er ikke længere relevant at anvende den importtold, der gælder for blød hvede af lav kvalitet, på hård hvede af lav kvalitet, jf. artikel 6, stk. 1, femte afsnit, andet punktum, i forordning (EF) nr. 1249/96.

Artikel 5

1. Uanset artikel 5, stk. 1, andet led, i forordning (EF) nr. 1249/96 kan importlicensansøgninger for blød hvede af høj kvalitet kun imødekommes, hvis ansøgeren skriftligt har forpligtet sig til på dagen for antagelse af angivelsen til overgang til fri omsætning over for det pågældende kompetente organ at stille en særlig sikkerhed ud over den, der er fastsat i Kommissionens forordning (EF) nr. 1162/95⁽⁷⁾. Denne yderligere sikkerhed er på 95 EUR/t. Hvis importlicensansøgningen imidlertid ledsages af et overensstemmelsescertifikat udstedt af Federal Grain Inspection Service (FGIS) eller Canadian Grain Commission (CGC) efter artikel 6, er den yderligere sikkerhed kun på 5 EUR/t.

⁽⁷⁾ EFT L 117 af 24.5.1995, s. 2.

2. Artikel 5, stk. 2, i forordning (EF) nr. 1249/96 gælder ikke for importlicensansøgninger for hård hvede, hvis disse ansøgninger er ledsaget af overensstemmelsescertifikater udstedt af Federal Grain Inspection Service (FGIS) eller Canadian Grain Commission (CGC) efter artikel 6. I så fald er den yderligere sikkerhed kun på 5 EUR/t.

Artikel 6

Ud over den anerkendelse, der omhandles i artikel 6, stk. 1, i forordning (EF) nr. 1249/96, anerkender Kommissionen officielt overensstemmelsescertifikater udstedt af Federal Grain Inspection Service (FGIS) eller Canadian Grain Commission (CGC) for blød hvede og hård hvede inden for rammerne af den administrative samarbejdsprocedure, der er fastsat i artikel 63-65 i Kommissionens forordning (EØF) nr. 2454/93 ⁽¹⁾. Når de analytiske parametre, som er angivet i overensstemmelsescertifikater udstedt af Federal Grain Inspection Service (FGIS) eller Canadian Grain Commission (CGC), er i overensstemmelse med kvalitetsnormerne for blød hvede og hård hvede i bilag I til forordning (EF) nr. 1249/96, skal der tages stikprøver af mindst 3 % af de varer, der ankommer til hver losningshavn i løbet af produktionsåret.

Modellerne til de anerkendte overensstemmelsescertifikater for blød hvede og hård hvede findes i bilag I, II og III. En reproduktion af det stempel og de underskrifter, som er godkendt af Amerikas Forenede Staters regering og Canadas regering, offentliggøres i *De Europæiske Fællesskabers Tidende*, C-udgaven.

Denne forordning er bindende i alle enkeltheder og gælder umiddelbart i hver medlemsstat.

Udfærdiget i Bruxelles, den 27. december 2002.

På Kommissionens vegne

Franz FISCHLER

Medlem af Kommissionen

Artikel 7

Uanset artikel 6, stk. 3, i forordning (EF) nr. 1249/96 bortses sikkerheden, når analysen for blød hvede af høj kvalitet viser, at de i bilag I omhandlede kriterier ikke er opfyldt, vedrørende den importlicens, der omhandles i artikel 10, litra a), i forordning (EF) nr. 1162/95, og den yderligere sikkerhed, der omhandles i artikel 3 i nærværende forordning, undtagen hvis importøren kan fremvise en ny importlicens under det kontingent, der forvaltes ved Kommissionens forordning (EF) nr. 2375/2002 ⁽²⁾. I dette tilfælde frigives der kun 22 EUR af sikkerheden på 30 EUR vedrørende denne licens.

Artikel 8

Denne forordning træder i kraft dagen efter offentliggørelsen i *De Europæiske Fællesskabers Tidende*.

Den anvendes fra den 1. januar 2003 og senest indtil den 30. juni 2003.

Bestemmelserne i denne forordning gælder for importlicenser, der udstedes inden den 1. januar 2003 og anvendes efter denne dato. Såfremt de erhvervsdrivende ikke påtænker at anvende disse importlicenser efter den 1. januar 2003, kan de annulleres efter den pågældendes anmodning, der indgives inden den 15. januar 2003. I så tilfælde frigives sikkerhedsbeløbene i forhold til de uudnyttede mængder.

⁽¹⁾ EFT L 253 af 11.10.1993, s. 1.

⁽²⁾ Se side 88 i denne Tidende.

BILAG I

Model for overensstemmelsecertifikat godkendt af Amerikas Forenede Staters regering for blød hvede

FGIS FORM 909-L FEB 00	UNITED STATES DEPARTMENT OF AGRICULTURE FEDERAL GRAIN INSPECTION SERVICE U.S. GRAIN STANDARDS ACT OFFICIAL EXPORT GRAIN INSPECTION CERTIFICATE	APPROVED OMB NO. 0580-0013 ORIGINAL NOT NEGOTIABLE US- _____ _____ DATE OF SERVICE				
ISSUED AT _____						
I certify that I am licensed or authorized under the United States Grain Standards Act (7 U.S.C. 71 <i>et seq.</i>) to inspect the kind of grain covered by this certificate and that on the above date the following identified grain was inspected under the Act, with the following results:						
<table style="width: 100%; border: none;"> <tr> <td style="text-align: center; width: 25%;">☐ Original Inspection</td> <td style="text-align: center; width: 25%;">☐ Reinspection</td> <td style="text-align: center; width: 25%;">☐ Appeal Inspection</td> <td style="text-align: center; width: 25%;">☐ Board Appeal Inspection</td> </tr> </table>			☐ Original Inspection	☐ Reinspection	☐ Appeal Inspection	☐ Board Appeal Inspection
☐ Original Inspection	☐ Reinspection	☐ Appeal Inspection	☐ Board Appeal Inspection			
QUANTITY (This is NOT a Weight Certificate)						
LOCATION	IDENTIFICATION OF CARRIER					
GRADE AND KIND (in accordance with the Official Grain Standards of the United States)						
STOWAGE						
REMARKS Protein: Test weight (kg/hl): Impurities:						
APPEAL NO (if applicable)	APPLICANT	NAME AND SIGNATURE				
<p style="font-size: small;">This certificate is issued under the authority of the United States Grain Standards Act, as amended (7 U.S.C. 71 <i>et seq.</i>), and the regulations thereunder (7 CFR 800.0 <i>et seq.</i>). It is issued to show the kind, class, grade, quality, condition, or quantity of grain, or the condition of a carrier or container for the storage or transportation of grain, or other facts relating to grain as determined by official personnel. The statements on the certificate are considered true at the time and place the inspection or weighing service was performed. The certificate is not considered representative of the lot if the grain is transhipped or is otherwise transferred from the identified carrier or container or if grain or other material is added to or removed from the total lot. If this certificate is not canceled by a superseding certificate, it is receivable by all officers and all courts of the United States as prima facie evidence of the truth of the facts stated therein. This certificate does not excuse failure to comply with the provisions of the Federal Food, Drug, and Cosmetic Act, or other Federal law.</p> <p style="font-size: small;">WARNING: Any person who shall knowingly falsely make, issue, alter, forge, or counterfeit this certificate, or participate in any such actions, or otherwise violate provisions in the U.S. Grain Standards Act, the U.S. Warehouse Act, or related Federal laws is subject to criminal, civil, and administrative penalties.</p> <p style="font-size: x-small;">The conduct of all services and the licensing of personnel under the regulations governing such services shall be accomplished without discrimination as to race, color, religion, sex, national origin, age, or handicap.</p>						
EXPORT						

BILAG II

Model for overensstemmelsecertifikat godkendt af Amerikas Forenede Staters regering for hård hvede

FGIS FORM 909-L FEB 00	UNITED STATES DEPARTMENT OF AGRICULTURE FEDERAL GRAIN INSPECTION SERVICE U.S. GRAIN STANDARDS ACT OFFICIAL EXPORT GRAIN INSPECTION CERTIFICATE	APPROVED OMB NO. 0580-0013 ORIGINAL NOT NEGOTIABLE US-
	ISSUED AT _____	DATE OF SERVICE _____
I certify that I am licensed or authorized under the United States Grain Standards Act (7 U.S.C. 71 et seq.) to inspect the kind of grain covered by this certificate and that on the above date the following identified grain was inspected under the Act, with the following results:		
☐ Original Inspection	☐ Reinspection	☐ Appeal Inspection
☐ Board Appeal Inspection		
QUANTITY (This is NOT a Weight Certificate)		
LOCATION	IDENTIFICATION OF CARRIER	
GRADE AND KIND (In accordance with the Official Grain Standards of the United States)		
STOWAGE		
REMARKS		
Protein: Test weight (kg/hl): Impurities: Hard Vitreous Amber Color:		
APPEAL NO (if applicable)	APPLICANT	NAME AND SIGNATURE
<small>This certificate is issued under the authority of the United States Grain Standards Act, as amended (7 U.S.C. 71 et seq.), and the regulations thereunder (7 CFR 800.0 et seq.). It is issued to show the kind, class, grade, quality, condition, or quantity of grain, or the condition of a carrier or container for the storage or transportation of grain, or other facts relating to grain as determined by official personnel. The statements on the certificate are considered true at the time and place the inspection or weighing service was performed. The certificate is not considered representative of the lot if the grain is transhipped or is otherwise transferred from the identified carrier or container or if grain or other material is added to or removed from the total lot. If this certificate is not canceled by a superseding certificate, it is receivable by all officers and all courts of the United States as prima facie evidence of the truth of the facts stated therein. This certificate does not excuse failure to comply with the provisions of the Federal Food, Drug, and Cosmetic Act, or other Federal law.</small> WARNING: Any person who shall knowingly falsely make, issue, alter, forge, or counterfeit this certificate, or participate in any such actions, or otherwise violate provisions in the U.S. Grain Standards Act, the U.S. Warehouse Act, or related Federal laws is subject to criminal, civil, and administrative penalties. <small>The conduct of all services and the licensing of personnel under the regulations governing such services shall be accomplished without discrimination as to race, color, religion, sex, national origin, age, or handicap.</small>		
EXPORT		

BILAG III

Model for overensstemmelsecertifikat godkendt af Canadas regering for blød og hård hvede samt eksportkvalitetsspecifikationer

 Canadian Grain Commission		 Commission canadienne des grains	
CERTIFICATE FINAL FOR CANADIAN GRAIN EXPORT CARGO INSPECTION		CERTIFICAT FINAL DE GRAIN CANADIEN INSPECTION D'UNE CARGAISON DESTINEE A L'EXPORTATION	
CERTIFICATE NO. A 44084		No DE CERTIFICAT	
TESSO/NUMERO	PART	DATE	DATE
GRADE	DOORAGE % IMPURITES	WEIGHT IN TONNES/POIDS EN TONNES METRIQUES	DATE
STORINGSKEMME	DATE	DATE	DATE

VOID

FOR ACCOUNT OF MOULIN LE COMTE DE

Canada
 CERTIFICATION AS TO GRADE AND WEIGHT ONLY
 CERTIFICATION DU GRADE ET DU POIDS SEULEMENT

INSPECTEUR RESPONSABLE _____
 AGENCE (PROVINCE) _____
 WEIGHMASTER _____
 VERIFIED BY (EXPORTER) _____

1-201

Ekспортkvalitetsspecifikationer for blød og hård canadisk hvede

BLØD HVEDE

Canada western red spring (CWRS)	Mindste rumvægt	Samlet indhold af urenheder, inkl. andet korn
Nr. 1 CWRS	79,0 kg/hl	Maksimalt 0,4 %, inkl. 0,2 % andet korn
Nr. 2 CWRS	77,5 kg/hl	Maksimalt 0,75 %, inkl. 0,2 % andet korn
Nr. 3 CWRS	76,5 kg/hl	Maksimalt 1,25 %, inkl. 0,2 % andet korn
Canada western extra strong red spring (CWES)	Mindste rumvægt	Samlet indhold af urenheder, inkl. andet korn
Nr. 1 CWES	78,0 kg/hl	Maksimalt 0,75 %, inkl. 0,2 % andet korn
Nr. 2 CWES	76,0 kg/hl	Maksimalt 1,5 %, inkl. 0,2 % andet korn
Canada prairie spring red (CPSR)	Mindste rumvægt	Samlet indhold af urenheder, inkl. andet korn
Nr. 1 CPSR	77,0 kg/hl	Maksimalt 0,75 %, inkl. 0,2 % andet korn
Nr. 2 CPSR	75,0 kg/hl	Maksimalt 1,5 %, inkl. 0,2 % andet korn
Canada prairie spring white (CPSW)	Mindste rumvægt	Samlet indhold af urenheder, inkl. andet korn
Nr. 1 CPSW	77,0 kg/hl	Maksimalt 0,75 %, inkl. 0,2 % andet korn
Nr. 2 CPSW	75,0 kg/hl	Maksimalt 1,5 %, inkl. 0,2 % andet korn
Canada western red winter (CWRW)	Mindste rumvægt	Samlet indhold af urenheder, inkl. andet korn
Nr. 1 CWRW	78,0 kg/hl	Maksimalt 1,0 %, inkl. 0,2 % andet korn
Nr. 2 CWRW	74,0 kg/hl	Maksimalt 2,0 %, inkl. 0,2 % andet korn
Canada western soft white spring (CWSWS)	Mindste rumvægt	Samlet indhold af urenheder, inkl. andet korn
Nr. 1 CWSWS	78,0 kg/hl	Maksimalt 0,75 %, inkl. 0,2 % andet korn
Nr. 2 CWSWS	75,5 kg/hl	Maksimalt 1,0 %, inkl. 0,2 % andet korn
Nr. 3 CWSWS	75,0 kg/hl	Maksimalt 1,5 %, inkl. 0,2 % andet korn

HÅRD HVEDE

Canada western amber durum (CWAD)	Mindste rumvægt	Samlet indhold af urenheder, inkl. andet korn
Nr. 1 CWAD	80,0 kg/hl	Maksimalt 0,5 %, inkl. 0,2 % andet korn
Nr. 2 CWAD	79,5 kg/hl	Maksimalt 0,8 %, inkl. 0,2 % andet korn
Nr. 3 CWAD	78,0 kg/hl	Maksimalt 1,0 %, inkl. 0,2 % andet korn
Nr. 4 CWAD	75,0 kg/hl	Maksimalt 3,0 %, inkl. 0,2 % andet korn

BEMÆRKNINGER *Andet korn:* I disse kvaliteter kun hvede, byg, rug og triticale.

Blød hvede: For eksport af blød hvede vil Canadian Grain Commission sammen med certifikatet oplyse om den pågældende ladnings proteinindhold.

Hård hvede: For eksport af hård hvede vil Canadian Grain Commission sammen med certifikatet oplyse om den pågældende ladnings procentvise indhold af glassede kerner og rumvægt (kg/hl).

KOMMISSIONENS FORORDNING (EF) Nr. 2379/2002

af 30. december 2002

om godkendelse af den kontrol af overensstemmelse med handelsnormerne for friske frugter og grøntsager, som Slovakiet foretager inden import til EF

KOMMISSIONEN FOR DE EUROPÆISKE FÆLLESSKABER HAR —

under henvisning til traktaten om oprettelse af Det Europæiske Fællesskab,

under henvisning til Rådets forordning (EF) nr. 2200/96 af 28. oktober 1996 om den fælles markedsordning for frugt og grøntsager ⁽¹⁾, senest ændret ved Kommissionens forordning (EF) nr. 545/2002 ⁽²⁾, særlig artikel 10, og

ud fra følgende betragtninger:

(1) I artikel 7 i Kommissionens forordning (EF) nr. 1148/2001 af 12. juni 2001 om kontrol af overensstemmelse med handelsnormerne for friske frugter og grøntsager ⁽³⁾, ændret ved forordning (EF) nr. 2379/2001 ⁽⁴⁾, er der fastsat betingelser for godkendelse af den overensstemmelseskontrol, som tredjelands foretager inden import til EF, hvis tredjelandsene skulle ønske en sådan godkendelse.

(2) Den 10. oktober 2002 sendte de slovakiske myndigheder Kommissionen en anmodning om godkendelse af den kontrol, som Slovakiet nationale, regionale og lokale veterinær- og fødevarermyndigheder (SVPS, KVPS, RVPS) foretager under de statslige myndigheders (SVPS) ansvar. Denne anmodning viser, at disse myndigheder råder over det personale, det materiel og de installationer, der er en forudsætning for kontrollens gennemførelse, og anvender metoder, der kan ligestilles med dem, som omhandles i artikel 9 i forordning (EF) nr. 1148/2001, og at de friske frugter og grøntsager, som eksporteres til EF fra Slovakiet, skal opfylde EF's handelsnormer.

(3) De oplysninger, som medlemsstaterne har fremsendt til Kommissionen, viser, at importen fra Slovakiet af friske frugter og grøntsager i perioden 1997-2002 oftere, end det i gennemsnit var tilfældet for de andre tredjelands, ikke opfyldte handelsnormerne. I en senere periode (1999-2002) er antallet af tilfælde, hvor frugt og grøntsager fra Slovakiet ikke opfyldte handelsnormerne, dog faldet til nogenlunde samme niveau som for tredjelands, der allerede har fået godkendt deres overensstemmelseskontrol, og desuden blev der pr. 1. oktober indført bestemmelser, der gjorde eksportkontrol obligatorisk. Under et besøg på stedet i juni 2002 blev der givet oplysninger, som garanterer, at procentdelen af produkter, der ikke opfylder handelsnormerne, vil falde som følge af den ændrede ordning.

(4) Repræsentanter for den slovakiske kontroltjeneste deltager regelmæssigt i de internationale aktiviteter, der tager sigte på at indføre handelsnormer for frugt og grøntsager i arbejdsgruppen for fastsættelse af normer for letfordærlige produkter og kvalitetsforbedring under De Forenede Nationers Økonomiske Kommission for Europa (ECE/FN). Desuden deltager Slovakiet i OECD-ordningen (Overenskomst om Organisationen for Økonomisk Samarbejde og Udvikling) for anvendelse af internationale normer for frugt og grøntsager. Endelig har den slovakiske kontroltjeneste i en række år ligeledes deltaget regelmæssigt i seminarer og uddannelsesaktiviteter, som forskellige medlemsstater har tilrettelagt.

(5) Derfor bør den overensstemmelseskontrol, som Slovakiet foretager, godkendes fra datoen for indførelsen af den procedure for administrativt samarbejde, der er fastsat i artikel 7, stk. 8, i forordning (EF) nr. 1148/2001.

(6) De i denne forordning fastsatte foranstaltninger er i overensstemmelse med udtalelse fra Forvaltningskomitéen for Friske Frugter og Grøntsager —

UDSTEDT FØLGENDE FORORDNING:

Artikel 1

Den kontrol, som Slovakiet foretager af overensstemmelsen med handelsnormerne for friske frugter og grøntsager inden import til EF, godkendes efter betingelserne i artikel 7 i forordning (EF) nr. 1148/2001.

Artikel 2

Oplysninger om den officielle kontakt og kontroltjenesterne i Slovakiet, der er omhandlet i artikel 7, stk. 2, andet afsnit, i forordning (EF) nr. 1148/2001, findes i bilag I til nærværende forordning.

Artikel 3

1. De attester, der er omhandlet i artikel 7, stk. 3, andet afsnit, i forordning (EF) nr. 1148/2001, og som er udstedt efter den kontrol, der er omhandlet i artikel 1 i nærværende forordning, udstedes på en formular som vist i bilag II til nærværende forordning.

2. Uanset artikel 7, stk. 3, sjette afsnit, i forordning (EF) nr. 1148/2001 kan rubrik 3 i formularen omhandlet i stk. 1 i nærværende artikel trykkes delvis på slovakisk.

⁽¹⁾ EFT L 297 af 21.11.1996, s. 1.

⁽²⁾ EFT L 84 af 28.3.2002, s. 1.

⁽³⁾ EFT L 156 af 13.6.2001, s. 9.

⁽⁴⁾ EFT L 321 af 6.12.2001, s. 15.

Artikel 4

Denne forordning træder i kraft på tyvendedagen efter offentliggørelsen i *De Europæiske Fællesskabers Tidende*.

Den anvendes fra dagen for offentliggørelsen i *De Europæiske Fællesskabers Tidende*, C-udgaven, af den meddelelse, der omhandles i artikel 7, stk. 8, i forordning (EF) nr. 1148/2001, om indførelsen af administrativt samarbejde mellem EF og Slovakiet.

Denne forordning er bindende i alle enkeltheder og gælder umiddelbart i hver medlemsstat.

Udfærdiget i Bruxelles, den 30. december 2002.

På Kommissionens vegne

Franz FISCHLER

Medlem af Kommissionen

BILAG I

Officiel kontakt, jf. artikel 7, stk. 2, i forordning (EF) nr. 1148/2001

Den Slovakiske Republiks statslige veterinær- og fødevarermyndigheder (Štátna Veterinárna a Potravinová Správa SR)
Direktoratet for fødevarer sikkerhed og hygiejne
Kontoret for specialafgrøder
Botanicka 17
842 13 Bratislava
Slovakiet
Tlf. (421-2) 60 25 74 12 eller 419
Fax (421-2) 60 25 74 50
E-post: fvcontrol@svssr.sk

Kontroltjenester, jf. artikel 7, stk. 2, i forordning (EF) nr. 1148/2001:

Den Slovakiske Republiks statslige veterinær- og fødevarermyndigheder (Štátna Veterinárna a Potravinová Správa SR)
Direktoratet for fødevarer sikkerhed og hygiejne
Kontoret for specialafgrøder
Botanicka 17
842 13 Bratislava
Slovakiet
Tlf. (421-2) 60 25 74 12 eller 419
Fax (421-2) 60 25 74 50
E-post: fvcontrol@svssr.sk

De regionale veterinær- og fødevarermyndigheder i Bratislava (Krajská Veterinárna a Potravinová Správa Bratislava)
Botanicka 17
842 13 Bratislava
Slovakiet
Tlf. (421-2) 65 42 34 87
Fax (421-2) 65 42 34 87
E-post: kvsba@svssr.sk

De regionale veterinær- og fødevarermyndigheder i Trnava (Krajská Veterinárna a Potravinová Správa Trnava)
Zavarska 11
918 21 Trnava
Slovakiet
Tlf. (421-33) 550 16 18
Fax (421-33) 550 35 41
E-post: kvstt@svssr.sk

De regionale veterinær- og fødevarermyndigheder i Nitra (Krajská Veterinárna a Potravinová Správa Nitra)
Akademicka 1
949 80 Nitra
Slovakiet
Tlf. (421-37) 652 54 73
Fax (421-37) 653 16 57
E-post: kvsnr@svssr.sk

De regionale veterinær- og fødevarermyndigheder i Trenčín (Krajská Veterinárna a Potravinová Správa Trenčín)
Sudna 22
Trenčín
Slovakiet
Tlf. (421-32) 652 21 22
Fax (421-32) 652 12 66
E-post: kvstn@svssr.sk

De regionale veterinær- og fødevarermyndigheder i Banská Bystrica (Krajská Veterinárna a Potravinová Správa Banská Bystrica)
Rudlovska 6
975 90 Banská Bystrica
Slovakiet
Tlf. (421-48) 415 41 27
Fax (421-48) 412 56 01
E-post: kvbbb@svssr.sk

De regionale veterinær- og fødevaremyndigheder i Žilina (Krajská Veterinárna a Potravinová Správa Žilina)
Jedlova 44
010 04 Žilina
Slovakiet
Tlf. (421-41) 763 12 28
Fax (421-41) 763 12 27
E-post: kvsza@svssr.sk

De regionale veterinær- og fødevaremyndigheder i Košice (Krajská Veterinárna a Potravinová Správa Košice)
Masarykova 18
040 02 Košice
Slovakiet
Tlf. (421-55) 625 20 47
Fax (421-55) 625 20 46
E-post: kvske@svssr.sk

De regionale veterinær- og fødevaremyndigheder i Prešov (Krajská Veterinárna a Potravinová Správa Prešov)
Levocska 112
080 01 Prešov
Slovakiet
Tlf. (421-51) 749 13 21
Fax (421-51) 771 98 87
E-post: kvspv@svssr.sk

De lokale veterinær- og fødevaremyndigheder i Bratislava-mesto (RVPS Bratislava-mesto)
Polianky 8
841 01 Bratislava
Slovakiet
Tlf. (421-2) 64 46 12 09
E-post: rvsbao@svssr.sk

De lokale veterinær- og fødevaremyndigheder i Senec (RVPS Senec)
Svätoplukova 50
903 01 Senec
Slovakiet
Tlf. (421-2) 45 92 62 13
E-post: rvssco@svssr.sk

De lokale veterinær- og fødevaremyndigheder i Dunajská streda (RVPS Dunajská streda)
Obchodná 789/3
909 01 Dunajská Streda
Slovakiet
Tlf. (421-31) 552 48 70
E-post: rvsdso@svssr.sk

De lokale veterinær- og fødevaremyndigheder i Galanta (RVPS Galanta)
Hodská 353/19
924 25 Galanta
Slovakiet
Tlf. (421-31) 780 71 09
E-post: rvsgao@svssr.sk

De lokale veterinær- og fødevaremyndigheder i Trnava (RVPS Trnava)
Zavarská 11
918 21 Trnava 1
Slovakiet
Tlf. (421-33) 500 14 47
E-post: rvstto@svssr.sk

De lokale veterinær- og fødevaremyndigheder i Senica (RVPS Senica)
Čáčovská 305
905 01 Senica nad Myjavou
Slovakiet
Tlf. (421-34) 651 28 81
E-post: rvsseo@svssr.sk

De lokale veterinær- og fødevaremyndigheder i Komárno (RVPS Komárno)
Štúrova 5
945 01 Komárno
Slovakiet
Tlf. (421-35) 773 12 35
E-post: rvskno@svssr.sk

De lokale veterinær- og fødevaremyndigheder i Nové Zámky (RVPS Nové Zámky)
Komjatická 65
940 89 Nové Zámky
Slovakiet
Tlf. (421-35) 42 83 11
E-post: rvsnz@svssr.sk

De lokale veterinær- og fødevaremyndigheder i Levice (RVPS Levice)
M.R. Štefánika 24
924 03 Levice
Slovakiet
Tlf. (421-36) 631 23 52
E-post: rvslv@svssr.sk

De lokale veterinær- og fødevaremyndigheder i Nitra (RVPS Nitra)
Akademická 1
949 80 Nitra 1
Slovakiet
Tlf. (421-37) 653 62 02
E-post: rvsnr@svssr.sk

De lokale veterinær- og fødevaremyndigheder i Topolčany (RVPS Topolčany)
ul. Dr. P. Adámiho 17
955 01 Topolčany
Slovakiet
Tlf. (421-38) 532 60 68
E-post: rvstoo@svssr.sk

De lokale veterinær- og fødevaremyndigheder i Šal'a (RVPS Šal'a)
Školská 5
927 00 Šal'a
Slovakiet
Tlf. (421-35) 42 83 11
E-post: rvssao@svssr.sk

De lokale veterinær- og fødevaremyndigheder i Nové Mesto/Váhom (RVPS Nové Mesto/Váhom)
Tajovského 235/7
915 01 Nové Mesto/Váhom
Slovakiet
Tlf. (421-32) 71 25 46
E-post: rvsnmo@svssr.sk

De lokale veterinær- og fødevaremyndigheder i Trenčín (RVPS Trenčín)
Súdna 22
911 01 Trenčín
Slovakiet
Tlf. (421-32) 652 20 45
E-post: rvstno@svssr.sk

De lokale veterinær- og fødevaremyndigheder i Prievidza (RVPS Prievidza)
Mariánska 6
971 01 Prievidza
Slovakiet
Tlf. (421-46) 542 30 09
E-post: rvspdo@svssr.sk

De lokale veterinær- og fødevaremyndigheder i Puchov (RVPS Puchov)
Moravská 1343/29
020 01 Puchov
Slovakiet
Tlf. (421-42) 464 13 15
E-post: rvspuoe@svssr.sk

De lokale veterinær- og fødevaremyndigheder i Žiar nad Hronom (RVPS Žiar nad Hronom)
ul. SNP 612/120
965 01 Žiar nad Hronom
Slovakiet
Tlf. (421-45) 673 27 37
E-post: rvszho@svssr.sk

De lokale veterinær- og fødevaremyndigheder i Zvolen (RVPS Zvolen)

Nám. SNP 50
960 01 Zvolen
Slovakiet
Tlf. (421-45) 53 30 39
E-post: rvszvo@svssr.sk

De lokale veterinær- og fødevaremyndigheder i Vel'ký Krtiš (RVPS Vel'ký Krtiš)

Osloboditeľ'ov 33
990 01 Vel'ký Krtiš
Slovakiet
Tlf. (421-47) 483 07 41
E-post: rsvsko@svssr.sk

De lokale veterinær- og fødevaremyndigheder i Lučenec (RVPS Lučenec)

Mierova 2
984 01 Lučenec
Slovakiet
Tlf. (421-47) 432 24 31
E-post: rvslco@svssr.sk

De lokale veterinær- og fødevaremyndigheder i Rimavská Sobota (RVPS Rimavská Sobota)

Kirijevská 22
979 01 Rimavská Sobota
Slovakiet
Tlf. (421-47) 563 14 10
E-post: rvsrso@svssr.sk

De lokale veterinær- og fødevaremyndigheder i Banská Bystrica (RVPS Banská Bystrica)

Rudlovska cesta 6
975 90 Banská Bystrica
Slovakiet
Tlf. (421-48) 412 56 02
E-post: rvsbbo@svssr.sk

De lokale veterinær- og fødevaremyndigheder i Martin (RVPS Martin)

Záturčianska 1
036 80 Martin
Slovakiet
Tlf. (421-43) 422 14 81
E-post: rvsmta@svssr.sk

De lokale veterinær- og fødevaremyndigheder i Liptovský Mikuláš (RVPS Liptovský Mikuláš)

Kollárova 2
031 01 Liptovský Mikuláš
Slovakiet
Tlf. (421-47) 432 24 31
E-post: rvslmo@svssr.sk

De lokale veterinær- og fødevaremyndigheder i Žilina (RVPS Žilina)

Jedl'ová 44
010 04 Žilina 4
Slovakiet
Tlf. (421-41) 763 12 35
E-post: rvszao@svssr.sk

De lokale veterinær- og fødevaremyndigheder i Čadca (RVPS Čadca)

Horná 2483, pošt. pr 45
022 01 Čadca
Slovakiet
Tlf. (421-41) 432 22 77
E-post: rvscao@svssr.sk

De lokale veterinær- og fødevaremyndigheder i Dolný Kubín (RVPS Dolný Kubín)

Jánoškova 1611/58
026 01 Dolný Kubín
Slovakiet
Tlf. (421-43) 586 49 35
E-post: rvsdko@svssr.sk

De lokale veterinær- og fødevaremyndigheder i Rožňava (RVPS Rožňava)

Juná 43
048 01 Rožňava
Slovakiet
Tlf. (421-58) 732 31 82
E-post: rvsrvo@svssr.sk

De lokale veterinær- og fødevaremyndigheder i Spišská Nová Ves (RVPS Spišská Nová Ves)

Duklianska 46
048 01 Spišská Nová Ves
Slovakiet
Tlf. (421-52) 417 51 24
E-post: rvssno@svssr.sk

De lokale veterinær- og fødevaremyndigheder i Košice-mesto (RVPS Košice-mesto)

Hlinkova 1/c
040 01 Košice-Mesto
Slovakiet
Tlf. (421-55) 632 56 23
E-post: rvskeo@svssr.sk

De lokale veterinær- og fødevaremyndigheder i Košice-okolie (RVPS Košice-okolie)

Kukučínova 24
040 01 Košice-okolie
Slovakiet
Tlf. (421-55) 622 35 07
E-post: rvsko@svssr.sk

De lokale veterinær- og fødevaremyndigheder i Trebišov (RVPS Trebišov)

Bottova 2
075 01 Trebišov
Slovakiet
Tlf. (421-56) 672 27 48
E-post: rvstvo@svssr.sk

De lokale veterinær- og fødevaremyndigheder i Michalovce (RVPS Michalovce)

Sama Chalúpku 2
207 01 Michalovce
Slovakiet
Tlf. (421-56) 642 50 34
E-post: rvmio@svssr.sk

De lokale veterinær- og fødevaremyndigheder i Poprad (RVPS Poprad)

Partizánska 83
058 01 Poprad
Slovakiet
Tlf. (421-52) 72 30 85
E-post: rvspno@svssr.sk

De lokale veterinær- og fødevaremyndigheder i Stará L'ubovná (RVPS Stará L'ubovná)

Levočská 4/338
064 01 Stará L'ubovná
Slovakiet
Tlf. (421-52) 432 11 82
E-post: rvsslo@svssr.sk

De lokale veterinær- og fødevaremyndigheder i Prešov (RVPS Prešov)

Levočská 112
080 01 Prešov 1
Slovakiet
Tlf. (421-51) 771 11 26
E-post: rvspvo@svssr.sk

De lokale veterinær- og fødevaremyndigheder i Vranov nad Topľou (RVPS Vranov nad Topľou)

Kalinčiakova 879
093 01 Vranov nad Topľou
Slovakiet
Tlf. (421-57) 230 64
E-post: rvsko@svssr.sk

De lokale veterinær- og fødevaremyndigheder i Bardejov (RVPS Bardejov)
Stöcklova 34
085 01 Bardejov
Slovakiet
Tlf. (421-54) 472 21 15
E-post: rvsbjo@svssr.sk

De lokale veterinær- og fødevaremyndigheder i Svidník (RVPS Svidník)
ul. MUDr. Pribulu 2
089 01 Svidník
Slovakiet
Tlf. (421-54) 752 29 87
E-post: rvssko@svssr.sk

De lokale veterinær- og fødevaremyndigheder i Humenné (RVPS Humenné)
Gaštanová 3
080 01 Humenné
Slovakiet
Tlf. (421-57) 775 29 63
E-post: rvsheo@svssr.sk

BILAG II

Attest som omhandlet i artikel 7, stk. 3, i forordning (EF) nr. 1148/2001

1. Erhvervsdrivende/importør (*)		Kontrolattest * [Nr.] (Denne attest er udelukkende beregnet til kontroltjenesterne)	
2. Det på emballagen anførte pakkeri (hvis forskellig fra erhvervsdrivende/importør)		3. Kontroltjeneste ŠTÁTNA VETERINÁRNA A POTRAVINOVÁ SPRÁVA SR 	
		4. Kontrolsted/oprindelsesland	5. Bestemmelsesregion eller -land
6. Identifikation af transportmidlet		7. Evt. kontrol på bestemmelsesstedet	7. a v ☐ intern handel ☐ import ☐ eksport
8. Emballage (antal og art)	9. Produktets art (sort, hvis fastsat i normen)	10. Kvalitetsklasse	11. Samlet vægt i kg brutto/ netto (*)
12. Ovennævnte kontroltjeneste bekræfter at have kontrolleret det ovenfor angivne produkt ved stikprøver, og at produktet på kontroltidspunktet opfylder de gældende kvalitetsnormer.			
..... (Toldsted: indgang/udgang) (*)	 (Udstedelsessted og -dato)	
Gyldighedsperiode: dage		(Kontrolstempel)	
..... (Kontrollør (navn med blokbogstaver))			
13. Bemærkninger:			
(*) Det ikke gældende overstreges.			

KOMMISSIONENS FORORDNING (EF) Nr. 2380/2002**af 30. december 2002****om ændring af forordning (EF) nr. 883/2001 om gennemførelsesbestemmelser til Rådets forordning (EF) nr. 1493/1999 for så vidt angår samhandelen med vin med tredjelande**

KOMMISSIONEN FOR DE EUROPÆISKE FÆLLESSKABER HAR —

under henvisning til traktaten om oprettelse af Det Europæiske Fællesskab,

under henvisning til Rådets forordning (EF) nr. 1493/1999 af 17. maj 1999 om den fælles markedsordning for vin ⁽¹⁾, senest ændret ved forordning (EF) nr. 2585/2001 ⁽²⁾, særlig artikel 68, stk. 3, og

ud fra følgende betragtninger:

- (1) I artikel 22, stk. 2, litra c), i Kommissionens forordning (EF) nr. 883/2001 ⁽³⁾, senest ændret ved forordning (EF) nr. 1574/2002 ⁽⁴⁾, fastsættes det, at den i forordningens artikel 20 omhandlede attest og analyseerklæring ikke skal fremlægges for vin og druesaft i beholdere, som rummer højst 5 liter, med oprindelse i og importeret fra tredjelande, hvis eksport til EF er på under 1 000 hl om året. Det planlægges at indføre begrænsede mængder fra

Indonesien og Thailand. Disse to lande bør derfor opføres på den liste, der er omfattet af bilag VI i forordning (EF) nr. 883/2001.

- (2) De i denne forordning fastsatte foranstaltninger er i overensstemmelse med udtalelse fra Forvaltningskomitéen for Vin —

UDSTEDT FØLGENDE FORORDNING:

Artikel 1

Bilag VI i forordning (EF) nr. 883/2001 erstattes af bilaget til nærværende forordning.

*Artikel 2*Denne forordning træder i kraft på tredjedagen efter offentliggørelsen i *De Europæiske Fællesskabers Tidende*.

Denne forordning er bindende i alle enkeltheder og gælder umiddelbart i hver medlemsstat.

Udfærdiget i Bruxelles, den 30. december 2002.

På Kommissionens vegne

Franz FISCHLER

Medlem af Kommissionen⁽¹⁾ EFT L 179 af 14.7.1999, s. 1.⁽²⁾ EFT L 345 af 29.12.2001, s. 10.⁽³⁾ EFT L 128 af 10.5.2001, s. 1.⁽⁴⁾ EFT L 235 af 3.9.2002, s. 10.

BILAG

»BILAG VI

Liste over lande omhandlet i artikel 22

- Iran
 - Libanon
 - Folkerepublikken Kina
 - Taiwan
 - Indien
 - Bolivia
 - Republikken San Marino
 - Thailand
 - Indonesien«
-

KOMMISSIONENS FORORDNING (EF) Nr. 2381/2002
af 30. december 2002

om ændring af forordning (EF) nr. 2342/1999 om gennemførelsesbestemmelser for Rådets forordning (EF) nr. 1254/1999 om den fælles markedsordning for oksekød, for så vidt angår præmieordningerne

KOMMISSIONEN FOR DE EUROPÆISKE FÆLLESSKABER HAR —

under henvisning til traktaten om oprettelse af Det Europæiske Fællesskab,

under henvisning til Rådets forordning (EF) nr. 1254/1999 af 17. maj 1999 om den fælles markedsordning for oksekød ⁽¹⁾, senest ændret ved Kommissionens forordning (EF) nr. 2345/2001 ⁽²⁾, særlig artikel 6, stk. 7, og artikel 10, stk. 3, og

ud fra følgende betragtninger:

- (1) Når det gælder ammekopræmien, indeholder artikel 29a i Kommissionens forordning (EF) nr. 2342/1999 ⁽³⁾, senest ændret ved forordning (EF) nr. 1830/2002 ⁽⁴⁾, en regel for afrunding af antallet af dyr ved beregningen af minimums- eller maksimumsantallet af kvier, udtrykt i procent. Anvendelsen af denne regel forfordeler producenter, som er underlagt ordningen i artikel 10 i forordning (EF) nr. 1254/1999, sådan som denne skal anvendes for 2003. For at alle producenter kan blive behandlet på samme måde, bør der derfor fastsættes nærmere bestemmelser for anvendelsen af denne regel i den pågældende periode, specielt for fastsættelsen af antallet af kvier, når en præmieansøgning vedrører et antal svarende til to dyr.

- (2) Forordning (EF) nr. 2342/1999 bør ændres i overensstemmelse hermed.

- (3) De i denne forordning fastsatte foranstaltninger er i overensstemmelse med udtalelse fra Forvaltningskomitéen for Oksekød —

UDSTEDT FØLGENDE FORORDNING:

Artikel 1

I artikel 29a i forordning (EF) nr. 2342/1999 indsættes som stk. 2:

»Uanset stk. 1 gælder det ved anvendelse i 2003 af ordningen i artikel 10 i forordning (EF) nr. 1254/1999, at antallet af præmieberettigede kvier fastsættes til en kvie, hvis præmieansøgningen vedrører et antal svarende til to dyr.«

Artikel 2

Denne forordning træder i kraft på dagen for offentliggørelsen i *De Europæiske Fællesskabers Tidende*.

Den anvendes fra den 1. januar 2003.

Denne forordning er bindende i alle enkeltheder og gælder umiddelbart i hver medlemsstat.

Udfærdiget i Bruxelles, den 30. december 2002.

På Kommissionens vegne

Franz FISCHLER

Medlem af Kommissionen

⁽¹⁾ EFT L 160 af 26.6.1999, s. 21.

⁽²⁾ EFT L 315 af 1.12.2001, s. 29.

⁽³⁾ EFT L 281 af 4.11.1999, s. 30.

⁽⁴⁾ EFT L 277 af 15.10.2002, s. 15.

KOMMISSIONENS FORORDNING (EF) Nr. 2382/2002

af 30. december 2002

om ændring af forordning (EØF) nr. 94/92 om nærmere regler for indførsel fra tredjelande som omhandlet i Rådets forordning (EØF) nr. 2092/91

(EØS-relevant tekst)

KOMMISSIONEN FOR DE EUROPÆISKE FÆLLESSKABER HAR —

under henvisning til traktaten om oprettelse af Det Europæiske Fællesskab,

under henvisning til Rådets forordning (EØF) nr. 2092/91 af 24. juni 1991 om økologisk produktionsmetode for landbrugsprodukter og om angivelse heraf på landbrugsprodukter og levnedsmidler ⁽¹⁾, senest ændret ved Kommissionens forordning (EF) nr. 473/2002 ⁽²⁾, særlig artikel 11, stk. 1, og

ud fra følgende betragtninger:

- (1) Listen over tredjelande, som visse landbrugsprodukter, der er opnået ved økologiske produktionsmetoder, skal have oprindelse i for at kunne markedsføres i EF, jf. artikel 11, stk. 1, i forordning (EØF) nr. 2092/91, er anført i bilaget til Kommissionens forordning (EØF) nr. 94/92 ⁽³⁾, senest ændret ved forordning (EF) nr. 1162/2002 ⁽⁴⁾. Listen blev udarbejdet efter artikel 11, stk. 2, i forordning (EØF) nr. 2092/91.
- (2) Perioden for Schweiz' optagelse på listen, jf. artikel 11, stk. 1, i forordning (EØF) nr. 2092/91, udløber den 31. december 2002. Perioden for Argentinas, Australiens, Den Tjekkiske Republiks, Ungarns og Israels optagelse på listen udløber den 30. juni 2003. For at undgå forstyrrelser af samhandelen bør disse landes optagelse forlænges med endnu en periode.

- (3) De pågældende tredjelande har givet Kommissionen alle de relevante oplysninger om gennemførelsen af regler svarende til dem, der er fastsat i Rådets forordning (EØF) nr. 2092/91. Desuden er den faktiske gennemførelse blevet kontrolleret ved undersøgelser, som Kommissionen har foretaget på stedet i disse tredjelande.
- (4) Ungarns myndigheder har meddelt Kommissionen, at et organ for inspektion og attestudstedelse er ophørt med sin aktivitet i Ungarn. Navnet på det pågældende organ bør derfor slettes i bilaget til forordning (EØF) nr. 94/92.
- (5) Forordning (EØF) nr. 94/92 bør derfor ændres i overensstemmelse hermed.
- (6) De i denne forordning fastsatte foranstaltninger er i overensstemmelse med udtalelse fra det udvalg, der er nævnt i artikel 14 i forordning (EØF) nr. 2092/91 —

UDSTEDT FØLGENDE FORORDNING:

Artikel 1

Bilaget til forordning (EØF) nr. 94/92 ændres som angivet i bilaget til nærværende forordning.

Artikel 2

Denne forordning træder i kraft den 1. januar 2003.

Denne forordning er bindende i alle enkeltheder og gælder umiddelbart i hver medlemsstat.

Udfærdiget i Bruxelles, den 30. december 2002.

På Kommissionens vegne

Franz FISCHLER

Medlem af Kommissionen

⁽¹⁾ EFT L 198 af 22.7.1991, s. 1.
⁽²⁾ EFT L 75 af 16.3.2002, s. 21.
⁽³⁾ EFT L 11 af 17.1.1992, s. 14.
⁽⁴⁾ EFT L 170 af 29.6.2002, s. 44.

BILAG

I bilaget til forordning (EØF) nr. 94/92 foretages følgende ændringer:

- 1) I teksterne vedrørende Argentina, Australien, Den Tjekkiske Republik, Ungarn, Israel og Schweiz affattes punkt 5 således:
»5. **Optagelsens varighed:** 30.6.2008.«
 - 2) I teksten vedrørende Ungarn
 - udgår »og SKAL« i punkt 3
 - udgår »og SKAL (kontor i Ungarn)« i punkt 4.
-

**KOMMISSIONENS FORORDNING (EF) Nr. 2383/2002
af 30. december 2002**

**om ændring af forordning (EF) nr. 2366/98 om gennemførelsesbestemmelser for ordningen for
produktionsstøtte for olivenolie i produktionsårene 1998/1999 til 2003/04**

KOMMISSIONEN FOR DE EUROPÆISKE FÆLLESSKABER HAR —

under henvisning til traktaten om oprettelse af Det Europæiske Fællesskab,

under henvisning til Rådets forordning nr. 136/66/EØF af 22. september 1966 om oprettelse af en fælles markedsordning for fedtstoffer⁽¹⁾, senest ændret ved forordning (EF) nr. 1513/2001⁽²⁾, særlig artikel 5,

under henvisning til Rådets forordning (EØF) nr. 2261/84 af 17. juli 1984 om almindelige regler for støtte til olivenolieproduktion og til producentorganisationer⁽³⁾, senest ændret ved forordning (EF) nr. 1639/98⁽⁴⁾, særlig artikel 19,

under henvisning til Rådets forordning (EF) nr. 1638/98 af 20. juli 1998 om ændring af forordning nr. 136/66/EØF om oprettelse af en fælles markedsordning for fedtstoffer⁽⁵⁾, ændret ved forordning (EF) nr. 1513/2001, særlig artikel 4, og

ud fra følgende betragtninger:

(1) Ifølge artikel 1 i Kommissionens forordning (EF) nr. 2366/98⁽⁶⁾, senest ændret ved forordning (EF) nr. 1249/2002⁽⁷⁾, skal enhver olivendyrker inden den 1. december i hvert produktionsår fremlægge en dyrkningserklæring. Ifølge artikel 20, stk. 1, i forordning (EF) nr. 2366/98 skal producentorganisationerne eller eventuelt foreningerne heraf inden den 1. januar i hvert produktionsår forelægge den pågældende medlemsstats ansvarlige organ deres medlemmers dyrkningserklæringer eller de ændringer, der eventuelt er indtrådt i disse dyrkningserklæringer.

(2) I visse olivenregioner er disse datoer ud fra kontrolmæssige hensyn ikke de mest hensigtsmæssige, bl.a. som følge af det høje antal dyrkningserklæringer, den igangværende omstrukturering af olivenplantager og andre særlige omstændigheder. Det er derfor nødvendigt at fastsætte, at medlemsstaterne for at forbedre kontrollens effektivitet i visse regioner inden for visse rammer kan forlænge fristerne for dyrkningserklæringernes fremlæggelse og forelæggelse for det ansvarlige organ.

(3) Forvaltningen af og tilsynet med ordningen for produktionsstøtte for olivenolie forudsætter kontinuerlige oplysninger om de nye beplantninger, der omhandles i artikel 5 i forordning (EF) nr. 2366/98. Det er derfor hensigtsmæssigt, at antallet af oliventræer i produktionsårene efter produktionsårene 1998/1999 og 1999/2000 også meddeles til Kommissionen.

(4) Forordning (EF) nr. 2366/98 bør derfor ændres tilsvarende.

(5) For at muliggøre en forlængelse af den frist, der omhandles i artikel 1, stk. 1, i forordning (EF) nr. 2366/98 allerede for indeværende produktionsår, bør det fastsættes, at nærværende forordning anvendes fra den 30. november 2002. Den bør derfor træde i kraft straks.

(6) De i denne forordning fastsatte foranstaltninger er i overensstemmelse med udtalelse fra Forvaltningskomitéen for Fedtstoffer —

UDSTEDT FØLGENDE FORORDNING:

Artikel 1

I forordning (EF) nr. 2366/98 foretages følgende ændringer:

1) Artikel 1, stk. 1, affattes således:

»1. Med henblik på ydelse af produktionsstøtte for olivenolie som omhandlet i artikel 5 i forordning nr. 136/66/EØF skal enhver olivendyrker inden den 1. december i hvert produktionsår fremlægge en dyrkningserklæring om de producerende oliventræer og situationen i de olivenplantager, han dyrker pr. 1. november i det produktionsår, som dyrkningserklæringen indgives for. Dog kan medlemsstaterne for at forbedre kontrollens effektivitet i visse regioner udskyde fristen for erklæringernes fremlæggelse i maksimalt tre måneder.

Medlemsstaterne meddeler inden den 1. januar i det pågældende produktionsår Kommissionen, for hvilke regioner og af hvilke årsager fristen for dyrkningserklæringernes fremlæggelse er blevet udskudt samt den nye dato, der er fastsat.«

2) I artikel 5 erstattes stk. 4 af stk. 4 og 5:

»4. Inden den 31. oktober 2001 giver medlemsstaterne Kommissionen meddelelse om de foranstaltninger, der er truffet for at kontrollere anvendelsen af stk. 2 og 3, og for at iværksætte sanktioner mod lovovertrædere.

⁽¹⁾ EFT 172 af 30.9.1966, s. 3025/66.

⁽²⁾ EFT L 201 af 26.7.2001, s. 4.

⁽³⁾ EFT L 208 af 3.8.1984, s. 3.

⁽⁴⁾ EFT L 210 af 28.7.1998, s. 38.

⁽⁵⁾ EFT L 210 af 28.7.1998, s. 32.

⁽⁶⁾ EFT L 293 af 31.10.1998, s. 50.

⁽⁷⁾ EFT L 183 af 12.7.2002, s. 5.

5. Inden den 31. oktober i det pågældende produktionsår giver medlemsstaterne Kommissionen meddelelse om de antal oliventræer, for hvilke der gælder følgende i overensstemmelse med stk. 2:

- Der er indgivet en erklæring om, at det er hensigten at plante oliventræer.
- Medlemsstaten betragter dem som beplantninger til erstatning for ryddede oliventræer.
- Medlemsstaten betragter dem som beplantninger, der indgår i et godkendt program, jf. artikel 4.
- Medlemsstaten betragter dem som supplerende beplantninger, der ikke kan omfattes af støtte efter den 31. oktober 2001.

For produktionsårene 2000/01 og 2001/02 skal de i stk. 1 omhandlede oplysninger dog meddeles Kommissionen inden den 28. februar 2003.«

3) Artikel 20, stk. 1, affattes således:

»1. Producentorganisationerne eller eventuelt foreningerne heraf forelægger inden den 1. januar i hvert produktionsår den pågældende medlemsstats ansvarlige organ deres medlemmers dyrkningserklæringer eller de ændringer, der eventuelt er indtrådt i disse dyrkningserklæringer. Dog kan medlemsstaterne for at forbedre kontrollens effektivitet i visse regioner udskyde fristen for erklæringernes forelæggelse i maksimalt tre måneder.

Medlemsstaterne meddeler inden den 1. januar i det pågældende produktionsår Kommissionen, for hvilke regioner og af hvilke årsager fristen for dyrkningserklæringernes forelæggelse er blevet udskudt samt den nye dato, der er fastsat.«

Artikel 2

Denne forordning træder i kraft dagen efter offentliggørelsen i *De Europæiske Fællesskabers Tidende*.

Den anvendes fra den 30. november 2002.

Denne forordning er bindende i alle enkeltheder og gælder umiddelbart i hver medlemsstat.

Udfærdiget i Bruxelles, den 30. december 2002.

På Kommissionens vegne

Franz FISCHLER

Medlem af Kommissionen

KOMMISSIONENS FORORDNING (EF) Nr. 2384/2002
af 30. december 2002

om ændring af forordning (EØF) nr. 2837/93 om gennemførelsesbestemmelser til Rådets forordning (EØF) nr. 2019/93 for så vidt angår opretholdelse af olivenlunde i områder, hvor der traditionelt dyrkes oliven

KOMMISSIONEN FOR DE EUROPÆISKE FÆLLESSKABER HAR —

under henvisning til traktaten om oprettelse af Det Europæiske Fællesskab,

under henvisning til Rådets forordning (EØF) nr. 2019/93 af 19. juli 1993 om særlige foranstaltninger for visse landbrugsprodukter til fordel for de mindre øer i Det Ægæiske Hav ⁽¹⁾, senest ændret ved forordning (EF) nr. 442/2002 ⁽²⁾, særlig artikel 11, stk. 2, og

ud fra følgende betragtninger:

- (1) Kommissionens forordning (EØF) nr. 2837/93 ⁽³⁾, senest ændret ved forordning (EF) nr. 2813/94 ⁽⁴⁾, fastsætter betingelserne for ydelse af den faste hektarstøtte for oprettelse af olivenlunde i de områder, hvor der traditionelt dyrkes oliven på de mindre øer i Det Ægæiske Hav.
- (2) De i artikel 1 i forordning (EØF) nr. 2837/93 fastsatte kriterier for støtteberettigelse bør suppleres med en betingelse i overensstemmelse med artikel 24, stk. 1, i Kommissionens forordning (EF) nr. 2366/98 af 30. oktober 1998 om gennemførelsesbestemmelser for ordningen for produktionsstøtte for olivenolie i produktionsårene 1998/99 til 2003/04 ⁽⁵⁾, senest ændret ved forordning (EF) nr. 1249/2002 ⁽⁶⁾, som fastsætter minimumstørrelsen for en olivenmark, der er berettiget til støtte til olivenolieproduktion.

(3) Forordning (EØF) nr. 2837/93 bør ændres i overensstemmelse hermed.

(4) De i denne forordning fastsatte foranstaltninger er i overensstemmelse med udtalelse fra Forvaltningskomitéen for Fedtstoffer —

UDSTEDT FØLGENDE FORORDNING:

Artikel 1

I artikel 1 i forordning (EØF) nr. 2837/93 indsættes som litra e):

- »e) der har en minimumstørrelse, som er fastsat i overensstemmelse med artikel 24, stk. 1, andet afsnit, i Kommissionens forordning (EF) nr. 2366/98 ^(*).

^(*) EFT L 293 af 31.10.1998, s. 50.«

Artikel 2

Denne forordning træder i kraft på tyvendedagen efter offentliggørelsen i *De Europæiske Fællesskabers Tidende*.

Denne forordning er bindende i alle enkeltheder og gælder umiddelbart i hver medlemsstat.

Udfærdiget i Bruxelles, den 30. december 2002.

På Kommissionens vegne

Franz FISCHLER

Medlem af Kommissionen

⁽¹⁾ EFT L 184 af 27.7.1993, s. 1.

⁽²⁾ EFT L 68 af 12.3.2002, s. 4.

⁽³⁾ EFT L 260 af 19.10.1993, s. 5.

⁽⁴⁾ EFT L 298 af 19.11.1994, s. 24.

⁽⁵⁾ EFT L 293 af 31.10.1998, s. 50.

⁽⁶⁾ EFT L 183 af 12.7.2002, s. 5.

KOMMISSIONENS FORORDNING (EF) Nr. 2385/2002

af 30. december 2002

om fortsættelse og ændring af det forudgående fællesskabstilsyn med importen af visse jern- og stålprodukter med oprindelse i visse tredjelande

KOMMISSIONEN FOR DE EUROPÆISKE FÆLLESSKABER HAR —

under henvisning til traktaten om oprettelse af Det Europæiske Fællesskab,

under henvisning til Rådets forordning (EF) nr. 3285/94 af 22. december 1994 om den fælles importordning og om ophævelse af forordning (EF) nr. 518/94 ⁽¹⁾, senest ændret ved forordning (EF) nr. 2474/2000 ⁽²⁾, særlig artikel 11,

under henvisning til Rådets forordning (EF) nr. 519/94 af 7. marts 1994 om den fælles ordning for indførsel fra visse tredjelande og ophævelse af Rådets forordning (EØF) nr. 1765/82, nr. 1766/82 og nr. 3420/83 ⁽³⁾, senest ændret ved forordning (EF) nr. 1138/98 ⁽⁴⁾, særlig artikel 9,

efter høring af de rådgivende udvalg, og

ud fra følgende betragtninger:

- (1) Ved forordning (EF) nr. 76/2002 ⁽⁵⁾ af 17. januar 2002 indførte Kommissionen forudgående fællesskabstilsyn med importen af visse jern- og stålprodukter med oprindelse i visse tredjelande. Denne forordning blev ændret ved Kommissionens forordning (EF) nr. 1337/2002 ⁽⁶⁾ med henblik på at udvide dens anvendelsesområde.
- (2) Den 6. marts 2002 underrettede en række medlemsstater Kommissionen om, at udviklingen i importen af visse stålprodukter synes at kræve beskyttelsesforanstaltninger. De afgav oplysninger, der indeholdt de foreliggende beviser som fastsat på grundlag af artikel 10 i forordning (EF) nr. 3285/94 og artikel 8 i forordning (EF) nr. 519/94, og anmodede Kommissionen om at indføre midlertidige beskyttelsesforanstaltninger og indlede en beskyttelsesundersøgelse.
- (3) Den 20. marts 2002 indførte Amerikas Forenede Stater endelige beskyttelsesforanstaltninger på en lang række importerede stålprodukter i form af toldkontingenter og en værditillægstold på mellem 8 % og 30 %.

(4) Den 28. marts 2002 indledte Kommissionen en undersøgelse af, om der blev forvoldt alvorlig skade eller var trussel herom for fællesskabsproducenterne af lignende varer eller varer, der direkte konkurrerede med 21 importerede stålprodukter.

(5) Samme dag blev der på grundlag af oplysninger, der var indhentet og efterprøvet før undersøgelsen blev indledt, indført midlertidige foranstaltninger på 15 af de stålprodukter, der var omfattet af undersøgelsen.

(6) Ved forordning (EF) nr. 1694/2002 ⁽⁷⁾ indførte Kommissionen, efter at have konstateret, at stigningen i importen af de syv produkter, der var opført i bilag 1, påførte EU-producenterne alvorlig skade, endelige beskyttelsesforanstaltninger på de pågældende produkter i form af en tillægstold på den import, der oversteg de relevante toldkontingenter. Det er muligt at overvåge anvendelsen af disse toldkontingenter fra dag til dag.

(7) Ved forordning (EF) nr. 1695/2002 ⁽⁸⁾ indførte Kommissionen, efter at have konstateret, at den betydelige stigning i importen af de 14 produkter, der var opført i bilag 1, truede med at påføre EU-producenterne alvorlig skade, og at det ville være i Fællesskabets interesse at indføre en foranstaltning, en ordning med efterfølgende tilsyn for de pågældende 14 produkter.

(8) Ordningen til overvågning af de beskyttende toldkontingenter og ordningen med efterfølgende tilsyn tilvejebringer kun oplysninger om oprindelsen af en del af importen til Fællesskabets marked og ikke om priserne på de pågældende import. De tilvejebringer heller ikke oplysninger om strukturerne i den fremtidige samhandel.

(9) Fællesskabets statistikker over samhandelen med tredjelande foreligger ikke inden for de frister, der er fastsat i Kommissionens forordning (EF) nr. 1917/2000 ⁽⁹⁾, ændret ved forordning (EF) nr. 1669/2001 ⁽¹⁰⁾.

⁽¹⁾ EFT L 319 af 31.12.1994, s. 53.

⁽²⁾ EFT L 286 af 11.11.2000, s. 1.

⁽³⁾ EFT L 67 af 10.3.1994, s. 89.

⁽⁴⁾ EFT L 159 af 3.6.1998, s. 1.

⁽⁵⁾ EFT L 16 af 18.1.2002, s. 3.

⁽⁶⁾ EFT L 195 af 24.7.2002, s. 25.

⁽⁷⁾ EFT L 261 af 28.9.2002, s. 1.

⁽⁸⁾ EFT L 261 af 28.9.2002, s. 124.

⁽⁹⁾ EFT L 229 af 9.9.2000, s. 14.

⁽¹⁰⁾ EFT L 224 af 21.8.2001, s. 3.

- (10) De foreliggende statistikker for de i bilag I opførte stålprodukter viser imidlertid en udvikling (jf. nedenfor), som truer med at påføre EU-producenterne skade.

(tons)

Varetyper	1999	2000	2001	2002 ⁽¹⁾ (6 måneder)
Varetyper	10 818 943	13 641 836	13 916 538	6 058 977
Flade produkter	5 053 766	5 184 421	5 482 925	2 772 014
Lange produkter	2 541 117	2 930 406	2 903 729	1 384 322

⁽¹⁾ Der foreligger på nuværende tidspunkt kun data for de første seks måneder af 2002, som kan blive udsat for ændringer.

- (11) Skønt der for nogle produktkategorier kan konstateres et vist fald i importen, skal der gøres opmærksom på, at en del af stålprodukterne var pålagt midlertidige EU-beskyttelsesforanstaltninger i en del af denne periode. Det er også klart, at der i den internationale kontekst kan ske yderligere handelsomledninger til Fællesskabet, da verdensmarkedet for stål fortsat ikke er faldet til ro, og mange lande har indført eller overvejer at indføre beskyttelsesforanstaltninger.

- (12) Siden USA i marts 2002 indførte beskyttelsesforanstaltninger på et bredt udvalg af stålprodukter, har Det Europæiske Fællesskab og mange lande (herunder Bulgarien, Canada, Kina, Tjekkiet, Ungarn, Indien, Indonesien, Malaysia, Mexico og Polen), der er berørt af disse og tidligere foranstaltningers mulige virkninger på verdensmarkedet for stål, indledt beskyttelsesundersøgelser vedrørende en række stålprodukter. I visse tilfælde er der allerede truffet endelige foranstaltninger. Det er derfor klart, at der fortsat kan ske vigtige strukturudsving på det internationale stålmarked, især omledninger til EU-markedet, hvilket ville påføre EU-producenterne skade.

- (13) Samtidig viser produktionsstatistikkerne, at produktionen af råstål i Fællesskabet er faldet fra 163,2 mio. tons i 2000 til 158,5 mio. tons i 2001 og til 118,9 mio. tons i de første ni måneder af 2002. Beskæftigelsen i EU-erhvervsgrenen er ligeledes faldet fra 276 000 i 2000 til 270 000 i 2001 ⁽¹⁾ og ventes at falde yderligere i 2002. Der er således en konkret og væsentlig sammenhæng mellem udviklingen i disse økonomiske indikatorer og i importen, og importudviklingen må derfor anses for at true med at påføre EU-producenterne skade.

- (14) Hensynet til Fællesskabets interesser kræver derfor, at importen af visse stålprodukter fortsat skal være underlagt forudgående fællesskabstilsyn for at tilvejebringe

avancerede statistiske oplysninger, som gør det muligt at foretage en hurtig analyse af importudviklingen.

- (15) Kommissionen konkluderer derfor, at der i overensstemmelse med artikel 11 i forordning (EF) nr. 3285/94 og artikel 9 i forordning (EF) nr. 519/94 fortsat bør anvendes en ordning med forudgående fællesskabstilsyn for import af visse jern- og stålprodukter, der er bestemt til eksport til Fællesskabet. I betragtning af varigheden af de stålbeskyttelsesforanstaltninger, som USA indførte i marts 2002, er det hensigtsmæssigt at bibeholde ordningen indtil slutningen af marts 2005.

- (16) For ikke at indføre unødvendige begrænsninger og ikke overdrevent forstyrre de virksomheder, der ligger tæt ved grænserne, er det hensigtsmæssigt at udelukke import af mindre mængder fra ordningen om forudgående fællesskabstilsyn. Import med en nettovægt på under 500 kg bør derfor være undtaget fra forordningens anvendelsesområde —

UDSTEDT FØLGENDE FORORDNING:

Artikel 1

I forordning (EF) nr. 76/2002 foretages følgende ændringer:

- 1) I slutningen af artikel 1 indsættes som stk. 3:

»3. Import med en nettovægt på under 500 kg er undtaget fra forordningens anvendelsesområde.«

- 2) I artikel 6 ændres datoen »den 31. december 2002« til »den 31. marts 2005«.

Artikel 2

Denne forordning træder i kraft på dagen for offentliggørelsen i *De Europæiske Fællesskabers Tidende*.

⁽¹⁾ Det drejer sig om foreløbige oplysninger, som kan blive ændret.

Denne forordning er bindende i alle enkeltheder og gælder umiddelbart i hver medlemsstat.

Udfærdiget i Bruxelles, den 30. december 2002.

På Kommissionens vegne

Pascal LAMY

Medlem af Kommissionen

**KOMMISSIONENS FORORDNING (EF) Nr. 2386/2002
af 30. december 2002**

om fastsættelse af restitutionerne for visse produkter fra sukkersektoren, der udføres i form af varer, som ikke omfattes af traktatens bilag I

KOMMISSIONEN FOR DE EUROPÆISKE FÆLLESSKABER HAR —

under henvisning til traktaten om oprettelse af Det Europæiske Fællesskab,

under henvisning til Rådets forordning (EF) nr. 1260/2001 af 19. juni 2001 om den fælles markedsordning for sukker ⁽¹⁾, ændret ved Kommissionens forordning (EF) nr. 680/2002 ⁽²⁾, særlig artikel 18, stk. 5, litra a) og stk. 15, og

ud fra følgende betragtninger:

(1) I henhold til artikel 27, stk. 1 og 2, i forordning (EF) nr. 1260/2001 kan forskellen mellem verdensmarkedspriserne for de i artikel 1, stk. 1, litra a), c), d), f), g) og h), i nævnte forordning omhandlede produkter og EF-priserne udlignes ved en eksportrestitution, når disse produkter udføres i form af varer, der er angivet i bilaget til nævnte forordning i Kommissionens forordning (EF) nr. 1520/2000 af 13. juli 2000 om fastsættelse af almindelige gennemførelsesregler for ydelse af eksportrestitutioner og om fastlæggelse af kriterierne for fastsættelse af restitutionsbeløbet for visse landbrugsprodukter, der udføres i form af varer, som ikke omfattes af traktatens bilag I ⁽³⁾, senest ændret ved forordning (EF) nr. 1052/2002 ⁽⁴⁾, præciseres det, for hvilke af disse produkter der skal fastsættes en restitutionssats, der gælder ved disse produkters udførsel i form af varer, der er anført i bilag I til forordning (EF) nr. 1260/2001.

(2) I henhold til artikel 4, stk. 1, i forordning (EF) nr. 1520/2000 skal restitutionssatsen fastsættes for hver måned pr. 100 kg af hvert af basisprodukterne.

(3) Artikel 27, stk. 3, i forordning (EF) nr. 1260/2001 samt artikel 11 i den landbrugsaftale, der blev indgået i forbindelse med de multilaterale handelsforhandlinger under Uruguay-runden, indebærer, at eksportrestitutionen for et produkt, der er iblandet en vare, ikke må være større end restitutionen for dette produkt, når det udføres i uændret stand.

(4) De restitutioner, der er fastsat i nærværende forordning, kan forudfastsættes. Markedssituationen for de kommende måneder kan ikke forudses på nærværende tidspunkt.

(5) De forpligtelser, der blev indgået om restitutioner, der kan ydes ved udførsel af landbrugsprodukter, der er iblandet varer uden for traktatens bilag I, kan bringes i fare ved forudfastsættelsen af høje restitutionssatser. Der bør derfor træffes beskyttelsesforanstaltninger i disse situationer uden dermed at forhindre indgåelsen af langfristede kontrakter. Fastsættelsen af en specifik restitutionsats for forudfastsættelsen af restitutionerne er en foranstaltning, der kan sikre disse forskellige målsætninger.

(6) På grundlag af overslagene over udgifter og de disponible budgetmidler er det fortsat nødvendigt at sikre en stram styring.

(7) De i denne forordning fastsatte foranstaltninger er i overensstemmelse med udtalelse fra Forvaltningskomitéen for Sukker —

UDSTEDT FØLGENDE FORORDNING:

Artikel 1

De restitutionssatser, der gælder for de i bilag A til forordning (EF) nr. 1520/2000 og de i artikel 1, stk. 1 og 2, i forordning (EF) nr. 1260/2001 nævnte basisprodukter, som udføres i form af varer, der er nævnt i bilag V til forordning (EF) nr. 1260/2001, fastsættes som angivet i bilaget til nærværende forordning.

Artikel 2

Denne forordning træder i kraft den 1. januar 2003.

⁽¹⁾ EFT L 178 af 30.6.2001, s. 1.

⁽²⁾ EFT L 104 af 20.4.2002, s. 26.

⁽³⁾ EFT L 177 af 15.7.2000, s. 1.

⁽⁴⁾ EFT L 160 af 18.6.2002, s. 16.

Denne forordning er bindende i alle enkeltheder og gælder umiddelbart i hver medlemsstat.

Udfærdiget i Bruxelles, den 30. december 2002.

På Kommissionens vegne

Erkki LIIKANEN

Medlem af Kommissionen

BILAG

til Kommissionens forordning af 30. december 2002 om fastsættelse af de restitutionerne for visse produkter fra sukkersektoren, der udføres i form af varer, der ikke omfattes af traktatens bilag I

Produkt	Restitutionsatser i EUR/100 kg	
	i tilfælde af forudfastsættelse af restitutionerne	i andre tilfælde
Hvidt sukker:	44,17	44,17

**KOMMISSIONENS FORORDNING (EF) Nr. 2387/2002
af 30. december 2002**

om fastsættelse af de restitutionssatser, der skal anvendes for visse mejeriprodukter, der udføres i form af varer, som ikke omfattes af traktatens bilag I

KOMMISSIONEN FOR DE EUROPÆISKE FÆLLESSKABER HAR —

under henvisning til traktaten om oprettelse af Det Europæiske Fællesskab,

under henvisning til Rådets forordning (EF) nr. 1255/1999 af 15. maj 1999 om den fælles markedsordning for mælk og mejeriprodukter ⁽¹⁾, senest ændret ved Kommissionens forordning (EF) nr. 509/2002 ⁽²⁾, særlig artikel 31, stk. 3, og

ud fra følgende betragtninger:

(1) I henhold til artikel 31, stk. 1, i forordning (EF) nr. 1255/1999 kan forskellen mellem priserne i den internationale handel for de produkter, der er nævnt i artikel 1, litra a), b), c), d), e) og g), i den pågældende forordning, og priserne inden for Fællesskabet dækkes af en eksportrestitution. Kommissionens forordning (EF) nr. 1520/2000 af 13. juli 2000 om fastsættelse af almindelige gennemførelsesregler for ydelse af eksportrestitutioner og om fastlæggelse af kriterierne for fastsættelse af restitutionsbeløbet for visse landbrugsprodukter, der udføres i form af varer, som ikke omfattes af traktatens bilag I ⁽³⁾, senest ændret ved forordning (EF) nr. 1052/2002 ⁽⁴⁾, specificerer sådanne af disse produkter, for hvilke der bør fastsættes en restitutionssats, der skal anvendes ved deres udførsel i form af varer, som er nævnt i bilaget til forordning (EF) nr. 1255/1999.

(2) I henhold til artikel 4, stk. 1, første afsnit, i forordning (EF) nr. 1520/2000 skal restitutionssatsen pr. 100 kg af hvert af de basisprodukter, der tages i betragtning, fastsættes for hver måned.

(3) Artikel 4, stk. 3, i forordning (EF) nr. 1520/2000 bestemmer, at der ved fastsættelsen af restitutionssatsen skal tages hensyn til eventuelle produktionsrestitutioner, støtte eller andre foranstaltninger med tilsvarende virkning, som skal anvendes i alle medlemsstaterne i henhold til bestemmelserne i forordningen om den fælles markedsordning i den pågældende sektor med hensyn til de basisprodukter, der er nævnt i bilag A til den pågældende forordning, eller dermed ligestillede produkter.

(4) I henhold til artikel 12, stk. 1, i forordning (EF) nr. 1255/1999 ydes støtte for skummetmælk, som er produceret inden for Fællesskabet og forarbejdet til kasein, hvis denne mælk og kaseinat, der er produceret med denne mælk, opfylder visse betingelser.

(5) Kommissionens forordning (EF) nr. 2571/97 af 15. december 1997 om salg af smør til nedsat pris og ydelse af støtte for fløde, smør og koncentreret smør til fremstilling af konditorvarer, konsumis og andre levnedsmidler ⁽⁵⁾, senest ændret ved forordning (EF) nr. 635/2002 ⁽⁶⁾, godkender levering til industrier, der fremstiller visse varer af smør og fløde til nedsatte priser.

(6) På grundlag af overslagene over udgifter og de disponible budgetmidler er det fortsat nødvendigt at sikre en stram styring.

(7) Forvaltningskomitéen for Mælk og Mejeriprodukter har ikke afgivet udtalelse inden for den af formanden fastsatte frist —

UDSTEDT FØLGENDE FORORDNING:

Artikel 1

1. De restitutionssatser, der skal anvendes for de basisprodukter, der er anført i bilag A til forordning (EF) nr. 1520/2000, nævnt i artikel 1 i forordning (EF) nr. 1255/1999 og udført i form af varer, der er nævnt i bilaget til forordning (EF) nr. 1255/1999, fastsættes som angivet i bilaget til denne forordning.

2. Der fastsættes ingen restitutionssatser for de produkter, der er nævnt i det forudgående stykke, men ikke omfattes af bilaget.

Artikel 2

Denne forordning træder i kraft den 1. januar 2003.

⁽¹⁾ EFT L 160 af 26.6.1999, s. 48.

⁽²⁾ EFT L 79 af 22.3.2002, s. 15.

⁽³⁾ EFT L 177 af 15.7.2000, s. 1.

⁽⁴⁾ EFT L 160 af 18.6.2002, s. 16.

⁽⁵⁾ EFT L 350 af 20.12.1997, s. 3.

⁽⁶⁾ EFT L 76 af 25.3.2002, s. 9.

Denne forordning er bindende i alle enkeltheder og gælder umiddelbart i hver medlemsstat.

Udfærdiget i Bruxelles, den 30. december 2002.

På Kommissionens vegne

Erkki LIIKANEN

Medlem af Kommissionen

BILAG

til Kommissionens forordning af 30. december 2002 om fastsættelse af de restitutionssatser, der skal anvendes for visse mejeriprodukter, der udføres i form af varer, som ikke omfattes af traktatens bilag I

(EUR/100 kg)

KN-kode	Varebeskrivelse	Restitutionssatser
ex 0402 10 19	Mælkepulver, som granulat eller i anden fast form, ikke tilsat sukker eller andre sødemidler, med fedtindhold på under 1,5 vægtprocent (PG 2): a) for så vidt angår udførsel af varer henhørende under KN-kode 3501 b) for så vidt angår udførsel af andre varer	— 44,00
ex 0402 21 19	Mælkepulver, som granulat eller i anden fast form, ikke tilsat sukker eller andre sødemidler, med fedtindhold på 26 vægtprocent (PG 3): a) for så vidt angår udførsel af varer, der i form af produkter, som er ligestillet med PG 3, indeholder smør eller fløde til nedsat pris, og som er fremstillet på de betingelser, som er fastsat i forordning (EF) nr. 2571/97 b) for så vidt angår udførsel af andre varer	64,27 93,00
ex 0405 10	Smør, med et fedtindhold på 82 vægtprocent (PG 6): a) for så vidt angår udførsel af varer, der indeholder smør eller fløde til nedsat pris, og som er fremstillet på de betingelser, som er fastsat i forordning (EF) nr. 2571/97 b) for så vidt angår udførsel af varer henhørende under KN-kode 2106 90 98 med et mælkefedtindhold på 40 vægtprocent og derover c) for så vidt angår udførsel af andre varer	100,00 192,25 185,00

KOMMISSIONENS FORORDNING (EF) Nr. 2388/2002
af 30. december 2002
om ændring af de korrektionsbeløb, der skal anvendes på eksportrestitutionerne for korn

KOMMISSIONEN FOR DE EUROPÆISKE FÆLLESSKABER HAR —
under henvisning til traktaten om oprettelse af Det Europæiske Fællesskab,

under henvisning til Rådets forordning (EØF) nr. 1766/92 af 30. juni 1992 om den fælles markedsordning for korn⁽¹⁾, senest ændret ved forordning (EF) nr. 1666/2000⁽²⁾, særlig artikel 13, stk. 8, og

ud fra følgende betragtninger:

- (1) Det korrektionsbeløb, der skal anvendes på restitutioner for korn, er fastsat i Kommissionens forordning (EF) nr. 2118/2002⁽³⁾.
- (2) På grundlag af dagens cif-priser og dagens cif-priser for terminkøb og under hensyntagen til den forventede markedsudvikling er det nødvendigt at ændre det korrektionsbeløb, der skal anvendes på den for tiden gældende restitution for korn.

- (3) Korrektionsbeløbet skal fastsættes efter samme procedure som restitutionen. Det kan ændres inden for tidsrummet mellem to fastsættelser —

UDSTEDT FØLGENDE FORORDNING:

Artikel 1

De korrektionsbeløb, der anvendes på de forudfastsatte eksportrestitutioner for produkter omhandlet i artikel 1, stk. 1, litra a), b) og c), med undtagelse af malt i forordning (EØF) nr. 1766/92, ændres i overensstemmelse med bilaget.

Artikel 2

Denne forordning træder i kraft den 1. januar 2003.

Denne forordning er bindende i alle enkeltheder og gælder umiddelbart i hver medlemsstat.

Udfærdiget i Bruxelles, den 30. december 2002.

På Kommissionens vegne
Franz FISCHLER
Medlem af Kommissionen

⁽¹⁾ EFT L 181 af 1.7.1992, s. 21.

⁽²⁾ EFT L 193 af 29.7.2000, s. 1.

⁽³⁾ EFT L 324 af 29.11.2002, s. 48.

BILAG

til Kommissionens forordning af 30. december 2002 om ændring af de korrektionsbeløb, der skal anvendes på eksportrestitutionerne for korn

(EUR/t)

Produktkode	Bestemmelse	Løbende	1. termin	2. termin	3. termin	4. termin	5. termin	6. termin
		måned	2	3	4	5	6	7
		1						
1001 10 00 9200	—	—	—	—	—	—	—	—
1001 10 00 9400	—	—	—	—	—	—	—	—
1001 90 91 9000	—	—	—	—	—	—	—	—
1001 90 99 9000	A00	0	-0,93	-1,86	-2,79	-3,72	—	—
1002 00 00 9000	C03	-20,00	-20,00	-20,00	-20,00	-20,00	—	—
	A05	0	0	0	0	0	—	—
1003 00 10 9000	—	—	—	—	—	—	—	—
1003 00 90 9000	A00	0	-0,93	-1,86	-2,79	-3,72	—	—
1004 00 00 9200	—	—	—	—	—	—	—	—
1004 00 00 9400	A00	0	-0,93	-1,86	-2,79	-3,72	—	—
1005 10 90 9000	—	—	—	—	—	—	—	—
1005 90 00 9000	A00	0	0	0	0	0	—	—
1007 00 90 9000	—	—	—	—	—	—	—	—
1008 20 00 9000	—	—	—	—	—	—	—	—
1101 00 11 9000	—	—	—	—	—	—	—	—
1101 00 15 9100	A00	0	-1,27	-2,55	-3,82	-5,10	—	—
1101 00 15 9130	A00	0	-1,19	-2,38	-3,57	-4,76	—	—
1101 00 15 9150	A00	0	-1,10	-2,19	-3,29	-4,39	—	—
1101 00 15 9170	A00	0	-1,01	-2,03	-3,04	-4,05	—	—
1101 00 15 9180	A00	0	-0,95	-1,90	-2,85	-3,79	—	—
1101 00 15 9190	—	—	—	—	—	—	—	—
1101 00 90 9000	—	—	—	—	—	—	—	—
1102 10 00 9500	A00	0	0	0	0	0	—	—
1102 10 00 9700	A00	0	0	0	0	0	—	—
1102 10 00 9900	—	—	—	—	—	—	—	—
1103 11 10 9200	A00	0	0	0	0	0	—	—
1103 11 10 9400	A00	0	0	0	0	0	—	—
1103 11 10 9900	—	—	—	—	—	—	—	—
1103 11 90 9200	A00	0	0	0	0	0	—	—
1103 11 90 9800	—	—	—	—	—	—	—	—

NB: Produktkoderne samt koderne for bestemmelsessteder i serie »A« er fastsat i Kommissionens ændrede forordning (EØF) nr. 3846/87 (EFT L 366 af 24.12.1987, s. 1).

De numeriske koder for bestemmelsessteder er fastsat i Kommissionens forordning (EF) nr. 2020/2001 (EFT L 273 af 16.10.2001, s. 6).

De øvrige bestemmelsessteder er fastsat således:

C03 Schweiz, Liechtenstein, Polen, Tjekkiet, Slovakiet, Norge, Færøerne, Island, Rusland, Belarus, Bosnien-Hercegovina, Kroatien, Slovenien, det tidligere Jugoslaviens landområde med undtagelse af Slovenien, Kroatien og Bosnien-Hercegovina, Albanien, Rumænien, Bulgarien, Armenien, Georgien, Aserbajdsjan, Moldova, Ukraine, Kasakhstan, Kirgisistan, Usbekistan, Tadsjikistan, Turkmenistan, Marokko, Algeriet, Tunesien, Libyen, Egypten, Malta, Cypern og Tyrkiet.

KOMMISSIONENS FORORDNING (EF) Nr. 2389/2002
af 30. december 2002
om ændring af eksportrestitutionerne for hvidt sukker og råsukker i uforarbejdet stand

KOMMISSIONEN FOR DE EUROPÆISKE FÆLLESSKABER HAR —
under henvisning til traktaten om oprettelse af Det Europæiske Fællesskab,

under henvisning til Rådets forordning (EF) nr. 1260/2001 af 19. juni 2001 om den fælles markedsordning for sukker ⁽¹⁾, ændret ved Kommissionens forordning (EF) nr. 680/2002 ⁽²⁾, særlig artikel 27, stk. 5, tredje afsnit, og

ud fra følgende betragtninger:

- (1) Eksportrestitutionerne for hvidt sukker og råsukker er fastsat ved Kommissionens forordning (EF) nr. 2268/2002 ⁽³⁾, ændret ved forordning (EF) nr. 2121/2002 ⁽⁴⁾.
- (2) Anvendelsen af de bestemmelser, der er nævnt i forordning (EF) nr. 2268/2002, på de oplysninger, som Kommissionen har kendskab til, fører til at ændre de for

tiden gældende eksportrestitutioner i overensstemmelse med bilaget til nærværende forordning —

UDSTEDT FØLGENDE FORORDNING:

Artikel 1

De i bilaget til forordning (EF) nr. 1260/2001 fastsatte eksportrestitutioner for de produkter, som er nævnt i artikel 1, stk. 1, litra a), i forordning (EF) nr. 2268/2002, i uforarbejdet stand og ikke denaturerede, ændres til de beløb, der er angivet i bilaget.

Artikel 2

Denne forordning træder i kraft den 1. januar 2003.

Denne forordning er bindende i alle enkeltheder og gælder umiddelbart i hver medlemsstat.

Udfærdiget i Bruxelles, den 30. december 2002.

På Kommissionens vegne

Franz FISCHLER

Medlem af Kommissionen

⁽¹⁾ EFT L 178 af 30.6.2001, s. 1.

⁽²⁾ EFT L 104 af 20.4.2002, s. 26.

⁽³⁾ EFT L 347 af 20.12.2002, s. 9.

⁽⁴⁾ EFT L 325 af 30.11.2002, s. 3.

BILAG

**til Kommissionens forordning af 30. december 2002 om ændring af eksportrestitutionerne for hvidt sukker og
råsukker i uforarbejdet stand**

Produktkode	Bestemmelse	Måleenhed	Restitutionsbeløb
1701 11 90 9100	A00	EUR/100 kg	40,80 ⁽¹⁾
1701 11 90 9910	A00	EUR/100 kg	40,80 ⁽¹⁾
1701 12 90 9100	A00	EUR/100 kg	40,80 ⁽¹⁾
1701 12 90 9910	A00	EUR/100 kg	40,80 ⁽¹⁾
1701 91 00 9000	A00	EUR/1 % saccharose × 100 kg nettoprodukt	0,4435
1701 99 10 9100	A00	EUR/100 kg	44,35
1701 99 10 9910	A00	EUR/100 kg	44,35
1701 99 10 9950	A00	EUR/100 kg	44,35
1701 99 90 9100	A00	EUR/1 % saccharose × 100 kg nettoprodukt	0,4435

⁽¹⁾ Dette beøb anvendes for rå sukker med et udbytte på 92 %. Såfremt det udførte råsukkers udbytte ikke udgør 92 %, beregnes størrelsen af den restitution, der skal anvendes, i overensstemmelse med bestemmelserne i artikel 28, stk. 4, i Rådets forordning (EF) nr. 1260/2001.

NB: Produktkoderne samt koderne for bestemmelsessteder i serie »A« er fastsat i Kommissionens ændrede forordning (EØF nr. 3846/87 (EFT L 366 af 24.12.1987, s. 1), som ændret.

De numeriske koder for bestemmelsessteder er fastsat i Kommissionens forordning (EF) nr. 2020/2001 (EFT L 273 af 16.10.2001, s. 6).

KOMMISSIONENS FORORDNING (EF) Nr. 2390/2002**af 30. december 2002****om fastsættelse af restitutioner ved udførsel i uforarbejdet stand af sirup og visse andre produkter inden for sukkersektoren**

KOMMISSIONEN FOR DE EUROPÆISKE FÆLLESSKABER HAR —

under henvisning til traktaten om oprettelse af Det Europæiske Fællesskab,

under henvisning til Rådets forordning (EF) nr. 1260/2001 af 19. juni 2001 om den fælles markedsordning for sukker ⁽¹⁾, ændret ved Kommissionens forordning (EF) nr. 680/2002 ⁽²⁾, særlig artikel 27, stk. 5, andet afsnit, og

ud fra følgende betragtninger:

(1) I henhold til artikel 27 i forordning (EF) nr. 1260/2001 kan forskellen mellem noteringerne eller priserne på verdensmarkedet for de produkter, der er nævnt i artikel 1, stk. 1, litra d), i forordningen, og priserne for disse produkter i Fællesskabet udlignes ved en eksportrestitution.

(2) I henhold til artikel 3 i Kommissionens forordning (EF) nr. 2135/95 af 7. september 1995 om gennemførelsesbestemmelser for eksportrestitutioner i sukkersektoren ⁽³⁾ er restitutionen for 100 kilogram af de produkter, der er nævnt i artikel 1, stk. 1, litra d), i forordning (EF) nr. 1260/2001, og som udføres, lig med basisbeløbet multipliceret med indholdet af saccharose, i givet fald forhøjet med indholdet af andet sukker omregnet til saccharose. Dette indhold af saccharose, som konstateres for det pågældende produkt, bestemmes efter bestemmelserne i artikel 3 i forordning (EF) nr. 2135/95.

(3) I henhold til artikel 30, stk. 3, i forordning (EF) nr. 1260/2001 skal basisbeløbet for restitutionen for sorbose udført i uforarbejdet stand være lig med basisbeløbet for restitutionen med fradrag af en hundrededel af den gældende produktionsrestitution, der i henhold til Kommissionens forordning (EØF) nr. 1265/2001 af 27. juni 2001 om gennemførelsesbestemmelser til Rådets forordning (EF) nr. 1260/2001 for så vidt angår produktionsrestitutioner for visse produkter fra sukkersektoren, der anvendes i den kemiske industri ⁽⁴⁾ gælder for de varer, som er nævnt i bilaget til den pågældende forordning.

(4) Ifølge artikel 30, stk. 1, i forordning (EF) nr. 1260/2001 med hensyn til de andre varer, der er nævnt i artikel 1, stk. 1, litra d), i nævnte forordning (EØF), og som er

udført i uforarbejdet stand, skal basisbeløbet for restitutionen være lig med en hundrededel af et beløb, som beregnes under hensyntagen dels til forskellen mellem den interventionspris for hvidt sukker, der gælder i områder uden underskud inden for Fællesskabet i den måned, for hvilken basisbeløbet er fastsat, og de noteringer eller priser for hvidt sukker, der er konstateret på verdensmarkedet, dels til nødvendigheden af at skabe ligevegt mellem anvendelsen af basisprodukter fra Fællesskabet med henblik på udførsel af forarbejdede produkter til tredjelande og anvendelsen af produkter fra disse lande, som er godkendt til forædlingshandel.

(5) Ifølge artikel 30, stk. 4, i forordning (EF) nr. 1260/2001 kan anvendelsen af basisbeløbet indskrænkes til visse af de produkter, der er nævnt i artikel 1, stk. 1, litra d), i nævnte forordning.

(6) I henhold til artikel 27 i forordning (EF) nr. 1260/2001 kan der ydes restitution ved udførsel af de i artikel 1, stk. 1, litra f), g) og h), i forordningen omhandlede varer i uforarbejdet stand. Restitutionens størrelse skal bestemmes for 100 kg tørstof under særlig hensyntagen til den restitution, der finder anvendelse ved udførsel af varer henhørende under KN-kode 1702 30 91, til den restitution, der finder anvendelse ved udførsel af varer omhandlet i artikel 1, stk. 1, litra d), i forordning (EF) nr. 1260/2001, og til de med de påtænkte udførsler forbundne økonomiske aspekter. For produkterne i litra f) og g) i nævnte stk. 1 ydes restitutionen kun for varer, der opfylder betingelserne i artikel 5 i forordning (EF) nr. 2135/95. For varerne i litra h) ydes restitutionen kun for varer, der opfylder betingelserne i artikel 6 i forordning (EF) nr. 2135/95.

(7) Ovennævnte restitutioner skal fastsættes hver måned. De kan ændres i mellemtiden.

(8) Anvendelsen af disse bestemmelser fører til, at restitutionerne for de pågældende varer fastsættes som angivet i bilaget til nærværende forordning.

(9) De i denne forordning fastsatte foranstaltninger er i overensstemmelse med udtalelse fra Forvaltningskomitéen for Sukker —

⁽¹⁾ EFT L 178 af 30.6.2001, s. 1.

⁽²⁾ EFT L 104 af 20.4.2002, s. 26.

⁽³⁾ EFT L 214 af 8.9.1995, s. 16.

⁽⁴⁾ EFT L 178 af 30.6.2001, s. 63.

UDSTEDT FØLGENDE FORORDNING:

Artikel 1

Eksportrestitutionerne ved udførsel i uforarbejdet stand af de produkter, der er nævnt i artikel 1, stk. 1, litra d), f), g) og h), i forordning (EF) nr. 1260/2001, fastsættes til de beløb, der er angivet i bilaget.

Artikel 2

Denne forordning træder i kraft den 1. januar 2003.

Denne forordning er bindende i alle enkeltheder og gælder umiddelbart i hver medlemsstat.

Udfærdiget i Bruxelles, den 30. december 2002.

På Kommissionens vegne

Franz FISCHLER

Medlem af Kommissionen

BILAG

til Kommissionens forordning af 30. december 2002 om fastsættelse af restitutioner ved udførsel i uforarbejdet stand af sirup og visse andre produkter inden for sukkersektoren

Produktkode	Bestemmelse	Måleenhed	Restitutionsbeløb
1702 40 10 9100	A00	EUR/100 kg tørstof	44,35 ⁽²⁾
1702 60 10 9000	A00	EUR/100 kg tørstof	44,35 ⁽²⁾
1702 60 80 9100	A00	EUR/100 kg tørstof	84,27 ⁽⁴⁾
1702 60 95 9000	A00	EUR/1 % saccharose × 100 kg nettoprodukt	0,4435 ⁽¹⁾
1702 90 30 9000	A00	EUR/100 kg tørstof	44,35 ⁽²⁾
1702 90 60 9000	A00	EUR/1 % saccharose × 100 kg nettoprodukt	0,4435 ⁽¹⁾
1702 90 71 9000	A00	EUR/1 % saccharose × 100 kg nettoprodukt	0,4435 ⁽¹⁾
1702 90 99 9900	A00	EUR/1 % saccharose × 100 kg nettoprodukt	0,4435 ⁽¹⁾ ⁽³⁾
2106 90 30 9000	A00	EUR/100 kg tørstof	44,35 ⁽²⁾
2106 90 59 9000	A00	EUR/1 % saccharose × 100 kg nettoprodukt	0,4435 ⁽¹⁾

⁽¹⁾ Basisbeløbet anvendes ikke for sirup med en renhed under 85 % (forordning (EF) nr. 2135/95). Saccharoseindholdet bestemmes i henhold til artikel 3 i forordning (EF) nr. 2135/95.

⁽²⁾ Gælder kun for de i artikel 5 i forordning (EF) nr. 2135/95 nævnte produkter.

⁽³⁾ Basisbeløbet anvendes ikke for det produkt, der er defineret i punkt 2 i bilaget til Kommissionens forordning (EØF) nr. 3513/92 (EFT L 355 af 5.12.1992, s. 12).

⁽⁴⁾ Gælder kun for de i artikel 6 i forordning (EF) nr. 2135/95 nævnte produkter.

NB: Produktkoderne samt koderne for bestemmelsessteder i serie »A« er fastsat i Kommissionens ændrede forordning (EØF) nr. 3846/87 (EFT L 366 af 24.12.1987, s. 1).

De numeriske koder for bestemmelsessteder er fastsat i Kommissionens forordning (EF) nr. 2020/2001 (EFT L 273 af 16.10.2001, s. 6).

KOMMISSIONENS FORORDNING (EF) Nr. 2391/2002

af 30. december 2002

om fastsættelse af produktionsrestitutionen for hvidt sukker, der anvendes i den kemiske industri

KOMMISSIONEN FOR DE EUROPÆISKE FÆLLESSKABER HAR —

under henvisning til traktaten om oprettelse af Det Europæiske Fællesskab,

under henvisning til Rådets forordning (EF) nr. 1260/2001 af 19. juni 2001 om den fælles markedsordning for sukker ⁽¹⁾, ændret ved Kommissionens forordning (EF) nr. 680/2002 ⁽²⁾, særlig artikel 7, stk. 5, og

ud fra følgende betragtninger:

- (1) Ifølge artikel 7, stk. 3, i forordning (EF) nr. 1260/2001 kan der, hvis traktatens artikel 23, stk. 2, er opfyldt, ydes produktionsrestitutioner for de i samme forordnings artikel 1, stk. 1, litra a) og f), omhandlede produkter, for de i samme stykke, litra d), omhandlede former for sirup og sukkeropløsninger, samt for kemisk ren fruktose henhørende under KN-kode 1702 50 00 som mellemprodukt, som anvendes til fremstilling af visse produkter inden for den kemiske industri.
- (2) Kommissionens forordning (EF) nr. 1265/2001 af 27. juni 2001 om gennemførelsesbestemmelser til Rådets forordning (EF) nr. 1260/2001 for så vidt angår produktionsrestitutioner for visse produkter fra sukkersektoren, der anvendes i den kemiske industri ⁽³⁾, indeholder regler for produktionsrestitutionernes fastsættelse og en liste over de kemiske produkter, hvis fremstilling giver mulighed for at yde produktionsrestitution for de basisprodukter, som er anvendt til den pågældende fremstilling. Ifølge artikel 5, 6 og 7 i forordning (EF) nr. 1265/2001 beregnes produktionsrestitutionen for henholdsvis råsukker, saccharosesirup og isoglucose i uforarbejdet stand på særlige betingelser, der er fastsat for hvert enkelt af disse basisprodukter, på grundlag af den restitution, som er fastsat for hvidt sukker.

- (3) I artikel 9 i forordning (EF) nr. 1265/2001 fastsættes produktionsrestitutionen for hvidt sukker månedligt for perioder, der begynder den 1. i hver måned. Restitutionsen kan ændres inden for disse perioder, hvis EF-prisen for sukker og/eller verdensmarkedsprisen for sukker ændrer sig væsentligt. Som følge af nævnte bestemmelser skal produktionsrestitutionen fastsættes som anført i artikel 1 for den dér angivne periode.
- (4) Som følge af ændringen af definitionen på hvidt sukker og råsukker i artikel 1, stk. 2, litra a) og b), i forordning (EF) nr. 1260/2001 anses sukker tilsat smagsstoffer, farvestoffer eller andre stoffer ikke længere for at falde ind under disse definitioner, og det skal derfor betragtes som »andet sukker«. Ifølge artikel 1 i forordning (EF) nr. 1265/2001 kan der dog for dette sukker som basisprodukt ydes produktionsrestitutioner. Der bør derfor med henblik på beregningen af produktionsrestitutionen for disse produkter fastsættes en beregningsmetode med henvisning til deres saccharoseindhold.
- (5) De i denne forordning fastsatte foranstaltninger er i overensstemmelse med udtalelse fra Forvaltningskomitéen for Sukker —

UDSTEDT FØLGENDE FORORDNING:

Artikel 1

Den produktionsrestitution for hvidt sukker, der omhandles i artikel 4 i forordning (EF) nr. 1265/2001, fastsættes til 40,610 EUR/100 kg netto.

Artikel 2

Denne forordning træder i kraft den 1. januar 2003.

Denne forordning er bindende i alle enkeltheder og gælder umiddelbart i hver medlemsstat.

Udfærdiget i Bruxelles, den 30. december 2002.

På Kommissionens vegne

Franz FISCHLER

Medlem af Kommissionen

⁽¹⁾ EFT L 178 af 30.6.2001, s. 1.

⁽²⁾ EFT L 104 af 20.4.2002, s. 26.

⁽³⁾ EFT L 178 af 30.6.2001, s. 63.

KOMMISSIONENS FORORDNING (EF) Nr. 2392/2002
af 30. december 2002
om fastsættelse af importtold for korn

KOMMISSIONEN FOR DE EUROPÆISKE FÆLLESSKABER HAR —

under henvisning til traktaten om oprettelse af Det Europæiske Fællesskab,

under henvisning til Rådets forordning (EØF) nr. 1766/92 af 30. juni 1992 om den fælles markedsordning for korn⁽¹⁾, senest ændret ved forordning (EF) nr. 1666/2000⁽²⁾,

under henvisning til Kommissionens forordning (EF) nr. 1249/96 af 28. juni 1996 om gennemførelsesbestemmelser til Rådets forordning (EØF) nr. 1766/92 for så vidt angår importtold for korn⁽³⁾, senest ændret ved forordning (EF) nr. 1900/2002⁽⁴⁾, særlig artikel 2, stk. 1, og

ud fra følgende betragtninger:

- (1) I artikel 10 i forordning (EØF) nr. 1766/92 er det fastsat, at ved indførsel af de i nævnte forordnings artikel 1 omhandlede produkter opkræves toldsatsene i den fælles toldtarif for de produkter, der er omhandlet i artikel 10, stk. 2. I nævnte forordning er importtolden dog lig med interventionsprisen for disse produkter, forhøjet med 55 % og med fradrag af cif-importprisen for den pågældende sending. Dog kan tolden ikke overstige toldsatsen i den fælles toldtarif.
- (2) I henhold til artikel 10, stk. 3, i forordning (EØF) nr. 1766/92 beregnes cif-importpriserne på grundlag af de repræsentative priser for det pågældende produkt på verdensmarkedet.

- (3) I Kommissionens forordning (EF) nr. 1249/96 er der fastsat gennemførelsesbestemmelser til forordning (EØF) nr. 1766/92 for så vidt angår importtold for korn.
- (4) Importtolden gælder, indtil en ny fastsættelse træder i kraft. Den forbliver ligeledes i kraft, hvis der ikke foreligger nogen notering for den i bilag II til forordning (EF) nr. 1249/96 omhandlede referencebørs i de to uger forud for den næste periodiske fastsættelse.
- (5) For at sikre en korrekt gennemførelse af ordningen for importtold bør de repræsentative markedskurser, der konstateres i en referenceperiode, anvendes ved beregningen af importtolden, for så vidt angår de flydende valutaer.
- (6) Anvendelsen af forordning (EF) nr. 1249/96 fører til fastsættelsen af importtolden efter bilaget til nærværende forordning —

UDSTEDT FØLGENDE FORORDNING:

Artikel 1

Importtolden for korn som omhandlet i artikel 10, stk. 2, i forordning (EØF) nr. 1766/92 er fastsat i bilag I til nærværende forordning på grundlag af de elementer, der er fastsat i bilag II.

Artikel 2

Denne forordning træder i kraft den 1. januar 2003.

Denne forordning er bindende i alle enkeltheder og gælder umiddelbart i hver medlemsstat.

Udfærdiget i Bruxelles, den 30. december 2002.

På Kommissionens vegne
 J. M. SILVA RODRÍGUEZ
 Generaldirektør for landbrug

⁽¹⁾ EFT L 181 af 1.7.1992, s. 21.

⁽²⁾ EFT L 193 af 29.7.2000, s. 1.

⁽³⁾ EFT L 161 af 29.6.1996, s. 125.

⁽⁴⁾ EFT L 287 af 25.10.2002, s. 15.

BILAG I

Importtold for produkterne som omhandlet i artikel 10, stk. 2, i forordning (EØF) nr. 1766/92

KN-kode	Varebeskrivelse	Told ved indførsel ⁽²⁾ (EUR/ton)
1001 10 00	Hård hvede af god kvalitet	0,00
	af middelgod kvalitet ⁽¹⁾	0,00
1001 90 91	Blød hvede, til udsæd	0,00
1001 90 99	Blød hvede af god kvalitet, undtagen blød hvede til udsæd ⁽³⁾	0,00
	af middelgod kvalitet	0,00
	af ringe kvalitet	0,00
1002 00 00	Rug	22,77
1003 00 10	Byg, til udsæd	22,77
1003 00 90	Byg, til andet end udsæd ⁽⁴⁾	22,77
1005 10 90	Majs til udsæd, undtagen hybridmajs	40,60
1005 90 00	Majs, undtagen til udsæd ⁽⁵⁾	40,60
1007 00 90	Sorghum i hele kerner, undtagen hybridsorghum til udsæd	22,77

⁽¹⁾ For hård hvede, der ikke opfylder minimumskvaliteten for hård hvede af middelgod kvalitet som omhandlet i bilag I til forordning (EF) nr. 1249/96, gælder den told, der er fastsat for blød hvede af ringe kvalitet.

⁽²⁾ For varer, der ankommer til Fællesskabet via Atlanterhavet eller Suezkanalen (artikel 2, stk. 4, i forordning (EF) nr. 1249/96), kan importøren opnå en nedsættelse af tolden på:

— 3 EUR/ton, hvis lossehavnen befinder sig ved Middelhavet, eller

— 2 EUR/ton, hvis lossehavnen befinder sig i Irland, Det Forenede Kongerige, Danmark, Sverige, Finland eller på Den Iberiske Halvø Atlanterhavskyst.

⁽³⁾ Importøren kan opnå en fast nedsættelse på 14 EUR/ton, når betingelserne i artikel 2, stk. 5, i forordning (EF) nr. 1249/96 opfyldes.

⁽⁴⁾ Importøren kan opnå en fast nedsættelse på 8 EUR/ton, når betingelserne i artikel 2, stk. 5, i forordning (EF) nr. 1249/96 opfyldes.

⁽⁵⁾ Importøren kan opnå en fast nedsættelse på 24 EUR/ton, når betingelserne i artikel 2, stk. 5, i forordning (EF) nr. 1249/96 opfyldes.

BILAG II

Elementer til beregning af tolden

(perioden 13.12.2002 til 27.12.2002)

1. Gennemsnit for perioden på to uger forud for fastsættelsesdagen:

Børsnoteringer	Minneapolis	Kansas City	Chicago	Chicago	Minneapolis	Minneapolis	Minneapolis
Produkt (% proteiner, 12 % vandindhold)	HRS2. 14 %	HRW2. 11,5 %	SRW2	YC3	HAD2	middelgod kvalitet (*)	US barley 2
Notering (EUR/t)	142,90	137,38	124,61	92,03	216,02 (**)	206,02 (**)	119,79 (**)
Præmie for Golfen (EUR/t)	38,14	24,08	22,59	13,95	—	—	—
Præmie for The Great Lakes (EUR/t)	—	—	—	—	—	—	—

(*) Negativ præmie (»discount«) på 10 EUR/t (artikel 4, stk. 1, i forordning (EF) nr. 1249/96).

(**) Fob Duluth.

2. Fragt/omkostninger: Mexicanske Golf-Rotterdam: 14,78 EUR/t; The Great Lakes-Rotterdam: 23,61 EUR/t.

3. Subsidier i henhold til artikel 4, stk. 2, tredje afsnit, i forordning (EF) nr. 1249/96: 0,00 EUR/t (HRW2)
0,00 EUR/t (SRW2).

II

(Retsakter hvis offentliggørelse ikke er obligatorisk)

EUROPA-PARLAMENTET OG RÅDET

EUROPA-PARLAMENTETS OG RÅDETS AFGØRELSE

af 21. november 2002

om anvendelse af Den Europæiske Unions Solidaritetsfond i overensstemmelse med punkt 3 i den interinstitutionelle aftale af 7. november 2002 mellem Europa-Parlamentet, Rådet og Kommissionen om finansieringen af Den Europæiske Unions Solidaritetsfond, som supplerer den interinstitutionelle aftale af 6. maj 1999 om budgetdisciplin og forbedring af budgetproceduren

(2002/1010/EF)

EUROPA-PARLAMENTET OG RÅDET FOR DEN EUROPÆISKE UNION HAR —

under henvisning til den interinstitutionelle aftale af 7. november 2002 mellem Europa-Parlamentet, Rådet og Kommissionen om finansieringen af Den Europæiske Unions Solidaritetsfond, der supplerer den interinstitutionelle aftale af 6. maj 1999 om budgetdisciplin og forbedring af budgetproceduren ⁽¹⁾, særlig punkt 3,

under henvisning til Rådets forordning (EF) nr. 2012/2002 af 11. november 2002 om oprettelse af Den Europæiske Unions Solidaritetsfond ⁽²⁾,

under henvisning til forslag fra Kommissionen, og

ud fra følgende betragtninger:

- (1) Som følge af de katastrofale oversvømmelser i august og september 2002 i en række medlemsstater og kandidatlande, der på nuværende tidspunkt forhandler om tiltrædelse af Den Europæiske Union, har Den Europæiske Union besluttet at oprette Den Europæiske Unions Solidaritetsfond, som skal anvendes i forbindelse med katastrofer.
- (2) Den interinstitutionelle aftale af 7. november 2002 gør det muligt at anvende fonden inden for et årligt loft på 1 mia. EUR.
- (3) Forordning (EF) nr. 2012/2002 indeholder en særlig bestemmelse, ifølge hvilken fonden kan anvendes med tilbagevirkende kraft i forbindelse med katastrofer, der er indtruffet fra og med august i år.
- (4) De berørte lande har sendt Kommissionen deres skøn over de skader, som oversvømmelserne i august og september 2002 forvoldte —

TRUFFET FØLGENDE AFGØRELSE:

Artikel 1

For Den Europæiske Unions almindelige budget for regnskabsåret 2002 anvendes Den Europæiske Unions Solidaritetsfond til at tilvejebringe et beløb på 728 mio. EUR i forpligtelsesbevillinger.

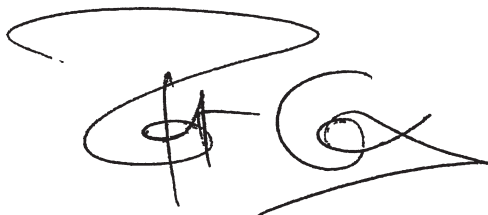
⁽¹⁾ EFT C 283 af 20.11.2002, s. 1.

⁽²⁾ EFT L 311 af 14.11.2002, s. 3.

Artikel 2

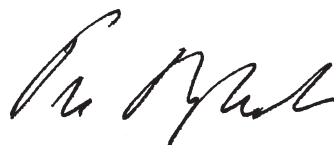
Denne afgørelse offentliggøres i *De Europæiske Fællesskabers Tidende*.

På Europa-Parlamentets vegne

Formand

På Rådets vegne

Formand

DEN EUROPÆISKE CENTRALBANK

DEN EUROPÆISKE CENTRALBANKS BESLUTNING af 19. december 2002 om godkendelse af omfanget af møntudstedelse i 2003

(ECB/2002/12)

(2002/1011/EF)

STYRELSESRÅDET FOR DEN EUROPÆISKE CENTRALBANK HAR —

under henvisning til traktaten om oprettelse af Det Europæiske Fællesskab, særlig artikel 106, stk. 2, og ud fra følgende betragtninger:

- (1) Den Europæiske Centralbank (ECB) har fra og med den 1. januar 1999 eneret til at godkende omfanget af udstedelse af mønter for de medlemsstater, som har indført euroen (de deltagende medlemsstater).
- (2) De deltagende medlemsstater har forelagt ECB deres skøn over omfanget af udstedelsen af euromønter i 2003 til godkendelse, sammen med forklarende noter om den anvendte prognosemetode

VEDTAGET FØLGENDE BESLUTNING:

Artikel 1

Godkendelse af omfanget af udstedelse af euromønter i 2003

ECB godkender herved omfanget af de deltagende medlemsstaters udstedelse af mønter i 2003 som anført i den følgende tabel:

(mio. EUR)

	Udstedelse af mønter bestemt til at sættes i omløb og udstedelse af mønter til samlerbrug (ikke bestemt til at sættes i omløb) i 2003
Belgien	246,9
Tyskland	1 475,0
Grækenland	116,4
Spanien	939,0
Frankrig	67,5
Irland	100,6
Italien	115,6
Luxembourg	150,0
Nederlandene	85,0
Østrig	116,0
Portugal	278,0
Finland	300,0

*Artikel 2***Afsluttende bestemmelse**

Denne beslutning er rettet til de deltagende medlemsstater.

Denne beslutning offentliggøres i *De Europæiske Fællesskabers Tidende*.

Udfærdiget i Frankfurt am Main, den 19. december 2002.

Willem F. DUISENBERG

Formand for ECB
